

IX ۹ نیشانه کان بنیادنانی کلیسای ته ندروست

Am I Really a Christian

ئایا به پراستی من باوه پدارم به مه سیح؟
پیدا چوونه وهی کریک کامیرون

مایک ماکیلی

ئايا به پراستی من باوهردارم به مه سیح؟

مایک ماکینلی

Email: jamala@worksmail.net

Email: contact@handofhelp.info

Skype: [jamalabumajd](https://www.skype.com/people/jamalabumajd)

www.handofhelp.info

UK: +44 (0) 7966 610944

Iraq: +964 (0) 751 792 5515

iraq, erbil, Ankawa, Hersheshem 28 / 23

Originally published in English under the title
Am I Really a Christian
by
Crossway

9Marks ISBN: 978-1-951474-57-7

Copyright 2011 by Mike McKinley

All rights reserved

- ناوی کتیب: ئایا به راستی من باوه پدارم به مه سیح؟
- نووسەر: مایک ماکینلی
- وه رگیپرانی: ئەنداز یار سروش eng.srush@gmail.com
- چاپی یه که م، ۲۰۲۰
- چاپخانه:
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ژماره ی سپاردن:

مافی چاپکردنی له لایه ن ریکخراوی هاند ئۆف هیلپ پارێزراوه

هه موو ئایه ته کانی له چاپی کوردیی سۆرانی ستانده ره وه (KSS) وه رگیراوه. هه موو مافه کانی پارێزراوه.

«ئەم پەرتووكە گرنگىيەكى يەكجار زۆرى ھەيە بۆ باوھەرداران، چونكە وەلامى زۆربەى ئەو پرسیارە دەداتەو ھە باوھەردار بۆى دروست دەبیت و پرسیارى لەبارەو دەكات، زۆر سوپاسى بەرپز (مكىنلى) دەكەم كە يارمەتییەكى يەكجار زۆرى داوم و ھاندەرپكى باشم بوو بۆ تەواوکردنى كارەكەم.»

ئەلببیت مۆھلەر، بەرپۆبەرى زانكۆى لەئاوھەلكیشانى باشوور

«بەسادەى، بە ئاسانى، راستەوخۆ و راستگۆيانە ھەركەسپك پرسیارى ھەبوو يان گومانى لە باوھەركەى ھەبوو ئەوا داواى لى بكە ئەم پەرتووكە بخوینتەو.»

دەیف ھارفى، چاودپر و خزمەتكارى كلیسا و نووسەر.

«مايك ھەزەدەكات دەربارەى ژيان و ھەست و سۆز و خۆشەويستى گەتوگۆبكات، پوژانە كاتىكى زۆر تەرخان دەكات بۆ خویندەو ھە گەران بەداواى وەلامەكانى خۆیدا، ئەو ھەس سوودى زۆرى بۆ من ھەيە تاكو زیاتر تیبگەم و شتەكان پوونتر ببینم.»

جاكسن كروم، سەرۆكى دەستەى قەشە و پىكخراوى كۆمەلەى كلیسا، (شيكاكۆ، ئیلینىۆ)

«چى شتپكى گرنگتر ھەيە لە دلیابوونەو لە باوھەرى خۆمان؟ ھەركەسە و بە جوړپك ئەو پرسیارە لە خۆى دەكات، ھەركەسە و بە جوړپك خۆى پى باوھەردارە و بە جوړپك بێردەكاتەو. بۆیە پىگاکان زۆرن، بەلام دەبیت بزائیت كام پىگایە پىگا راستەقینەكە. دەبیت خۆمان تاقىكەینەو ھە دلیاببىنەو، پشت بە كتیپى پىرۆز بەستین و باوھەرمان بە عىسای مەسپ ھەبیت.»

گریچ گلببیرت، قەشەى كلیسای لەئاوھەلكیشەرى، (لوسیف لە كىنتوكى)

«ھىچ پرسیارپك لەم پرسیارە گرنگتر نبیە كە بلیت (ئایا بەراستى من باوھەرم بە مەسپ ھەيە؟) ھەروھە (مايك مكىنلى) يارمەتى داين لە وەلامدانەو ھى ئەم پرسیارە، بە نووسینەكانى وا لە خوینەر و باوھەردارەكان دەكات كە ھەست

به باوه‌ری خوځيان بکه‌ن و پرسياريان له‌لادروست بښت. نه‌گه‌ر له باوه‌ری خوځ
دلنيانیت يان که‌سڼک هه‌يه له باوه‌ره‌که‌ی خوځی دلنيا نه‌بښت نه‌وا نه‌و په‌رتووکه
باشترین وه‌لامی پښه.»

تیم چښته‌ر، به‌رپوه‌به‌ری په‌يمانگای (پوړتيربووک) و نووسه‌ری (ده‌توانیت خوځ
بگوړیت و له‌گه‌ل عيسا بخوځیت)

«هیچ شتڼک له‌وه‌ گرنگ‌تر نښه که بزانی له‌گه‌ل خودایه‌کی راسته‌قینه دایت
يان رڼگایه‌کی هه‌ل‌ت هه‌ل‌بژاردووه، دلنيام هه‌موو که‌سڼک به‌دوای ژيانڼيکی
هه‌تاه‌تاييدا ده‌گه‌رپت، که‌سانڼک هه‌ن رڼگاکه‌ی خوځيان پښی راسته و که‌سانڼکیش
ده‌يانه‌ويځت له راستی رڼگاکه‌يان دلنيابنه‌وه، بویه نه‌م په‌رتووکه باشترین په‌رتووکه
بو به‌ده‌سته‌پناني نه‌و وه‌لامه و تیگه‌يشتن له کتڼی پيروژ.»
دوڼالد وتنی، شاره‌زای کتڼی پيروژ و راگری قوتابخانه و کوځپښی یه‌زدانناسی
له‌ئاوه‌لکيشانی باشوور و نوسه‌ری (چوڼ له باوه‌ری خوځ دلنيابم؟)

پیشکشه شه به چوار کهس
نهوانه ی له ریگای خویمان ده رچوون
بو نه وهی فیرم بکه ن که مه سیحیوون چیه:
داریل ئۆینز
جاکسون کرۆم
مارک دایفه ر
وه باو کم

ناوه پړوك

لاپه پره

- ۱ پيشه كى كريك كاميرؤن
- ۳ پيشه كى: ئايا ئه م په رتووكه رڅوحيه؟
- ۹ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه نها له بهر ئه وهى به خوت ده ئييت كه وايت
- ۲۱ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه گهر له داىك نه بوويته وه
- ۳۵ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه نها له بهر ئه وهى (مه سيح) ت خوشده وئيت
- ۵۵ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه گهر چيژ له گونا وه ربرى
- ۷۲ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه گهر هه تا كو تايى به رگه نه گريت
- ۹۰ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه گهر خه لكى ديكه ت خوشنه وئيت
- ۱۰۳ تۆ باوه پدار نيت به مه سيح: نه گهر به دواى ژيانى خوت كه وتووى
- ۱۱۸ نه گهر من باوه پدار بم به مه سيح: خوم ده توانم هه ستى پى بكم؟
- ۱۳۲ يارمه تيبه كى بچووك له هاوړيكانته وه
- ۱۴۶ سوپاسنامه يه كى تايهت
- ۱۴۷ تيبينيه كان

پیشہ کی کریک کامیرون

زوربہ مان واپیردہ کہینہوہ کہ کاریکی ئاقلانہ پیہ ئہ گہر پشکنینیکی پزیشکی بکہین، لہ راستیشدا شتیکئی باشہ لہ تہندروس تیمان دلنیا بین، ہہروہا گہر نہ خوشیہ کیش ہہ بیٹ دەتوانین زوو دیاری بکہین و بہ دواى چارہ سہردا بگہرین و بی دوزینہوہ پیش ئہوہی نہ خوشیہ کہ لہ دەست دہر بچیت. ہہرچوئیک بیٹ، زوریک لہ ئیمہ کہ لہ سہردہ میکدا دەژین پیی دەگوتریٹ «مہسیحیہ ئہ مریکیہ مؤڈرنہ کان» (لہ دواى ئہ مانیشہوہ) ہہریہ کیکی شمان بہ دواى ئہو بیروکہ یہوہین کہ ژیا نمان تا قی بکہینہوہ بو بینینی کہ ئاخو خودا تہندروس تیمہ کی باشمان پی دەدات. بہ لئ، ریک پولس ہہمان شتی بہ کلیسای کورنسوس گوت:

خوتان تا قی بکہنہوہ ئاخو ئیوہ باوہ پدارن. لہ خوتان بکوئنہوہ.
ئایا نازانن کہ عیسی مہسیح لہ ئیوہ دایہ؟ مہ گہر لہ تاقیکردنہوہ
سہرکہ وتوو نہ بوون. (دووہم کورنسوس ۱۳: ۵)

راستیہ کہ ئہوہ یہ کہ دوزخ پرپہ تی لہو کہ سانہی کہ ہہرگیز خوئیان تا قی نہ کردووہ تہوہ و بہ درو خوئیان و ہک باوہ پداریک نیشان داوہ (دووہوہ کان). ئہ گہر پیمان وایت تہنہا بہ لہ خواتر سیمان ژیا نی ہہ تاہہ تا یی بہ دەست دینین ئہوا زور ہہ لہین.

ئینجا منیش پیان رادہ گہ یہ نم: «قہت ئیوہ نہ ناسیوہ. لیم دوور
بکہونہوہ، ئہی سہر پیچیکاران» (مہ تا ۷: ۲۳)!

لہ ماوہی ئہم بیست سالہی لہ گہل خودا بووم، بوم دہرکہوت کہ باوہ پداریکی راستہ قینہم.

رہنجی زوریشم کیشا تا کو بزنام دہربارہی پہیوہندی لہ نیوان باوہر و بہروبومی کاری باش چیہ.

کیشہ کہ لیرہ دایہ کہ وادہ زانین ئہ گہر بہرہمی باشمان ہہ بیٹ ئہوا ئیمہ باوہ پداریکی تہواوین.

خاوہن پزہ کہ پیٹ دە لیت کہ بہرہمہ کان چین و کام درہختہ یان بہرہمی سروشتی دەدات، ئہ گہر درہختیک بہرہمی خراپ و بوگن بدات ئہوا ہہ لواسینی میوہ و بہرہمی پلاستیکی بہ درہختہ کہوہ چارہ سہر نیہ.

«دکتۆر» مایک مکینلی، که سه راسته که یه بو یارمه تی دانمان له سه ره که وتن له تا قی کردنه وه که دا، شوینیکی تایبه تی هه یه که ده چیه سه ره جیگا که و راده کشییت، ئه ویش گرنگی به لایه نی پۆحیمان ده دات، داوامان لی ده کات که ته ماشای ژیا نی باوه پداریمان بکه یین و پرسیار له خۆمان بکه یین « ئایا به راستی من مه سیحیم؟»

کریک کامیرون

پیشہ کی: آیا تم پرتووکہ پڑھو؟

سہرہ تا زور سوپاست دہ کہم کہ لہ سہرہ تاوہ تا کو ئیرہ ہاتوویت و لہ گہ لمان بہر دہوام بوویت، خوئی وا باوہ کہ لہ پیشہ کیدا ہندیک باسی خووم و پرتووکہ کہ تان بو بکہم، کہواتہ با دہست پی بکہین.

تم پرتووکہ لہو بابہ تہ ورد دہ بیٹہ وہ کہ تو لہ وانہ یہ مہ سیحی نہ بیت. دہ مہ ویت ئہ و پرسیارہ لہ خووت بکہیت «ئایہ بہ راستی من مہ سیحیم؟» چونکہ، باوہ پرم وایہ کہ خہ لکانیکی زور لہم جیہانہ دا ہن کہ وادہ زانن باوہ پداریکی مہ سیحی تہ واوون، کہ چی وانین.

بہ خویند نہ وہی ئہ وہ زور بہ مان ئہ و پرسیارہ مان بو دروست دہ بیت «ئاخو دہ بیت چی کہ سیکی خو پہ رست و گہ مزہ پرتووکیکی لہم شیوہ یہ بنووسیت کہ خوشی دہ بینیت لہ ریسواکردن و وریا کرد نہ وہی خہ لکی؟» ہر بو دلنیا بیتان منم کہ سہ گہ مزہ و خو بہ گہ ورہ زانہ کہ، ئہ گہر باوہ پریش ناکنہ برؤن پرسیار لہ ہاوریکانم بکہن.

بہ لام ئہ گہر باوہ پرت بہ قسہ کانم ہہ یہ، ئہ وا پیتی دہ لیم تم پرتووکہ م بو ئہ وہ نووسیوہ تا کو یارمہ تیت بدہم. لہو سہر دہ مہی ئیستادا کیشہ ی زورمان بو دروست دہ بیت کاتیک دہ مانہ ویت باوہ پداری بوونی خو مان را بگہ یہ نین، ہندیک لہ ئیمہ لہ نیو ئہ و ہموو کیشہ یہ ی ہمانہ سہرمان لی شیواوہ دہ ربارہ ی ئہ و بابہ تانہ ی کہ گہ ورہ ترن لہ مردن و ژیان، بو نمونہ، ہموو ئہ و کہ سانہ ی کہ خو یان بہ مہ سیحی داناوہ ئایہ مہ سیحین.

با روونی بکہ مہ وہ، زوریک لہ گو مہ لگہ و کہ لتوورہ کان پریار لہ سہر ژیانہ تاکہ کان دہ دہن.

«کاتیک گہنج بووم، لہ گہ ل کو مہ لکی (پہنک پڑکەر) ہاوریہ تیم دہ کرد.

زور جار کاتیک دہ چوپنہ دہرہ وہ گفتوگو مان دہ کرد و یہ کتریمان تا قی دہ کردہ وہ و دہ مانگوت بزائین کاممان بہ راستی پہنکین. گہر وہ لامہ راستہ کانت نہ داباہ تہ وہ بہ دورو دماندہ نایت وہ ریگہ مان نہ دہ دای چیر لہ باندہ کہ مان ہمینی تہ وہ، بہ لام کی ئہم شتانہ ی بہ لاوہ گرنگہ؟

ہیچ کہ سیک گرنگی بہو شتہ بیمانایانہ نہ دہ دا کہ ئیمہ دہ مان کردن.

با نمونیه کی دیکه بهینمه وه، وهره و چند رۆژیک پیکه وه به سهر ده بهین، له دوای ماوه یه ک ده زانیت که هانده ریکی سه رسه ختی یانه ی یانکی نیو یورکیم (یانه یه کی ئه مریکی وهر زشییه و زۆر به ناوبانگه)، ههروه ها له گه ل خیزانه که م گه شت ده که یین تاکو ته ماشای یارییه کانیا ن بکه یین. به لام زۆر به ی جار له ته له فزیۆنه وه ته ماشا ده که م، ناوی یاریزانه کان له ئازه له مایه که م ده تیم، به لام کاتیک یانه که دهیدۆر پیت زۆر دلته نگ ده بم (به خوشحالیه وه ئه مه ش زۆر روونادات).

ئیسنا بابلین تۆش ده ته ویت بیت به هانده ریکی ئه و یانه یه، وه تۆش سالانیکه ته ماشای یاریت نه کردوو و نازانیت کامه یاریزان باشتینه، به رده وام هه ول ده دیت شاره زای یاریه که بیت و زۆر ته ماشای ده که ییت، به لام له لای من هیشتا نه بوویت به هانده ریکی یانه که.

به لام کئ ئه و شتانه ی به لاهه گرنکه؟ هیچ که س به بوون به هانده ریکی یانه ی (یانکی) نامریت و ناژیت، ئه م شتانه زۆر بیمان، هه رچۆتیک بیت گه ر بابه ته که بگۆرین بو ئه وه ی که ئایه مه سیحیت یا خود نا ئه و کاته زۆر ده چینه قولایی بابه ته کانه وه، وه ته نها ژیا نی به کۆتای رۆحت له مه ترسیا ده بیت.

عیسا جیهانی فیری ئه وه کرد که خه لکی بوونه ته دوو به ش. که دوو داهاتووی زۆر جیاوازیان ده بیت له م ژیا نه و ژیا نه که ی که شدا.

«ئینجا پاشا به وانه ی لای راستیه وه ن ده فهرموئ: “وه رن ئه ی ئه وانه ی باوکم به ره که تی پیدان، بینه میراتگری ئه و شانشینه که له دامه زراندن جیهانه وه بو تان ئاماده کراوه.» (مه تا ۲۵: ۳۴)

دز نایه ت بو دزین و کوشتن و له ناو بردن نه بیت. به لام من هاتووم تاکو ئه وان ژیا نیان هه بیت، ژیا نیکی پر و ته واو. (مه تا ۱۰: ۱۰)

ئه وانه شی گو پرایه لی ناکه ن ته نها کاتی خو یان به فیرۆ ده ده ن و گونا ه و تاوان ده که ن، خوداش هه تاهه تایه له دژیا ن ده بیت.

هاور پیکه م، تو زۆر شتت له مه ترسیدایه له زانینی که ئایه به راستی مه سیحیت یا خود نا.

بهینیه پیش چاوی خۆت، هه موومان له پیشبرکییه کی را کردن داین، گرنه نییه

كامان له پښتړين، گړنگ ټهويه ياساكان پهړه و بكهين و ده بټ پښبركيكه ته واو بكهيت. به ته واو كړدنې پښبركيكه كه نه ك ته نها نهمر ده بين، به لكو خوښيه كي نه مرانه ش وهرده گرين، ټه گهر نه توانين پښبركيكه كه ته واو بكهين جا به هر هويه ك بټ ټه وا هه تاهه تايه ټازار ده چټزين. كه وا ته ټه و پښبركيكه گړنگه، وايه؟

ټيستا بيهينه پيش چاوت، ته ماشاي مهيداني پښبركن ده كهيت.

ده بينيت هه نديكيان جلوه رگ و گوره وي تايه تيان له بهردايه بو پښبركيكه كه، به لام له لايه كي ياريگا كه وه دانيشتوون، به لام هه نديكي ديكه له سره ټه ژنوكانيان و ټاماده ن بو ده سټيكردن. به لام هر له شويني خويان ده مينه وه و هه رگيز ده ست پيناكهن، هه نديك له خه لكيش به ريگايه كي هه له راده كهن و هه نديكيش به ده وري ياريگا كه دا پياسه ده كهن. بابته كه له سره ټه وه نيه كه راده كهن يا خود نا، به مزووانه ده ست به راكردنه كه ده كهن و هيو ده خوازن براوه بن، بو ټه وه خه لاته كه به نه وه. هه موويان باسي ژيانې رابردو ده كهن، كيشه كه ټه وه كه ټه گهر ريگه شيان نيشان بدهيت ټه وا ده ست به پښبركيكه كه ناكهن.

پيم بلې: چي شتيك هه يه تاكو بتوانين بيكهين؟ ټايا خوښه ويستي و امان لي ده كات ټه و شتانه پشتگوځي بكهين؟ ټايا خوښه ويستي و امان لي ده كات به پريز بين و هيج شتيك نه ليين؟ به دلنيايه وه نه خپر، چونكه خوښه ويستي هانمان ده دات ټاگاداريان بكهينه وه و و ايان لي بكهين راهيانه كانيان بكهين.

ټه وه ټه و روهيه ده مه ويټ له م په رتووكه دا بو ټيوه ي بخرمه روو، هيو ادارم بتوانم يارمه تيت بدم تاكو پښبركيكه كه ته به ټاراسته يه كي ته واو ده ست پي بكهيت.

ټه وه ت له بير بټ، چوارخال هه يه ده بټ بيزانيت:

يه كه م، هه رگيز خو م پي له تو باشتر نه بووه، دلنيا به له گه لت ده وه ستم، ته نها ده مه ويټ من له ژيانې خو م بكو لمه وه و تو ش له هي خو ت.

دووه م، ټه م په رتووكه بو ټه و كه سانه يه كه باوه ردارن يان ده يانه ويټ بن به باوه ردار، ټه گهر باوه رداريش نيت (موسولماني يان بباوه ري يان هر شتيكي ديكه) ټه وا به خير بيټ و سوپاس بو به رده و اميت له خو ينده وه، به لام ره نكه په رتووكي زور باشتر هه بن بو وه لامي پرسياره كان و چاره سه ري كيشه كاني تو.

سییه، هرگیز خۆم به شارهزا لهو کیشانه نهزانیوه، پۆیست ناکات ههرشتیک بلیم تۆ باوهپ بکهیت. زۆربهی کات کارهکانم بیر دهچیت بهلام، نامانجی من بریتیه له گه یاندنی قسهی شارهزاکانی ئەم بواره، وه دهمهویت بڕوانه کتییی پیروژیش و بزنام ناخۆ عیسا و نووسهرانی کتییی پیروژ لهسهر ئەم کیشانه چیان گوتوو.

دهزنام تۆ وهک باوهپرداریک دهتهویت گوپرایهلی ههموو فهرمایشتهکانی خودا بیت و ئەوهی داوای کردوو جیبهجیی بکهیت.

چوارهم، ههستم کردوو ئەوانه ی له بنهپهتدا باوهپردارن کیشهیان له گه ل دلیایدا ههیه. من وهک قهشهیهک، زۆرجار چاوم بهو خوشک و برایانه دهکهویت که ههستیاری و ههست دهکن کهسائیکی شکست خواردوون، ئەگهر تۆش وا ههست دهکهیت، ئەوا لهوانهیه سوودیک لهم پهرتووکه ببینیت.

ههروهک لهم پهرتووکه دهیبینیت، ههول بده له گه ل هاورپیکانت کو ببیتهوه و پیکهوه نویژ بکن، ئەگهر سههرکهوتوو نابیت ئەوا بڕوانه بهشی ههشتهم.

پیکهاتهی پهرتووکه که بهم شیویه دهبیت: بهشی یه کهم، دهمهویت تیشک بخهमे سهر ئەو شتانهی عیسا و پۆلسی نێردراو لهسهر کیشهکان گوتوو یانه، ههروهها تهنها به گوتنی ئەوهی باوهپرداریت واتای ئەوه نییه که راست دهکهیت.

له بهشی دووهم، لیکۆلینهوه له نوسراوهکانی کتییی پیروژ دهکهین که لهسهر باوهپرداره پهسهنهکان گوتراون.

له بهشی سییهم تاکو بهشی ههوتهم، تهماشای ئەو پڕپهوانه دهکهین که کتییی پیروژ پیمانی دهتات و لهم پڕیگهیهوه دهزانی که ئیمه باوهپرداری تهواو نین.

بهشی ههشتهم، له دواي ئەو ههموو کانه له خویندنهوهی ئەم پهرتووکه ئەو کیشانه رهچاو دهکهین و بۆمان دهردهکهویت که باوهپرداریکی تهواوین و مهبهستی ئەم پهرتووکه چی بووه، شتیکی زۆر گرنگه که کاتیکی باش بهسهر بهبیت و بۆت پوون ببیتهوه ناخۆ باوهپرداریت یان نا.

بهشی نۆیهم، گرنگی کلێساکان دهزانی له یارمهتیدانی تۆ ناخۆ باوهپرداریت!

هیوادرم له گه ل هاورپیهکت له کلێسا ئەم پهرتووکه بخوینیتهوه، خودا یارمهتی داوین بۆ دروستکردنی کلێساکان و به دلیابیشهوه له عیسا ی مهسحدا خوشک و

برامان هه يه كه ده توانن يارمه تيمان بدهن بۆ وه لامدانه وه ي پرسياره كان.

بوون به باوه پدار و اتا تۆ دان به گونا هه كانتدا ده نييت، دان به وه دا ده نييت كه تۆ گونا هه باريت، خودا عيساي پيدايين تاكو ئه وه ي نايينين بتوانين بيينين. له وانه يه بلّيت ئه م په رتووكه بۆ يه ك باوه پدار نييه، په رتووكه كه بۆ باوه پدارانه ئه وانه ي له كلّيسا كۆ ده بنه وه، ئه و باوه پداره ي كه خو ي تاقيده كاته وه، ده مانه ويّت وه لامه كان وه ربگرين، سه ره تايه كي خراب له وانه يه هه رگيز وه لامه كانت بۆ به ده ست نه خات. پيموا بيّت ئه وه نده بۆ پيشه كي به سه، زۆر سوپاسيشت ده كه م كه تاكو ئيره له گه لمان بوويت.

ئيس تاش با بزائين عيسا له سه ر كيشه كان چي ده ليّت.

تۆمەسىحى نیت

تەنھا لەبەر ئەوھى بەخۆت دەئیت كە وايت

ئىمىللەكەم كۆمەلەك نامەم بۆ ھاتووھ كە دەرفەتى ئەوھى «بە بە شتەك» يان بۆرەخساندوووم، تەنھا ئەم مانگە، چەندىن نامەم لە ھاورپىيان و خەلكى لایەلاوھ بۆ ھاتووھ، وەكو:

- ھاورپىيەتى كەسەك لە تۆرى فەيسبووك
- دروستكردى ھەژمارى نىتفلىكس
- بوون بە ئەندامى حيزبىكى ديموكراتى
- بوون بە بەشەك لە كۆمەلە تۆپى پى
- دامەزراندنم وەك شارەزا لە ESPN.com
- بوون بە بەشەك لە رېكخراوئىكى باوھرمەند
- وەرگرتنى كارتىكى بانكى ناوھندى نەيجىرى ئامپىرى ATM (كە ۱۰مىليۇنى تىدايە)

لەوانەيە ھەرگىز ھىچكام لەو چانسانە قبول نەكەم، چونكە خۆم ئەندامىكى شارەزام لە ESPN.com و كاتىشم نىيە تاكو يارى تۆپى پى بكەم (بەلام كە بىرى لى دەكەمەوھ بىرۆكەيەكى باشە كە دواى ۱۰ مىليۇنەكە بكەوم).

ھىشتا ئەوھ لەبەرچاو دەگرم چى روودەدات ئەگەر بىتو لەو ئۆفەرانەي پىم دراوھ قازانچ بكەم، پەيوەندىم لەگەل گروپەكان دووبارە دروست دەبىتەوھ و دەتوانم تىيدا بىم بە ئەندام.

ھىچ پىچوپەناى ناوئىت، بوون بە ئەندام لەو گروپانە لەسەر دوو شت بەندە:

يان ئەوھتا دەبىتە ئەندام يانىش ناھەوئىت.

ئایا من باوەرداریکی راستەقینەم؟

هەروەها لەسەر (ئیتفلیکس) هەکش دەتوانم بەسەر ئارەزوە کائەدا زالبم و هەرگیز بەکارم نەهێناوە.

بەلام بزانی بوون بە شوینکەوتە ی مەسیح هەرگیز بەم شیوەیە نییە.

خودا کەسەکانی خۆی دەناسیت

راستییه کە ی خودا لە هاوکیشەکان زۆر دانایە، ئەگەر پۆلەکانی گوپرایەلی بن و بۆ لای بگه پرنهوه یان نا ئەو هەرگیز سەری لێ ناشیویت، هەموومان لە کتیبی پیرۆزدا ئەوەمان خویندوووە تەووە کە کۆ بەهۆی مەسیحەووە ژیانی هەتا هەتایی وەرده گریت. کاتیک ۷۲ نێردراوە کە گه پراوە بۆ لای عیسا لەو کارە ی پێیان سپێردرابوو، عیسا پێی فرموون:

«بەلام بەمە دلخۆش مەبن کە پۆحە پیسەکان ملکە چتانن، بەلکو دلخۆش بن کە ناوتان لە ئاسماندا نووسراوە.» (لوقا ۱۰: ۲۰)

لە شوینکی دیکە عیسا پێی فرموون:

«منم شوانە دلسۆزە کە. مەپری خۆم دەناسم و ئەوانیش من دەناسن.» (یوحنا ۱۰: ۱۴)

خودا خۆی باشتەر دەزانی کۆ باوەرداری راستەقینە یە و دوو پووە کانی کین.

لەبەر ئەوە یە پۆلس دەلیت: «بەلێ تۆش ئە ی هاوپی دلسۆزم، داوات لێ دەکەم یارمەتیان بەدیت، چونکە هەردووکیان لە راگە یاندنی پە یامی ئینجیلدا شانە شانی من تیکۆشاون، لەگە ل کلیمنتۆس و هاوکارانی دیکە م کە ناویان لە پەرتووکی ژیا نە.» (فیلیپی ۴: ۳)

لە سپارە ی ئاشکرکردنی یوحنا، پێش کۆتا لپیرسینەووە ی تەختە سپییە مەزنە کە ئامازە بە «پەرتووکی ژیا ن» کراوە ناوی هەموو ئەوانە ی تێدایە کە پۆلە ی خودان. هەرکە سیک ناوی لە نیو ئەو پەرتوو کە دا نە بیت ئەوا فری دەدری تە دەریاچە ی ئاگر، هەرکە سیکی ش ناوی خویندرا یەووە ئەوا دە چیتە ئۆرشە لیمی نو ی و دە ژیت.

هه ركه سيك ناوى له په پرتووكى ژياندا تومار نه كرابوو، فريديرايه
ده رياچه ناگره كه. (ناشكر اكردن ۲۰: ۱۵)

هيچ شتيكي گلاو و هيچ كه سيكي قيژه ون و دروژن ناچنه ناوى،
به لكو تنها نه وانهي كه ناويان له په پرتووكى ژيانى به رخه كه دا
نووسراوه. (ناشكر اكردن ۲۰: ۲۷)

كه واته خودا خوځى باشر ده زانيت كه كئى شايه نى ژيانى هه تاهه تاييه و كيش
خراپه كاره.

به رگه روحيه كه ت به هه له وگيپراوى له بهر كردوه

به لام، ناتوانرئيت هه مان شت بوتريئيت ده باره ي ئيمه. ئيمه وا به روني خوومان
ناناسين. زوربه ي كات ناگاداريمان سنورداره.

هيچ كاتيكي له كاتى رويشتن هه ست به وه كردوو كه كليتكسيكي ته واليت به
پيلاوه كه ته وه نووساوه؟

يان له پشته وه ي جلو به رگه كه ت؟ يان كه تچه پ له سه ر پوخسارت بوويئيت؟ خووم
هه ستم پئى كردوو.

هه ريه ك له وانه و له هه ركا تيكد ا بيئيت، نه گه ر كه سيك دلسوزى من بيئيت و
كه موكوپيه كانم پئى بليئيت: (“هيئى گه مزه، كراسه كه ت هه لگه پراوه يه”) نه و كاته هه ست
به شه رمه زارى ده كه م، بو خووم پياسه م ده كرد و پيمو ابو وه لكي پيم ده لين (قوژ،
جوان و كه شخه) كه چى بووم ده ركه وت هه موو نه و شتانه پيچه وانه بوون. هه موو
نه وانهي له ده ورووبه رم بوون راستييه كه يان ده بينى و خووشم بئى ناگا بووم.

له بيرمه كه خودا فيرى جياوازي كردم له نيوان پاراستنى خووم و راستييه كان.
ئيس تاش بووم به ياريد ده رى قه شه. هه لى نه وه م بو پره خسا كه له كليسا كه ماندا
زياتر له ۲۰۰ كه س فيرى كتيبي پيروژ بكم، زور چيژم وه رگرت له پوونكر دنه وه ي
كتيبي پيروژ و وه لامدانه وه ي پرسيارى فيرخوازان.

روژيكيان له ئوفيسى هاوړييه كم دانيشت بووم ناوى (مات) بوو، داوام ليى كرد
كه بيروپراى خوويم پئى بلئى له سه ر نه و وانه يه ي دوينئى شه و پيمگو تبوو، نه و يش

گوتی که زۆر به باشی کاره که مم کردوو و زۆریش سه رسام بووه به وهی که چۆن بوومه ته مامۆستایه کی باش بو گروپه فیخرخوایه که، ئینجا هاوڕێکه م گوتی: (مایک) نه مده توانی باوهڕ به وه بکه م که چۆن په یوه ست ببووی به کاره که ته وه و چه نده هاوڕێیانه و به گه رموگوری قسه ت ده کرد، به شیوه یه ک بووی وه ک بلیتی خه ونیکت هاتبیته دی، به راستی سه رسام بووم پیت.

مه به ستی (مات) له و قسانه ی کردی ستایشکردن بوو بو من، به لام من به و شیوه یه لیکم نه دایه وه. بۆیه پرسایاری ئه وه م لئ کرد که بوچی سه رسام بووه؟ خو م به رده وام که سیکی رووخو ش و گه رموگو و تیکه لوم، پبویسته ئه و که سانه ی کاری وه کو من ده کهن به م شیوه یه گه رموگو و تیکه لوی خه لکی بن.

پیشتر (مات) به م شیوه یه منی نه بینییوو، بۆیه ده ستیکرد به روونکردنه وه و هه ولی دا تیمبگه یه نیت، که ئه و به و شیوه یه منی نه دیوه به لکوو منی به که سیکی داخراو بینیه بۆیه هه ندیک هه وونه ی بو هینامه وه و ده یویست روونی بکاته وه که چۆن منی بینیه کاتیک به م شیوه یه هه لسوکه وتم کردوو.

له وانه یه هه ستت کردبیت که به قسه کانی (مات) هه ستم به بیزاری کردوو، هه ستام و ئوفیسه که یم به جیهیتشت، به رده وام قسه کانی له نیو میتشکما ده خولانه وه. له کو تاییدا گه یستمه ئه و ئه نجامه ی که (مات) که سیکی شیته، له وانه شه شیت نه بن، به لام قسه کانی پر له ره خنه بون.

هه رچه نده له گه ل (مات) ده ساله هاوڕێین و که سیکه جیگای باوهڕ پیکردنه، دواتر ئه وه م له میتشکی خو مدا دانا که بیروبو چونه کانی من راستن و هی ئه ویش هه لهن.

ئه وپوژوه خوانیکی نیوه پو م هه بوو له گه ل (ستیف) که که سیکی بوو له وانه ی سه ردانی کلێسیان ده کرد، ئه و کاته (ستیف) م زۆر باش نه ده ناسی، به لام ئه و کاته ی له کلێسا کو رسه که مان ده گوته وه زۆر هه لی هه بووه بو بینینی من و کاره کانم. له کاتی ناخواردندا باسی گفتوگو که ی خو م و (مات) م بو ی کرد، له دوا ی ئه وه ی قسه کانم ته واو کرد پرسیارم لپی کرد و گوتم ”هه رگیز که سیکی دووره په ریز نه بووم، وایه؟“ به لام وه لامه که ی تووشی سه رسو پمانی کردم که بینیم به توپه یی و ده می پر له خواردنه وه سه ری ده له قاند و گوتی: ”به لئ. که سیکی خو ت له خه لکی به دوور ده گری.“ خو شم هه ستم پی کردبوو، دوا ی ئه وه هه موو شتیکی بو روونکردمه وه که

پیشتر نهمدهزانی، کات تیپه‌ری و نانی نیوه‌رۆمان خوارد، دواتر دُنیا‌بووم له‌وه‌ی که (ستیف) و (مات) راستیان ده‌کرد له‌و قسانه‌ی کردیان.

به‌راستی هه‌ستم ده‌کرد که‌سیکی پروخواوم، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ده‌رباره‌ی خۆم بیرم لێی ده‌کرده‌وه هه‌له‌بووم، پیموابوو که‌سیکی زۆر تیکه‌ل و کۆمه‌لایه‌تیم، به‌لام شته‌که به‌پێچه‌وانه‌وه بوو، چۆن ده‌بی ئه‌و راستییانه‌ی خودی خۆم نه‌زانیبیت؟ ئایا هیه‌چ کاتیک تو هه‌مان شتت به‌سه‌ر هاتووه؟

تاکه رای گرنگ

له‌مه‌تا ۲۵، عیسا ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه زۆر شتمان بو ئاشکرا ده‌کات که راستیان بو ده‌رکه‌وتوه به‌لام له‌کاتیکا که زۆر دره‌نگه بو چاره‌سه‌ر. هه‌روه‌ها باسی رۆژی لێپرسینه‌وه‌مان بو ده‌کات که چۆن ده‌بیت:

«کاتیک کوری مرووف به‌شکۆی خۆی دیته‌وه و هه‌موو فریشته‌کانیش له‌گه‌لێدان، ئه‌وسا له‌سه‌ر ته‌ختی شکۆی خۆی داده‌نیشیت. هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان له‌به‌رده‌می کۆده‌بنه‌وه و ئه‌ویش له‌یه‌کتریان جیا ده‌کاته‌وه، وه‌ک شوان مه‌ر له‌بزن جیا ده‌کاته‌وه.» (مه‌تا ۲۵: ۳۱-۳۲)

«ئینجا پاشا به‌وانه‌ی لای راستیه‌وه‌ن ده‌فه‌رموی: «وه‌رن ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوکم به‌ره‌که‌تی پیدان، بینه‌میراتگری ئه‌و شانشینه‌ که له‌ دامه‌زراندنی جیهانه‌وه بو‌تان ئاماده‌کراوه.»» (مه‌تا ۲۵: ۳۴)

ئه‌وه‌یه ئه‌و چاره‌نوسه‌ی ئیمه‌ ده‌مانه‌ویت:

«جا مه‌ر په‌کان له‌لای راستی خۆی راده‌گریت، به‌لام بزنه‌کان له‌لای چه‌پ.» (مه‌تا ۲۵: ۳۳)

گوێ بگرن له‌وه‌ی عیسا پیتان ده‌لێت:

«دواتر به‌وانه‌ی له‌لای چه‌پیه‌وه‌ن ده‌فه‌رموی: “لیم دوور بکه‌ونه‌وه! ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که نه‌فه‌رتان لیکراوه به‌ره‌و ئاگری هه‌تاهه‌تایی، ئه‌وه‌ی بو ئیبلیس و فریشته‌کانی ئاماده‌کراوه، چونکه برسی بووم نانتان نه‌دامی، تینوو بووم ئاوتان نه‌دامی، نامۆ بووم شویتان نه‌کردمه‌وه،

پرووت بووم جلتان له بهر نه کردم، نه خوښ و زیندانی بووم سهرتان لږ نه دام .”

نه وانیښ وه لأم ده ده نه وه: “گه وره، که ی تۆمان به برسیتی یان تینوو یان نامو یان پرووت یان نه خوښ یان زیندانی بینوه و خزمه تمان نه کردوویت؟”

نه ویش وه لأمیان ده داته وه: “راستیتان پښ ده لیم: هه رچییه کتان بو یه کتیک له م بچوو کانه نه کردووه، بو منتان نه کردووه.”

نه وانه بو سزای هه تاهه تایي ده چن، به لأم راستودروستان بو ژیانې هه تاهه تایي. «(مه تا ۲۵: ۴۱-۴۶)

زور شت هه یه ده توانین باسی بکه ین، بویه ده چینه وه بو به شی شه شه می ئه م په رتووکه، به لأم له ئیستادا ته نها دوو شت زور گرنګن تا کو سه رنجیان بده ین.

یه که م، هه ریه ک له ئیمه روژتیک له به رده م ته ختی خودا ئاماده ده بین، جا نه گه ر باوه رداریین یان به لایه نی که م خو مان به مه سیحی دانا بیت، کاتیک عیسا له به رامبه ر بزنه که ده وه ستیت تا کو سزایان بدات که س ده ستی هه لئا پریت و بلیت: «تو مه سیحه که یت، من هه له بووم، هیچ کاتیک باوه رپم به بوونی تو نه بووه، هه رگیز باوه رپم پښ نه ده کردی، هه رگیز نه ده بووا تو م په تبکر دبا یه وه.»

که سیان روژتیک له روژان له دژی عیسا نه وه ستاونه ته وه به لأم کاتیک کاتی حوکومدانی عیسا دیت واده زانن هه له یان نه نجام داوه ، پاشان هه موویان کو بوونه وه و چاوه رپی ئه وه بوون له لایه ن عیسا وه خه لات بکرین، به لأم زور هه له بوون، ئه وه ی ده یان کرد ته نها هه لڅه له تاندنی خو یان بوو، چاوه کانیا ن کویر بوو و هیچیا ن نه ده بینې.

دووه م، له راستیدا عیسا خو ی لپیرسینه وه مان له گه ل ده کات، هه ر نه ویش بریاره دات ئاخو کښ ژیانې هه تا هه تایي پښ ده به خشریت و کیش ژیانې تاریکی. نه ته وه کان له به رامبه ری کو ده بڼه وه و چاوه رپی بریاره کانی ئه و ده که ن، هه روه ها هیچیشیا ن له ده سه لاتدا نیبه بو ئه وه ی بریاره کانی عیسا بگوړن، تا که شتیک که له و روژده ا گرنګه ئه وه یه که عیسا پی ت بلیت ئاخو یه کتیکي له وانه ی ژیانې هه تاهه تایي وه رده گرن یان تاریکی.

کاتیک له بهرامبهر عيسادا دهووستيت هر دهسالات و پله يه کت هه بووييت گرنګ نيه، لهوانه يه باسي ټهو هه موو کاته بکه يت که له نوږکردندا بهسهرت بردوه «نوږڅي گوناھکاران» يان چهند جار له ټاو هه لکيشراويت و له ژيانی گنجيتدا چهندت خزمهت کردووه. به لام ټه گهر له کوټا خوله کدا عيسا پيټ نه ليټ: «تو يه کيکيت له مه ره کانم» يان «به شيکيت له من» ټهوا هيچ يه ک لهو شتانه گرنګيان نيه، ناتوانيت قسه لهسهر برپاري عيسادا بکه يت، ههروه ک چوڼ عيسا لهسهر چيايه که گوتي:

نه ک هه رکه سيک پيم بليټ: «گه وره م، گه وره م!» ده چيټه ناو شانسيني ټاسمان، به لکو ټه وهی به خواستي باوکم ده کات که له ټاسمانه. لهو روژده دا، زور کهس پيم ده لين: «گه وره م، گه وره م! ټايا به ناوی تووه په يامي خودامان رانه گه ياند، به ناوی تووه روحي پيسمان ده رنه کرد، به ناوی تووه په رجووی زورمان نه کرد؟» ټينجا مينش پيان راده گه يه نم: «قهت ټيوه م نه ناسيوه. ليم دوور بکه ونه وه، ټه سه ريچيکاران!» (مه تا ۷: ۲۱-۲۳)

ده زانيت عيسا چي ده ليټ؟ شتيکي ټاساييه ټه گهر باوهر به وه بکه ي که که سيکيت شويڼي مه سيح که وتوويت، به لام نه ک بيت به يه کيکيان، ټاساييه ټه گهر به مه سيح بليټ: «گه وره م، گه وره م» به لام هه رگيز به هشت نه بينيت، ته نها خوټ وا هه سته بکه يت که باوهر داريټ واتاي ټه وه نيه که باوهر داريکي راسته قينه يت.

له م ماويه دا مالپه ريک دامه زرا که خه لکی ده يان توانی ناوی خوږيان تو مار بکه ن و بابه ت بلاوبکه نه وه، وه کو: «ده مانه ويټ ټه وه ي باوهر مان پيه تي راييگه يه نين، به ناوی عيساي مه سيحي په روه ردگار». به لای منه وه ټه مه شتيکي ټاساييه، به لام له روژي لپرسينه وه دا خودا ټامازه بو ټه و چالاکيانه ت ناکات که لهسهر مالپه ره کان ټه نجامت داون، له کوټاييدا ته نها هه لسه نگاندي ټه و ده مينيتنه وه و برپارت لهسهر ده دات نه وه ک خوټ.

ههروه ک عيسا فه رمووی، ته نها ټه وه ي به خواستي باوکم ده کات ده چيټه نيو شانسيني ټاسمان.

به لَام كۆتاييه كى سه رسوپهينهر بوو، خه لاتى (ولى وۆنكه) شتيك بوو كه كهس چاوه پرى نه ده كرد، ديمه نه كهش بهم شيوه يه بوو.

باپيره (جوئى): به پرىز (وۆنكه)؟

(ولى وۆنكه): زور سه رقالم، به پرىزم.

باپيره (جوئى): تهنه ده مه وىت بزنام كه ي خه لاتى شيرينى هه تاهه تايى ده ده دىت به (چارلى)، خه لاته كه ي وهرده گرىت؟

(ولى وۆنكه): خه لاته كه ي وهرنا گرىت.

باپيره (جوئى): له بهرچى؟

(ولى وۆنكه): چونكه ياساكانى شكاندوو.

باپيره (جوئى): چى ياسايهك؟ هيچ ياسايهك له ئارادا نه بوو، ئه ي وانيه (چارلى)؟

(ولى وۆنكه): نه خىر گه وهره م، هه له يت، له به شى B^{37} ي رىكه و تنه كه دا واژوى ئه وى ليه و ياسايه كه ده لىت هه ر خه لاتىك كه ده درىت ده كرى پاشگه زبمه وه، ئه گه ر هه زده كه يت ده توانىت خوت بيخوينيته وه، ده توانم داواى قه ره بوشتان لى بكه مه وه له هه ر زيانىك كه پىم گه يشتوو، تاوانه كانىش برىتبيوون له دزىنى خواردنه وه كان و شىواندن و پيسكردى سه قفه كه م كه ده بىت خوم پاكى بكه مه وه، له بهر ئه وه يه هيچ خه لاتىكتان پى نادرىت، نه تانتوانى سه ركه و تووبن، بويه خواتان له گه ل.

باپيره (جوئى): تو پياوئىكى قولبرى، فىلت له هه موومان كرد، چون ده توانى هيو به كورپكى ئاوا بچووك بده يت و پاشانىش هيو اكانى له ناو به يت؟ ئه تو درنده ي درنده.

(ولى وۆنكه): پىمگوتى خوات له گه ل، گه وهره م.

ئه وه يه ده بىت ئاگادارىبين و به هه له تينه گه ين، عيسا (ولى وۆنكه) نيه، خودا ي

ئېمە خودايەك نىيە بەلئىنى بە باقوبرىقت پىن بدات و لە كۆتايىشدا هيچى نەباتە سەر يان خوۆ لى بدزىتەوه.

خودا دەيهوئەت خەلكى رزگار بكات.

مەسيح دەفەرموئەت:

چونكە كوپى مروؤف هاتوو بەدوای لەناوچواندا بگەرئەت و رزگاريان بكات. (لوقا ۱۹: ۱۰)

لەبەر ئەوه يە عيسا هاتە جيهان، بو ئەوه ي ئېمە لە گوناھە كامان رزگار بكات، ئەگەر مەبەستى رزگار كردنى ئېمە نەبووايە ئەوا هەر لە سەرەتاو نەدەهات، عيسا فيلمان لى ناكات و كەسيكى درنده و فيلباز نىيە و بەلئىنەكانى خوۆ دەباتە سەر.

جگە لەوه، عيسا پەرە لە بەزەيى و رېگاکامان بو رپووناك دەكاتەوه و دەبئتە رېنېشان دەرمان بو گەيشتن بە رپووناكى، هەرۆك چوون پېشترىش باسمان كرد.

كەواتە بە بەرھەميان دەيانناسنەوه. (مەتا ۷: ۲۰)

عيسا نموونە يەكى لەسەر پياوئىكى دانا و پياوئىكى گيل هئىنايەوه:

لەبەر ئەوه هەر كەسيك گوئى لەم وتانەم بئت و پەيرەوى بكات، وەك پياوئىكى دانا وايە كە خانوو كەى لەسەر بەرد دروست كرديت. باران بارى و لافاو هەستا و رەشەبا هەلئىكرد و لەو خانووئەى دا، بەلام نەرووخا، چونكە لەسەر بەرد دروست كرابوو. هەر كەسيكيش گوئى لەم وتانەم بئت و پەيرەوى نەكات، وەك پياوئىكى گيل وايە خانوو كەى لەسەر لم دروست كرديت. باران بارى و لافاو هەستا و رەشەبا هەلئىكرد و لەو خانووئەى دا و رووخا، رووخانە كەشى گەرە بوو. (مەتا ۷: ۲۴-۲۷)

چيتر شتى شاراوە بوونى نىيە، زور بە ئاسانى دەتوانيت عيسا بدوزيتەوه.

نەك هەر كەسيك پئىم بئت: “گەرەم، گەرەم!” دەچئتە ناو شانشىنى ئاسمان، بەلكو ئەوه ي بە خواستى باوكم دەكات كە لە ئاسمانە. (مەتا ۷: ۲۱)

خۆت تاقي بکه ره وه

راستی حاشاهه لئه گر ئه وه یه که مه سیح ده یه ویت ناگادارمان بکاته وه له وه ترسیانه ی که هه یه، ئه وه ش خۆشه ویستی و میهره بانی ئه ومان بۆ ده سه لمینیت، ناگاداری کردوینه ته وه تا کو وریاین و هه تا دواین رۆژ دوورین له کیشه و ناخۆشی، ده بیّت وشه کانی بن به به شیک له رۆحمان.

له بهر ئه وه هۆکاره ش بوو پۆلسی نیردراو کلّیسیاه کی له (کۆرنیس) بنیادنا.

خۆتان تاقي بکه نه وه ئاخۆ ئیوه باوه پدارن. له خۆتان بکۆلنه وه. ئایا نازانن که عیسی مه سیح له ئیوه دایه؟ مه گهر له تاقیکردنه وه سه ره که وتوو نه بوون. (دووهم کۆرنسۆس ۱۳: ۵)

ئه وه پێغه مبه رانه ی که پێشبینیان کرد له سه ره ئه وه نیعمه ته ی که خودا بۆ ئیوه ی ئاماده کردبوو، به وردی لیکۆلینه وه یان له بابته ی ئه وه پرگاربوونه کرد و به دوایدا گه ران، رۆحی مه سیح که تیاندا بوو، ناگاداری ده کردنه وه سه به رته ت به ئازاره کانی مه سیح و ئه وه شکۆداربوونه ی له دوای ئازاره کانه وه دیت، هه ولیان ده دا که بزانه رۆحی پیروژ ئامازه به چی ده کات له به ره ی کاتی روودانه که ی یان بارودۆخی جیهان له کاتی روودانه که ی. (یه که م په ترۆس ۱: ۱۰-۱۱)

په ترۆس و پۆلس ئه وه که سانه یان خۆشه ویست که گوئیان بۆ راده گرتن و باوه ریان ده هینا، وه خه لکه که یان ناگادار ده کرده وه که وریابن به ره له وه ی دره نگ بیت.

ئه مه ئه وه شتانه بوون ده مویت له م په رتوکه دا بیکه م، ده مه ویت کتییی پیروژ بخوینمه وه، به تایبه تی ئه وه به شانیه ی که مه سیح پیمان ده لیت که چۆن خۆمان تاقیکه ی نه وه بۆ ئه وه ی ئاخۆ به راستی باوه ردارین. پێویسته ئه وه شتانه له ئیو کلّیسادا ئه نجام بدرین، چونکه ئیمه باشرین بریارده ر و دادوهر نین بۆ ژبانی خۆمان، به راستی زۆر گرنگه باوه رداري دیکه هه بن و ئه وه که موکوپریانه مان پێ بلین که خۆمان نابینین.

که واته ئه گه ره له کلّیسابوویت که سیک بۆ خۆت بدۆزه وه، ئه گه رنا برۆ بۆ کلّیسا و له گه ل باوه رداریک گفتوگۆ بکه ن له سه ره ئه وه شتانه ی گوتمان.

به لام یه ک شتی دیکه ماوه بیکه ی.

کاردانه وه مان چۆن بیت؟ ره نگدانه وه

ئايا ئاگادار کردنه وه که ی عیسا له (مه تا ۷: ۲۱-۲۳) وات لئ ده کات ههست به
ناآرامی بکهیت؟ بۆچی؟

پیتوایه تهنها ئه وهنده بهس نییه که بلی من باوهردارم؟

ههتا ئیستا خۆت تاقیکردوو هه وه بۆ ئه وهی بزانیته ئاخۆ باوهرداریکی
پاسته قینهیت؟ ئه گهر وه لآمه کهت نه خیره، بۆچی؟ ئه گهریش وه لآمه کهت به ئییه، چی
پیانویه کهت به کارهیناوه و چیت بۆ ده رکه وتوو ه؟

تۆبه کردن:

داوا له خودا بکه بۆ ههر هه له یه ک که ئه نجامت داوه لیت خوشبیت.

بیر له وه هۆکارانه بکه وه که وایان لیکردوو ی تهنها بیروبۆچونی خۆت پی پاست
بووبیت.

له بیرت بیت:

پامان بکه له (دووهم کۆرنسۆس ۵: ۲۱) که ده لیت:

ئه وهی گوناھی نه ده ناسی خودا له پیناوی ئیمه کردییه گونا، تا کو
به یه کبوون له گه ل ئه وه ببین به راستودروستی خودا.

ئیمه هه رگیز راستگۆ نابین، به لآم سوپاس بۆ خودا کاتیک به باوه روه دین و
راستودروستی مه سیح وه رده گرین.

پاپۆرت:

قسه له گه ل هاو پیکانت بکه ئه وانهی له کلپسا له گه لتن، تا کو که موکو رییه کانی
ژیان ی رۆحیت بزانیته.

تۆمه سیحی نیت

ئەگەر لەدایک نەبویتەتەو

ئەگەر قسەکانم وات لێبکات که هەستبکە ی باوەردار نیت، ئەوا دەبیت بزانی وشە ی باوەردار واتای چییە، واتای وشە ی باوەردار بریتییە لە «شوینکەوتنی مەسیح» ئەگەر پروانینە (کرداری نێردراوان ۱۱)، یەکەم نیشانە که بەکارهات لە شاری (ئەنتیۆک) باسی ژن و پیاویک دەکات که بەشداری گروپیکی بچووکی خزمەتی شوینکەوتن و توانی مەسیحیان دەکرد، ئەوانە ی لە کلێسابوون دەهاتن و بوو خەلکە که یان پروندە کردەووە که واتای وشە که چییە، لەبەر ئەوەش بوو پۆلسی نێردراو لە نێو نامەکانیدا وشە ی «باوەردار» ی بەکارهێنا تاکو ئەوانە ی باوەرداری راستەقینەن تێبگەن، هەر وەها لە یەکیک لە نامەکانیدا دەبێت:

بەلام ئەگەر وەک قوتابی مەسیح ئازار بدرین، شەرم مەکن، بەلکو ستایشی خودا بکن که ناوی مەسیحان هەلگرتوووە. (یەکەم پۆلس ۱۶:۴)

با پروونتر پیناسە ی بکەین، باوەردار ئەو که سە یە که گوێببست و خوینەری پەیمانێ نوێ بووین و باوەری بە مەسیح هینابیت و ژیانێ بوو خودا تەرخانکردبیت، بە کورتییە که ی باوەردار باوەری بەم شتانه هە یە:

۱. ئیمە هەموومان گوناھارین و شایەنی سزادانین لەلایەن خودای هەرە بەتوانا که رقی لە هەموو گوناھیک دەبیتەووە.
۲. خودا، عیسای وەک مەروڤیک ناردە سەر زەوی و ئەویش گوێرایە لی فەرمانەکانی خودا بوو، بۆیە دەبیت ئیمەش بە هەمان شیوە بژین.
۳. ژیانێ خۆی لە پیناوی گوناھەکانی ئیمە بەخت کرد و لەخاچ درا و پاشان بە شکۆوە لە مردن هەستایەووە، هەر وەک چۆن خودا بەلێنی پێدابوو.
۴. هەرکە سیک تۆبە بکات و باوەر بە عیسای مەسیح بهینیت، ئەوا خودا دە یگریتە خۆی.

به داخه وه، پيش ئه وهى مه ره كه بهى سه ر كاغهزه كانى پۆلس وشك بپته وه وشه ي باوه پردار وه ك شتيكى بى به ها ته ماشا كراوه، به در پزايى په يمانى نوى نيردراوه كان به رده وهام هه و ليان ده دا له ريگه ي نامه كانيانه وه چاودير و شوانه كانيان ناگاردار كردوته وه و ربابن له فيركردنى ئه وانه ي سهردانى كلپسا ده كه ن و گومرپان نه كه ن، تاكو به بى گومان كردن خويان به باوه پردار بزنان.

له سهرده مى ئيستادا ئه م زاراوه يه بو زور شتى نيو ژيانمان به كار دههينين، بو نمونه كه سانپك ريكلام بو خويان ده كه ن و دين هه نديك كه لوپه ل به كاردين له نيو ئوتومبيل يان هه نديك جلو به رگ له به رده كه ن و جانتاي ده ستى له ده ست ده گرن، ته نها بو ئه وهى وا ده ربخه ن كه باوه پردارن، په يوه ندى نيوان قسه كانى پۆلس له سه ر وشه ي باوه پردار ييه تى و كه لوپه لى جوانكارى له نيو ئوتومبيل بو ده رخستنى ئه وهى كه باوه پرداره شتيكه كه سه رى لى ده رناكه م، به لام بازرگانى هه ر بازرگان ييه.

ههروه ها ئه م زاراوه يه بو ئه و كه سانه به كاردينين كه موسولمانن يان جوله كه ن، يان بو ناوزراندنى كه سه به ناوبانگه كان به كاردههينريت، ئه وانه ش ئه و كه سانه ن كه له كلپساكان گورانى ده لين (بريتنى سپيرز، جيسىكا سيمپسون و كله ي ئه يكن).

دواتر كه پانتوله كانيان كورتر ده بپته وه ئه وكاته ژيانيان ناخوش ده بيت ئابروويان ده چيت، كاتيک ئه و شتانه ده بينين ئه وكاته ده كه وينه گومانه وه، ده لين له وان يه ئه وان هه رگيز باوه پردارى راسته قينه نه بووبن، ده كريت ته نها كه سانپكى ئاسايى خه لكى باشوورى ئه مريكا بن، هه نديك جار دوزينه وهى جياوازيه كان زور زه حمه ته، ئه ي كه وايه واتاي باوه پردار ييتى چيه؟

پيناسه كار يگه ره كه

ده توانين به چه ندين شيواز روونى بكهينه وه، به لام به شيوازي خوم ده مه وي ت ئه و پيناسه يه تان پى ئاشنا بكه م:

باوه پردار ئه و كه سه يه كه ديار ييه كى له خوداوه پيدراوه ئه ويش دووباره له دا يكبوونه وه يه.

ده توانين شتى زياتر بلين، ده كريت وشه و ده سه واژه ي جياواز و زياتر به كار بهينين يان به شيويه كى ديكه پيناسه ي بكهين و بلين: «باوه پردار مندالى خودايه». يان

«باوه‌ردار ئه‌و كه سه‌يه كه پښگايه راسته‌كه‌ي دۆزبوه‌ته‌وه». به‌لام خۆم ده‌مه‌وئت به شپوه‌يه‌كي نوښگه‌رانه‌بابه‌ته‌كه‌تان بو باس بكه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌يه ديمه‌سه‌ر باسي «دووباره له‌دايكبوونه‌وه» و «له‌دايكبوونه‌وه‌ي نوئ». ده‌مه‌وئت ده‌سته‌واژه‌ي جياواز به‌كاربه‌يئم و له‌ريگه‌ي پيئج پرسياره‌وه‌زياتر تيبگه‌ين له‌واتاي بوون به‌كه‌سيكي باوه‌ردار.

له‌دايك بوونه‌وه‌ي نوئ و اتا چي؟

مه‌سيح يه‌كه‌م كه‌س بوو باسي دووباره له‌دايك بوونه‌وه‌ي كرد، له (يوحنا ۳:۳) كه‌باشترين ده‌ستپيكه‌بو ئيمه

«راستي راستيت پئ ده‌ئيم، ئه‌گه‌ر يه‌كيك له‌دايك نه‌بيته‌وه ناتوانيت شانشيني خودا بينيت.»

پياويك له‌فهريسييه‌كان هه‌بوو به‌ناوي نيقدويموس، يه‌كيك بوو له‌رابه‌راني جوله‌كه‌به‌شه‌وه‌هاته‌لاي عيسا و پئي گوت: «رابي، ده‌زاني تۆ ماموستايه‌كي له‌لاي خوداوه‌هاتوويت، چونكه‌كه‌س ناتوانيت ئه‌و په‌رجووانه‌بكات كه‌تۆ ده‌يكه‌يت، ئه‌گه‌ر خوداي له‌گه‌ل نه‌بيت.»

عيساش وه‌لامي دايه‌وه: «راستي راستيت پئ ده‌ئيم، ئه‌گه‌ر يه‌كيك له‌دايك نه‌بيته‌وه‌ناتوانيت شانشيني خودا بينيت.»

نيقدويموس پئي گوت: «مرؤف كه‌پير بيت چۆن ده‌توانيت له‌دايك بيت؟ خو ديسان ناتوانيت بچيته‌وه‌سكي داكي و له‌دايك بيته‌وه؟»

عيسا وه‌لامي دايه‌وه: «راستي راستيت پئ ده‌ئيم، ئه‌گه‌ر يه‌كيك له‌ئاو و له‌رؤحي پيروژ له‌دايك نه‌بيت، ناتوانيت بچيته‌ناو شانشيني خودا. ئه‌وه‌ي له‌جه‌سته له‌دايك بووه‌جه‌سته‌يه، ئه‌وه‌ش له‌رؤحي خودا له‌دايك بووه‌رؤحه. سه‌رسام مه‌به‌كه‌پيم گوتي: «ده‌بئ له‌دايك بنه‌وه.» با بو كوئ بيه‌وئت هه‌لده‌كات و گوئت له‌ده‌نگه‌كه‌ي ده‌بيت، به‌لام نازانيت له‌كوئوه‌ديت و بو كوئ ده‌چيت. هه‌ر كه‌سيكيش له‌رؤحي پيروژ له‌دايك بووه‌ئاوايه.» (يوحنا ۳:۱۸)

نيقدويموس چاوه‌رپئي ئه‌وه نه‌بوو عيسا به‌م شپوه‌يه وه‌لامي بداته‌وه، ده‌يزاني كه‌

مه سیح که سیکی جیاوازه و کلیلی شانشینى خودای پییه، به لام هرگیز نهیده زانی بهم شیوه یه یه.

نیقودیمۆس مامۆستاییکی ئیسراییل بوو، به لام وه ک مه سیح ناودار نه بوو، به رده وام له گه ل پیاوانی ئایینی له کوپوونه وه دا بوو، بویه بریاری دا بچپته لای مه سیح تاكو ریگه یه ک بدوزیته وه و پیی بگاته بنج و بنهوانی بابه ته که.

به لام قسه کانی عیسا وه ک ئامۆزگاریه ک وابوو بو، وه ک بلیی که بهتویت چیشتخانه که ت سه رله نو، نوژن بکه یته وه، نه ک وه ک ئامۆزگاریه کانی دکتور (فلیپ) که هه موو جار یک ده لیت: «پینج ئامۆزگاری بو ئه وه ی بی به که سیکی باشتر.» نه خیر وا نه بوو. به لکو عیسا به (نیقودیمۆس) ی گوت که پیویسته سه رله نو، له دایک بیته وه، هه رچه نده نیقودیمۆس پیاویکی ئایینی بالا بوو، به لام پیویستی به ژیانیکی نو، و له دایک بوونیکی نو، هه بوو. له وانه یه بتوانی بیهینیته پیش چاوت که نیقودیمۆس چه نده سه رلیشیواو و په شیمان بوو له هاتنی بو لای عیسا.

عیسا کاتیک له په رستگاکه هه موو میزه کانی بازاره که ی وه رگپرا، ئه و شوینه ی که بو په رستنی خودا دروستکراوو کرابوو به شوینی بازارگانی و کرین و فرۆشتن، له دوا ئه م شتانه جوله که کان به عیسان گوت: «چ په رجوو یکمان نیشان ده ده ییت تاكو ده سه لاتی ئه نجامدانی هه موو ئه م کارانه ت به ملیتی» عیسا ش وه لامی دانه وه و گوتی: «ئه م په رستگایه پرووخیئن، به سی روژ هه لیده ستینمه وه.» (یوحنا ۲: ۱۸-۱۹)

عیسا له و قسانه ی له به رامبه ر خه لکی ده یکرد نه ده ترسا، ته نانه ت ئه گه ر قسه کانی بو خه لکه که هه یچ واتایه کیشی نه بووایه، به لام ئیستا هاتوو و به نیقودیمۆس ده لیت بو ئه وه ی بچپته شانشینى ئاسمان ئه و پیویسته سه رله نو، له دایک بیته وه.

ئه و پیاوه به سه ته زمانه هه یچ تینه گیشته، هه ر بویه په رسیاریکی دیکه ی کرد و گوتی: «عیسا، خۆت باش ده زانیت ئه وه شتیکی مه حاله، وایه؟ ئه و که سانه ی به ته مه نن جار یکی دیکه له دایک نابنه وه، ئه مه شتیکه ته نها یه ک جار رووده دات.»

بویه مه سیح بو، روونکرده وه که مه به ستی له وه نییه دووباره له دایکی خو، یته دونیاوه، به لکو مه به ستی ژیانى رو، نیقودیمۆس پیویستی به ژیانیکی نو، رو، هه مان ئه و شته ی پیاوانی ئایینی باسی ده که ن «نوپیوونه وه» دووباره له دایک بوون و کو تایی هینان به ژیا نه کو نه که ی.

ئەگەر نىقۇدېمۇس پېيۇستى بە دووبارە لەدايىكبونەو ھەبىت تەنانت لەو كاتەى
كە مەسىح لەسەر زەوى بوو، ئەوا دەبىت من تو دەبىت چەندە پېيۇستىمان بەو ھە
بىت كە دووبارە لەدايىك بېنەو ھە تاكو پادشاھى تى ئاسمان بېنېن، ئەو پادشاھى تىبەى
كە مەسىح بۇمانى ھېناو.

لەبىرت بىت كە دەمانوئىست پېناسەى وشەى باوپردار بگەين:

باوپردار ئەو كەسەى كە دياربىەكى لە خوداوە پى دراو، ئەوئىش دووبارە
لەدايىكبونەو ھەى.

ئەمە ئەو شتەى بەو پردار لە جىھان جىادە كاتەو. باوپردار ژيانىكى پۇحى لەلەين
خوداوە پىدراو.

بۇچى لەدايىكبونەو پېيۇستە؟

لەلەى كە دىكە شەو مەسىح بە پروونى قسەى بو نىقۇدېمۇس دە كەرد دەربارەى
دەستپىكردنى ژيانىكى نوئى و لەدايىكبونەو، بەلام پىئى نەگوت لەبەرچى پېيۇستى بە
ژيانىكى نوئى ھەى.

ئەمە ش شتىكى نامۇى، پېشنىارە كە خۇى ئەو ھەى كە پىاوانى ئايىنى پېيۇستىان
بەو ھەى كە ژيانىكى پۇحىان ھەبىت، بەلام بۇچى لەدايىكبونەو پېيۇستە؟

مەسىح بەلگەى كە بە نىقۇدېمۇس دا،

نىقۇدېمۇس پرسىارى ئەو ھەى كەرد كە چۇن دە كرى ئەو شتەنە پرووبدەن، (مەسىح) ىش
وہلامى داىەو و گوتى: «تو مامۇستايەكى ئىسرائىلى و ئەمانەش نازانىت؟» (يۇحەنا ۱۰:۳)

عيسا وايدەزانى كە نىقۇدېمۇس زۇر شارەزايە لە پەيمانى كۇن و ھەموو شتىك
دەزانىت، ھەر قسەى بەكەش بگات ئەوا نىقۇدېمۇس لىئى تىدەگات، ئەو ھەى لە پەيمانى
كۇن ھاتوو، ئەو پەيمانەى كە نىقۇدېمۇس لىئى زۇر شارەزايە پەر لەو نىشانانەى
دەرىدەخەن كە پىاوانى ئايىنى چەندە پېيۇستىان بە گۇران ھەى.

دوو شت ھەبوون كە نىقۇدېمۇس دەبوایە بىزانىبواىە،

بەكەم، پەيمانى كۇن باسى تەواوى ژيان و پۇحى خراپى مروۇقەكان دەكات،
ئەمەش چەند نەوونەى كە:

• داودی پادشا دوژمنانی خودامان نیشان ده‌دات و ده‌لّیت: «چونکه له‌سه‌ر زمانی ئەوان قسه‌ی راست نییه، ناوه‌پۆکیان له‌ناوچوونه، قورگیان گۆرپکی کراوه‌یه، زمانیان فیلی لّی ده‌پژّیت» (زه‌بووره‌کان ۹:۵).

• دوژمنانی خودا ته‌نھا چه‌ند که‌سانیک نین، هه‌موو مروّقه‌کان به‌جۆرپک له‌ دژی خودان، داود زیاتر درپژه‌ی به‌ نووسینه‌که‌ی داوه و ده‌لّیت: «یه‌زدان له‌ ئاسمانه‌وه ته‌ماشای ئاده‌میزاد ده‌کات، هه‌تا بزانی‌ت که‌س هه‌یه تیگه‌یشتوو بی‌ت، که‌س هه‌یه به‌دوای خودا بگه‌رپّیت. هه‌موو روویان وه‌رگه‌یپرا، هه‌موو گه‌نده‌لّ بوون، که‌س نییه چاکه‌ بکات، ته‌نانه‌ت یه‌کیکیش نییه» (زه‌بووره‌کان ۱۴: ۲-۳).

• خودا ده‌لّیت: «دلّیکی نوپتان ده‌ده‌مّ و پوچیککی نوّی ده‌خه‌مه ناوتانه‌وه، ئەو دلّه به‌ردینه‌تان لّی ده‌که‌مه‌وه و دلّیکی گوشتیتان ده‌ده‌مّ» (حزقییل ۲۶:۳۶). دلّره‌قی سوودی نییه، ئەو که‌سانه‌ی دلّیان په‌قه وه‌ک مردوو وان.

کاتیک هه‌موو شته‌کان پیکه‌وه ده‌به‌ستته‌وه ئەوا بیه‌یوا ده‌بیت.

پوچی مروّقه‌کانیش بریندار نابن به‌لکو ده‌مرن، هوکاره‌که‌شی ئەوه نییه که‌ داوا له‌ خودا ناکهن، به‌لکو توانای ئەوه‌یان نییه داوای لّی بکه‌ن، نیقودیمۆس نامه‌کانی پۆلّسی نه‌خویندبووه‌وه، ئەوه‌شی به‌لای هه‌موومانه‌وه زۆر روونه ئەوه‌یه که‌ پۆلّس پشتی به‌ په‌یمانی کۆن به‌ستوووه بوّ قسه‌کانی:

له‌ یه‌ک شوپن نووسراوه‌کانی وه‌رگرتوووه: «باه‌خی سروشتی دنیایی دوژمنایه‌تییه له‌گه‌لّ خودا، چونکه‌ ملکه‌چی ته‌وراتی خودا ناییت، له‌به‌ر ئەوه‌ی ناتوانی‌ت. جا ئەوانه‌ی له‌ژیر کاریگه‌ری سروشتی دنیایین ناتوانن خودا پرازی بکه‌ن» (پۆما ۸: ۷-۸).

هه‌روه‌ها ده‌لّیت: «ئپوه‌ش به‌هوّی خراپه و گونا‌هه‌کانتانه‌وه مردبوون که‌ پیشتر تیبدا ده‌ژیان کاتیک په‌په‌وه‌ی ریازی ئەم جیهانه و سه‌روکی ده‌سه‌لّاتی هه‌واتان ده‌کرد، ئەو پوچ‌ه‌ی ئیستا له‌ یاخپوواندا کار ده‌کات» (ئه‌فه‌سۆس ۲: ۱-۲).

به ره و پیشبردنی خودی خۆت چاره سهری کیشه کانت نییه

له جیاوازی نیوان ئه و دوو چاره سهرییه تیگه ییشتم، به تایبه تی له و کاته ی که له گه ل خیزانه که م خانوو ی کمان له بهرزاییه کانی باکووری فیرجینیا کپی، دراوسییه کمان هه بوو که له وه زاره تیکی هوکومی کاری ده کرد، خانوو که ی ئه و زور گه وره تر و فراوانتر بوو له چاو ئه وه ی ئیمه، له دوا ی چهند سالی ک بریارم دا خانوو که م نۆژن بکه مه وه، ده ستم کرد به پاکردنه وه ی گه راجه که و بنمیچه کان و چاکردنه وه ی ده رگا کان و بۆیه کردنی دیواره کان، هه ره ها ئاوه رۆ رزیوه کانیشم چاکرده وه.

به یانییه ک سه گه که مان (جیتهر) خه ریکی کونکردنی دیواری خانوو که بوو، له و کاته هاوسه ره که م چوو ه شوینی خوگۆرین و بینی سه گه که واته ماشای ده کات، له و کونه وه ها تووه ته ژووره وه که خو ی دروستی کردوو ه. خو م زور له سه گه که تو ره بووم، ده مو یست گوله یه ک بنیم به سه ریه وه، به لام ها ورپییه کم هات و یارمه تی دام له چاکردنه وه ی دیواره که، هه ر بورغوویه ک یان هه ر پیکهاته یه کی خانوو که ت بینی بووایه ده تزان ی که چهنده خانوو یکی کۆنه، وایه ره کان که لکی کار یی کردنیان نه ما بوو، هیچ شتی ک وه ک سه ره تای دروستکردنی خانوو که نه ما بوویه وه.

هه رچۆتی ک بی ت خانوو که مان چاک کرده وه. ژووری جلو به رگه کان وه ک نموونه یه کی رۆحی ئیمه بوو، گونا هه کا مان زیانمان پی ناگه یه نن، به لکو له ناومان ده به ن، رۆحی ئیمه وه کو ته خته دار ی ک نییه به دوو بزمار چاک بیته وه، به لکو وه ک ژووری جلو به رگه کانه ده بی ت هه موو پارچه یه کمان بگۆر د ری ت.

نیقۆدیمۆس ده بووایه له ری گای په یمانی کۆن چیرۆکی ته واوی ئیسرا ئیلی خویند بووایه وه. ودا ته نها نه گبه تی و که مو کوریه کا مان بو ده ستنیشان ناکات، به لکو به لینی رزگار کردمان پی ده دات، هه ره وه ک ئه وه ی به حزقییلی گوتوو ه: «دلیکی نویتان ده ده می و رۆحی کی نو ی ده خمه ناوتانه وه، ئه و دل ه به ردینه تان لی ده که مه وه و دلیکی گۆشتینتان ده ده می. رۆحی خو م ده خمه ناوتانه وه، واتان لی ده که م که ری گای فه رزه کانم په رپه و بکه ن و هو که مانم به جی به یتن و کاریان پی بکه ن» (حزقییل ۲۶-۲۷). خودا رۆحی خویمان پی ده دات تا کو له ژبان به رده وام بین.

بۆیه کاتی ک عیسا به نیقۆدیمۆسی گوت که ده بی ژیا نیکی نو ی ده ست پی بکات و پر پی له رۆحی پی رۆز، ئه وا ده بووایه ئه ویش بی گوتبا: «ئه وه ری ک ئه و شته یه که

چاوه پړیمان ده کرد و ئه وهی که پیوستمان پیته تی.»

چون دووباره له دایک بیته وه؟

به لام نیقودیموس به م شیوه یه بیرى نه ده کرده وه، به لکو ده یویست یه کسه ر شته کان رووبده ن، به لام مه سیح داواى لیکرد که دلی خوئی بگوریت تاكو ژیا تیکى نوئی ده ست پیبکات. ده بووا مه سیح پیی بگوتبا: «سه رسام مه به». له وانه یه سه رسام بیت به و به زه ییه ی ئه و.

نیقودیموس ده یزانى ناتوانیت به ته نها جاریکى دیکه به له دایک بیتته وه، بویه عیسا هه ستى کرد به هوئی رۆحى پیروژه وه ئه و قسانه ی کرد به م شیوه یه کاریگه رى هه بوو، وه ک بایه ک که هه ر کوپیه کى بویت بوئی ده چیت.

که واته ده بیت نیقودیموس چی بکات؟ چون بتوانیت جاریکى دیکه به رۆحیکى دیکه له دایک بیتته وه؟

هه واله ناخوشه که که نیقودیموس خوئی ده یزانى ئه وه بوو که که سه کان ناتوانن خویمان وابکه ن دووباره له دایک بینه وه، شتیکى مه حاله، به لام هه والیکى خوشیش هه یه، ئه ویش بریتییوو له و هه موو کاته ی که عیسا قسه ی ده کرد و بوئی باسده کردن که ئه و هاتوو تاكو شته مه حاله کان رووبده ن.

له و ماوه یه ی عیسا هات، مزگینى و په یمانى زیندوو بونه وه و ژيانى هه تاهه تايى پیماندا.

«ستایش بو خودا، باوکی عیساى مه سیحی گه وره مان! به گویره ی به زه ییه فراوانه که ی له دایک بونه وه ی پی به خشین مه به ست له خودا وه له دایک بووین، (پروانه یۆحه نا ۳: ۸-۳). بو هیوا به کی زیندوو به هه ستانه وه ی عیساى مه سیح له نیو مردووان، بو میراتیک که نافه ویت و گلاو نابیت و کال نابیتته وه، بو ئیوه له ئاسمان پاریزراوه (به که م په ترۆس ۱: ۳-۴).

خودا ته نها سه ر له نوئی نامان هینیتته دنیاوه، به لکو به زه ییمان به سه ردا ده بارینیت، وامان لی ده کات بژین، ئه وانه هه موو وه ک دیارى وان.

ئەنجامى دوبارە لە داىك بونەوہ چيە؟

ھەركاتىك كە كەسىك دوورەبارە لەداىك دەبىتەوہ ئەوا ئەنجامىك لەدواى خۆى بەچىدەھىلئىت،

ھەرەكەت لە كەردارى نىردراواندا ھاتووہ: «يەك لەوان كە گوئى دەگرت ژىتىكى خواپەرسەت بوو بە ناوى لىدىا، خەلكى شارى سياتىرا و بازرگانى كوتالى گرانبەھا بوو. مەسىحى خاوەن شكۆ دلئى كەردەوہ تاكو سەرنج بەداتە قسەكانى پۆلس. كاتىك خۆى و خاوەنخىزانى لە ئاوەھەلكىشان، پارايەوہ: «ئەگەر بەپراستى باوەرتان وايە كە من باوەرەم بە مەسىحى خاوەن شكۆ ھىناوہ، ئەوا وەرئە مالاكەم و مېننەوہ.» ئىتر ناچارى كەردىن.» (كەردارى نىردراوان ۱۶:۱۴).

خودا دلئى لىدىاي گۆرى، واىكرد كە دووبارە لەداىك بىتتەوہ.

كىتئى پىرۆز بە «گۆرىن» ناوى ھىناوہ، دووبارە لەداىكبونەوہ ديارىبەكە لەلايەن خوداوہ و كاريگەرى لەسەر ژيانمان دەبىت، دەمانگۆرئىت و دەمانكات بە كەسىكى دىكە، ژيانمان لە شىوہىەكەوہ دەگۆرئىت بو شىوہىەكى دىكە، خودا نامانھىتتە دونياوہ و بەتەنھا بەجىمان بەھىلئىت، باوەر و خۆشەويستىمان پىدەدات، ژيانىك بە رۆحى پىرۆزەوہ بگۆرئىن و لە كەسىكى گوناھبارەوہ مانكات بە كەسىكى پر لە باوەر لەژىر ناوى عىساي مەسىح.

ئەو گۆرانكارىبە ھەك گۆرىنى كەلوپەلئىكى ناو مالاكەت نىبە، بەلكو گۆرانى ژيان و رۆحە.

پەترۆس پىمان دەلئىت: «كەواتە ئەگەر ھەركەسىك لەگەل مەسىحدا بىتتە يەك، دەبىت بە دەبىتزاوئىكى نوئى. شتە كۆنەكان بەسەرچوون و شتى نوئى ھاتووہ! ئەمەش ھەمووى لە خوداوہىە، كە لەگەل خۆى لە رىگەى مەسىحەوہ ئاشتى كەردىنەوہ و خزمەتى ئەم ئاشتىبونەوہى پىداى» (دووہم كۆرنسۆس ۵: ۱۷-۱۸).

ئەگەر باوەرەت بە مەسىح ھىناوہ و دووبارە لەداىك بوويتەوہ ئەوا تۆ كەسىكى نوئىت.

ئىستا دەبىت ئاگارى شتىك بىن و بەھەلە تىنەگەين. لەوانەيە ھەموو ئەو شتانە بىتتە ھۆى گۆرانى ناخ و رەفتار و ھەلسوكەوتمان، بەلام ئەو گۆرانكارىانە ھەموو

تاوانه کامان لى دوورناخه نه وه ئىنجىل راسته قينه يه. ئەمە ئەو راسته يه كه پيويسته لىي تىبگه يت. پۆلسى نىردارو كاتىك باوه پرى هئنا و ژيانى به جوړىك گوږدرا به لام دوور نه بوو له تاوان.

«ئيت نازانم چى ده كه م، چونكه ئەوه ي ده مه وپت نايكه م، به لكو ئەوه ي رقم لئيه تى ئەوه ده كه م.» (رؤما ۷: ۱۵)

به لام هەر چۆنىك بىت پړوحى پىرؤز ژيانىكى نويمان پىده دات، له وان ه يه گوړانكارى به كان كه مىك ه يواش بن، به لام ئەوه پرىك ئەو شته يه ده بىت لىي تىبگه يت، چونكه ئەوه گواستنه وه ي ژيانى خو ته له شان شىنى تارىكييه وه بو ژيانىكى پر له پووناكى.

«به لام ئيوه گه لىكى هه لبرژىردارون، كاهىنىتى شاهانه، نه ته وه يه كى پىرؤز، گه لى تايه تى خودان تاكو چاكىيه كانى ئەوه پابگه يه نن كه بانگى كردوون له تارىكييه وه بو پووناكييه سه يره كه ي.» (يه كه م په ترووس ۹: ۲)

په ترووس ده لىت پړوحى پىرؤز ميوه به ره هم دىنىت له باوه پداران، ئەوانىش كردار و رهفتارن.

«به لام به رو بوومى پړوحى پىرؤز ئەمه يه: خو شه ويستى، خو شى، ئاشتى، ئارامگرتن، نىانى، چاكه، دلسؤزى، ۲۳ دلنه رمى و به سه ره خوډا زال بوون. شه ريعه ت نىيه له دژى ئەمانه بىت. ۲۴ به لام ئەوانه ي هى عىساي مه سىحن سروشتى دنيايان له گه ل هه ز و ئاره زوو ه كانيان له خاچ داوه.» (گه لاتىا ۵: ۲۲-۲۴)

چۆن ده زانين كه دووباره له داىك بووينه ته وه؟

پرسىاره گه وره كه لىره يه، چۆن ده زانين دووباره له داىك بوينه ته وه؟ نو بيوونه وه يان له داىك بوونه وه شتىك نىيه بدره وشىته وه يان جلوه رگىك نىيه له به رى بكه يت و له دووره وه ديار بىت، وه له نىيو مىشكىشت هاوار ناكات و پىت بلىت كه نوئى بوو يته وه، هيزىكى سه رووى سروشتى نىيه تاكو پىي بتوانى هه موو شتىكى پى ئەنجام به دىت.

پروونتر بلیین شتیکی ئاسان نییه و نازانین که کی له لایه ن پوچی پیرۆزه وه ئه و دیارییه ی وه رگرتووه، به لام ئه وه مانای ئه وه نیه که هیچ ریگیه ک نیه که خۆتی پی تاقی که یته وه. خۆت ده توانیت ئه م تاقیکردنه وه یه بکه یت و بینیت، ته ماشای خۆت بکه و بزانه ئه م میوه یه به رهه م ده هییت؟ له وانیه هه ست به و گۆرانکاریه نه که ی، به لام به رده وام کاریگه ری له سه ر ژیانته ده بیته. ته نها خودا به ته واوی ده زانیت که کییه به رهه می خۆی ده دات و کاریگه ری ده بیته.

ئه وه کرداریکی هه نده ئاسان نییه، زیاتر ده بیته له کلێساکان ئه نجام بدریته، پیوستیت به هه ندیک له باوه ردار ی دیکه یه که ماوه یه کی باشه ده تناسن و ئه وکاته ده زانیت که هه تاجه ند کاریگه ری له سه رت هه بووه، ئه گه ر که سیکی بیه یوا و ناومید بیت ئه وکاته له وانیه به توانن که میک هیوات هه بیته، ئه گه ر وه کو من بیت و که سیکی رقه له گه ر و پر بیت ئه وا ده توانن یارمه تیت بدن و که میک له و رقه ت که م بکه نه وه.

پینج له و شتانه ی که هه موو مه سیحه کان هه یانه

ئه و به لگانه چین که گۆرانکاریه کانه مان بو ده رده خه ن؟ له به شه کانی داها توودا باس له و پینج شتانه ده که ین که له کتیپی پیرۆزدا ها تووه و هاوکارن بو گۆرانکاریه کان له ژیا نمان دا، له وانیه هه تا ئیستا له ژیا نی خۆتدا هه ستت به و گۆرانکاریه یانه کرد بیته، ئه گه ر ئه و شتانه له تۆدا نییه ئه وا ده بیته بیرکی لی بکه یته وه.

بیروباوه ر و بنه ما، ته نها له به ر ئه وه ی مه سیحت خۆشه ویت واتای ئه وه نییه که باوه ردار یته.

رق بوونه وه له تاوان، نابیته که سیکی باوه ردار ئه گه ر به ئه نجامدانی تاوان دلخۆش بیت، هه روه ها باوه ریت ته نها ماوه یه ک بیت.

خۆشه ویتیت بو خه لکی دیکه، نابیته باوه ردار ئه گه ر خۆشه ویستی و گرنگی پیدانت بو خه لکی نه بیته.

ئازادی له خۆشه ویستی، نابیته باوه ردار ئه گه ر ده سته که وته کانی ژیا نته له خودا زیاتر خۆشه تر بویت.

له رۆژی دوایدا هیچ شتیک گرنگی بو تۆ نییه ئەگەر دووباره له دایک نه بێتهوه، ناچیته شانشینی ئاسمان له بهر ئەوهی تۆ له خیزانیککی باوه پدار له دایک بوویت یان له کلێسا گه وره بوویت، وهک یه حیای له ئاوهه لکیش که فهریسیه کانی له ئاو هه لده کیشا.

«با به رهه مێکتان هه بێت له تۆبه کردن بوه شپتهوه. پیتان وا نه بێت ده توانن به خۆتان بلین: «ئیراهیم باوکمانه.» پیتان ده لیم، خودا ده توانیت لهم بهردانه نه وه بو ئیراهیم دروستبکات. ئەوه تا ته ور خراوه ته سه ره گی دار، هه ر دارێک به رهه می باش نه دات، ده پردرپته وه و فرپده درپته ناو ئاگره وه.» (مه تا ۳: ۸-۱۰)

نامانه ویت وهک فهریسیه کان لووتبه رز بین، پێویسته به به رده وامی له باشی به رهه مه کاغان دلنیا بینه وه، پێویسته خۆمان و هه ریبه که مان به و کاره هه لبتین، له گه ل ئەو که سانه ی باوه رمان پێیان هه یه، هه تا ئیستا باسی ژیا نی خۆت بو خوشک و برا کانت کردوو له کلێسا؟

پاوهسته، شتیک ماوه!

هیشتا شتیک ماوه باسی بکهین، کاتیک که ده ته ویت بزانیته ئاخو باوه پردارنکی راسته قبه نه یان نا ده بێت ئاگاداری ئەو شتانه بین که کاریگه ری به سه رمانه وه هه یه ئەگه ر نا گو مپرا ده بین.

له بیرت بێت که خودا پرزگار که رمانه و هیچ گو مانپیک له وه دا نییه، ئەگه ر واده زانی ته نها به ئەنجامدانی کاری باش ده توانیت خۆت پرزگار بکهیت ئەوا هه له یته، له بیرت بێت که سمان ناتوانین له دوای مردن خۆمان زیندوو بکهینه وه.

به وردی سه رنج لهم نووسینه ی پۆلس به:

«به لام خودا که ده وله مه نده له به زه یی، له بهر ئەو خۆشه و یستییه مه زنه ی بو ئیمه ی ده رپریوه، ۵ ئیمه که به هۆی گونا هه کان مرد بووین، له گه ل مه سیح زیندوو ی کردینه وه. به نیعمهت پرزگارتان بووه. خودا ئیمه ی له گه ل عیسا ی مه سیحدا هه ستانده وه و به هۆی یه کبوون له گه ل ئەودا له شویننه کانی ئاسمان دایانین، تا کو له دنیای دا هاتوو

دهوله مەندی نيعمه تي بئ هاوتاي خوئی له پڙگه ی میهره بانیه که یه وه بو ئیمه ده ریخات که له گه ل عیسا ی مه سیحدا یه کین. له بهر ئه وه ی به نيعمه ت پزگار تان بوو له پڙگه ی باوه پره وه، ئه مه ش له خو تانه وه نییه، به لکو دیاری خودایه، به کردار نییه، تا کو که س شانازی نه کات، چونکه ئیمه دروستکراوی دهستی خوداین، له پڙگه ی یه کبو ومان له گه ل عیسا ی مه سیح ده بینه به دیه ی تراویک بو کاری چاکه، که خودا پښتر ئاماده ی کردوو ه تا کو به ئه نجامی بگه یه نین.» (ئه فه سو س ۲: ۴-۱۰)

ئیسنا تښگه یشتیت؟ کاتیک له ژیاندا نه بووین خودا ژیان ی وه ک دیاری به ک پیداین، له راستیدا خودا به ئه نقه ست ژیان ی پیداین تا وه کو له خو بای نیه بین و وابزاین خو مان ژیان ی خو مان پزگار کردوو ه وه ک ئه وه ی له (پۆما ۳: ۲۷) ها تووه: «بۆیه له خو بای بیوون له کو یه؟ نه ماوه. به پئی چ بنه مایه ک؟ ئایا به پئی بنه مای کردار؟ نه خیر، به لکو به پئی بنه مای باوه پ» خودا پزگار مان ده کات، واتا ئه و کاره باشانه ی که ده یکه ی ن یان ده مانه ویت ئه نجامی به دین هه رگیز ناتوانن پزگار مان بکه ن.

له جیاتی ئه مانه خودا خو شه ویستی و به زه یی ده بی ت له گه لمان، تا وه کو به ره مه ی باشمان هه بی ت، خودا ئاماده کاری بو هه موو شتیک کردوو ه، بۆیه ئیمه ش ده توانین هه ولی پزگار کردنی خو مان به دین.

مه به ستی ئیمه له و په رتوو که ئه وه نییه بزاین داخوا به کاره باشه کانه مان چه نده خو شه ویستی و به زه یی خودامان به ده ست هی ناوه، به لکو ده مانه ویت بزاین چون خودا له ژیان ی هه ر یه کیکمان ئه م کارانه ی ئه نجام داوه. که واته با ده ست پی بکه ی ن.

کار دانه وه مان چون بیت؟ ره نگدانه وه:

پیش ئه وه ی ده ست بکه ی به خو یند نه وه ی ئه م به شه ئه و پرسیاره له خو ت بکه، واتای وشه ی (باوه پدار) چییه له لای تو؟

ئایا له وه ته ی ئه م په رتوو که ده خو ینته وه بیر کردنه وه ت ده رباره ی گو پراوه؟

ده بی ت چی راستیه ک هه یه بیزاین تا وه کو بتوانین دووباره له دایک ببینه وه؟

پیتوايه چى شتيك كاريگهري هه يه له نوپوونه وه مان و گومرامان ده كات؟

تۆبه كردن:

له به رامبه ر خودا دان به گونا بهاري خوتدا بنى و بلى شايه نى سزام.
ئه گهر هه تا ئيستا له دايك نه بوويته وه، ئه وا داوا له خودا بكه زيانتيكى نويت پى
ببخه شيت .

له بيرت بيت:

بیر بکه وه له (مه تا ۱۱: ۲۸-۳۰): «وهرن بو لام ئه ي هه موو ماندوووان و بارگرانه کان،
من ده تانحه سينمه وه. ۲۹ نيري من بخه نه سه ر خوتان و له منه وه فيربن، چونكه
دلنه رم و بيفيزم، هه سانه وه ش بو ده روونتان ده دوزنه وه. ۳۰ نيره كه م گونجاوه و بارم
سووكه.»

هه ر يه ك له ئيمه بارىكي زورى له خه م هه لگرتووه، به لام مه سيح بانگى
هه موومان ده كات و پيمان ده ئيت گرنه نييه چيمان ئه نجام داوه و گونا همان چيه،
به ئينى هه سانه وه و ئارامى به وانه ده دات كه به باوه ره وه ده چنه لاي.

راپورت:

داوا له رابه ر يان هاوړيه كى كلپسات بكه بو ئه وه ي يارمه تيت بدات له له دايك
بوونه وه.

تۆمەسىحى نیت

تەنھا لەبەر ئەوھى (مەسىح) ت خوشدەوئت

(جۆن لىنن) لە سالى ۱۹۶۶ گروپىكى دروستکرد بۆ مۇسقىقا و گۆرانى، گروپەكە لە مەسىح بەناوبانگتربوون، چەندىن كۆنسىرت و ئاھەنگيان سازدا و سەردانى چەندىن ولايەتيان كرد، ئەو سەردەمە سەردەمى زېرىنى ئەو گروپە ميوزىكىيە بوو، بەلام پاشان لىنن كۆچى دوايى كرد و گروپەكەش بە تەواوھتى كۆتايان پېھات.

لەگەل تېپەپىنى ھەر سالىك مەسىح زياتر و زياتر بەناوبانگ دەپت، ماوھى دوو ھەزار سالى خەلك گەتوگۆ لەسەر دەكەن، ھەفتانە لە كەنالەكان و گۆفار و رۆژنامەكان، ھەر ھەمە دەرهېنەرى فىلمەكان لە كاتەكانى جەژنى سەرى سالى و سوپاسگوزارى داھاتيان زياتر دەپت، بەكارھېنانى ناوى مەسىح ھەك بازرگانىيەك زۆر زيادى كىردووھ لەوھتەى پارەى زياتريان دەستدەكەوئت.

ھەندىك لەو بابەتانە ئەمانەن:

۱. بەرنامەيەكى خو لاوازكردن لەسەر ھەمان سىستەمى خۆراكى مەسىح «عيسا چى دەخوارد؟» نرخى تەنھا \$۱۴.۹۹. پېموايئت عيسا ھەر ھەمان شتى دەخوارد كە خەلكى فەلەستين لەو كات دەيانخوارد، ھەكو: ھەنجىر، ماسى، نان و زەيتوون.

۲. بەكارھېنانى ئەو وشانەى ھەك «عيسا تۆى خوشدەوئت» ھەك كاريكى بازرگانى لېھاتوو، تۆش دەتوانيت بىرۆكە و كارەكانت لەنيو لمدا بشارىتەوھ چونكە خەلكى لە بىابانەكان و كەنار دەرياكاندا بەدواى شتە شاراوھكاندا دەگەپىن.

۳. بەكارھېنانى ناوى مەسىح لەسەر جلوبەرگ، تەنانەت لەسەر جلوبەرگى سەگەكان نوسراوھ «عيسا منى خوشدەوئت» يان يەككى دىكە نوسراوھ «عيسا جامى سەگەكە مېوېر دەكات» بەراستى نازانم واتاى ئەوشتانە چىيە.

عيسا لەنيو ئەو كەسانەى كە باوھردارىش نىن ناسراوھ، لەنيو بىروباوھر و ئايىنەكان رېزىكى تايبەتى لى دەگىرئت، (دەلالى لاما) چوار دەمىن، يەككە لە رېبەرانى ئايىنى

بودای له تبت، عیسا وهک «مژده هیئهر» داده نیت و وهک ماموستایهک ته ماشای ده کات.

دامه زرنه ری هیندستان (مه هتامما غاندی) بابه تیکی له سهر مه سیح نووسیوه و ده لیت: «مه سیح که سیکی خوراگر و خوشه ویست و پره له به زهی، خه لکه که ی خوی فیر کرده که نه گهر که سیکی زله یه کی لیدایت نه که ی توله ی خوت بکه یته وه، به لکو لایه که ی دیکه شی بو رابگره، نه مه ش جوانترین نمونه یه.»

روژیکیان زانای به ناوبانگ (ئه لپیرت نه نشتاین) گوتی: «خوم که سیکی جوله که م، به لام هیچ که سیکی ناتوانیت به بن نه وه ی هه ست به مه سیح بکات کتییی پیروز بخوینیته وه، که سایه تیه کی مه زنه و هیچ ناراستیه کی تیدا نابینم.»

ته نانه ت قورنایش نامازه به مه سیح ده دات وهک پیغهمبر و نیردراوی خودا.

که واته چیمان پی ده کریت بو نه مه به ناوبانگیه؟ شتیکی زه حمه ت نییه نه توانیت تیه گیت له وه ی که ته نها به خوشویستنی مه سیح نابیته مه سیحی، ههروه ها نه گهر که سیکی مه سیحی خوشنه ویته هوا مه سیحی نییه، به لام ئایا ده توانین بلین خوشه ویستییه که به سه بو نه وه ی خوت به مه سیحی بزایت؟ نه گهر بوودا و هیندی و موسولمانه کان ته نانه ت نه وانیه باوه ریان به هیچ شتیک نییه مه سیح وهک که سیکی باش و مه زن و خاوه ن پایه بزانه، نه هوا به دلناییه وه نه مه نابیته پیوه.

له کتییی پیروزدا هاتوو که عیسا ریزی له وه که سانه گرتوو که خوشویستون و پیی گوتون که باوه ر به وه شته ده که ن که نه وه ده لیت، به لام عیسا ته ماشای کردون و پیی گوتون «ئیوه له من نین.»

«به ریگادا ده رویشتن، یه کیک پیی گوت: «بو کوئی پرویت دوات ده که وم.» عیسا ش پیی فهرموو: «ریوی کونی هه یه و بالنده ی ئاسمانیش هیلانه، به لام کوری مروف جیه کی نییه سه ری لی دابنیت.» به یه کیک دیکه ی فهرموو: «دوام بکه وه.» نه مه یان گوتی: «گه وره م، ریگام بده یه که م جار بچم باو کم بنیژم.» عیسا ش پیی فهرموو: «واز له مردووان بهینه با مردوو هکانی خویان بنیژن، به لام تو برو مزگینی پاشایه تی خودا بده.» یه کیک دیکه گوتی: «گه وره م، دوات ده که وم، به لام جاری لیمگه ری با مالئاوایی له خانه واده که م بکه م.» عیسا ش

پیی فہرموو: «ہہرکہسیک دەست لەسەر گاسن دابنیت و ئاوڤر لە دواوہ بداتہوہ، بە کہ لکی شانشینى خودا نایەت.» (لوقا ۹: ۵۹-۶۲)

«کابرایە کى دەسە لاتدار پرسیاری لیکرد: «مامۆستای باش، چى بکەم تاکو ژيانى هەتاھەتایى بە میرات وەر بگرم؟» عیسا پیی فہرموو: «بوچی بە باش ناوم دەبەیت؟ بیجگە لە خودا کەس باش نییە. پراسپاردەکان دەزانیت: [داوینیسى مەکە، مەکوژە، مەدزە، شایەتى درۆ مەدە، پریزی دایک و باوکت بگرە.]» (۱۸: ۲۰ دەرچوون ۱۲: ۲۰ و داواتار ۱۶: ۵-۲۰)

ئەویش گوتى: «هەموو ئەمانەم لە مندالییەوہ پاراستووہ.» عیسا ش گویى لەمە بوو، پیی فہرموو: «هیشتا شتیکت کەمە. چیت هەیه هەمووی بفرۆشە و بەسەر هەژاران دابەشى بکە، لە ئاسماندا گەنجینەیهکت دەبیت. ئینجا وەرە دوام بکەوہ.» (لوقا ۱۸: ۱۸-۲۲)

پۆیستە باوہر بکەیت

بە تەنھا خووشیستنى مەسیح ئەوہ ناگەیهنیت کە تو باوہرداریکی تەواوایت، بە لکو دەبیت باوہرت پیی هەبیت، باوہرت بەوہ بیت کە پیت پراگەیاندراوہ. نامەویت قسەکانى من وەک خووی وەر بگريت، بەلام بە گرنگیشى بزانه، زیاتر پشت بە کتیبى پیروژ بەستە، ئەوانەش چەند بە لگەیهکن لەسەر باوہرەینان:

«لەبەر ئەوہى خودا ئەوہندە جیھانى خووشیست، تەنانەت کورە تاقانەکەى بەختکرد، تاکو هەرکەسیک باوہرى پى بهینیت لەناو نەچیت، بە لکو ژيانى هەتاھەتایى هەبیت، چونکە خودا کورەکەى نەناردە جیھان تاکو جیھان حوکم بدات، بە لکو تاکو جیھان بەوہوہ رزگارى بپیت. ئەوہى باوہرى پى بهینیت حوکم نادريت، بەلام ئەوہى باوہر ناهینیت ئەوا حوکم دراوہ، چونکە باوہرى بە ناوی کورە تاقانەکەى خودا نەهیناوہ.» (یوحنا ۳: ۱۶-۱۸)

«ئەوہى باوہر بە کورەکە بهینیت ژيانى هەتاھەتایى هەیه. بەلام ئەوہى گوپرایەلى کورەکە نییە ژيان نابینیت، بە لکو توورەى خودای لەسەر دەمینیت.» (یوحنا ۳: ۳۶)

«له بهر ئه وه لئيان پرسى: «چى بكهين تاكو كاره كانى خودا بكهين؟» عيسا وه لامى دانه وه: «كارى خودا ئه مه يه: باوه پ بهيئن به وهى ناردوو يه تى.» (يوحنا ٦: ٢٨-٢٩)

«به لام ئيستا به بئ شريعته بيتاوان كردن له لايهن خودا وه ئاشكرا كرا، تهورات و پيغمبه رانيش شا به تى بو ده دن. ئه م بيتاوان كردنه له خودا وه يه له ريگه ي باوه پ به عيسا ي مه سيح، بو هه موو ئه وان ه يه كه باوه پ ده هيين، به بئ جياوازي، له بهر ئه وهى هه موو گونا هيان كرد و له شكوى خودا كه وتن و به خو پرايى به نيمه تى ئه و بيتاوان كران، به و كرپنه وه يه ي كه له ريگه ي عيسا ي مه سيحه وه هه يه. خودا مه سيحى وه ك كه فارهت پيشكش كرد، ئه گه ر باوه پ به خو ئنى ئه و بهيئين. ئه مه ي بو ده ر خستنى داد په روه رييه كه ي خو ي كرد، بو چاو پوشي كردن له گونا هه كانى رابردوو، به پشو و دريژي خودا.» (رؤما ٣: ٢١-٢٥)

«به بئ باوه پ مه حاله په زامه ندى خودا به ده سته يترت، چونكه ئه وهى له و نزيك بيته وه، ده بئ باوه پرى به بوونى ئه و هه بيت و پاداشتى ئه وان هه ده داته وه كه به په رو شه وه پرويان له و ده كهن.» (عيرانبييه كان ١١: ٦)

شته كه زور پروون و ئاشكرايه كه ئه مه ريگايه كه بو بوون به باوه پداريكي راسته قينه يه، عيسا ده لئيت كه ژيانى هه تاهه تايى له باوه پره وه ديت، پوئس ده لئيت به هو ي باوه پره وه گرنگى قوربانيدانه كه ي مه سيح ده زانين. هه روه ها يه كيك له نووسه رانى جوله كه ده لئيت، هه موومان به هو ي باوه پره وه دلخوش ده بين.

به هو ي باوه پره وه منداله كانى خودا جيا ده كرپنه وه له و كه سانه ي ته نها ريژ له مه سيح ده گرن، ئه گه ر باوه پرت هه بيت ئه و تو باوه پداريت، ئه و جو ره قسه كردن و لئيدوانه پيويستى به پروون كردنه وه يه كى زور هه يه.

وشه ي باوه پ واتا ي چيه به پي كتيبي پيروژ؟ وشه ي باوه پ بو زور شت به كار ده هيين بو نمونه بو وه سف كردنى سيسته مه ئاينبييه كان، هه روه ها له لايهن موسومان و مه سيحيه كان شوينكه وتوانى خو يان به خه لكى باوه پدار وه سف ده كهن، يان له نيو زور بواره كانى ديكه به كار ده هيندرت وه ك تيميكى تو پي پى كاتي ك ياريزا ئيكيان زور

به توانايه له يارييه كه و ده لئين زور باوه پرمان هه يه به و ياريزانه و دلنياين له وهى كاتيک ئه ومان له گه له براوه ده بين.

هه نديک جار خه لکى له سه ر وشه ي باوه ر گفتوگو ده که ن و ده يانه و پت بزنانن ئاخو باوه ر ته نها شتيکه و بو خو مان دروستمان کردوه يان شتيکه به راستى هه يه، يا خود له دژى يه کترى به کارى ده هيين، بو نمونه وه ک هه واداريکى يانه ي ئيگلى فليدايا، هه موو جاريک که يارييه ک ده که ن هه و لده ده م باوه ر پم به وه هه بيت که ئه مجاره له ياريه که براوه ده بن و خه لاتى سوپه ر بول ده به نه وه، به لام هه رگيز ئه و شته پرونادات.

به لام باوه ر له لاي باوه ر پدارى راسته قينه به م شيويه نييه، به لکو برتييه له باوه ر هينان به وهى عيسا ده ي پت له سه ر ژيانى هه تاهه تايى و تاريكى. ئه وانيش به م شيويه ليکده درينه وه: ناوه ر پوکى بابته و دلنيايى و دلسوزى.

ناوه ر پوکى بابته

بو ئه وهى باوه ر پدار بين ده بيت شتى زور بزنانين سه بارته به خو مان و مه سيح، مه سيح ئه و که سه بوو که کارى زورى بو ئيمه ئه نجام دا، بو يه پولس ليمان ده پرسيت و ده لیت: «ئيتر چو ن له يه کيک ده پارينه وه که باوه ر يان پي نه هيناييت؟ چو ن باوه ر به يه کيک ده هينن ئه گه ر نه يانبيستيت؟ چو نيش ده يبيستن بي ئه وهى يه کيک پييان رابگه يه نيت؟» (رؤما ۱۰: ۱۴).

ئه گه ر زانباريت له سه ر شتيک نه بوو ده توانيت باوه ر پى نه که يت، كاتيک باسى باوه ر پيک ده کريت ده بيت ناوه ر پوکيک هه بيت، ناتوانيت يه کسه ر باوه ر بکه يت، به ته و او ي باسى باوه ر و راستيه کاني کتبي پيروز کراوه، پولس بو مانى نوسيوه و پيمان ده لیت رزگار بو و مان به هو ي: «باوه ر پمان به راستيه کان» بووه: «به لام ئه ي خوشک و براياني خوشه ويستی مه سيحى خاوه ن شکو، ئيمه ده بيت هه رده م له بهر ئيوه سوپاسى خودا بکه ين، چونکه خودا ئيوه به يه که مين به رهه م هه ل بژاردوو ه بو رزگارى به پيروزکردنتان له لايه ن رو حى پيروزه وه و باوه ر کردنى راستى» (دووم سالونيكى ۲: ۱۳). ئه گه ر ده ته و پت بيته باوه ر پداريکى مه سيحى راسته قينه ده بيت ئه م راستيه يانه بزانيت:

۱ / تو گونا هباريت

يه که م شت ده بيت باوه ر پى هه بيت ئه وه يه که دان به گونا هه کانتدا بنيت و

خۆت بە گوناھبار بزائیت، عیسا تەنھا ئەو کەسانەى قبۆلە کە دان بە گوناھەکانیاندا دەنێن، دەتوانین بە پروونى ئەو شتە بېنین لەوەى کاتیک خەلک دەھاتنە لای عیسا و ئەویش وەلامى دەدانەو، زۆربەى جار بە دوو شیواز وەلامى دەدانەو، ھەندیکیان کاتیک دەھاتنە لای بەخێرھاتنى گەرمى لى دەکردن و ھەندیکى دیکەش بە قسەى توند وەلامى دەدانەو. دەبیت بۆچى ئەو جیاوازییە ھەبیت؟

بروانە (لوقا ۵) و بزائە عیسا چۆن بە باجگریک دەلێت کە ناوى (لێقى)یە، «وەرە و بە دوام بکەو» بۆ ئەوێ بیکاتە یەکیک لە قوتابیەکانى. «لەدواى ئەمانە عیسا ئەوێ بەجێھێشت، باجگریکى بىنى ناوى لێقى بوو، لە شوینى باجگری دانیشتبوو، پى فرمىو: «دوام بکەو». ئەویش ھەموو شتیکی بەجێھێشت، ھەستا و دواى کەوت» (لوقا ۵: ۲۷-۲۸).

لێقى زۆر سەرسام بوو، بۆیە عیساى بانگیشت کردە مالاكەى خۆى بۆ خوانیک و ھەموو ھاوړى باجگرەکانى یاوهرى خۆى بانگیشت کرد.

لەوانیە بەلای تۆو شتیکی زۆر گرنگ نەبیت، بەلام بىرى لیکەو ئەوانەى باجیان لە خەلکى دەسەند خراپترین و تاوانبارترین کەسەکان بوون و یارمەتى حکومەتى داگیرکەرى پۆمیان دەدا، پارەیان بۆ کۆدەکردنەو و ناپاکیان لە خەلکى خۆیان دەکرد، باخەلى خەلکەکەى خۆیان دادەتاشى و بریکى زۆر زیاتر لە پىوستیان بۆ حکومەتەکە دەنارد. بۆیە وەک دز و ابوون و لەسەر باخەلى خەلکى و لاتەکەى خۆیان دەولەمەند دەکرد.

لە وەلامى ئەو کارەى لێقى و بانگیشتکردنى عیسا ھاتن و گوتیان: «بەلام فریسی و مامۆستایانى تەورات کە فریسی بوون بۆلەبۆلیان بەسەر قوتابیەکانیدا کرد و گوتیان: «بۆچى لەگەل باجگر و گوناھباران دەخۆن و دەخۆنەو؟»» (لوقا ۵: ۳۰).

شتىكى ئاسایە ئەگەر بەم شیوہیە قسە بکەن، فریسییەکان پیاوانى ئاینى بوون و خۆیان بە کەسانى باش و پارێزەرى یاسا دەزانى، زۆریان لەلا سەیر بوو کە عیسا لەگەل کەسانى گوناھبار دادەنیشیت و نانیان لەگەل دەخوات، بەلام «عیسا وەلامى دانەو»: «لەشساغ پىوستى بە پزىشک نییە، بەلکو نەخۆش. نەھاتووم راستوورستان بانگەپشت بکەم، بەلکو گوناھباران بۆ تۆبەکردن» (لوقا ۵: ۳۱-۳۲).

بەراستى وەلامەکەى زۆر سەرسوڕھینەر بوو، ئەى وانىیە؟ لە شوینى دیکە عیسا

ده لئیت من بو که سانی ون بوو هاتووم: «چونکه کوری مروّف هاتووو به دوایله ناوچواندا بگهړت و پرزگاریان بکات» (لوقا ۱۹:۱۰).

هه ردهم و امان زانیوه خودا له گه ل که سه باشه کان باش و به به زه یی ده بیټ و له گه ل خرابکارانیش تورپه ده بیټ و سزایان ده دات. به لام ته وه تا عیسا ده لئیت که تنها بو گونا هباران هاتووو تا کو پرزگاریان بکات.

بویه ته گهر ده ته ویت بیټ به باوه پرداریکی راسته قینه ده بیټ به خوټ و گونا هه کانتوهه بیټه به رده می تا کو به خشریټ، ده بیټ له پړو حوه هه ژارین. «خوژگه ده خوازریټ به وانیه که به پړو حه ژارن، چونکه شانشینى ناسمان بو ته وانیه» (مه تا ۵:۳).

ده بیټ هه رچی پیاو و نافرته و مندالی سهر زه وی هه یه له گه ل با جگره که بگریټن و هاوار بکه ن. «به لام با جگره که له دووره وه پراوه ستا، نه یده و یست چاوی بو ناسمان به رز بکاته وه، سنگی خو ی ده کوتا و ده یگوت: «ته ی خودایه به زه بیټ به منی گونا هباردا بیټه وه.»» (لوقا ۱۸:۱۳).

شتیکی دلخوشکهره کاتیک ده بینین عیسا ده لئیت بو که سانی گونا هبار هاتووم، ته مه ش واتای ته وه ده گه یه نیت که ههر که سیک بیه ویت توبه بکات و بگهړت هه وه ته وا عیسا ده رگای کراویه، له گه ل ته وه شدا عیسا ته وه که سانه پرت ده کاته وه که به بی ته وه ی دان به گونا هه کانیاندا بنین و توبه بکه ن دینه لای، ههر که سیک خو ی پی ته واو و بی کیشه بیټ ته واو پرزگاری نایټ.

۲/ عیسا ده سه لاتی خودا و ژیانیکى مروّفان

زانیمان که بو ته وه ی بیټ به باوه پرداریکی راسته قینه ده بیټ دان به گونا هه کانتا بنیټ و داوی لیخوشبوون بکه یت، ههروه ها هه ندیک شت هه یه ده بیټ دهر باره ی مه سیح بیزانیت. بو ته وه ی تیبگه یت ده بی باوه پرت به وه هه بیټ که عیسا ده سه لاتی خودایه و مروّفیکه له سهر زه وی.

با یه که مجار له سهر عیسا ده سه لاتی خودا ده ست پی بکه ین، له (پروما ۱۰) پولسی نیردراو پیمان ده لئیت: «ته گهر به ده مت دانت پیدا نا که عیسا په روه ردگار و به دل باوه پرت کرد که خودا له ناو مردووان هه لیستانده وه، پرزگار ده بیټ. له بهر

ئەوھى بە دل باوھ پھیمان ئەنجامە كەى بېتاوانبونوھ، بە دەم دانپېندانان ئەنجامە كەى
پرزگارىيە» (پۆما ۱۰: ۹-۱۰).

بۆ ئەوھى پرزگارت بېت ئەوا دەبېت بە دەم دان بەوھدا بېئىت كە عيسا كورى
خودايە، مەبەستى پۆلس لە دانپېندانان بە دەم ئەوھىە كە ئىمە باوھ پمان ھەبېت و
بە دل باوھ پبكەين و دانى پېدا بېئىن كە عيسا كورى خودايە.

ئىستا دېمە سەر باسى شتى زۆر زياتر لەسەر پادشايەتى عيسا، بە لام تېئىنيەك
ھەيە لەسەر دان پېندانان بە عيسا وەك كورى خودا، تۆماس يەككە بوو لە دوازە
قوتابىيە كە و گومانى ھەبوو لە ھەستانەوھى مەسيح، دواى بېئىنى عيسا گوتى:
«تۆماس وھلامى دايەوھ: «ئەى خاوەن شكۆ و خوداى من» (يۆحنا ۲۰: ۲۸).

ئەوكاتە قوتابىيەكان زانىيان كە مەسيح خودايە. ھەروھە پۆلس خۆى ئاماژە بۆ
خودايەتى مەسيح دەكات و پروونى دەكاتەوھ. (ھارى ھرتادۆ) رافە كارى پھىمانى نووى
پېشنيارىك دەكات و دەئيت: «بەكارھىئانى وشەى خودا زياتر وەك دەربرېنكە بۆ
پەرستنى يەھووا» ۴ بەردەوام نېردراوھكان ھەستيان دەكرد ئەوھى لە كئىبى پېرۆزدا
ھاتووھ ھەمان شتە لەگەل ئەوھى عيسا دەئيت و دەكات، دەسەلاتى مەسيح
دەتوانيت گوناھە كامان لابدات و ليمان خۆشبيت و ئەوانەشى تۆبە ناكەن سزايان
بدات، ئەگەر عيسا خودا نەبېت ئەوكاتە ناتوانيت پرزگارمان بكات.

بەلام دەبېت ئەوھ شمان لەبېرېت كە عيسا مروفېش بوو، زۆرىك لە خەلكى
لە كئىساكان موشتومرى ئەوھيان بوو كە ئاخۆ عيسا خودايە يان مروف، باوھ پريان
وابوو كە خودا وەك مروفېك ھاتووھ، نەياندەتوانى وا بھېنە پېش چاويان كە خودا
دەتوانيت لە شپۆھى مروفېك بېت و وەك مروف بژييت و وەك مروف ئازار و مردن
بچېژييت. شتىكى زەحمەتە باوھ پبكەيت، ئاخىر چۆن دەبېت خودا بەم شپۆھىە خۆى
نزم بكاتەوھ؟

يۆحناى نېردراو نامەيەكى بۆ كئىسايەك نوسيوھ و دەئيت: «رۆحى خودا بەمە
دەناسنەوھ: ھەر رۆحېك دان بەوھدا بېت كە عيساى مەسيح لە جەستەدا ھاتووھ،
ئەوا ئەو رۆحە لە خوداوھىە، بەلام ھەر رۆحېكيش دان بە عيسادا نەئيت، ئەوا ئەو
رۆحە لە خوداوھ نىيە. ئەو رۆحە دژە مەسيحە كە بىستوتوانە ديت و ئىستا وا لە
جېھاندايە.» (يەكەم يۆحنا ۴: ۲-۳)

يەھووا: لە زمانى عېبرى بۆ ناوى خودا بەكارديت. وەرگېر.

ههروهك چۆن عيسا دهتوانيت به دهسهلاته كه يه وه پرگارمان بكات، ئاواش دهتوانيت وهك مروڤيش بيت پرگارمان بكات، چونكه تنها مروڤ دهتوانيت له جيڭاي مروڤ بوهستيت و ئهه سزايه مان بدات كه شايه نين. تنها مروڤ دهتوانيت خوڤي لهه وه فراهه تيبه پرگار بكات كه ئادهه به سه رمانى هينا.

له بهر ئه مه، چۆن له پڙگه ي مروڤيكه وه گونا هاته جيهان، له پڙگه ي گونا هيشه وه مردن، بهم شيوه يه مردن هه موو خه لكى گرته وه، له بهر ئه وه ي هه موو گونا هيان كرد.

بيگومان، پيش هاتنى ته ورات گونا له جيهاندا بوو، به لام كه شه ريعه تى ته ورات نه بيت گونا ناژميردريت. كه چى مردن له ئاده مه وه هه تا موسا هوكمپرانى ده كرد، ته نانه ت به سه ر ئه وان هه وه كه له شيوه ي ياخي بوونه كه ي ئادهه گونا هيان نه كرد بوو، كه نمونه ي ئه وه كه سه يه كه ديت.

به لام ديارى وه كو گونا نيه. ئه گه ر زور كه س به گونا هى كه سيك مردن، جا چهند زياتر نيعمه تى خودا و دياريه كه به هوڤى نيعمه تى مروڤيكه وه كه عيسا ي مه سيحه، به سه ر زور كه س پڙا. ههروه ها ئه وه دياريه وهك ئه نجامى گونا هى مروڤيك نيه: چونكه هوكمدان له يهك گونا هه وه تاوانبار كردنى هينا يه كايه وه، به لام ديارى له گونا هى زوره وه بيتاوانى هينا يه كايه وه. ئه گه ر به گونا هى كه سيك، مردن له پڙگه ي ئه وه كه سه وه هوكمپرانى كرد، ئيتر چهند زياتر ئه وان هى پرى نيعمه ت و ديارى راستودروستى وه رده گرن، له ژياندا هوكمپرانى ده كه ن به كه سيك كه عيسا ي مه سيحه.

كه واته وهك چۆن به يهك گونا تاوانبار كردن بو هه موو مروڤ هاته كايه وه، به هه مان شيوه به كارىكى راستودروست بيتاوان كردن هاته كايه وه كه ژيان بو هه موو مروڤ ده هيتيت. له بهر ئه وه ي وهك چۆن به ياخي بوونى كه سيك زور كه س گونا هبار كران، به هه مان شيوه به گوپراهه لى كه سيك زور كه س بيتاوان ده كرين.

ته ورات هات تاكو گونا زور بيت. به لام له كوڤى گونا زور

بوو، نيعمهت زۆر زياتر بوو، تاكو چۆن گونا به مردن حوكمرانى كرد، ئاواش به راستودروستى نيعمهت حوكمرانى دهكات بو ژيانى ههتاهه تايى به عيساي مهسيحى خاوهن شكۆمان. (رۆما ۵: ۱۲-۲۱)

له بهر ئه وهى ئه وه سهرۆكى كاهينانه پابه به رزه مان ههيه كه به ئاسماندا تپه پهرى، عيساي كورى خودا، با ده ستبگرين به و با وه پهرى كه دامان پيدا ناوه، چونكه سهرۆك كاهينيكمان نيه كه نه توانيت هاوخه مى لاوازيه كامان بيت، به لكو سهرۆك كاهينيكمان ههيه كه وه كو ئيمه له هه موو شتيك تاقى كراوه ته وه، به لام بى گوناوه ده رچوو. بويه با به متمان ه وه له ته ختى نيعمهت بچينه پيش، بو ئه وهى به زه يى وه ر بگرين و نيعمهت بدۆزينه وه تاكو له كاتى پيوستدا يارمه تيمان بدات. (عيرانيه كان ۴: ۱۴-۱۶)

كه واته با وه ردار ده بيت دان بنيت به ده سه لاتى عيسا وه كو مرووف و وه كو خودا.

۳/ عيساي خودا، له ريگه ي مردنيه وه ئيمه ي رزگار كرد

بو ئه وهى ببى به مه سيحيه كى راسته قينه ده بيت با وه پرت به وه هه بيت كه عيسا كى بوو و چى كرد، ده بيت با وه پرت به وه هه بيت كه عيسا كورى خودا و مرووفه، هات بو ئه وهى له خاچ بدرت و ئه وان هى ون بوون بيان دۆزيت ه وه و له تاريكى رزگاريان بكات، ئه وهش ده مانكات به با وه ردار يكي ته واو، كاتي ك عيسا له پيناو گونا هه كانى ئيمه له خاچ درا تامى مردنى چيژت.

«مه سيح ئيمه ي له نه فره تى شه ريعه ت كرپيه وه، به وهى له پينا وماندا بو وه نه فره ت، چونكه نووسرا وه : (هه ركه سيك له سه ر دار هه لبواسر يت نه فره ت ليكرا وه.)» (كه لاتيا ۳: ۱۳). وه تو په به كانى خودا ي له سه ر ئيمه لابر د «به خورايى به نيعمه تى ئه و بيتا وان كران، به وه كرپينه وه به ي كه له ريگه ي عيساي مه سيحه وه هه يه. خودا مه سيحى وه ك كه فاره ت پيشكه شى كرد، ئه گه ر با وه ر به خويى ئه و به ينين. ئه مه ي بو ده ر خستنى داد په روه ريه كه ي خوى كرد، بو چاوپوشى كردن له گونا هه كانى رابردوو، به پشوودر يژي خودا.» (رۆما ۳: ۲۴-۲۵).

عيسا به هوى قوربانيدانه كه يه وه هه موو لومه و گونا هه كانى ئيمه ي لابر د بو ئه وهى ئيمه ئازاد بين.

«کهواته ئیستا تاوانبارکردن بو ئهوانه نییه که له گه‌ل عیسا
مه‌سیحدا یه‌کن.» (رۆما ۸: ۱)

«ئه‌وه‌ی گونا‌هی نه‌ده‌ناسی خودا له‌پینا‌وی ئیمه‌ کردیه‌گونا‌ه،
تا‌کو به‌ یه‌ک‌بوون له‌گه‌ل ئه‌و بیه‌ین به‌پرا‌ست‌ودروستی خودا.» (دووهم
کۆرنسۆس ۵: ۲۱)

کاتی‌ک کتیبی پیرۆز ده‌خوینینه‌وه ئه‌وه ده‌بینین که قوتا‌بیه‌کانی عیسا
له‌خا‌چدانه‌که‌یان وه‌ک به‌شیک له‌ په‌یامه‌که‌ی به‌ خه‌لکه‌که‌ راده‌گه‌یان. بو ئه‌وونه:

«ئه‌م به‌گویره‌ی خواستی بریاره‌سه‌ردراو و زانینی پێشووی خودا
داتا‌نه‌ده‌ست، به‌ده‌ستی گونا‌ه‌باران له‌خا‌چتان دا و کوشتان.» (کرداری
نێردراوان ۲: ۲۳)

«سه‌روۆکی ژیا‌نتان کوشت، به‌لام خودا له‌ئێ‌و مردووان هه‌لی‌ستانده‌وه‌و
ئیمه‌شایه‌تین بو ئه‌مه.» (کرداری نێردراوان ۳: ۱۵)

«با له‌لای هه‌مووتان و هه‌موو گه‌لی ئیسرائیل زانراو بیت، به‌نا‌وی
عیسا‌ی مه‌سیحی ناسیره‌یی، ئه‌م ئیفلیجه‌که‌به‌و ته‌ندروستییه‌له‌به‌رده‌متان
پراوه‌ستاوه‌چاک بووه‌وه، به‌نا‌وی ئه‌و عیسا‌یه‌ی که‌ئێ‌وه‌له‌خا‌چتان دا و
خوداش له‌نا‌و مردووان هه‌لی‌ستانده‌وه.» (کرداری نێردراوان ۴: ۱۰)

«به‌لام له‌خوداوه‌یارمه‌تیم ده‌ستکه‌وت و تا‌کو ئه‌م‌پرو‌وه‌ستاوم، شایه‌تی
بو‌گه‌وره‌و بچووک ده‌ده‌م. هیه‌چ نا‌ئیم جگه‌له‌وه‌ی که‌په‌یغه‌مبه‌ران و
موسا له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی خه‌ریکه‌پرووده‌دات گو‌توو‌یا‌نه که‌مه‌سیحه‌که‌نا‌زار
بچێژیت، یه‌که‌می هه‌ستانه‌وه‌ی مردووان بیت، خه‌ریکه‌پروونا‌کی بو
گه‌له‌که‌ی و نه‌ته‌وه‌کان رابگه‌یه‌نیت.» (کرداری نێردراوان ۲۶: ۲۲-۲۳)

له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ پۆ‌لس ده‌لیت: «په‌یامی خا‌چ بو له‌نا‌و‌چووان گیلایه‌تییه، به‌لام بو
ئیمه‌ی رزگار‌بووان هێزی خودایه.» (یه‌که‌م کۆرنسۆس ۱: ۱۸)

ئه‌مه‌ش پرا‌ستییه، عیسا‌ خۆی کرده‌ قوربانی تا‌وه‌کو ئیمه‌ له‌گونا‌هه‌کا‌مان رزگار‌مان
بیت، «من له‌گه‌ل مه‌سیح له‌خا‌چ درام، ئیتر من نیم ئه‌وه‌ی ده‌ژیت، به‌ل‌کو
مه‌سیحه‌له‌مندا ده‌ژیت. ئیستا‌ش که‌وا به‌جه‌سته‌ده‌ژیم، ئه‌وا به‌با‌وه‌ر به‌کوری خودا

دەژیم، ئەو هی منی خوښویست و خووی کردە قوربانی بو من.» (گەلاتیا ۲: ۲۰).

لیۆن مۆریس دەلیت: با بە ئاشکرا پیتان بلیم ئە گەر مەسیح لە گوناھەکانم خوش نەبوویت، ئە گەر گوناھەکانمی هەنە گرتییت، ئەوا دەبییت خۆم باجی گوناھەکانم بدم، ئە گەر سزاگەم سوتان نەبییت لە نیۆ ئاگر، ئەوا من هەر باوەر بە عیسا دەکەم، دەبییت هەموو کەسیک باوەر پی بە قوربانیدانە کە می مەسیح هەبییت کە لە پیتاوی لیۆن مۆریس هەموو لە گوناھەکانی ئیمەدا بوو.

٤/ مەسیح بە جەستە لە مردن هەستایەوه

ئەو نەدی خەلکی سەرنجیان لە سەر لە خاچدانی عیسا هەیه ئەو نەدی گەرنگی بە زیندوو بو نەوهی نادەن، هەندیک کات باوەرداران وەک کۆتاییەکی دلخۆشکەرانه تەماشای دەکەن، بەلام گومان لەو هەدا نییه کە وەک باوەرداریک دەبییت باوەر پی تەواوت بە زیندوو بو نەوه هەبییت، قسەکانی (پۆلس) تان لە بیر بییت: «ئە گەر بە دەمت دانت پیتا نا کە عیسا پەرورەدگار و بەدل باوەر پی کرد کە خودا لە ناو مردووان هەلیستاندەوه، پرزگار دەبییت.» (رۆما ۱۰: ۹).

هەستانهوهی مەسیح لە نیۆ مردووان رووداویکی مەزن بوو بو ئیمە و چاره نووسمان: «بە ناوی عیسا مەسیحی خاوەن شکۆ، ئیوهو پڕوخی من لە گەل هیزی مەسیح کۆدە بنهوه» (یە کەم کۆرنسۆس ۵: ۴).

بۆچی گەنگە؟ سام ئەلبیری، گەنگی هەستانهوهی (مەسیح) مان لە نیۆ مردووان بوو رووندە کاتەوه کە چۆن چاره سەری کیشە کاھمان دەکات. پەنگە پڕۆژیک لە پڕۆژان کارمەندیکی کۆمپانیای فیدیکس (FedEx) کە کە لوپەل دەگوازیتەوه هاتییت و لە دەرگای ماله کەتی دابییت، داوای لی کردییت کە واژۆ لە سەر ئەو کاغەزە بکەیت کە شتومە کە کانتی پی هاتوو.

واژۆ کردنت ئەوه پشتر پاست دە کاتەوه کە کە لوپەل کەت بە دەست گەیشتوو، هەمان شتیش هەیه بو خودا، پەزاهە ندبووه بو ئەوهی تاکە کورە کە می بکاتە قوربانی و پاشانیس لە نیۆ مردووان هەلیستییتەوه.

«پیاوانی ئیسرائیل، گووی لەم قسانە بگرن: عیسا ناسیره پی پیاویکە بۆتان سەلیتزا، بە پەر جوو و کاری مەزن و نیشانه لە لایەن خوداوه

لایه‌نگری کراوه، که خودا له ریځگی ټه‌وه‌وه له‌نیوتان ټه‌نجامی دا، وه‌ک خوټان ده‌زانن. ټه‌م به‌گوټره‌ی خواستی بریارله‌سه‌ردراو و زاینی پیشووی خودا داتانه‌ده‌ست، به‌ده‌ستی گونا‌هباران له‌خاچتان دا و کوشتان. به‌لام خودا ه‌لیستانده‌وه و له‌ټازاری مردن ټازادی کرد، له‌به‌ر ټه‌وه‌ی نه‌ده‌کرا له‌چنگیدا بمټټه‌وه. سه‌بارت به‌ټه‌و داود گوتوویه‌تی:

«هه‌میشه‌یه‌زدانم له‌به‌رده‌مم ده‌بینی،

له‌به‌ر ټه‌وه‌ی له‌لای ده‌سته‌پراسته‌وه‌یه، ناهه‌ژټم.

بوټه‌ دلشادم و زارم خوټی ده‌رده‌پرټ،

ته‌نانه‌ت جه‌سته‌م له‌هیوادا نیشته‌جټ ده‌بیټ،

چونکه‌ توټ گیانم له‌جیهانی مردوواندا به‌جټنا‌هټټ،

هه‌روه‌ها ریگا‌ ناده‌یت دل‌سوژه‌که‌ی توټ له‌ناو گوټر بوټگن بیټ.

ریگاکانی ژیان‌ت پی‌ ناساندم،

تټیروون له‌ شادی له‌ ټاماده‌بوون‌تدایه‌.]

«برایان، با به‌پراشکاو‌ی پټتان بلټم که‌ داودی باوکمان مرد و تټژرا، گوټره‌که‌شی تا‌کو ټه‌مروټ له‌لامانه. ټه‌ویش که‌ پیټغه‌مبه‌ر بوو، ده‌یزانی خودا سوټندی خواردووو و به‌ټټنی پیټداوه‌ که‌ له‌ به‌ری پشتی ټه‌و له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی داده‌نیشتټ. پیټشټینی کرد و باسی هه‌ستانه‌وه‌ی مه‌سیحه‌که‌ی کرد، که‌ نه‌ له‌جیهانی مردوواندا به‌جټټلرا و نه‌ جه‌سته‌شی بوټگن بوو. ټه‌م عیسیایه‌ خودا هه‌لیستانده‌وه، ټټمه‌ش هه‌موومان شایه‌تین بوټی. ټټنجا بوټ لای ده‌سته‌پراستی خودا به‌رزکرایه‌وه‌ که‌ به‌ټټنی روټی پیروزی له‌باوکه‌وه‌ وه‌رگرت، ټه‌مه‌ی رژاند که‌ ټټوه‌ ده‌بینن و ده‌بیستن. داود بوټ ټاسمان به‌رز نه‌کرایه‌وه، به‌ټکو خوټی ده‌ټټت:

«یه‌زدان به خاوه‌ن شکۆی منی فەرموو:

«له‌ده‌سته‌راستم دابنیشه

هه‌تا دوژمنانت ده‌که‌مه‌ته‌خته‌پێ بو‌پێه‌کانت.»

«بو‌یه‌با‌هه‌موو‌مالی‌ئیسراییل‌به‌دلنیا‌یه‌وه‌بزانی‌که‌ئهم‌عیسایه‌ی‌ئێوه‌له‌خاچتان‌دا،‌خودا‌کردی‌به‌مه‌سیحی‌خاوه‌ن‌شکۆ.»
(کرداری‌نێردراوان‌۲: ۲۲-۳۶)

زیندوو‌بونه‌وه‌ی‌مه‌سیح‌ئه‌وه‌ده‌سه‌لمینیت‌که‌ئهو‌هاتوو‌ه‌تا‌کو‌پزگارمان‌بکات‌و‌مانپاریزیت،‌ئه‌گه‌ر‌زیندوو‌بونه‌وه‌ی‌مه‌سیح‌نه‌بو‌وا‌یه‌ئهو‌هه‌تا‌ئێستا‌هه‌ر‌له‌گۆردا‌ده‌مایه‌وه‌و‌نه‌یده‌توانی‌یارمه‌تیمان‌بدات‌و‌پزگارمان‌بکات.

هه‌روه‌ک‌ئهو‌ه‌ی‌پۆلس‌پێمان‌ده‌لێت:‌ئهو‌ه‌ی‌گرنه‌گه‌من‌پێتی‌ده‌گه‌یه‌نم‌ئهو‌ه‌یه‌مه‌سیح‌له‌پێناو‌گونا‌هه‌کانی‌ئێمه‌له‌خاچ‌درا‌و‌خرایه‌گۆره‌وه‌و‌له‌سێهه‌م‌پۆژ‌هه‌سته‌ایه‌وه‌وه‌ک‌ئهو‌ه‌ی‌له‌کتیبی‌پیرۆزدا‌هاتوو‌ه.‌«ئینجا‌چه‌ند‌زمانیکی‌دابه‌شبوو‌وه‌ک‌ئاگر‌بو‌یان‌ده‌رکه‌وت‌و‌له‌سه‌ر‌هه‌ریه‌که‌یان‌نیشه‌ته‌وه،‌جا‌هه‌موویان‌پربوون‌له‌پۆچی‌پیرۆز‌و‌ده‌ستیان‌پێکرد‌به‌زمانه‌کانی‌دیکه‌بدوین،‌وه‌ک‌پۆح‌پێی‌به‌خشین.»
(یه‌که‌م‌کۆرنسۆس‌۱۵: ۳-۴).

ئه‌گه‌ر‌له‌ده‌له‌وه‌با‌وه‌ر‌بکه‌ی‌که‌خودا‌عیسای‌له‌ئێو‌مردوو‌ان‌زیندوو‌کرده‌وه‌ئهو‌پزگارت‌ده‌بیت.

۱۵ عیسا خودایه

شتیکی‌دیکه‌ش‌هه‌یه‌که‌ده‌بیت‌با‌وه‌رت‌پێی‌هه‌بیت‌تا‌کو‌بیت‌به‌با‌وه‌رداریکی‌راسته‌قینه،‌ئهو‌یش‌ئهو‌ه‌یه‌که‌ده‌بیت‌با‌وه‌رت‌به‌عیسا‌هه‌بیت‌که‌پادشایه،‌چونکه‌دامه‌زرینه‌ر‌و‌دروسته‌کهری‌تۆیه‌وه‌هه‌ر‌خۆی‌راسته‌قینه‌یه،‌خاوه‌ن‌هیز‌و‌ده‌سه‌لاته‌و‌تۆی‌هیناوه‌ته‌بوون‌و‌هه‌لییژاردوو‌ی.

«عیسا‌لییان‌نزیك‌بو‌وه‌وه‌و‌قسه‌ی‌بو‌کردن:‌هه‌موو‌ده‌سه‌لاتیکم‌له‌ئاسمان‌و‌له‌سه‌ر‌زه‌وی‌دراوه‌تی.» (مه‌تا‌۱۸: ۲۸)

«ههروهك نووسراوه پيروژه كان ده ليين: (هه موو شتيكت خستووو ته
ژير پيي ئه و)» (يه كه م كوورنسوس ۲۷:۱۵)

باوك ريگاده دات كوره كه ي له خاچ بدرييت:

«به لام له باره ي كوره كه:

ئه ي خودايه، ته ختي تو بو هه تاهه تاييه،

گوچاني شانينيت گوچاني دادپهروه رييه.

تو هزت له راستودروستيه و رقت له خراپه بووه وه،

بويه خودا، خوداي خوت له سهرووي هاوه له كانه وه دايناي،

به روئي شادي ده ستينشاني كرديت)» (عيرانيه كان ۱: ۸-۹)

«بويه با هه موو مالي ئيسرائيل به دنيايي بزنان، ئه م عيسايه ي

ئيه وه له خاچتان دا، خودا كردي به مه سيحي خاوه ن شكو.» (كرداري

تيردراوان ۳۶:۲)

پولس به م شيويه باسي پادشاي پادشايان و هيز و ده سه لانه كه ي ده كات كه هات
تاوه كو له خاچ بدرييت.

«كه به روخساري مروف بينرا،

خوي نزم كرده وه و

تاكو مردن ملكه چ بوو، نه نانه ت مردني سه ر خاچ

له بهر ئه وه خودا زور به رزي كرده وه

ئه و ناوه ي داين كه له سهرووي هه موو ناويكه وه يه،

تاكو به راگه ياندي ناوي عيسا هه موو ئه ژنويه ك چوك دايدهن،

له ئاسمان و سه ر زه وي و ژير زه ويش،

ههروههها هه موو زمانیک دان بنیت بهوده که عیسی مهسیح
خاوهن شکویه،

بو شکوی خودای باوک.» (فیلیپی ۲: ۸-۱۱)

عیسا دهسهلاتی به سه زمانه وه ههیه و نه گهر همانه ویت به (گه ورهه، گه ورهه) بانگی بکهین نهوا ده بیت نهو شته بکهین که نهو داوامان لی دهکات (لوقا ۶: ۴۶). نهو سهری کلپسایه (نهفه سووس ۵: ۲۲-۲۴) وه روژییک دیت ده گه پرتیه وه و خوئی خودایه تی و فه زمانه وایه تی جیهان دهکات.

پرسیاره که لیره دا نه وهیه ئایا باوه پرت بهو پینج بابه تهی سه ره وه ههیه که نووسیموه؟ نه گهر باوه پرت ناکهیت نهوا کتییی پیروژ راستیه و توش باوه پرداری راسته قینه نیت. وهک نووسه رییک ده لیم، «نهوانه ی هه موو نهو نووسراوانه پرت ده که نه وه نهوا باوه پریان به مهسیح نه هیناوه و پرزگاریان ناییت له تاریکی، گرنگی به وه نادهه چهنده له قسه کانم تورپه ده بن، ته نهوا بوون به که سیکی باش بهس نییه، ده بیت باوه پرت به ریگا راسته که بکهین، نهو ریگایه ی له تاریکی ده ربازمان دهکات.»^۸

ئه ی چی سه بارهت به گومانه کان؟

ئایا باوه پرداری مهسیحی هه رگیز گومان ناکات؟ بوون به باوه پرداریکی مهسیحی هه رگیز واتای نهوه ناگهیه نیت که ناییت گومان بکهیت، ئایا ده توانین گومان بکهین؟ به لی، زورکس گومانیان کرد و زوری دیکهش دهیکه ن.

- ئیبراهیم باوه پرتی به به لینه که ی خودا کرد، که به لینی مندالیک پی دابوو (په یدابوون ۱۵: ۶) به لام پاشان گومانی کرد: (په یدابوون ۱۷: ۱۷).
- گدعون وهک قارهمانی باوه پرتی راده گه به نریت (عیبرانییه کان ۱۱: ۳۲)، به لام کاتیک خودا به لینی پیدا له ریگای نهوه وه ئیسرائیل پرزگار دهکات، بو دنیابوونه وه بهر له وهی باوه پرتی نهک یهک به لکو داوای دوو په رجوی کرد.
- یه حیای له ئاوهه لکیش ده یزانی که عیسا مهسیحی خودایه (یوحنا ۱: ۲۹) به لام که وته گومانه وه له وهی په نگه هه له بیت لهو کاته ی نهه له بهندیخانه دا بوو و عیسا خراپه کارانی له ناونه ده برد (لوقا ۷: ۱۸-۲۰).

- کاتیک عیسا به سهر ئاوه که دا ده پویشته په ترؤس داوای لیکرد فرمانی بیبدا بۆ ئه وهی بچیته لای، به لام له و کاته دا ره شه بایه که به هیتر بوو. گومانه کانی خه ریک بوو باوه پری به هیزی مه سیح لاواز بکات که ده توانیت له سهر ئاوه که بیه پیتته وه (مه تا ۱۴: ۲۸-۳۱).

ته نانه ت که سانی دیکه ش جگه له وانیهی له کتییی پیروژدا باسیان کراوه گومانیان کردوو، وهک (مارتن لوسه ر، ولیام کوپه ر) و ملیونان له باوه پدارانی دیکه له کات و شوینی جیاوازا دا گومانیان کردوو، با به راشکاوی قسه بکه ین، هه ندیک جار شته کان به رپه چی قسه کانی خودا ده ده نه وه و ئیمه لاواز ده یین.

کاتیک بینیمان بۆ شته کان تاریک ده بیته باشتره له گه ل خوشک و براکامان له کلپساکان کو بینه وه، پیوستیمان به یارمه تی که سانی دیکه یه تا کو ئه و گومانانه له میشکی خۆمان ده ربه کین، باوه پداری مه سیحی راسته قینه ناییت به هۆی گومانیکه وه باوه پری خۆی له ده ست بدات، له حیاتی ئه وه ده بیته یه کتری هان بده یین و باوه پ به شانینه که ی خودا بکه یین و هه ر وه ک ئه و پیاوه هاوار بکه یین که هاواری بۆ عیسا کرد: «باوه پرم هه یه، یارمه تی بیباوه پرم بده!» (مه رقؤس ۹: ۲۴).

گومان تاقیکردنه وه یه کی هاوبه شی باوه پدارانی راسته قینه یه. له گه ل ئه وه شدا، ئه گه ر بمانه ویت دلسۆز بین بۆ فیژکردنه کانی کتییی پیروژ، پیوسته پیداغری بکه یین له سهر ئه وهی کومه لپک بیروباوه پری بابته ی هه یه که پیوسته هه ر که سیکی مه سیحیی راسته قینه باوه پری پیی هه بیته. ئه مه ئه و شوینه یه که له گه ل هاوړپیاغان له ئاینه کانی دیکه دا تیدا هاوبه شین، یان له گه ل بیروباوه پره خودکارییه کان یان ئه وانیهی هه رگیز باوه پریان به هیچ شتیک نییه، ته نانه ت ئه گه ر وه ک پیغه مبه رپک یان مامۆستایه کی مه زن ریز له عیسا بگرن. زۆر که س گوئی له فیژکردنه کانی مه سیح ده گرن له بابته ی خۆزگه خواسته نه کان. به لام ئه وهی زیاتر مایه ی باوه پره ئه وه یه ئه گه ر پیمان وابیت ئه م پیاوه ی ئه م بنه مایانه فیژده کات له راستیدا خودایه له جه سته دا و پاشان له پیناوی گوناوه کانی گه له که ییدا ده مریت و له مردن هه لده ستیتته وه و ده بیته په روه ردگاریان.

متمانه له دلّه وه

به شی هه ره زۆری ئه م به شه م بۆ گفتوگوئی ئه مه ته رخان کرد که مه سیحی راسته قینه پیوسته باوه پری هه بیته به و راستیه ی که بۆ گریمانان هه یه. به لام

پېويسته پروونيش بم له وهی که بیروباوهر به گویره کی کتیبی پیروژ یان باوهر زیاتره له وهی ته نها په زامه نندیه کی بیت له هزرده له سهر کومله لک گرمانه کی راسته قینه. بیروباوهر به گویره کی کتیبی پیروژ یان باوهر متمانیه کی که سییه و له دلی که سه که دایه.

جیاوازی له نیوان ئەم دوو جوړه باوهره بینینی زه حمهت نییه. په زامه نندی هزری هاوشیوهی سهر له قاندنیکه بو که سیک له و کاته کی به ریگایه کدا ده پرویت. له گه ل ئەوه شدا، متمانیه کی که سیی له دلّوه واتا گوړینی ئەو ناراسته یه کی پییدا ده پرویت. که سیک داوا کی لیکردی که خوشت ده ویت و متمانیه کی پیده گیت بو ئەوهی شوینی بکه ویت، ئەمه ش ده که ییت. متمانیه له دلّوه گوړپرایه لی خوشحالانه ده به خشییت.

سپاره کی یاقوب ئەم جیاوازیه زور پروون ده کاته وه. یاقوب ده نووسییت: «تو باوهرت ههیه که بهک خودا هه یه، چاک ده که ییت. ته نانه ت روّح پیسه کانی ش باوهر ده که ن و ده لهرزن!» (یاقوب ۲: ۱۹). ته نانه ت شه ییتانه کانی ش ئەوه یان هه یه که شاره زایانی یه زداناسی پیی ده لئین «باوهری میژووی». ئەوان ده زانن که عیسا کوری خودایه (هاتووه بو ئەوهی له ناویان ببات؛ پروانه مهرقوس ۱: ۲۴ و لوقا ۴: ۴۱). به لام رقیان له م راستیانه ده بیته وه. ئەوان دژایه تی ده که ن و ههرچی بتوانن ده یکه ن بو ئەوهی ئەم راستیانه بشیوینن. به شیوه یه کی دیکه، که سیک به باوهری کی راسته قینه وه، به کرداره کانی باوهره که ی پیشان ده دات (یاقوب ۲: ۲۲-۲۳).

بینگومان ته نها شه ییتانه کان نین ئەم جوړه باوهره به که موکوړپیه یان هه یه. خه لکیش هه ن. له ئینجیلی یوچه نا، یوۆحه نا باسی ئەو خه لکه زوره ده کات که په رجه کانی عیسیان بینی و باوهریان به ناوی ئەو هیئا. به لام له دوا کی ئەوهی پیمان ده لیت «به لام عیسا له لای خو په وه متمانیه کی پی نه کردن، چونکه هه موو خه لکی ده ناسی. ئەو پیویستی به که س نه بوو ده ربارهی مروّف شایه تی بو بدات، چونکه خو ی ده یزانی دلی مروّف چی تیدایه.» (یوۆحه نا ۲: ۲۴-۲۵). به لام ئەوان پیویستیان به په یوه ستبوون و متمانیه کی قوولتر هه بوو به عیسا. عیسا، باری راسته قینه کی دلّه کانیانی ده زانی، متمانیه کی پی نه کردن.

ته نها ته نها له بهر ئەوهی عیسات خو شده ویت مه سیحی نیت. پیویسته باوهرت به عیسا هه بییت، ههروهک (یوۆحه نا ۳: ۱۶) ده لیت. ئەوه نده به س نییه سه باره ت به عیسا ته نها باوهر به شته کان بکه ییت. پیویسته باوهرت هه بییت که تو پیویستت به رزگار که ره، وه ئەو ئەم رزگار که ره یه. پیویسته تو باوهرت هه بییت به وهی پیویستت به

پهروهردگار، ټه و ټه مه پروهردگار په.

نابیت ته نها متمانمان به و شتانه بیت که پرویانداوه، به لکو باوه پمان به و که سه هه بیت که ټه نجامی داوه. کاتیک به باوه پوهه دینه لای عیسا و داوی لئ خوشبوون ده که یین و داوا ده که یین چاکمان بکاته وه که زور پیویستمانه، ده بینین ټه ویش ټاماده په و ده توانیت یارمه تیمان بدات.

کاردانه وه مان چوڼ بیت؟

په نگدانه وه:

چوڼ وه لامي که سیک ده ده یته وه که چه له حانی ټه وه ده کات که مه سیحیوونی راسته قینه کومه لیک بیرو باوه پری ټایینی نیبه که پیویسته دوویاتی بکه ینه وه، به لکو بانگه پشیتیکه بو ټه وهی وه کو عیسا نه رمونیان و خوشه ویست و دلفراوان بین؟

ټایا هاو پرایت سه بارت به راستی میژووی هه ر یه کیک له م پینچ خاله ی که له م به شه دا باسم کرد؟ ټه گهر هاو پرایت، ټه ی بیرو بوچونی تو چیه بو ټه وهی بین به مه سیحیه کی راسته قینه؟

ټایا باوه پهیانت به رزگاری و لیخوشبوونی مه سیح شتیکی قورسه؟ متمانته به چ «خوداوه ندیکي» دروین هه په؟

له (یوچه نا ٦: ٤٠) عیسا ده لیت: «خواستی باو کم ټه مه په: ههر که سیک ته ماشای کوره که بکات و باوه پری پی به پیت ژیانی هه تاهه تایی ده بیت، منیش لهر ژی دوا پیدا زیندووی ده که مه وه.» چوڼ بیر له واتای ټه مه ده که یته وه؟ به تاییه تی که نوسراوه «ته ماشای کوره که بکات و باوه پری پی به پیت»؟

تو به کردن:

داوا له خودا بکه بو ټه وهی لیت خوشبیت له وهی که باوه پرت نه هیناوه و خودای دیکته په رستوه.

بیر له و ریگایه کی دیاریکراو بکه وه که بتوانیت بیگریته بهر بو ټه وهی باوه پ و متمانته خوت ته نها به عیسا پی به هیز بکه یت.

لهبیرت بیټ:

بیر لهم نووسراوهی کتیبی پیروژ بکهوه: «نه‌گهر داښان به گوناوه کاښاندا نا،
نه‌وا خودا دل‌سوژ و دادپه‌روهه، ته‌نانه‌ت له گوناوه‌کاښان خوښده‌بیټ و له هم‌موو
ناره‌واییه‌ک پاکمان ده‌کاته‌وه.» (یه‌که‌م یو‌حه‌نا ۱:۹).

هه‌رچه‌ند هه‌ول‌بده‌ی، ناتوانیت نه‌وه بکه‌یت که له به‌رامبه‌ری نیعمه‌تی خودا
به‌ده‌ست‌بیټیت. به‌لام هه‌والی خوښ نه‌وه‌یه که عیسا هم‌موو شتیکی له‌جیاتی ټیمه
کردووه. سوپاس بو خودا که نه‌و سه‌ر‌راسته بو نه‌وه‌ی له هه‌ر که‌سیک خوښ‌بیټ
که به باوهر به مه‌سیح دپته لای، سه‌ر‌باری نه‌وه‌ی هه‌ر‌چییه‌کی کرد‌بیټ.

پاپورت:

داوای یارمه‌تی له پابه‌ر و هاوړ‌پیکانی کلپسا بکه بو نه‌وه‌ی یارمه‌تیت بده‌ن له
گه‌شه‌کردن له تیگه‌یشتنن و متمان‌ه‌کردنن به عیسا.

تۆمه سیحی نیت

ئەگەر چۆن له گوناھ وەر بگری

(ریگل وایت) یاریزانئیکی یاری تۆپی پێ بوو له یانە ی زانکۆیە ک له ولایەتی تینسی، له قوتابخانە کە ی زۆرتین ریکۆردی شکاندبوو له یاری کردن، دواتر بوو به یە کەم له سەر ئاستی وەرزی یاریە کە، تەنانەت دوا ی ٣٠ سال هیچ کەس نەیتوانی بوو به م شیۆه یه ئەم ریکۆردانە بشکینیت، دوو وەرزی به سەر برد له گەل یانە ی USFL و دواتر چوه نیو یانە ی Philadelphia Eagles له سالی ١٩٨٥.

دوا ی ٨ سال توانی ١٢٤ ریکۆردی دیکه بشکینیت، بوبوه باشترین یاریزانی یانە ی Eagles له میژوو دا، ههروهها خوشم هاندەریکی زۆری ئەو یاریزانەم.

به لام دواتر شته کان گوپردان، له سالی ١٩٣٣ کۆمه له ی تۆپی پێی نیوده و له تی هه لسه به پیدانی مۆله ت به وایت و ده سه لات ی پێ دا که بتوانیت ریکه وتن له گەل هەر یانە یه ک بکات که خۆ ی بیه ویت، له ساله کانی ٢٠٠٠ هاندە رانی یانە کە له یاریگای سەرەکی خۆنیشانان یان کرد بو ئەوه ی گریبه سته که له گەل وایت نو ی بکریته وه به لام له کۆتای ی دا وایت واژۆ ی له سەر ریکه وتنیک کرد له گەل یانە ی (گرین به ی پیکر) به بره پارە یه کی زۆر.

له پراستی دا برپاره کە ی وایت برپاریکی ژیرانه بوو چونکه توانی براوه بیت هەم بره پارە یه کی باشیش به ده ست بینیت که ئەوه هه رگیز رووینه ده دا ئەگەر له گەل یانە فلیدافیه که مابایه وه.

به پراستی شتیکی زۆر به ئازار بوو کاتیک ده مبینی که وایت جله زهرد و قیزه ونه کە ی تیمی به رامبه ری پۆشیوه و یاری ده کات، خۆ ی ده بوو جلی Eagles بیۆشیت که جلیکی سه وز و جوانه، به لام ئەو کاره ی زۆر بئ هیوا ی کردم و هیچ هه زیکم نه ما له سه یرکردنی یاری تۆپی پێ.

دوا ی تیپه پرینی ٢٠ سال خه مه کانم که مبوونه وه به لام هیشتا جلوبه رگی Eagles ده پۆشم تەنانەت ئیستا که ئەو په رتووکه ده نووسم، ده زانم ئیستا ده پرسن ئاخۆ له به رکردنی ئەو

جلوبه‌رگانه چی په یوه نډیه کی به بابه ته که مان و فیرکړدنه کانی مه سیحه وه هه یه؟ ده بیټ واز له و گروهه بیټیت که له گه لیان دایت بو ټه وهی بیټ به باوه‌پدار، هه وه‌ها جلوبه‌رگی تازه بپوشیت تاکو دلسوزیت بسه لمیټیت، به لام چوڼ بیر له و که سانه ده که یته وه که جلوبه‌رگی نووی ده پوښن به لام له ژیره وه هه ر له گه ل تیمه کونه که ی کارده کات؟ ټه وه ش هه مان شته کاتیک تاوان ټه نجام ده ده یین و خو مان به باوه‌پدار ده زانین،

راسته جلوبه‌رگی نویمان له بهر کړدوه به لام هیشتا بو تیمه کونه که کارده که یین، پروونتر بلیم ټه وهی تاوان ده کات به قسه باوه‌پداره به لام به کړداری لای شه یتانه.

به هه له تیمه گهن، هه موو باوه‌پداریک تاوان ټه نجام ده دات، به لام کتیبی پیروز پیمان ده لیت، ټه گهر له ژیان به رده وام تاوان ټه نجام ده ده یت و هه ست به ټاسووده یی ده که یت ټه واپو یسته بیریک له خو ت بکه یته وه و بزانی تو کی.

ده بیټ بزانی چی جلوبه‌رگیک له بهر ده که یت، وه یاری بو کام تیم ده که یت؟

با به شیوه یه کی دیکه بلین: ټه گهر هه زت به ټه نجام دانی تاوان بیټ ټه واپو باوه‌پدار نیت،

له م به شه له سهر ټه م بابه ته ده روین.

کویله ی شه یتان و پو له ی رزگارکهر

له هیچ شوینیک ټه وراسته یه مان به جوانی بو پروون ناکاته وه جگه له یه که م یو حه نا به شی ۳ نه بیټ، چیروکه که ی یو حه نا وه کو جلوبه‌رگه که نه بوو به لکو خیزان بوو، هه نډیک که س پو له ی خودان،

خودا باوکیانه و ټه وانیس به شیکن له خیزانه که ی، هه نډیک خه لکیش هه ن له خیزانی شه یتان، بنه چه یان شه یتانه، یه ک ریگا هه یه تاکو بزانی ټیمه له کام خیزانین، ده مه ویت زور به وردی ټه م نوو سراوه ی کتیبی پیروز بخو ټیته وه:

«ته ماشا بکه ن باوک چ خو شه ویستی به کی پیداوین، تاکو پیمان بگوتریټ پو له ی خودا! ټیمه ش ټاواين! بو یه جیهان ناماناسیت، چونکه ټه وی نه ناسیوه.

خو شه ویستان، ټیستا پو له ی خوداین و هیشتا ده رنه که وتووه ده بینه چی. به لام ده زانین کاتیک ټه و ده رده که ویت ټیمه وه ک ټه و ده بین، چونکه وه ک خو ی ده بیینین.

هه ركه سيك ئه م هيوايه ي به و هه بئيت، خو ي پاك ده كاته وه،
هه روهك چو ن ئه و پاكه.

هه ركه سيك گونا ه بكات سه ري چي ده كات، چونكه گونا ه سه ري چيه.

ده زانن ئه و ده ركه وت تاكو گونا هه كان لابات. ئه و خو ي بئ
گونا هه.

هه ركه سيك به يه كگرتوويي له گه ل مه سيح بئيت له گونا هه كردن
به رده وام ناييت. هه ركه سيك به به رده وام ي گونا ه بكات نه ئه وي
بينيوه و نه ئه ويشي ناسيوه.

رؤ له خو شه ويسته كان، با كه س چه واشه تان نه كات. ئه وي راستودروستي
په پره و بكات راستودروسته، وهك ئه ويش راستودروسته.

ئه وي گونا ه بكات له ئيبليسه، چونكه ئيبليس هه ر له سه ره تا وه
گونا ه ي كردو وه. كوري خودا بو ئه مه ده ركه وت، تاكو كاره كان ي
ئيبليس تيكبدات.

هه ركه سيك له خودا وه له دا يك بو وييت به رده وام ناييت له
گونا هه كردن، چونكه تو وي خودا ي تيدا ده چه سيپت. ناتواني ت به رده وام
بيت له گونا ه كردن، له بهر ئه وي له خودا وه له دا يك بو وه.

رؤ له ي خودا و رؤ له ي ئيبليس به مه ده رده كه ون: هه ركه سيك
راستودروستي په پره و نه كات له خودا وه نييه، هه روهك ئه وي
خوشكي يان براي خو ي خو شنه وي ت،» (يه كه م يو چه نا ۳: ۱-۱۰)

ئه نجام داني تاوان تاييه ته ندي رؤحي پيسه، دوژمني خودايه، له سه رده مي
(باخچه ي عه ده ن) وه، شه يتان خه ريكي بلا و كردنه وي تاوان بو له سه ر ئه و
جيهانه ي خودا دروستي كردبو، تواني (ئاده م و حه وا) بخه له تنييت و له دژي خودا
بو هه ستنه وه، ئه و تاوانه گوازا به وه بو نه وه كان ي دوا ي خو يان و هه تا وا ي ليها ت قاين
ها ت و هاييلي براي كوشت، كات له دوا ي كات تا وا ي ليها ت ”خودا، يه زدان بيني كه
خراپه كاري مرو ف له سه ر زه وي زور بو وه، هه روه ها هه مو و بيرو بو چوونه كان ي دلشي

به‌دریژایی رۆژ ته‌نھا له‌ای خراپه‌یه.» (په‌یدابوون ۵:۶)

کاتیکی په‌یدابوون ده‌خوینیته‌وه ده‌زانیت که خودا مرۆفی دروست کرد و هەر خوۆشی ده‌یویست له‌ناویان ببات، ”خودا بینی هه‌موو ئه‌وه‌ی که دروستی کردبوو زۆر باش بوو. جا ئیوارهبوو، بووه به‌یانی، ئه‌مه رۆژی شه‌شه‌م بوو.» (په‌یدابوون ۳۱:۱)

”ئیت‌یه‌زدان فه‌رمووی: «مرۆف ده‌سپمه‌وه، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر پرووی زه‌وی دروستم کرد، مرۆف و ئازهل و بوونه‌وه‌ری خشۆک و بالنده‌ی ئاسمان، چونکه خه‌فه‌ت ده‌خۆم له‌وانه‌ی که دروستم کردوون.» (په‌یدابوون ۷:۶)

ئه‌وه‌یه به‌ره‌مه‌کانی شه‌یتان، له‌سه‌ره‌تاوه تاکو ئیستاش هەر به‌رده‌وامه‌ له‌ خراپه‌.

هاتنی عیسی مه‌سیح گه‌وره‌ترین رووداو بوو بۆ ناحه‌زانی، ”ئه‌وه‌ی گونا‌ه بکات له‌ ئیبلیس، چونکه ئیبلیس هەر له‌سه‌ره‌تاوه گونا‌هی کردووه. کوپری خودا بۆ ئه‌مه ده‌رکه‌وت، تاکو کاره‌کانی ئیبلیس تیکب‌دات. (یه‌که‌م یۆحه‌نا ۳:۸)

”ده‌زانن ئه‌و ده‌رکه‌وت تاکو گونا‌ه‌کان لاب‌بات. ئه‌و خوۆی بی‌ گونا‌ه.» (یه‌که‌م یۆحه‌نا ۵:۳)

هه‌روه‌ها کتییی پیروژ پیمان ده‌لێت که عیسا سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر شه‌یتان، به‌مردنی و هه‌ستانه‌وه‌ی له‌نیو مردوو‌ان له‌کاتیکیدا هه‌یچ تاوانیکی نه‌بوو تاکو له‌پیناویدا به‌ریت، به‌لام هات و تاوانی هه‌موو جیهانی هه‌لگرت و هه‌موومانی پزگارکرد، ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌سیح‌دان که‌س ناتوانیت تاوانباریات بکات، چونکه مه‌سیح له‌جیاتی ئیمه تاوانبار کرا، ”که‌واته ئیستا تاوانبارکردن بۆ ئه‌وانه نییه که له‌گه‌ل عیسی مه‌سیح‌دا به‌کن.» (رۆما ۸:۱)

شه‌یتان چیت ناتوانیت له‌خشته‌مان ببات چونکه له‌گه‌ل مه‌سیح داین.

» به‌لام ته‌گه‌ر به‌ پرووناکیدا برۆین، هه‌روه‌ک چۆن خودا له‌ پرووناکی‌دا‌یه، ئه‌وا له‌گه‌ل یه‌کتری پیکه‌وه ده‌ژین و خوینی عیسی کوپری له‌هه‌موو گونا‌هی‌ک پاکمان ده‌کاته‌وه.» (یه‌که‌م یۆحه‌نا ۷:۱)

”جا گویم له‌ ده‌نگیکی به‌رز بوو له‌ ئاسماندا ده‌یفه‌رموو:
»ئیستا پزگاری و هیژ و شانشینی خودامان و

دهسه لاتی مه سیحه که ی هاتوو،
چونکه ئەو سکالاکاره ی له خوشک و براکامان،
که شه و روژ له بهردهم خوداماندا سکالای لیان ده کرد،
فریدرایه خواره وه.» (ئاشرکردن ۱۰:۱۲)

له وکاته وه ی گوناوه کامان له سه ر لابراره چیر به شیک نین له خیزانی شه یتان،
ئیسنا به شیکین له خیزانیکی نویم.

یوحنا سه رسامی خو ی درده برپیت له به زه یی خودا «ته ماشا بکه ن باوک چ
خۆشه ویستییه کی پیداوین، تا کو پیمان بگوتیت رۆله ی خودا! ئیمه ش ئاواین! بۆیه
جیهان ناماناسیت، چونکه ئەو ی نه ناسیوه.» (یه که م یوحنا ۱:۳)

چیر به شیک نین له رۆحی پیس، ئیسنا به شیکین له خودا، چیر له تاریکی ناژین،
هه موومان بانگراوین بۆ رووناک ی. ” به لام ئیوه گه لیک ی هه لبردراون، کاهینی تی
شاهانه، نه ته وه یه کی پیروژ، گه لی تایه تی خودان، تا کو چاکیه کانی ئەوه رابگه یه نین
که بانگی کردوون له تاریکیه وه بۆ رووناکیه سه یه که ی.» (یه که م په ترۆس ۹:۲)

«خودای باوک له دهسه لاتی تاریکی ده ربازی کردین و ئیمه ی بۆ
شانشین کوره خۆشه ویسته که ی گواسته وه،

به هۆی ئەویشه وه کردراینه وه، واته لیخۆشبوونی گونا همان
وه رگرت.» (کۆلۆسی ۱: ۱۳-۱۴)

ئوه ی له سه رته ئەنجامی بده

دان به وه داده نیم که به شی پيش ئیره ت به جوانی نه خوینده وه، وایه؟ ئاسایه
ده توانیت راستیه که بلیت، جگه له من و تو که سی دیکه لیره نیه، (له راستیدا منیش
له گه لت نیم، وایه؟)

باشه، با به کورتی ئەوه ت پی بلیم که پیویسته بیزانیت، کتیبی پیروژ ده لیت
دوو جوړ خه لک هه ن: ئەوه ی خزمه تی شه یتان ده کات، ئەوه شی خزمه تی خودا.

چۆن بزانین ئیمه کامه یانین و جلی کامه یانمان له بهر کردوو.

كۆپلەكلىرى شەيتان، خۆ تەرخانكردن بۇ تاوان

«ئەۋەي گوناھ بىكەت لە ئىبلىسە، چۈنكە ئىبلىس ھەر لە سەرەتاۋە
گوناھى كىردوۋە. كوپرى خودا بۇ ئەمە دەرگەوت، تاكو كارەكانى
ئىبلىس تىكېدات» (يەكەم يۇھەنا ۸:۳)

گوناھكردن جياكەرەۋەي كۆپلەكلىرى شەيتان، دىسانەۋە يۇھەنا پىمان دەلىت:
«رۆلەي خودا و رۆلەي ئىبلىس بەمە دەرەكەون: ھەرگەسىك راستودروستى پەپرەو
نەكات لە خوداۋە نىيە، ھەرۋەك ئەۋەي خوشكى يان برى خۆي خۇشەنەۋىت،»
(يەكەم يۇھەنا ۱۰:۳)

كۆپلەكلىرى شەيتان بەردەوام ھەۋلى گوناھ و خراپەكارى دەدەن چۈنكە شەيتان
ھەر ئەۋەي فېركىردوۋن، بەر لەۋەي بىين بە شوپىنكەوتەي مەسىح، ھەموومان نوقمى
ئىو تاوان و گوناھ بوۋىن، ئەۋەي دەمانكرد ھەموۋى گوناھ بوو.

لە سپىپارەي يۇھەنا، باسى مەسىح دەكات كە چۆن خەلكى لەسەر ھەمان شت
فېردەكرد: «ئىۋە لە ئىبلىسى باوكتانن، دەتانەۋىت بە ئارەزوۋەكانى باوكتان بىكەن.
ئەۋ لەسەرەتاۋە بىكوژ بوۋە، لە راستىدا نەچەسپاۋە، چۈنكە راستى لە ئەۋدا نىيە.
كاتىك درۆ دەكات، بە زمانى خۆي قسە دەكات، چۈنكە درۆزەنەۋە باوكى درۆيە.»
(يۇھەنا ۸:۴۴)

عىسا بۆيە ئەۋ قسەيەي كىرد چۈنكە خەلكەكە تاۋانىان دەكرد و گوپرايەلى
فەرمانەكانى شەيتانى باوكيان بوون.

چىتر گوناھ ناتوانىت زەفەر بە رۆلەكلىرى خودا بىات

ھەموۋ ئەۋانەي باسكران پىچەۋانەكەي لە كەسانى باۋەرداردا ھەن، بەر لەۋەي
لە تارىكى دەربازمان بىت گوناھ تەۋاۋى ژيانمانى داپۇشى بوو ھەموۋ شتىكمانى
جەلۋەگىر كىردبوو، بەلام دۋاي ئەۋەي لە خىزانى شەيتان دەرگراين خودا ئىمە لە
باۋەش كىرد و رىزگارى كىردىن، ئىتر گوناھ ھىچ ھىزىكى لەلەي ئىمە نەماۋە و دەسەلاتى
نىيە بەسەرمانەۋە.

پۇلس، لە نامەكانىدا باسى ئەۋە دەكات كە چۆن مردنى مەسىح بوۋە تىكشكاندى
گوناھ: ”ئىمە دەزانىن كە مەۋقە كۆنەكەمان لەگەل ئەۋ لە خاچ درا، بۇ ئەۋەي ئەۋ

جەستەيەي كە لەژێر پركيفى گوناھ بوو بتوانرێت بەلاوھ بنرێت، ھەتا چیتر كۆيلەي گوناھ نەبين.» (رۆما ٦:٦)

ئەوانەي لەگەڵ مەسيح لەخاچ دران، چیتر نابن بە كۆيلەي گوناھ.

”ئێھوش سەبارەت بە گوناھ خۆتان بە مردوو دابنن، بەلام بۆ خودا زیندوو لە یەكبوونتان لەگەڵ عيسای مەسيحدا.

كەواتە مەھيّلن گوناھ حوكمرانی لەشی لەناوچووتان بكات، تاكو گوپرايەلی ئارەزووھەكانی بن.

ئەندامانتان وەك ئامپیری ناپەويایي بۆ گوناھ پيشكەش مەكەن، بەلكو خۆتان پيشكەشي خودا بكەن، وەك زیندووی ئێو مردووان ئەندامانتان وەك ئامپیری راستودروستی بۆ خودا.

چیتر گوناھ دەسەلاتی بەسەرتاندا ناییت، چونكە لەژێر سایەي تەوراتدا نین، بەلكو لەژێر سایەي نيعمەتدان» (رۆما ٦: ١١-١٤)

ھەرگیز گوناھ ناگۆنچیت لەگەڵ كەسيكي باوھەردار.

ئاگاداربه، پەتروس پیمان نالیت خۆت وەك كەسيكي ديكە نیشانبدە،

بەلكو كەسيكي راست بە «نەخیر! ئیمە كە سەبارەت بە گوناھ مردین، ئیتەر چۆن تیتیدا بژین؟» (رۆما ٦:٢)

پەرسەنی راستی

ئێستا باوھەرداران چیتر ملكەچی خراپە نابن، لەبەر ئەوھەيە تۆمەس شراينەر دەلیت: «پەرسەنی راستی». ئەو شیوازە نوێھەي پەرسەنتە چۆنە؟ بە خۆشخالیھەو وەك ميوھەيەكە كە تازە دەھەويت پێ بگا، وە جیھيشتنی گوناھەكانە، با بزاین پۆلس چی دەلیت لەسەر ئەو قسانە: «بەلام بەروبوومی پۆحی پیرۆز ئەمەيە: خۆشەويستی، خۆشی، ناشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاكە، دلسۆزی، دلنەرمی و بەسەرخۆدا زالبوون. شەریعەت نییە لەدژی ئەمانە بیت. بەلام ئەوانەي ھی عيسای مەسيح سەروشتی دنیایان لەگەڵ ھەز و ئارەزووھەکانیان لەخاچ داوھ.» (گەلاتیا ٥: ٢٢-٢٤)

با به جوانی له و وشانه ورد بینه وه، (ئهوانه هی هی عیسای مه سیحن، سروشتی دنیایان له گهل حهرز و ناره زوووه کانیان له خاچ داوه)، ئه وه یه ئه وه شته ی که رۆحی پیروژ پیمانی ده به خشیت، خۆشه ویستی نه رمونیانی ناشتی و ئارام گرتن... هتد.

باوه پرداری راسته قینه خه لکی ده گۆریت، پئویسته له و شتانه به باشی تیبگه ییت، عیسا بو ئه وه هات تا کو گونا هه کانه مان لابیات، ههروه ها بو ئه وه ی هه موو کاره کانی رۆحی پیس له ناو ببات، که واته ناتوانیت له لایه که وه عیسات خۆشبویت و له لایه کی دیکه وه ئه و شتانه بکه ییت که عیسا رقی لینه تی، نابن له لایه که وه رۆله ی خودا بیت و له لایه کی دیکه شه وه تاوان و گونا هه بکه ییت و گوپراه لئی شه یتان بیت.

له بهر ئه وه یه کتیبی پیروژ له و کارانه ئاگادارمان ده کاته وه:

«ئایا نازانن که زۆردار نابنه میراتگری شانشینى خودا؟ هه لمه خه له تین.
نه به ره لا و نه بته رست، نه داوینیس و نه هاو په گه زباز،

نه دز و نه چا و چنۆک، نه سه رخۆش و نه جینۆفروش و نه تالانکه ر، نابنه
میراتگری شانشینى خودا.» (یه که م کۆرنسو س ۶: ۹-۱۰)

«ئێستا کرده وه کانی سروشتی دنیایى مرو ف پوونن، ئه وانیش:
داوینیسى، گلاوى، به ره لا یى، بته رستى، جادوو گه رى، دوژمنایه تی،
یاخیوون، دلپیسى، توو په بوون، خۆپه رستى، دوو به ره کی، نا کو کی،
چاوپیسى، سه رخۆشى، رابواردن، شتی دیکه ی وه ک ئه مانه، ئاگادارتان
ده که مه وه، وه ک پێشتر ئاگادارم کردوونه ته وه: ئه وانه ی ئه و کارانه
ده که ن نابنه میراتگری شانشینى خودا.» (گه لاتیا ۵: ۱۹-۲۱)

«بینگومان بن له وه ی هه موو داوینیسى یان گلاو یان چا و چنۆکیه ک
له شانشینى مه سیح و خودا میراتی نییه، چونکه چا و چنۆکی جوړیک
له بته رستیه.

که س به قسه ی پووچ هه لئانه خه له تینى، چونکه به هو ی ئه مانه
توو په یى خودا دیته سه ر کو په کانی یاخیوون.» (ئه فه سو س ۵: ۵-۶)

ئىستا زانیت ئەو نوسراوانە من و تۆ ئاگادار دەكەنەو لەوێ ھۆشياربين و بزائين چى دەكەين و پاسپاردەكائمان بېرنەچيٓت. پۆلس باش ئيمەى دەناسى، دەيزانى ئيمە كارى خراپە دەكەين و لە فەرمانەكان لادەدەين و ئامۆژگاريەكان پشت گوى دەخەين. زۆربەى جار دلمان دەيهويٓت وا خووى دەربخات كە هيچ لەو ئامۆژگاريانە راست نين، پيگاكانمان بۆ پوناككراوتە و ئاگادار كراوينتەو كە بەو رېگايە دا نەچين، گوناھكاران ناچنە شانشىنى خوداوه.

يۆحنا دەليٓت ئاگادارى خۆتان بن، كارى چاكە بكەن و راستگو بن، نوپز بكەن جا لەمالەو بەيٓت يان لە كليسا: « ئەوێ گوتى: «ناسيومە» بەلام پاسپاردەكانى بەجنيھگهيھنيٓت، ئەوا درۆزنھو راستى لەودا نيبە.

بەلام ئەوێ گويٓرايەلى پەيامى خودا بيٓت، ئەوا بەراستى خوٚشەويستى خودا لەو كەسەدا تەواو. بەمەدا دەزائين كە ئيمە بە يەكبوون لەگەل مەسيح دەژين:

ھەر كەسيك بليٓت: «من بە يەكبوون لەگەل مەسيح دەژيم» دەبيٓت بەو شيوھەيە بزيٓت كە عيسا ژياو. «(يەكەم يۆحنا ۲: ۶-۷)

ھەموومان تاقيدە كرئينەو و پرسيارمان لى دەكريٓت: ئايا گويٓرايەلى وشەكانى مەسيح دەبيٓت؟ بە ھەمان رېگاي ئەو دا دەپرويٓت؟ ئەگەر وەلامەكە نەخيٓرە، ئەوا باشترە دووبارە تەماشاي ئاگادار كەنەو كە يۆحنا بكەيت كە لەسەرەو دامنەو، راستەوخو بۆتۆ نوسراو.

...ئايا ھەموو كەسيك گوناھ ناكات؟

عيسا خەلكى بانگ كەردوھ تاكو پرزگاريان بكات لە تاريكى و بەدواى پەيامەكەى ئەو بكەون، بەلام كى دەتوانيٓت بيٓتە باوھرداريكى تەواو و گوناھ نەكات؟ ھەموو كەسيك گوناھ دەكات، كەس نيبە تاوانبار نەبيٓت و بى گوناھ بيٓت.

لە هيچ شوينيكى كتيبي پيروژ نەنوسراو كە مروٓف بەبى گوناھ دەژيت، يۆحنا پيمان دەليٓت: «ئەگەر بليٓن گوناھمان نيبە، ئەوا خۆمان ھەلدەخەلەتئين و راستى لە ئيمەدا نيبە.

ئەگەر داھمان بە گوناھە کافماندا نا، ئەوا خودا دلسۆز و دادپەرورە،
تەنانەت لە گوناھە کافمان خوشدەبیت و لە ھەموو نەرەوايیە ک پاکمان
دە کاتەوہ.

ئەگەر بلیین گوناھمان نە کردووہ، ئەوا بە درۆزنی دادھننن و
پەيامە کە ی لە ئیمەدا نییە» (یە کەم یۆحەنا ۱: ۸-۱۰)

پیشتر ھەندیک قەشە ھەبوون کە وایان لە خەلکی دەگە یاند ئەوہی بیتە
باوہردار بەبئی گوناھ دەژبیت و نابیت گوناھە ھەبیت، ئەو قەشانە لە خوڤە لە تاندن
زیاتر ھیچی دیکە یان نە دە کرد و قسە کانیان بە درۆ دە خستەوہ.

کەواتە چی بکەین؟

لە پەیمانە نویدا ھاتووہ و دە لیت، مروف بەھوی گوناھەوہ دەمریت و رزگاری
دەبیت، ھەر وہا بەناوی مەسیح پەر دە کرین لە رۆحی پیروژ تا کو بەروبومی باش
بدەن. ھەر وہا دە لیت گوناھ و بوون بە رۆلە ی خودا شتیکە ھەرگیز پیکەوہ
ناگونجیت. بەلام لە پەیمانە کوں دە لیت ئەوہی بلیت گوناھ ناکەم ئەوہ درۆزە.
ئایا کتیبی پیروژ خو ی بەرپە چی قسە کانی خو ی دەداتەوہ؟
با تەماشای ئەم نووسراوہ بکەین:

«ھەرکە سیک بە یە کگرتووی لە گەل مەسیح بژبیت لە گوناھ کردن
بەردەوام نابیت. ھەرکە سیک بە بەردەوامی گوناھ بکات نە ئەو ی
بینیوہ و نە ئەویشی ناسیوہ.» (یە کەم یۆحەنا ۳: ۶)

«ئەوہی گوناھ بکات لە ئیبلیسە، چونکە ئیبلیس ھەر لە سەرەتاوہ
گوناھە کردووہ. کور ی خودا بو ئەمە دەرکەوت، تا کو کارە کانی
ئیبلیس تیکبەدات.» (یە کەم یۆحەنا ۳: ۸)

«ھەرکە سیک لە خوداوە لەدایک بوو بیت بەردەوام نابیت لە گوناھ
کردن، چونکە تووی خودای تیدا دە چە سپیت. ناتوا بیت بەردەوام بیت لە
گوناھ کردن، لەبەر ئەوہی لە خوداوە لەدایک بووہ.» (یە کەم یۆحەنا ۳: ۹)

«رۆلە ی خودا و رۆلە ی ئیبلیس بەمە دەردە کەون: ھەرکە سیک

راستودروستی په پیره و نه کات له خوداوه نییه، ههروهک ئه وهی خوشکی یان برای خووی خوشنه ویټ،» (یه کهم یوچه نا ۱۰:۳)

یوچه نا باسی باوه پداران ناکات، به لکو باسی ئه وانه ده کات که خویمان وهک باوه پدار دهرده خه ن، ئه وانه له قسه کانیاں درو هه یه.

شیوازی ژیا نی باوه پداری ته و او پوژ له دوا ی پوژ خو شه ویستی بو مه سیح زیاتر ده بیټ پیچه وانه ی ئه وکه سانه ی ملکه چی شه ی تان و گونا هه ن.

ئایه چو ن راستیه کان بزاین؟

هه رکه سیک جا باوه پدار بیټ یان باوه پدار نه بیټ ئه و ا گونا هه کهن، هه ردوو کیشیا ن هه ولده دهن واز له و هه ل سو که وت و تاوانا نه یان به یئن و پزگاریان بیټ، ناتوانم بلیم که باوه پداران با شترین خه لکی سه رزه وین له خو دوور گرتینیا ن له تاوان و گونا هه کهن، له وانه یه ته ماشای هه ندیک که س بکه ی ت و بی نی که که سیکی زور له سه ر خو و ئارامه که چی باوه پداریش نییه، که واته جو ن جیاوازی نیوان که سیکی باوه پدار و که سیکی به ناو باوه پدار بکه ی ن؟

وه لاهه که له لای مه سیحه:

«ئینجا فه رمووی: «کابرایه ک دوو کوری هه بوو.»

بچووکه که یان به باوکی گوت: «باوکه، چیم به رده که وی له به شه میراتی خو م، به ده ری.» ئه ویش مال ه که ی بو دابه شکردن.

«دوا ی چهن د پوژیک، کوره بچووکه که هه موو شته کانی کو کرده وه و به ره و ولاتیکی دوور پویش ت، له وی مال ه که ی له سه ر رابواردن دانا.

له دوا ی ئه وه ی هه مووی خه ر جکرد، قاتوقری گه وره که وته ناوچه که، له بهر ئه وه تووشی نه بوونی هات.

ئیت هانای بو ها ولاتییه کی ناوچه که برد، ئه ویش ناردییه کی لگه کانی بو له وه پاندنی به راز.

هه زی ده کرد به و خر نووکه سکی خو ی تیر بکات که به رازه کان

دهيانخوارد به لام كه س هيچى پينه دهده.

«ئينجا به هوش خوې هاته وه و گوتى: «ئاخو چهند كړيكارى باوكم
نانيان له بهر ده مينتته وه، مينش ليره وا له برسان ده مرم.

هه لدهستم دهچمه وه لاي باوكم، پيى ده ليم: باوكه، له دژى ناسمان
و بهرامبه رى تو گونا هم كرد.

ئيت شايانى ئه وه نيم به كورى تو بانگ بكريم، مكه به كريكاريكى
خوت.»

جا هستا و گهرايه وه لاي باوكى.

«هيشتا دوور بوو باوكى ئه وى بينى و دلى بوى سووتا، پايكرد و
باوه شى پيدا كرد و ماچى كرد.

«كورپه ش پيى گوت: «باوكه، له دژى ناسمان و بهرامبه رى تو گونا هم
كرد، ئيت شايانى ئه وه نيم به كورى تو بانگ بكريم.»

«به لام باوكه كه به خزمه تكارانى خوې گوت: «خير باشترين
جلوبه رگ بهينن و له بهرى بكهن، ئه نگوستيله يه ك بكه نه په نجه ي و
پيللاويش بو پيى.»

گوپره كه قه له وه كه ش بهينن و سه رى بېرن، با بخوين و دلخوش بين،

چونكه ئه م كورهم مردوو بوو و زيندوو بووه ته وه، ون ببوو و
دوژراوه ته وه. «جاده ستيان به ئاهه ننگ گپران كرد.» (لوقا ۱۱: ۲۴-)

ليره زور به جوانى بومان روونده بيتته وه كه باوه پردار چون مامه له
له گه ل گونا ده كات،

ئهو كورپه گه نجه تاوانى كرد و باوكى خوې شه رمه زار كرد، له باوكى دووكه و ته وه و
دواتر خوې له نيو كيشه يه كى گه ورده ا بينييه وه، كه زورپك له باوه پردارانى ئيستا تى
دان، به لام باوكى كورپه كه له گونا هه كانى خوش بوو، باوكى ناسمانيشمان به م شيوه يه
وه لاممان ده داته وه بو تاوانه كانمان.

پروونکردنه وه

کوره که کاتیک به ئاگا هاته وه خوئی له نیو کیشه و گیزاویکی زور بینیه وه، ههستی کرد که چهنده که سیکی گه مژه و نه زان بووه که ئەم کاره ی ئەنجام داوه، به لام هه لویست و کاردانه وه ی باوکی ته واو جیاواز بوو له گه ل کرداره کانی ئەو کاتیک بینی به و شیویه به خیره اته وه ی ده کات بو ماله وه. هه ر وه ک عیسا ده لیت: « گه رایه وه لای من»

کاتیک باوه پرداریک له بهر گونا هه کانی ده مریت و له پینا و عیسا زیندوو ده بیته وه، ئەوکاته ده زانیک که ئەنجامدانی تاوان و گونا هه کردن هه ستیکی زور ناخۆشه و زیانت لی تال ده کات و بو ئەو ناگونجیت، له وانه یه تاوان کردن هه ستیکی کاتی خو ش و چیژبه خشت پی ببخه شی به لام له کوتای دا په شیمانی و شه رمه زاری له دوا یه، به لام باوه پرداری راسته قینه به م شیویه خولیای بو تاوان کردن نییه و هه ز ی پی ناکات.

تۆبه کردن:

چهنده شتیکی دلخۆشکه ره که ده بینیت کوره که ده گه رپته وه لای باوکی و دان به تاوانه کانی دا ده نیت و تۆبه ده کات ئەوکاته، که واته کاتیک دان به تاوانه کانی دا ده نین و تۆبه ده که یین ئەوکاته زیاتر له عیسا نزیک ده بینه وه و باوه رپکی به هیزمان ده بیت، هه موومان پیوستیمان به تۆبه کردنه.

سه ملاندن

هیچکه سیک ناتوانیت به ئەنجام دانی تاوان سه رکه وتوو بیت، ته نانه ت باوکی ناسمانیشمان ره تی ده کاته وه که پۆله یه کی به ئەنجامدانی تاوان دلخۆشیت، خو شه ویستی خودا واده کات که ده رفه تی زیاترمان پی بدات تا کو واز له تاوان کردن بهینین و ریگا راسته که هه لبرژیرین.

با ته ماشای نوو سراوی کتییی عیبرانییه کان بکه یین و بزانیین که ئیمه پۆله ی خوداین:

«که واته به رگه ی ته میب کردن بگرن، خوداش وه ک پۆله ی خوئی له گه لتان ده جو لیته وه. چ پۆله یه ک هه یه باوکی ته مییی نه کات؟»

ئەگەر بىتو خودا تەمبىتان نەكات وەك ھەموو مندالەكانى دىكەي،
ئەمە ئەو دەگەينەن ئىو زۆلن و مندالى ئەو نين.

سەرەپراي ئەمە، باوكى مروققانەمان ھەيە كە تەمبىي كىردووين و
پىزى ئەومان گرتووه. ئەي چەند زياتر ملكەچى باوكى پۇچيمان بين،
بۇ ئەوھى ژيانى ھەتاھەتايى بەدەستبھىين؟

چونكە باوكانمان بۇ ماوھەك ئەوھەندەي بە باشيان زانيوھ تەمبىيان
كىردووين، بەلام خودا بۇ سوودى ئىمەيە تەمبىيمان دەكات، تاكو
بەشدارى پىرۆزىيەكەي بىكەين.

ھەموو تەمبىكىرىك لەكاتى خۇيدا ئازار بەخشە و خوش نىيە،
بەلام دواتر بەرەبوومى ئاشتىيانەي راستودروستى دەگىت بۇ ئەوانەي
پىي رايىنراون.» (غىبرانىيە كان ۱۲: ۷-۱۱)

خودا ياسا و سىستەمىكى بۇ داناوين چوھە خوشى دەوئىن و نايەوئىت لەنيو گوناھ
نوقوم بين،

ھەموومان گوناھبارىمن، ھەريەكىك لە ئىمە بەشى ئەوھەندە تاوانى كىردووه تاكو
بچىتە دۆزەخەو، كەسىشمان پۇچى پىرۆز وەناگرين و ژيانى ھەتاھەتايى وەرنانگرين،
بەلام ئەگەر باوھەرمان ھەبىت و بەدوای فەرمايشتەكانى خودا بىكەوين ئەوكاتە ناتوانين
لە تاوانەكانمان بەردەوام بين.

تەناتە زانستىش ناتوانىت

ئايا تۆ باوھەردارىت يان پىسپۆرىكى زانستى شكست خواردوويت؟

بىنگومان ھىچ زانستىك نىيە وەلامى ئەو پىرسىارە بداتەوھ، باسەكەم لەسەر ئەوھ
نىيە كە تاچەند دەتوانىت وەك باوھەردار بىت و تاوانىش ئەنجام بەدەيت، يان بىم و
پىت بلىم ئەگەر پۇژانە ۱۰ تاوان ئەنجام بەدەيت ئەوا گلوپى زەردت بۇ ھەلدەكرى
وہ ئەگەرىش ۲۰ تاوان ئەنجام بەدەيت ئەوھ سوور، نەخىر من باسى ئەو شتانە ناكەم،
ھەروھە پىت نالىم ئەگەر تاوانىكت كىرد ئەوا بىرۆ ئەم نوپۇژە بىكە كە لە (زەبوورەكان
۵۱) دا نووسراوھ و ئەوكات خودا لىت خوشدەبىت و بەزەبى پىت دا دپتەوھ.

له جياتى ئه وهى سه ره له خوْمان بشپۆينين با هه ولدهين له گه لْ خوشك و براكاهمان به باوه پړيكي به هيژه وه بژين، ئيمه ناتوانين خوْمان سه رزه نشت بكهين، هه نديك كه س ئه و شتانه زور به ئاسانى وه رده گرن، واده زانن ئه گه ر به هانه به پنه وه بوْ تاوانه كانيان و په شيمانى خوْيان ده ربېرن ئه و كاته هه مووشتيك وه ك ئه وهى لى ديت كه هيچ پروينه دابيت. ئه وانه پشت به زانسته كه يان ده بستن و هه موو به لگه لاوازه كانى باوه پرداران به كاردېنن تاكو له كه داريان بكه ن و شكستيان پى بيتن.

به شدار يكردن له خزمه تى هه فتانه ي كلپساكان بوْ هه موو كه سيك به سووده، با به ٣ پړيگا بوْ تانى پروون بكه مه وه، يه كه م كاتيک داده نيشيت ئه و كاته واهه ست ده كه يت له به رده م ده سه لات و به زه يى خودا دايته، هه ولده ده ي له مانا و وشه كانى خودا تى بگه يت و بزانيت مه به ستى چييه و گوئى له فير كرده كانى پراگريت.

دووه م، ته ماشاى خه لكى ده كه يت و ده بينيت كه چوْن گوپړايه لْ و جيبه جيكه رى فه رمانه كانى خودا ده كه ن .

سييه م، خه لكى نوئى ده ناسيت و ئاشنا ده بيت به هه لسوكه وت و ويسته كانيان و ئه وانيش ده بن به هاوړپيه كى باشت، ده توانين گوئى له قسه كانيان بگريت و بزانيت كه چوْن تيگه يشتوون و سوډيان لى وه ربگريت وه ك ئه زمووتيك بوْ ژيانى خوْت، هه روه ها يارمه يت ده دن و ئاگادارت ده كه نه وه له وهى تاوان نه كه يت و ئاگادارى خوْت بيت.

پرزگار كه ره مه زنه كه

له م به شه دا پيوسته سنوورپك بوْ باوه پردار دابنپين له نيوان به زه يى خودا و پيرؤزى، زور له وه كه سانه ده ترسم كه باوه پردارى راسته قينه نين، كه كه سانپكن پرن له تاوان و خوْيان ون كرده وه، ئه گه ر توْ كه سيكيت له وانه هيوادام ئه و به شه شتيكى له ژيانته گوپړيپت و بتوانيت بگه پړيته وه.

هه روه ها ترسم له وانه ش هه يه كه باوه پردارن و دژى گونا هه ن، به لام كى بير له تافير كرده وه سه خته كانى خودا ده كاته وه، ئه گه ر يه كيكيت له وه كه سانه هيوادام مه سيح چهنده كه سيكى به به زه يى بوو له گه لْ خه لكه كه ي، مردنه كه ي واپكرد كه هه موو تاوانه كاهمان بسردرپنه وه و بين به كه سيكى نوئى، كاتيک له نيوانه تاوانه كانت

گیر ده خویت یه کسه به ره و لای عیسا رابکه، ههروه ک چۆن نووسراوه و ده لیت:

«چونکه سه روک کاهینیکمان نییه که نه توائت هاوخه می
لاوازییه کامان بیت، به لکو سه روک کاهینیکمان هه یه که وه کو ئیمه
له هه موو شتیک تاقی کراوه ته وه، به لام بی گونا ده رچوو.

بویه با به متمانه وه له ته ختی نيعمهت بچینه پیش، بو ئه وه ی
به زه یی وه ربگرین و نيعمهت بدوزینه وه تا کو له کاتی پیوستدا
یارمه تیمان بدات.» (عیرائیه کان ۴: ۱۵-۱۶)

به لام تینینییه ک هه یه: ئه گهر خو ت به باوه ردار ده زانیت و جلوبه رگی مه سیحیت
له بهر کردوو ئه وا پرسیار له خو ت بکه ئاخو بو کام تیم یاری ده که ییت، بو عیسا یان
ئه وانى دیکه؟ هاوړی و خیزانه که ت چی ده لین؟

کاردانه وه مان چۆن بیت؟

ره نگدانه وه:

په یوه ندى نیوان که سیکی باوه ردار و که سیکی گونا هبار چیه؟

بوچی به لامانه وه گرنگه ئاخو گونا ده که یین یان نا خو خودا زور میهره بانه و له
گونا هه کانیشمان خوشده بییت؟

کتیبی پیروز چی ده لیت له سه ر ئه و که سانه ی که خو یان وه ک باوه ردار ده زانن و
به رده و امیشن له گونا هه؟

تائیتا هیچ گورانکاریه کی له نا کاو روویداوه و توبه ت کرد بییت؟

تۆبه کردن:

داوا له خودا بکه له گوناوه کانت خوښبیت و پرت بکات له پړوخی پیرۆز و ژیانته پیرۆز بکات و کاریگهری هه بیته له سهه ژیانته .

له بیرت بیت:

«له بهر ئه وهی خودا ئه وهنده جیهانی خوښویست، ته نانهت
کوره تاقانه که ی بهختکرد، تا کو هه رکه سیک باوه پری پی بهینیت له ناو
نهچیت، به لکو ژیانته هه تاهه تایی هه بیته،» (یوحه نا ۱۶:۳)

خودا گره نتهی ژیانته هه تاهه تاییته پیده دات ئه گه ر باوه پری به مه سیحه که بهینیت،
ناتوانیت بچیته شانشینته خودا وه ئه گه ر له پریگای مه سیحه وه نه بیته، ئه وهی باوه پری
بهینیت رزگاری ده بیته.

رپورت:

له باره ی گوناوه و تاوانه وه له گه ل قه شه و هاو پریکانته کلیساکه ت قسه بکه و داوا یان
لی بکه بوته روونبکه نه وه.

تۆمه سیحی نیت

ئەگەر ھەتا کۆتایی بەرگە نەگرت

(کارین) ھاوسەرە خوۆشەویستە کەم، بە ھەیزترین ئاڤرەتە ھەتا ئیستاکە بینییتم، وە دلیام ھیچ کەسیکی دیکە نییە کە وەکو ئەو میھرەبان بیّت، چەندە بە ھەیزە؟ سوپاس بۆ پرسیارە کەت، توانی چوارەم مندالی بیّت بە بیی بە کارھێنانی سەرکەر.

یەکیک لە ھەزەکانی کارین ڤاگردنە، بەرلەوہی مندالمان ھەبیّت و بەرپرسیاریەتی دایک لە ئەستۆبگریّت لیستیکی ھەبوو کە ھەموو ڤوژۆیک بە کاری دەھینا وە ک خستە ی ڤاگردنەکانی ڤوژانە ی.

ھەموو ھاوینیکی ڤاھینانەکانی لە چیاکانی (ڤۆکی) ئەنجام دەدا و بە شداری ماریسونەکانی دەکرد، ھەر کە دەگە ڤایەوہ بۆ مالمەوہ یە کسەر ڤاھینانی بۆ ماریسونی (ڤیلیدافیا) ی دەکرد.

دەموست لە ڤاھینانەکانی ھانی بدەم بۆیە لە گەلی ڤاھینانم دەکرد تا کو بەردەوام بیّت و منیش بيم بە ھاوسەریکی باش بۆی. ھەرچۆنیک بیّت کاتیک کەسیک لە گەلئدایە لە بەدیھینانی ئامانجیک ئەوا زۆر ئاسانترە، بەلام من زۆر ڤقم لە ڤاگردن بوو ئەو ھش کیشە یە ک بوو بۆم، ئەوہی ھەم پی ئەدە کرد ڤاگردن بوو بۆ ماوہ یەکی زۆر ئەگەرنا ڤاگردن ھەستیکی خوۆشم پی دەدات بە تاییەتی ئەگەر وە ک یاری بە یس بۆل بیّت پینج چرکە ڤابکەیت و پینج خولەک پشوویەکی بۆ وەر بگریت، بەلام بیّت و ڤابکەیت بۆ ماوہ یەکی زۆر و ھیچ پشوویەکی وەر نەگریت و دواتریش بگەیتەوہ خالی سەرەتا تا کو براوہ بییت، بەراستی ئەوشتانە زۆر بیمانان.

بەلام بە ھەر جۆریکی بیی لە ڤاھینانەکان لە گەلی دەبووم، ھەفتە ی چوار ڤوژ ڤاھینانمان دەکرد لە ڤارکی (ڤاکی فۆرج)، ھەموو جاریک دوا ی ۲۰ خولەکیک ھەستم بە بیزاری دەکرد و دوا ی ۳۰ خولەک ڤقم لە ڤاھینانەکان دەبوویەوہ، بەلام کاتیک ۴۰ خولەک تیدەپەری دەموست لە لایەکی ڤیگا کە ڤاکشیم و پشوویەکی وەر بگرم، وە دوا ی ۵ خولەکی دیکە ئاواتی مردنم دەخواست و دەموست بگەریمەوہ بۆ مالمەوہ تا کو ھەندیک بە فر لە سەر چۆکە کانم دابیتم.

کارین دواى کاتزمیّر و نیویک سه‌گه‌که‌ی له ماله‌وه داده‌نا و به‌رده‌وام ده‌بوو له راهیّنان، دواى کاتزمیّر و نیویکی دیکه ئینجا ده‌هاته‌وه ماله‌وه، هه‌موو گیانی ئاره‌قه بوو به‌لام ئەوه‌نده هه‌ستی به ماندوو‌بون نه‌ده‌کرد وه‌ک بلیی یه‌ک کاتزمیّر پرایکردوو. جیاوازی نیوانمان چیه؟ ئەوه‌ی هاوسه‌ره‌که‌م ئەنجامی ده‌دا (به‌رده‌وام)‌ی بوو، ئەو شته‌ی من نه‌مده‌توانی بیکه‌م، کاتیک که شته‌کان درێژه‌یان کیشا چیت له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌م ده‌پرویشتم بۆ راهیّنان له‌گه‌لی به‌لکو خو‌ی به‌ته‌نیا ئەو راهیّانه درێژ و ماندوو که‌ره‌ی ده‌کرد.

خو‌ی ئە‌گه‌ر بتوانیت به‌رده‌وام بیت ئەوه شتیکی زۆر باشه، به‌لام کیتی پیرۆز به‌شپوه‌یه‌کی جیاوازتر باسی ئارامگرتن ده‌کات. ئارامگرتنی پۆج، ئەوه‌ی باوه‌پدار پیویستی پیه‌تی، تاکۆتایی له‌ باوه‌پری به‌رده‌وام بیت. بزاین مه‌سیح چیمان پى ده‌لیت: «له‌به‌ر ناوی من هه‌مووان پریان لی‌تان ده‌بیته‌وه، به‌لام ئەوه‌ی تاکو کۆتایی دانه‌خۆدا بگریّت، پزگاری ده‌بیت.» (مه‌تا ۱۰:۲۲)

که‌واته خیزانه‌که‌م ده‌توانیت دانه‌خو‌ی دا بگریّت، به‌لام دانه‌خۆداگرتن و ئارامگرتنی پۆج زۆر له‌وه‌ گرن‌گه‌تره.

باسی ئە‌مجاره‌مان به‌و رسته‌یه ده‌ستپیده‌که‌ین، (ئە‌گه‌ر تاکۆتایی به‌رده‌وام نه‌بیت ئە‌وا بى باوه‌پیت).

میلیۆنه‌های ون بوو

ئە‌گه‌ر سه‌ردانیکی ئینته‌رنیّت بکه‌یت ئە‌وا هه‌زاران مالپه‌ر و بابته‌ ده‌بینیت به‌ ناونیشانی (کۆن مه‌سیحی)، چه‌نده‌ها بابته‌ی تیدایه که باسی ئە‌و که‌سانه ده‌کات که پرووناکیان بینیه‌وه و باوه‌پریان هی‌ناوه‌به‌لام دواى باوه‌پریان جى هی‌شته‌وه وه به‌ تورپه‌شیه‌وه جییان هی‌شته‌وه. به‌لام زۆربه‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی باوه‌پرجى دی‌لن به‌ بیده‌نگی ئە‌یکه‌ن وه خو‌یان ئاشکرا ناکه‌ن.

پۆژیکی له‌ پۆژان، چه‌ند که‌سیک به‌شدارى کلێسیایان کرد و له‌ئاو هه‌لکیشران و ئیتر بریاریان دا بن به‌ کسیکی باش و په‌فتاریان باش بکه‌ن و هه‌موو هه‌فته‌یه‌کیش سه‌ردانی کلێسابکه‌ن بۆ خزمه‌ت، به‌لام دواى ماوه‌یه‌ک بیزاربوون، هه‌رچۆتیکیک بیت بارودۆخه‌که‌ روویدا.

دهبیت چی شتیک وای لی کردبیتن که بگورین؟ هر دهبیت هوکاریک ههبیت، لهوانهیه بزاربووبن له ههلسوکهوت کردن که دووره له کهسایهتی خویمان یان ههزیان به پرستنی خودا نهبیت بهو شیوهیهی مهسیح داوای کردوو، یان شتهکان وهک نهوه نهبووه که ویستووینانه، ههچوونیک بیت وازیان له باوهپر هیئا، کهواته وازیان له راهینان هیئا و گهپانهوه مالهوه وهک نهوهی من کردم، بهلام کهسیان له تووره کومهلایهتیهکانی فهیسبووک وازهینانیاں له باوهپر پانهگیانند، لهوانهیه هیشتا ههندیکیان خویمان پی باوهپدار بیت، بهلام ههچوونیک بیت وازیان هیئا.

رپیکخراوی SBC گهورهترین رپیکخراوی له ئاو هه لکیشانه له ولایهته یه کگرتوووهکانی ئەمریکا، یه کیک له کاری گروهه که کورکنهوهی ئاماری نهو کهسانهیه که واز دینن،

لهسالی ۲۰۰۴ نزیکه ی ۱۶ ملیون باوهپدار له ۱۴ههزار کلپسا خزمهتیاں دهکرد، وه هه ۱۶ ملیون باوهپداره که له ئاو هه لکیشرابوون، بهلام لهو ژمارهیه تهنها ۶ ملیون بهشداریاں له خزمهتی کلپساکانی SBC دهکرد و ۱۰ ملیونهکی دیکه دیار نهبوون. لهوانهیه زوریک لهوانهیه دیکه بهشداریه خزمهتی نهو کلپسایانهیاں کردبیت که سهه به SBC نهبووبن و رپیکخراوه کهیاں ناگادارنه کردبیتهوه، بهلام زوریکیاں رپیکس که دلسوزی خویمان پاده گهیاں بو مهسیح و کلپسا بهلام ئیستا نهو شتانه لهلایان مانایان نییه.

کیشهیه کونهکه

با پروانینه پهیمانی نوئی و بزاینن چی ده لیت لهسهه کهسه دووروهکان:

- «کاتیک عیسا ئەمانهیه فهرموو، رۆحی خه مبار بوو و شایهتی دا: «راستی راستیتان پی ده لیم: یه کیکتان هگرتنم ده دات.» قوتابیهه کان سهیری یه کهتریان ده کرد و دنیا نه بوون مه بهستی له کییه.» (یوحنا ۱۳: ۲۱-۲۲)

بهلام له کوتایدا نهوهی عیسای به گرتن دا خوئی کوشت «نهویش زیوهکانی له پرستگادا فریدا و رۆیی، چوو خوئی هه لواسی» (مهتا ۲۷: ۵)

- نهو پیاوانهیه راستیهکانی کتیبی پیروزیان پشتگوئی خست: «دهست به باوهپر و ویزداتیکه چاکهوه بگره. ههندی که رتهیان کردهوه، جا لهلایهنی باوهپروه کهشتیان تیکشکا.

لهوانه هیمینایۆس و ئەسکەندەر، ئەوانم دایە دەستی شەیتان، بۆ ئەوهی فیڕبن که کفر نەکن.» (یەکەم تیمۆسەوس ۱: ۱۹-۲۰)

«وشەکانیان وەک لاپرەشەیه تەشەنە دەکات. لهوانه هیمینایۆس و فیلیتۆس، که له راستی دەرچوون و دەڵێن هەستانهوه پروویداوه، ئیتر باوه‌ری هەندی‌ک هەڵدەگێرنه‌وه.» (دووه‌م تیمۆسەوس ۲: ۱۷-۱۸)

- پۆلس چەند جارێک که نامە‌ی بۆ کلێسا دەنووسی سلاوی خۆشی بە‌نامە‌که دەگە‌یاند بۆ دیماسی هاو‌پۆیی، پێشتر پۆلس و دیماس دوو هاو‌پۆیی زۆر نزیک بوون، بە‌لام دواتر دیماس پۆلسی جێهێشت. «چونکه دیماس بە‌جیی هێشتم، ئەم جیهانه‌ی خۆشویست و چوو بۆ سالۆنیکی، کریسکینیش بۆ گە‌لاتیا و تیتۆس بۆ دە‌لماتیا.» (دووه‌م تیمۆسەوس ۴: ۱۰).

هەر چی زانا و لیکۆ‌لەرانی ئینجیل هەیه پێیان وایه یە‌کەم نامە‌ی یۆحنا بۆ ئەو که‌سانه‌ بووه که وازیان له باوه‌ر هێناوه، گروپێک له‌وانه‌ی بە‌رده‌وام بانگ‌شە‌ی پزگاریه‌که‌ی مه‌سیحیان ده‌کرد و ده‌یانگوت ”کۆری خودا له‌ شیوه‌ی مرۆ‌ف هات بۆ پزگاریمان ” وازیان له‌ باوه‌ره‌ینا و ئیتر خزمه‌تیان نه‌ده‌کرد، بۆیه یۆحنا کلێسا له‌و کێشانه‌ پزگاربکات، بۆیه پێی گوتن: ”ئه‌وان لێمان جیا بوونه‌وه، بە‌لام بە‌راستی سەر به‌ ئیمه‌ نه‌بوون، چونکه ئە‌گەر سەر به‌ ئیمه‌ بوونایه، له‌گە‌ڵمان ده‌مانه‌وه، بە‌لام چوون بۆ ئە‌وه‌ی دهری‌بخه‌ن که‌سیان سەر به‌ ئیمه‌ نین (یە‌کەم یۆحنا ۲: ۱۹)» له‌وانه‌یه ئە‌گەر ئە‌و که‌سانه‌ت بێنێ‌بایه وات هه‌ستکردبا که که‌سانی زۆر باوه‌ردارن، بە‌لام پرووی راستیه‌که‌یان دەرکه‌وت.

گرنگه‌ بزاین مه‌به‌ستی یۆحنا له‌و نوسراوه‌ ئە‌وه نه‌بوو بلیت « پێشتر ئە‌وانه باوه‌ردار بوون و له‌گە‌ڵمان بوون بە‌لام چیت به‌م شیوه‌یه نین » به‌‌لکو مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه ئە‌وان هه‌رگیز باوه‌ردار نه‌بوونه، ئە‌گەر راستیان بکردابایه ئە‌وا ئیستاش له‌ کلێساکان له‌گە‌ڵمان ده‌بوون، بە‌لام له‌ناخه‌وه باوه‌ریان نه‌هێناوه.

ئە‌وه‌ی کتییی پیروژ فیڕمان ده‌کات ئە‌وه‌یه که باوه‌رداری ته‌واو هه‌رگیز واز له‌ باوه‌ره‌که‌ی ناهێنیت و مه‌سیح له‌بیر ناکات.

ئە‌وانه‌ی خۆیندته‌وه چ مانایه‌کیان هه‌یه و چۆن تیی گه‌یشته‌ووت؟ واتای ئە‌وه‌یه هێچ گرنه‌گ نیه‌ که چۆن خۆت دهرده‌خه‌ی ئاخۆ باوه‌رداریت یان نا به‌‌لکو ئە‌وه‌ی گرنه‌گ هه‌تا کۆتایی باوه‌رت هه‌بیت و بە‌رده‌وام بیت.

له زۆر به ی کلیساکانی ئەمریکا خەلکی وا فێرده کرین که باوه پرهیتان ته نهها ئەوه ندهیه که لیپوردهیی و به خشندهیی خودات قبول بیت و ته واو ئیتر، بابه ته که یان زۆر به ساده وه رگرتوه.

ئه گهر تۆش به م شیوه یه تیگه یشتوویت و واتزانیه ئه م په رتووکه چاره سه ری کیشه کانت ده کات، ئەوا من پیت ده ئیم ئه م به شه ی کتیبه که زۆر گرنگ ده بی بو ت. پیتتر زۆر پیک له باوه پداران به و شیوازه بیران کردوه ته وه، له سالێ ۱۸۳۳ (هامپشیر بابتیست) فی کردنه کانی کتیبی پیروزی کورت کرده وه تا کو به م شیوه یه ی لی هات: « ته نهها ئەوه که سانه ی تا کو کۆتایی به رگه ده گرن باوه پداری راسته قینه ن، ئەوانه ی سوورن له سه ر بیرو باوه پری خۆیان و به رده وامن له سه ر ریچکه ی خۆیان...»

چۆن بزانی باوه پداری ته واو کین؟ چۆن بزانی کۆ به رووکه ش باوه پداره؟

باوه پداری ته واو تا کو کۆتایی به رگه ده گریت، ئەوه باشترین نیشانه یه بو ناسینه وه یان.

له ناوه راستی کتیبی پیروزه وه

هه ستمان کردوه که دوو کیشه مان هه یه ، یکه ده بیت خۆمانی لی لابه یین یه که میان ده بیت، یه که میان له وانیه هه ندیکجار و ابیربکه ینه وه که پزگارمان نابیت، به لام باوه پداری راسته قینه به م شیوه یه نییه و سووره له سه ر باوه پری خۆی، کیشه یه کی ترمان ئەوه یه، هه ندیک که س ده ئین ئەوه ی یه کجار له گونا هه کانی به خشری ئیتر ده توانیت هه رچۆنیک بیه ویت بژیت جا به خراپه بیت یان به چاکه.

ئه وه ش بیر کردنه وه یه کی هه له یه، چونکه باوه پداری ته واو هه رگیز ناچیته وه سه ر ئەو کارانه ی پيش باوه پرهیتانی کردوو یه تی و به رده وام ده بیت له جیه جیکردنی فه رمایشته کانی خودا.

ئەو پزگارییه ی مه سیح پیی به خشین زۆر له وه زیاتره ته نهها له دۆزه خ پزگارمان بکات:

• عیسا هات و ئیمه ش له تاوان پزگارمان بوو:

”به لام ئیستا که له گونا هه ئازاد کراون و بوونه به نده ی خودا،

به رهه متان بو پيروزي هه يه و ده ره نه جامه كه ي ژيانى هه تاهه تاييه»
(روما ۶: ۲۲)

- عيسا هات و ژيانى پي به خشين چونكه مردبووين:
”ئيمه كه به هو ي گونا هه كان مردبووين، له گه ل مه سيح زيندووي
كردينه وه. به نيعمه ت رزگار تان بو وه.» (ئه فه سو س ۵: ۲)
- عيسا هات و به دوامان گه را و ئيمه ي دو زيه وه:
” چونكه كوري مرو ف هاتو وه به دو اي له ناوچواندا، بگه پي ت و
رزگار يان بكات.» (لوقا ۱۹: ۱۰)
- نه خو شبووين و عيسا چاره سه ري كردين:
” عيساش وه لامى دانه وه: «له شساغ پيوستى به پزيشك نيه،
به لكو نه خو ش. نه هاتووم راستو دروستان بانگه يشت بكه م، به لكو
گوناه باران بو تو به كردن.» (لوقا ۵: ۳۱-۳۲)
- له تاريكيدا ده ژيان و عيسا ژيانماني رووناك كرده وه:
” ليره دا خودا وه ندى ئه م دنيايه بيري بيئا وه پراني كو پر كردو وه، تاكو
رووناكي مزگيني شكوي مه سيحيان بو نه دره وشي ته وه، ئه وه ي وي نه ي
خودا يه. ئيمه خو مان پانا گه يه نين، به لكو عيسا كه مه سيحى بالاده سته،
خو شمان له پيناوي عيسا به نده ي ئيوه ين، چونكه خودا، ئه وه ي
فه رمووي: {با له تاريكيدا رووناكي بدره وشي ته وه،} ئه وه له دلماندا
دره وشا يه وه، بو رووناك كردنه وه ي ناسيني شكوي خودا له پرووي عيساي
مه سيحدا.» (دوو ه م كو رن سو س ۴: ۴-۶)
- له دژي باوكمان وه ستابووينه وه و عيسا هات و ناشتي كردينه وه:
” ئينجا فه رمووي: «كا براه ك دوو كوري هه بوو.
بچوو كه كه يان به باوكي گوت: “باوكه، چيم به رده كه ووي له به شه
ميراتي خو م، به ده ري.» ئه ويش مال كه ي بو دابه ش كردن.

«دوای چەند پوژئیک، کورە بچووکه که هەموو شتەکانی کوکردەووە بەرەو ولاتیکی دوور رویشت، لەوێ مالهەکی لەسەر رابواردن دانا. لەدوای ئەوێ هەمووی خەر جکرد، قاتوقری گەورە کەوتە ناوچە که، لەبەر ئەوێ تووشی نەبوونی هات.

ئێتر هانای بوو هاوڵاتییه کی ناوچە که برد، ئەویش ناریدییه کێلگەکانی بوو لەوەراندنی بەراز.

هەزی دەکرد بەو خرنووکه سکی خوێ تیر بکات که بەرازەکان دەیانخوارد، بەلام کەس هیچی پێنەدەدا.

«ئینجا بەهۆش خوێ هاتەووە و گوتی: “ئاخۆ چەند کریکاری باوکم نایان لەبەر دەمینیتهووە، منیش لێرە وا لەبرسان دەمرم.

هەلەدەستم دەچمەووە لای باوکم، پێی دەلیم: باوکه، لە دژی ئاسمان و بەرامبەری تۆ گوناھم کرد.

ئێتر شایانی ئەوێ نیم بە کوری تۆ بانگ بکریم، بکه بە کریکاریکی خۆت.”

جا هەستا و گەرایهووە لای باوکی.

«هیشتا دوور بوو باوکی ئەوێ بینی و دلی بوو سووتا، رایکرد و باوھشی پێداکرد و ماچی کرد

«کورەش پێی گوت: “باوکه، لە دژی ئاسمان و بەرامبەری تۆ گوناھم کرد، ئێتر شایانی ئەوێ نیم بە کوری تۆ بانگ بکریم.”

«بەلام باوکه که بە خزمەتکارانی خوێ گوت: “خیرا باشتترین جلوبەرگ بهینن و لەبەری بکەن، ئەنگوستیلەیه ک بکەنە پەنجە ی و پێلاویش بوو پێی.

گوپرە که قەلەوہ کەش بهینن و سەری بپرن، با بخوین و دلخووش بین

چونکہ ئەم کورەم مردوو بوو و زیندوو بوو تەو، ون ببوو و دۆزراو تەو. ”جا دەستیان بە ئاھەنگ گێران کرد.

«کورە گەورە کە لە کێلگە بوو، کە ھاتەو و لە مأل نزیک بوو، گوئی لە موسیقا و ھەلپەرکی بوو.

یەکیک لە خزمەتکارانی بانگکرد و پرساری کرد، ”ئەمە چییە؟”

پیی گوت: ”براکەت گەراو تەو، باوکیش گۆرە کە قەلەو کە ی سەربری، چونکہ بە ساغ و سەلامەتی گەراو تەو.”

«کورە گەورە کە توورە بوو و نە یویست بچیتە ژورەو، ئیتر باوکە ھاتە دەرەو و تکی لیکرد.

بەلام ئەو وەلامی باوکە دایەو: ”ئەو تائەو ھەموو سألە کۆیلایەتیت بو دەکەم و ھەرگیز لە فەرمانت دەرەنە چووم، تەنانەت کاریلە یەکت نەدامی تاکو لە گەل ھاوڕیپە کانم پیی دلخۆش بم.

بەلام کاتیک ئەم کورەت ھاتەو، ئەو ی مألە کە تی لە گەل لە شفرۆشان لووش دا، گۆرە کە قەلەو کەت بو ی سەربری.”

ئەویش پیی گوت: ”کورم، تو ھەمیشە لە گەل منی، ھەرچیم ھە یە ھی تو یە.

بەلام پیویستە دلخۆش و شاد بین، چونکہ ئەم برایەت مردوو بوو و زیندوو بوو تەو، ون ببوو و دۆزراو تەو. ” (لوقا ۱۵: ۱۱-۳۲)

• خودا دوژمنان بوو، عیسا ھات و ئیمە ی کرد بە ھاوڕی:

”ئەمەش ھەمووی لە خوداوە یە، کە لە گەل خۆی لە ریگە ی مەسیحەو ئەشتی کردینەو و خزمەتی ئەم ئاشتبوونەو ی پیداین،

واتە خودا بە ھۆی مەسیحەو جیھانی لە گەل خۆی ئەشت دە کردەو، گوناھەکانیان لە سەر نانوسی و پە یامی ئاشتبوونەو ی بە

ئیمە سپاردوو. » (دووہم کۆرنسۆس ۵: ۱۸-۱۹)

- بهر له هاتنی مه سیح چند بتیکمان ده په رست که سوودی نه بوو، به لام عیسا ناشنای کردین به پړگای راستی و دروستی:

”چونکه خوږیان باسما ده کهن که پیشوازیتان له ټیمه چوڼ بووه و چوڼ له بته پرستییه وه گه راونه ته وه بو لای خودا، تاکو خودای زیندوو و راست بپه رستن.“ (یه کهم سالونیکي ۹:۱)

ټیستا زانیت له بهرچی باوه پرداری ته واو تاکو کوټایی به باوه پړکی ته واوه ده میښته وه؟ واتای پزگار بوون بو ټیمه واتا پزگار بوومانه له ژیانی زهوی و به ده ست هیټانی ژیانی هه تاهه تایی، نه وانه ی گونا ده کهن و راسپارده کان به گرنګ نازانن نه وا پزگاریان نابیت، وه ک نه وه یه که سیک له قور چه قیبیت و توش پی بلی پیشت پزگارت کردوو، نه وکاته قسه کانت هیچ مانایه کیان نییه، چونکه نه و که سه پیشت باوه پردار بووه و ټیستاش وازی هیټاوه.

بوټیه خودات خوښ بویت و به رده وام به، نه وه ش نه وه ده گه یه نیت که راسپارده ی خودات پی گه یشتوو و ده یچه سپینیت له ژیانی خوټ.

نه گهر که سیک له پړگه ی مه سیحه وه پزگاری بوو بیت نه وا جاریکی دیکه تاریکی نابینیته وه و ون نابیت و له باوه پړی خو لاندات و له باوکی دوور ناکه ویته وه، نه وه ش واتای وایه مه سیح پزگار که ره و پړگا راسته که یه نه گهر وانه بوايه نه وا نه ددو بوو به پزگار که ر.

خه لکی بو وازدینن؟

عیسا نموونه یه کی بو هیټاینه وه تاکو له و که سانه ټیټیگه یین که یه که مجار خوږیان به باوه پردار ده ناسینن و دواتر دوور ده که ونه وه.

«گوټی بگرن، جوتیاریک چووه ده ره وه توو بکات.

که تووی ده وه شانده، هه ندیکي که و تنه سهر پړگا، بالنده ش هاتن و خواردیانن.

هه ندیکش که و تنه سهر زه و ییه کی به رده لان که خوټی کهم بوو، خیرا سهریان ده رکرد، چونکه زه و ییه که ی قوول نه بوو.

به لّام که روژ هه لهات سووتان و وشک بوون، چونکه ره گیان نه بوو.

هه ندیکیشان که وتنه یتو درکان، درکه کان گه وره بوون و خنکاندیان
و به رهه میان نه دا.

هه ندیکیش که وتنه سه زهوییه کی باش، روان، گه شهیان کرد و
به رهه میان دا، یه ک به سی و یه ک به شهست و یه ک به سه د.

ئینجا فهرمووی: «ئه وهی گوئی بیستنی هه یه، با بیستیت.»
(مه رقووس ۴: ۳-۹)

دوای ئه وهی له گه ل قوتاییه کانی به ته نهها مایه وه ئه وهی له سه ر جوتیاره که گوتی
هه مووی بو رونکردنه وه و گوتی ئه و چوار خاکه ی که تووه که ی به سه ر دا رژینرا
مه به ستی له چوار جوور خه لکه که وشه ی خودایان پی ده گات:

«هه ندیک که س وه کو ئه و تووانه ن که ده که ونه سه ر پینگاکه، که
په یامه که یان لی توو ده کریت، کاتیک ده بیستنی ده ستبه جی شه یتان
دیت و ئه و په یامه یه ده بات که تیاندا توو کراوه.» (مه رقووس ۴: ۱۵)

«ئه وانه ی دیکه که له سه ر به رده لانه که توو کران، ئه وانه ن که
په یامه که ده بیستنی و یه کسه ر به خووشییه وه وه ریده گرن،

به لّام بو ماوه یه کی که م ده مینن چونکه ره گیان نیه، دواتر له به ر
په یامه که تووشی ته نگانه و چه وسانه وه ده بن، یه کسه ر ده که ون.»
(مه رقووس ۴: ۱۶-۱۷)

«ئه وانه ی دیکه که له یتو درکه کاندئا توو کران، ئه مانه ئه وه ن که
په یامه که ده بیستنی،

به لّام خه می ژیان و فریوخواردنی ده وله مه ندی و ئاره زووی شته کانی
دیکه دینه ناوه وه و په یامه که ده خنکینن، ئیتر بی به رهه م ده بن.»
(مه رقووس ۴: ۱۸-۱۹)

«ئه وانه ی دیکه که له سه ر زهوییه کی چاک توو کران، ئه وانه ن که

په يامه که ده بیست و وهریده گرن و بهرهم ده ده ن، یه ک به سی و
یه ک به شهست و یه ک به سه د.» (مهرقوس ۴: ۲۰)

ئه وهی من پیی سه رسام بووم جووری دووهم و سییه می خه لکه که یه، جووری یه که م
دیاره که نایانه ویت پرزگاریان بییت و جووری چواره میس که سانیکن باوه رده هیئن و
به ره می باش ده ده ن به لام جووری دووهم و سییه م باوه رده هیئن به لام به ره میان نابییت،
باسی ئه و هوکارانه ده که ین که بوچی ئه و جووره خه لکانه به ره میان نابییت.

ژیانی سه ر زه وی

دووهم جووری که عیسا باسی کرد که سانیکن باوه رده هیئن و دلخوش ده بن
و سه ردانی خزمه تی کلیساکان ده که ن و له ئاویش هه لده کیشریئن، به لام له وانه یه
له لایه ن خیزانه کانیا نه وه توشی ناره حه تی بن و هاوړپیکانی گالته یان پی بکه ن و
بخرینه زیندانه وه. جا ئه نجامه که ی هه ر چیه ک بییت، مادام باوه رپیان به مه سیح
هیئا وه ده بییت باجه که شی بدن، ههروه ک عیسا ده فرمو ویت: ”بیهینه وه بیرتان
چیم پی گوتن: “کوئله له گوره که ی گوره تر نییه. ” ئه گه ر میان چه وساند بیته وه،
ئیوه ش ده چه وسینه وه. ئه گه ر وشه ی میان پاراستووه، هی ئیوه ش ده پاریزن.»
(یوحنا ۱۵: ۲۰).

مه حاله به بیی ئازار به دوای ئه و مه سیحه بکه ویت که جیهان له خاچی دا،
به داخه وه زورجار باوه رداران له هاندانی خه لکی شکست دینن تا کو وایان لی بکه ن
باوه ر بینن به مه سیح.

هه رچی جووری سییه مه، به هوئی حه ز و ئاره زوو و پاره و پوله وه ناتوانن له باوه رپه که یان
به رده وام بن و زیاتر ن حه زی دنیا یان هه یه، ناتوانن ئارامبگرن کاتیک ده چه وسینه وه
له لایه ن خه لکیه وه، بویه هیواش هیواش باوه رکردنیان لاواز ده بییت و واز دینن.

”پوژانی رابردووتان به یاد بیته وه که پووناک کرانه وه و بهرگه ی
ململانییه کی سه ختی پر له ئازارتان گرت.

هه ندیک جار تووشی جیو و چه وسانه وه ی ئاشکرا هاتوون،
هه ندیک جار به شداری ناخوشی ئه وانته تان کردووه که به هه مان
شیوه ی ئیوه هه لسوکه وتیان له گه ل کراوه.

هاوسۆزی بهندکراوانتان کرد، کاتیک ساماتان تالان کرا به
خۆشییهوه قبولتان کرد، چونکه ده زانن له ئاسماندا سامانی باشتزان
ههیه و دهمیپتیهوه.

کهواته متمانهتان فریمهدهن که پاداشتی گهورهی ههیه،

چونکه پیوستیتان به دانبهخۆداگرتن ههیه، تاکو لهدوای ئهوهی به
خواستی خوداتان کرد، بهلینه که بهدهستهپینن،

چونکه دوای ماوهیهکی زۆر کورت،
{ئوهی دیت، دیت و دواناکهویت.

ئوهی راستودروسته و هی خۆمه به باوهپر دهژییت،
ههروهها ئهگه هه لگه پرایهوه،
ئوه جی پهرزاهندی من نابیت.

جا ئیمه سهر بهوانهین که هه لده گه پراوه و له ناوده چن، به لکو سهه
به ئهوانهین که باوه پریان ههیه و پرگار ده کرین.» (عیبرانییهکان ۱۰: ۳۲-۳۹)

باوهردار له پیناوی باوه ره که ی بهرگه ده گریت و تا کۆتایی ده میپتیهوه، هه رچه ند
ئازار بدریت و بچه وسیندریتیهوه هه رگیز واز له باوه ره که ی ناهینیت و به رده وام ده بیت
چونکه ده زانیت ئه وه تا که ریگای پرگارییه، به لام ئه وهی وه ک ئه و تۆوه وایه که
ده که ویتیه سهر به رده لانه کان یان ده که ویتیه سهر زهوی و چۆله که ده یخوات.

ئو نه گۆرانهی که جیهان ده خنکینیت

ئو که سانهی له سییم نمونهوه باسکراون، وه کو نمونهی دووم وان، وشه کان
ده بینن به لام له نا کاو خۆیانی لئ دوور ده خه نه وه، ئه وهی هۆکاره تا کو وایان لئ
بکات حه زه کانی دونیایه جا ئه گه ر که سه که هه ژار بیت بو بژیوی ژینای پاده کات و
ئه وه شی ده ولهمه ند بیت بو خانوو و پاره ی زیاتر پاده کات.

هه ندیک که س هۆکارن بو ئه وهی وا له ئه وانی تریش بکه ن باوه پریان لاواز بیت،
پوونتر قسه بکه م، گرنگ نییه که چه نده ت هه یه، گرنگ ئه وه یه که به دوای چی دا
ده گه رییت.

هه موومان ده زانين ده وله مهندي شتيكي گرنه له ژيانمان دا و هه ولى بو ده ده ين به لام له لايه نى پوحيه وه مه ترسى داره:

• هه بوونى پاره و سامان يارمه تيت ده دات و ژيانت بو ئاسان ده كات و ئاراميت پى ده به خشيت و پاره واده كات خه لك زياتر پيوستيان به پاره بيت وهك له وهى پيوستيان به مه سيحه.

• پاره و امان لى ده كات زياتر باوه پمان به خو مان بيت وهك له وهى به مه سيح هه مانه.

• هه بوونى پاره و سامانى زور و اتا زياتر خه مى له ده ست دانى پاره كامانه وهك له به خشيني پاره كه له پيناوى عيسا.

• مامه له كردن له گه ل كه سانى ده وله مهندي زور زه حمه ته به رده وام بيريان له لاي پاره يه و كاتى زياتر بو كو كرنه وه و ئيش كردن به سهر ده بن.

• چهند زياترمان هه بيت و پاره دارترين زياتر كو ده كه ينه وه.

كتيبي پيروز باسى مه ترسيه كانى سهروهت و سامان ده كات، له و به شه و چهند به شى داها توو زياتر باسى ده كه ين، نمونه يه كمان هه يه له سهر سهروهت و سامان: «شانشيني ئاسمان له گه نجينه يهك ده چيت له كيلگه يه كدا شار درايتته وه. يه كيك دوزيه وه و شارديه وه، له خو شيان ده چيت و هه رچى هه يه ده يفروشيت و ئه و كيلگه يه ي پى ده كرپت.

«ههروه ها شانشيني ئاسمان له بازرگانىك ده چيت به شوين مروارى نيا بدا ده گه را.

كاتيك مروارديه كى گرانبه هاى بينى، چوو هه رچى هه بوو فروشتى و مروارديه كه ي كرى.» (مه تا ۱۳: ۴۴-۴۶)

دراويك و دوو ديو

چون تاكو تاى ژيانمان به رده و اميين له سهر باوه ركه مان؟

وه لامه كه مان له كتيبي پيروز ده ست ده كه و يت: «به لام ئيوه خوشه ويستان، خوتان

لهسەر باوه‌ری پیرۆرتان بنیاد بنین، به رۆحی پیرۆز نوێژ بکه‌ن،

خۆتان له‌ناو خۆشه‌ویستی خودا بپارێزن، چاوه‌روانی به‌زه‌یی عیسی
مه‌سیحی خاوه‌ن شکۆمان بن بۆ ژایانی هه‌تاهه‌تایی.

به‌زه‌ییتان به‌وانه‌دا بێته‌وه که گومان ده‌که‌ن.

هه‌ندی‌ک له‌ ئاگر برفینن و رزگارێان بکه‌ن، له‌ترسدا به‌زه‌ییتان
به‌ هه‌ندی‌کدا بێته‌وه، ته‌نانه‌ت رقتان له‌و به‌رگانه‌ بێته‌وه که به
جه‌سته‌گلاو بوونه.

بۆ ئه‌وه‌ی توانای هه‌یه‌ له‌ که‌وتن ب‌تانپارێزیت، هه‌روه‌ها بۆ گله‌یی
و به‌وپه‌ری شادییه‌وه له‌به‌رده‌م شکۆیه‌که‌ی راتان‌بگریت.

بۆ تا‌که‌ خودای رزگارکه‌رمان له‌ رێگه‌ی عیسی مه‌سیحی خاوه‌ن
شکۆمان، شکۆ و گه‌وره‌یی و توانا و ده‌سه‌لات بۆ ئه‌وه، له‌ ئه‌زه‌له‌وه و
ئێستا و هه‌تاهه‌تایه‌! ئامین.» (یه‌هوزا ۱: ۲۰-۲۵)

دوو راستی هه‌یه‌ که‌ ناییت له‌بیریان بکه‌ین کۆلنه‌دان ئه‌رکی باوه‌رداره

له‌لایه‌که‌وه، یه‌هوزا پیمان ده‌لی «خوداتان خۆش بویت». خۆدا له‌ خۆشه‌ویستی
خۆی بێبیشمان ناکات، مه‌به‌ستی له‌م قسانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ باوه‌ردار ناییت کۆل‌ب‌دات
و واز بێنیت، هه‌روه‌ها تا‌که‌ نووسه‌ری په‌یمانی نوێ نییه‌ به‌م شیوه‌یه‌ قسه‌ب‌کات،
به‌ل‌کو نووسه‌رانی کتییی پیرۆز داوامان لێ ده‌که‌ن تا‌کو‌تایی دان به‌ خۆمان دا بگرین و
به‌رده‌وام بین، هه‌روه‌ها ده‌بیت ئاگاداری خۆمان بین و به‌رده‌وام بین له‌ باوه‌ره‌که‌مان
و چاوه‌رواوه‌بین له‌به‌رده‌م مه‌ترسیه‌کان: «ئێستا رۆله‌ خۆشه‌ویسته‌کان، به‌ یه‌که‌بوون
له‌گه‌ڵ مه‌سیح په‌یوه‌ست بن تا‌کو کاتیک ئه‌و ده‌رده‌که‌وێت متمانه‌مان هه‌بیت و له
هاتنه‌وه‌که‌ی شه‌رمی لێ نه‌که‌ین» (یه‌که‌م یۆحنا ۲: ۲۸)

«له‌ تیتکۆشانی باوه‌ردا باش تیبکۆشه، ده‌ست به‌ژایانی هه‌تاهه‌تاییه‌وه
بگره، ئه‌وه‌ی خودا بانگی کردووی بۆی، کاتیک باش دانت پێدا ناوه
له‌به‌رده‌م شایه‌تی زۆردا.

راتده سپیږم له بهردهم خودا، ئه وهی ژيان به همووان دهادات و
له بهردهم عيسای مه سيح، ئه وهی شايه تی باشی دا له لای پيلاتوسی
پوتی،

که به پاکی و بی گلپي ئه و راسپاردانه پاريزيت، هه تا رۆژی دهرکه وتی
عيسای مه سيحی خاوه ن شکومان.» (یه که م تیمۆساوس ۶: ۱۲-۱۴)
”که واته متمانه تان فریمه دهن که پاداشتی گه وری هه یه،

چونکه پیوستیتان به دانبه خوداگرتن هه یه، تا کو له دواي ئه وهی به
خواستی خوداتان کرد، به لینه که به دهه سته پین،

چونکه دواي ماوه یه کی زور کورت،
{ئه وهی دیت، دیت و دوانا که ویت.

ئه وهی راستودروسته و هی خومه به باوهر ده ژیت،
هه روه ها ئه گهر هه لگه پرایه وه،
ئه وه جیی ره زامه ندی من نابیت.

جا ئیمه سهر به وانه نین که هه لده گه پانه وه و له ناوده چن، به لکو
سهر به ئه وانه نین که باوهر پریان هه یه و پرگار ده کرین.» (عبرانییه کان
۱۰: ۳۵-۳۹)

”له بهر ئه وه، چونکه ئیمه به هه وریکی شايه تیده ری ئاوا گه وره
ده وره دراوین، با هه موو بارگرانییه ک و ئه و گونا هانه ی که به ئاسانی
لیمان ده ئالیت له خومانی دوور بخه ینه وه و به دانبه خوداگرتنه وه له و
پیشبرکییه رابکه ین که له پیشمانه دانراوه.» (عبرانییه کان ۱: ۱۲)

که واته ئیستا ده زانین که ئه رکی ئیمه دان به خو داگرتن و مانه وه یه تا کو کۆتایی،
به کورتیه که ی جیاوازیه ک هه یه له نیوان من و هاوسه ره که م، هاوسه ره که م له راهیتان
کردن توانای دان به خو داگرتیکی زوری هه یه به لام من نیمه، ئه وه یه که ده بیت
که سیکی باوهر دار له ژبانی خوئی دا ئه نجامی بدات، با دووباره له ده می مه سیحه وه
ته ماشای وشه ی دان به خو داگرتن بکه ینه وه: «له بهر ناوی من هه مووان رقیان لیتان

دهبیتوهه، بهلام ئهوهی تاكو كۆتایی دانبهخۆدا بگریت، پرزگاری دهبیت. «(مهتا ۱۰:۲۲)

دان بهخۆ داگرتن کاری خودایه

ئهگهر سه رهتای ئهم به شهتان له بیربیت که تیدا باسی چیرۆکی خۆم و هاوسه رهم بۆ کردن، که باسم کرد هاوسه رهم کهم چهنده کهسیکی خوراگر و کۆل نه ده ره، بهلام شتیک ههیه نابیت له بیرری بکهین، راسته ده بین دان به خۆمان دا بگرین بهلام له کۆتایی دا ئهوه کاری خودایه،

یههوزا نهیده توانی متمانه یه کی تهواو بدات به قوتابه کانی، ههروهها به بیر قوتابه کانی دینتیهوه و دهلی: ”بۆ ئهوهی توانای ههیه له کهوتن بتانپارێزیت، ههروهها بی گلهیی و بهوپه ری شادییهوه له بهردهم شکویه کهی راتانبگریت، «(یههوزا ۱:۲۴).

ههر کهسیک دان بهخۆی داگریت و ههتا کۆتایی بهینتیهوه ئهوا پرزگاری دهبیت چونکه خودا به لینی داوه و ئاگادارمان ده کاتهوه تاكو نه خه له تین و به لا ری دا نه چین:

«له مه شدا دلنایم، خودا که له ئیوه دا ئهم ئیشه چاکه ی ده ستپیکردوو، ههتا رۆژی عیسای مه سیح تهواوی ده کات.» (فیلیپی ۱:۶)

«کاتیک گویتان ل په یامی راستی گرت که مزگینی پرزگاری تانه، ئیوه ش له گه ل مه سیح یه کتانگرت و ئه وه یه کیتییه تان له گه ل مه سیح سه ملێزا، چونکه کاتیک باوه رتان هیئا رۆحی پیروزی به لینی پیدراو وه ک مۆریک ده ستنیشانی کردن.

رۆحی پیروزی ش پیشه کی ده سه ته به ری میراته که مانه، بۆ کرپنه وه ی گه لی تاییه تی خودا، بۆ ستایش کردنی شکویه که ی.» (ئه فه سووس ۱:۱۳-۱۴)

«مه ره کانم گو ی له ده نگم ده گرن، نیش ده یاناسم و ئه وانیش به دوام ده که ون، ژیا نی هه تا هه تاییان ده ده می و هه رگیز له ناو ناچن، که سیش له ده ستم نایانرفینیت. باوکم که به منی دا ون له هه مووان گه وره تره، که سیش ناتوانیت له ده سته ی باوک بیانرفینیت» (یوحه نا ۱۰:۲۷-۲۹)

«چونکه دلنایم نه مردن و نه ژیان، نه فریشه ته کان و نه سه روۆکه کان، نه شته کانی ئیستا و نه شته کانی دا هاتوو، نه هیزه کان، نه به رزی

و نه قوولی، نه به دیه پزراوی دیکه، ناتوانیت له خوښه ویستی خودا
جیامان بکاته وه که له ریځه ی عیسی مه سیحی گوره مانه وه بو مان
دیت.» (رؤما ۸: ۳۸-۳۹)

نابیت ته نه داواوی پزگار بوومان بکه ین به لکو ده بیت دان به خوښمان دا بگرین،
ئه وه ی له به دبه ختی پزگامان ده کات هه ر ئه و که سه شه ژیان ی هه تاهه تاییمان پی
ده دات.

تایا عیسا به لینی داوه که هیچکس ناتوانیت هه لمان خه له تینیت؟ یان خودا
به لینی داوه هیچ شتیک له خوښه ویستی مه سیح دوورمان ناخاته وه؟ ده کری دانیشین
و هیچ نه که ین؟ نه خیر.

به لکو خودا له پیناوی تیمه هه ولده دات، له م نوسراوه پؤلس پرووی هه ردوو
دراوه که مان بو درده خات و ده لیت: ”بویه خوښه ویستانم، هه روه ک چؤن کاتیک
له لاتان بووم هه میشه گوپرایه لی پینماییه کانم بوون، ئیستاش که له لاتان نیم زور
گرنگتره که گوپرایه لم بن. به ترس و له رزه وه کوشش بکه ن بو ته واوکردنی پزگاریتان،

چونکه خودا خو ی له ئیوه دا کار ده کات تاکو بتانه ویت و کار بکه ن
بو ره زامه ندی ئه و.» (فیلیپی ۲: ۱۲-۱۳)

کار دانه وه مان چؤن بیت؟ ره نگدانه وه:

بوچی باوه رداری ته واو ئه وه ی که باوه ری به پزگاری مه سح هه یه هه رگیز
ده سته رداری باوه ره که ی نابیت؟

تو باوه رت به مه سیح هه یه؟

چؤن کولنه دان و دان به خودا گرتن ده بیت له باوه ردار و خودا دا هه بیت؟

تۆبە كردن:

داواي ليخوشبوون و بهزه يي له خودا بکه و داواي هيژ و دان به خودا گرتني لي بکه له بهرامبهر ئه و جيهانه ي که هه ولده دات مه سيحت لي دوور بخاته وه.

له بيرت بيت:

”ئهی يه زدان، ئه گهر گونا هه کان تو مار بکه يت،
ئهی پهروه ردگار، کي ده وه ستيت؟

به لام ليخوشبوون له لای تو يه،
بو ئه وه ي ليت بتسين.“ (زه بووره کان ۱۳۰: ۳-۴)

سو پاسی خودا بکه چونکه هه موو گونا هه کانی ئيمه ي خسته سه ر کوره که ي تا کو له گونا هه کا مان خو ش بي ت، هه رچی بکه ين نا توانين سو پاسی خودا بکه ين بو ئه و کارانه ي بو يه ستاي شي خودا بکه که مه ره کانی خو ي له نيو ده سته کانی هه لگرتو وه.

پا پورت:

رو ل و کار ي گه ري کل ي سا کان چيه له سه ر با وه ر؟

که س هه يه هانت بدات تا کو به هيژ بيت و وره به رنه ده يت و به رده وام بيت له سه ر ري گا که ت؟

ئه گه ر هه چکه سي کي ئا وا نييه، پي تو اي ه کي بتوا ني ت ئه و کارانه ت بو بکات؟

تۆمه سیحی نیت

ئەگەر خەلکی دیکەت خوشنەویت

لەلای لەسەدا ٩٩ی ئیمە، گەورەبوون واتا فیربوون و قبولکردنی راستییەکان، کاتیک گەنج بووم دەمویست بێم بە دکتۆر و ئاگرکوژینەو و یاریزانی تۆپی پێ، کاتیک گەورەتر بووم زانیم کە ژیانم کاتیک دیاری کرای هەیه بۆیه بپارم دا بێم بە یاریزانی تۆپی پێم، وامدەزانی دوا ئەوێ بووم بە یاریزانی تۆپی پێ دەتوانم خەونی بوون بە دکتۆر و پیاوی ئاگرکوژینەو وەش بەدی بێنم.

دوا ماوێهەک، پیمواییت ئەوکات تەمەنم ١١ سالی بوو، هەر یەک لەو خەوانەیی هەمبوون کالبوونەو و بەرەو لەناوچوون دەچوون، کیشەم هەبوو لە رویشتن و پێیان دەگۆتم هەرگیز ناتوانی یاری بکەیت و بێت بە یاریزان، دواتر تەواو دلتیابووم کە نەدەتوانم بێم بە دکتۆر و پیاوی ئاگرکوژینەو نە یاریزان.

چەند سالییک دواتر بێم لەخۆم دەکرد ئاخۆ دەبێ چیکەم؟ بێم بە پروفیسۆری زانکۆیەکی یان باشترین یاریزانی یانە (یانکی نیویۆرک)، کامیان باشتەر؟ ئەگەر بێم بە پروفیسۆریک لە زانکۆیەکی ئەو و موچەیهکی باش وەردەگرم و کارەکەشم تەنها هەفتەیی دوو روژ لەگەڵ قوتابییەکان دادەنیشین و قسە دەکەین و کتیب دەخوینینەو و تەواوی هاوینەکەش لەمالەو دەبم، ئیشیکی خۆش دیارە، بپارم دابوو بێم بە پروفیسۆر بەلام ئەوکاتە پۆمانەکە (چارلی دیکن)م خویندەو شتەکان گۆرانکاریان بەسەر داها، کاتیک قوتابی پۆلی ٩بووم مامۆستای زمانی ئینگلیزی باسی رۆمانەکە (دیکن)ی کرد بەناوی (کاتە سەختەکان)، یەکەمجار زۆر سەرسام بووم، دەمزانی کەسیک هەیه بوانییت سوود لە رۆمانەکە ئەو کابرایە وەربگریت، ئەو کەسەش خۆم بوو، ئەوێهەش یەکەم هەم بوو تاکو داها توویەکی باشتەر هەبیت.

دەستم کرد بە خویندەنەوێ رۆمانەکە، بەلام ئەو خەوانەیی هەمبوون هەموویان سەرانیو کاتیک لاپەرەیی ٦ی رۆمانەکەم خویندەو، لەوانەیه ناخۆشتترین و بێزارکەرترین رۆمان بێت یان پەرەیی ٦ی پەرتووکی کە بێماناترین بەشی پەرتووکی کە بوویت، بەخۆم دەگوت دەبێ چ گەمزەیهک ئەو رۆمانە بخوینیتەو.

رقه کانم به رامبهر (دیکن) ماوهی چهند سالانیکیان خیاند، بریارم دابوو هیچ پهرتووکیکی نه خوینمهوه به تاییه تی (ئه زموننه گه وره کان)، هه زم نه ده کرد ته ماشای مؤسیقیه کهی (ئولیفهر تویست) بکه م چونکه له سه ر پۆمانه کهی (دیکن) به رهه م هاتبوو و له ته له فزیوۆن په خشی ده کرد ئه وکاته که نالی PBS بوو،

ئه گهر که سیک هه بیته و پهرتووکیکی له م شیوه یه ی (کاته سه خته کان) بنووسیتتهوه ده بیته مؤسیقیه کهی چهنده ناخۆش و بیمانا دارپژارایت.

ته نها یه ک شت هه بوو که هه موو سه ریسالییک هه زم پی ده کرد و سه یرم ده کرد ئه ویش فیلمی (Christmas Carol) بوو، کاره کته ره کان (ئه له سته ر سیم، جوړج، سکوت، پاتریک ستیوارت و موپیت) بوون و هه موویانم خۆش ده ویست.

چیرۆکی فیلمه که له سه ر پیره پیاویکی چا وچنوۆک بوو، نه مده توانی به شیوه ی پهرتووک بیخوینمهوه چونکه کاته ناخۆشه کانی پۆلی ۹ م هیشتا له یاد بوو.

دوای ماوه یه ک، هاوسه رکه م هانی دام که رۆمانه که بخوینمهوه، منیش به قسه م کرد

یه که مجار زۆر ترسام و هه ستییکی زۆر ناخۆشم هه بوو، به لām دوای خویندنه وه ی زۆر سه رسامبووم و باوه رپم نه ده کرد، ئینجا زانیم که رۆمانه که له فیلمه که به چیژتره، هه رچه نده نووسه ره که نه یتوانیوه کاره کته ره کانی نیو رۆمانی (کاته سه خته کان) به شیوه یه کی سه رنجراکیش ده ربخات، با بزاین چی له سه ر پیاوه چا وچنوۆکه که نوسیوه:

”به لām پیاویکی به ته مه نی ره زیل و چا وچنوۆک و ته ماحکاربوو

هه موو هه ولئیکی کو کردنه وه و هه لگرتنی پاره کانی بوو

خزم و هاوړپکانی هه ژاربوون به لām یارمه تی هیچ که سیکی نه ده ده.»

کاتییک ده گه یته کو تایی چیرۆکه بوته پروون ده بیته وه: ”پیاوه چا وچنوۆکه که ئیتر ره زیله که ی جارن نه ما و کاری زۆر باشی کرد، به تاییه تی له گه ل (تینی تیم) {کوړپکی بچووک بوو} بوو به هاوړپ و مامۆستابه کی زۆر باش، به هه رشویننیک برۆشتبا خه لکی پیده که نین و سه ریان سوړمابوو له وه ی که چۆن ئه و کا برابه چا وچنوۆکه گوړدراوه و بوه به که سیکی باش و هیچ شتیک له لایه وه گرنگ نییه جگه له کاری باشه نه بیته، به لām پیاوه چا وچنوۆکه که به لایه وه ئاسایی بوو ئه گهر خه لکی پیبکه نن، له دلای خۆی

دا پى دەكەنى و ئەوھى دەيزانى بەس بوو بو ئەو. ”

ھەموو كەسىك ھەزى بە كۆتايىھەكى خۆشە لە چىرۆكەكاندا، لەبەر ئەوھىھە رۆمانى (كرىسمسى كارۆل) باشتىنە لەلام.

ھەموومان دەزانین ئەو شتانە لەژيانى راستەقىنە دا پرونادەن، خەلكى نازانن خۆشەويستى بكەن و يەكتريان خۆشبویت.

يەكك لە مەبەستەكانى ئەم پەرتووگەى وا لەدەستت گرتووھە برىتییە لەو گۆرانكارىانەى لە ژيانى كەسىكى باوھردار دا پروودەدات، يەكك لە گۆرانكارىھە گەورەكان كە پروودەدات و كىتیبى پىرۆز باسى دەكات برىتییە لە خۆشەويستى خەلكى، ئەگەر تا ئىستا ئەو گۆرانكارىھە لەتۆ دا پرووینەداوھ، ئىستا كاتىكى باشە تاكو لە باوھرداربوونى خۆت دلنیا بىتەوھ.

ئەو قسانەى دەيكەم لەخۆمەوھە دروستم نەكردوون بەلكو لە كىتیبى پىرۆزەوھە ھىناومن: ”خۆشەويستان، با يەكتريمان خۆشبوى، چونكە خۆشەويستى لە خوداوەھە و ئەوھى كەسانى دىكەى خۆشەدەویت لە خوداوە لەدايك بووھە و خودا دەناسىت. ئەوھى كەسانى دىكەى خۆشەنەویت خوداى نەناسیوھ، چونكە خودا خۆشەويستىيە.” (يەكەم يۆحەنا ۴: ۷-۸).

ئەگەر خەلكى دىكەت خۆشناویت ئەوا خۆت بە باوھردار مەزانە.

خۆشەويستىھەكى شىتانە

دان بەوھە دا دەنیم كە ھەموومان دەمانەویت بە راستگۆيیانە بژین، ئەوھە كارىكى ھىندە ئاسان نىيە، ھەموومان كەسىك يان شتىكمان ھەيە كە زۆرمان خۆشەدەویت، تەنانەت كەسە خراپەكانىش دايك و ھاوړى و مندالەكانى خۆيان خۆشەدەویت، ئەگەر دەتەویت بىت بە باوھردار ئەوا دەبىت چۆن خۆشەويستى بكەيت؟

مەسىحى، موسولمان، جولەكە، بودى و ھىندۆسى دەلین ”خودا خۆشەويستىيە“.

ھەوھە خەلكىكى زۆرىش ھاوران و جارپىش دەدەن بو كەسانى دىكە كە خودا خۆشەويستىيە، ئەمريكا (holiday) پشووى مانگانەى ھەيە تاكو خەلكى خۆشەويستى خۆيان بو يەكترى دەربېرن و سەيران و گەران بكەن و ئاھنگ بگيرن وكاتىكى خۆش بەسەر ببن لەگەل يەكترى، بەلام واتاى خۆشەويستى لەلاى باوھردارىك چىيە؟

بۆ ئەوەی وەلامى ئەو پرسیارە بدەینەو، دەبیت بچینە قولایى کتیبى پیرۆزەو.

لە کتیبى پیرۆز دا هاتوووە کە باوەردار سى شىوازی خۆشەویستى هەیه.

بۆیە ئەگەر دەتەوێت تیبگه‌ی ئەوا تکایه‌ کتیبى پیرۆز بە جوانى بخوینەو، زیاتر پىویستیت بە کتیبى پیرۆزە تاكو بیروباوەرە کەتى لەسەر بچەسپینیت نەو هەک قسە و نوسراوە کانى من.

ئەوێ لێرە فیرى دەبى بریتیه‌ له‌ بنچینه‌ی باوەرداران، بۆیە هەر بە شىکت خویندەو ئەوا کەمیک بوەستە و بە جوانى لى ورد ببه‌و.

خۆشەویستى بۆ باوەردارانى دیکه‌

شەویک بەر له‌ خاچدانى، عیسا هەندیک فەرمايشته‌ی نوێى بە قوتابیه‌ کانى دا و گوتى: ”من راسپاردەیه‌ کى نویتان دەدەمى: یه‌ کتریتان خۆشبوئى. وه‌ک خۆشمويستن، ئیوه‌ش به‌و جوړه‌ یه‌ کتریتان خۆشبوئى. به‌مه‌ هەموو خەلک دەزانن کە قوتابى من، ئەگەر خۆشەویستیتان بۆ یه‌ کترى هه‌بیت.» (یوحنە نا ۱۳: ۳۴-۳۵)

راسپاردە کانى عیسا تەنها خۆشەویستى بوو، خۆشەویستیه‌ک هەروه‌ک خۆشەویستى خۆى بۆ جیهان، ئەوه‌ش ئەو نیشانه‌یه‌ کە شوینکە وتوانى مەسیحى پى جیا دەکرێتەو. دەتوانین ئەو خۆشەویستیه‌ له‌ کلێساکان بەدى بکەین، ئەوانه‌ی سەردانى کلێسا دەکەن دەبیت یه‌ کتریان خۆشبوئى و گرنگى به‌ یه‌ کترى بدەن.

له‌ عیبرانییه‌ کان به‌شى ۱۳ ئایه‌تى ۱ دا هاتوو: ”با خۆشەویستى برایانه‌ بچەسپیت.» هەروه‌ها خوشک و براکانتان له‌ بیرییت و ئەوه‌ی هەتانه‌ به‌شى بکەن.

”یادی به‌ندکراوان بکەن وه‌ هەروه‌ک ئەوه‌ی له‌ گه‌لیان به‌ند کرابن، زۆر لیکراوانیش وه‌ک خۆتان له‌ گه‌ل ئەوه‌ دا زۆر لیکراوبن.» (عیبرانییه‌ کان ۱۳: ۳)

”گوێرپایه‌ لى رابه‌ره‌ کانتان بن و ملکه‌ چیان بن، چونکه‌ شه‌واره‌ تان بۆ ده‌گرن، وه‌ک بلیى حیسابیان پێشکھشى خودا ده‌کەن، تاكو به‌ شادییه‌ وه‌ ئەمه‌ بکەن نه‌ک به‌ بێزارى، چونکه‌ ئەمه‌ زیانى بۆتان ده‌بیت.» (عیبرانییه‌ کان ۱۳: ۱۷)

په‌ترۆس ده‌یزانى شتیكى ئاسان نییه‌ کە سانى تەرت خۆشبوئى، بۆیە ده‌لێت: ”له‌

سه‌رووی هه‌موو شتی‌که‌وه خۆشه‌ویستی‌تان بۆ یه‌کتری به‌هێز بێت، چونکه خۆشه‌ویستی گونا‌هی زۆر داده‌پۆشیت.» (یه‌که‌م په‌ترۆس ۸:۴).

ئه‌گه‌ر گونا‌ه و تاوانی‌شیان به‌رامبه‌ر کردیت ئه‌وا هه‌ر ئه‌وانت خۆش بویت و گرنگیان پێ بده، ده‌زانی ئه‌و که‌سه ده‌بێته‌ پابه‌ر که‌ گرنگی به‌وانی دیکه‌ بدات و خۆشی بوین: ”ئه‌و می‌گه‌له‌ی خودا به‌وه‌پێن که‌ له‌ نیوانتاندا‌یه، وه‌ک چاودێر خزمه‌ت بکه‌ن، نه‌ک به‌ ناچاری، به‌لکه‌و به‌ویسته‌وه به‌گوێره‌ی خودا، نه‌ک بۆ ده‌ستکه‌وتی شه‌رمه‌زاری، به‌لکه‌و به‌ چالاکیه‌وه، خۆتان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا مه‌سه‌پێن که‌ دراونه‌ته‌ ده‌ستتان، به‌لکه‌و بینه‌ نموونه‌ بۆ می‌گه‌ل» (یه‌که‌م په‌ترۆس ۵: ۲-۳).

یۆحه‌نا پیمان ده‌لێ خۆشویستی که‌سانی دیکه‌ خالی جیاکه‌ره‌وه‌مانه‌ و پاسپارده‌ی مه‌سیحه‌:

«ئه‌وه‌ی گو‌تی: «من له‌ پرووناکی‌دام» و رقی له‌ خوشکی یان له‌ براکه‌ی بیته‌وه، ئه‌وه‌ هه‌تا ئیستا له‌ تاریکی‌دا‌یه.

هه‌رکه‌سی‌ک خوشکی یان براکه‌ی خۆشبو‌ی له‌ پرووناکی‌دا ده‌ژیی‌ت و هیچ شتی‌ک تیدا نییه‌ که‌ بۆی بیته‌ کو‌سپ.

به‌لام ئه‌وه‌ی رقی له‌ برای خۆی بیته‌وه، له‌ تاریکی‌دا‌یه و به‌ تاریکی‌دا ده‌روات، نازانی‌ت بۆ کو‌ی مل ده‌نیت، چونکه‌ تاریکی‌ چاوی کو‌یر کردووه.» (یه‌که‌م یۆحه‌نا ۲: ۹-۱۱)

خۆشه‌ویستی بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی پێویستیان پێیه

یه‌کی‌ک له‌ تابه‌مه‌ندیه‌کانی باوه‌ردار بریتییه‌ له‌ یارمه‌تی و خۆشه‌ویستی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پێویستیان پێته: ”ئه‌وه‌ی مالی‌ دنیای هه‌بیت و خوشکی یان براکه‌ی خۆی به‌ نه‌داری بینی و دلی‌ لێی ره‌فکرد، چۆن خۆشه‌ویستی خودای تیدا ده‌مپێته‌وه؟» (یه‌که‌م یۆحه‌نا ۳: ۱۷).

وامه‌زانه‌ ته‌نها باوه‌ره‌ییان به‌ خودا به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بیت به‌ باوه‌ردار، به‌لکه‌و ده‌بیت خه‌لکی‌ تریشت خۆشبو‌یت و له‌و کاته‌ی پێویستیان پێته‌ یارمه‌تیان به‌دیت، ”ئه‌گه‌ر خوشک یان براه‌ک پێویستی به‌ جلو‌به‌رگ و خواردنی‌ پڕۆژانه‌ هه‌بوو، یه‌کی‌کتان

پیتان گوتن: «به خیر بچن، جلی گهرم له بهر بکهن، تیر بخون» و پیداو یستیه کانی
ژیانیان نه ده نئ، چ سوو دیکی هه یه؟ بهم شیوه یه ش، باوه ر ئه گهر کرداری نه بیته،
له خویدا مردوو» (یا قوب ۲: ۱۵-۱۷).

کاتیک له ئور شه لیم قات و قوړی و گرانییه کی زور هات و خه لکی هیچی نه بوو
بیخون، کلئسای مه قه دؤنیا هه لسا به پیدانی یارمه تی به خه لکی له کاتیکدا خو شی زور
هه ژار بوو: «پرز لهو بیوه ژنانه بگره که به راستی بیوه ژنن» (یه کهم تیمؤ ساوس ۳: ۵).

«قوتابییه ک له یافا هه بوو ناوی تابیسا بوو، واته ئاسک، پر بوو له
چاکه کاری و خیر کردن.

ئه وه بوو لهو رۆژانه دا نه خو ش کهوت و مرد، جا شوشتیان و له
ژووړیکی سه ره وه دایاننا.

لوده ش له یافا نزیک بوو، قوتابییه کان بیستیان په ترؤس له وئیه،
دوو پیاویان بو نارد و تکیان لیکرد: «له هاتن بو لامان دوامه که وه»

په ترؤس هه ستا و له گه لیان رۆیشت، کاتیک گه یشت، بردیانه ژووړی
سه ره وه، هه موو بیوه ژنه کان له لای وه ستان، ده گریان و ئه و کراس و
جلانه یان پیشانی ده دا که ئاسکه کاتیک له گه لیان بوو کرد بووی.

په ترؤس هه موویانی نارد ده ره وه، کهوته سه ر چوک و نوژی کرد،
ئینجا پرووی کرده ته رمه که و گوتی: «تابیسا، هه سته!» ئه ویش چاوی
کرده وه کاتیک په ترؤسی بینی دانیشت.

ئیت دهستی بو پراکتشا و هه لیستانده وه، ئینجا باوه پرداران و بیوه ژنانی
بانگ کرد و به زیندوووی رادهستی کردنه وه.

ئهمه له هه موو یافا زانرا و زوریش باوه پریان به مه سیح هینا.
(کرداری نیردراوان ۹: ۳۶-۴۲)

«به ترسه وه سه یری کرد و گوتی: «به لئ گه وره م؟»
پیی گوت: «نوژیته کانت و چاکه کانت وه ک یاده وه یری به رزبوونه ته وه به رده م
خودا.» (کرداری نیردراوان ۱۰: ۴)

ئەو پرووداۋە ھەموۋانى توشى شۆك كىرد، تەنەت دوزمەنە كانىش.

تېرتوليان كە پېشتەر سەرۆكى كلىسايەك بوو، ھەستا و نامەيەكى نووسى بۆ دەسەلاتى رۆما تاكو پارىزگارى لە باۋەرداران بىكات،

لە نامە كەيدا خۆشەويستى باۋەردارانى بۆ خوشك و براكانيان دا باسكردبوو كە چەندە يەكتريان خۆشەويىت و يارمەتى يەكترى دەدەن: «ئىمە سندوقىكمان ھەيە و لە خزمەتى ھەفتانە دا ھەر كەسەو بە پىي گىرفانى خۆي پاره دەخاتە نىو سندوقە كەوہ جا ئەگەر يەك دراويش بىت، ئەگەر لە تواناشى دانەبوو دەتوانىت نەيدات.

ئەو پارانەي كۆيدە كەينەو لە خزمەتە كامان لە جەژن و خۆشەيەكان سەرفى ناكەين و لە شەراب و كاتە خۆشەكان بە كارىناھىيىن بە لكو ھەركە سىك ھەزار بىت و پىويستى بە پاره بىت ئىمە پىي دەدەين و پىداويستىەكانى بۆ دەكپىن جلو بەرگ بۆ كور و كچەكان دەكپىن و يارمەتى داىك و باوك و كەسە پىرەكان دەدەين، بۆ ئەوانەي ئازاريان چەشتووہ و لە زىندانەكان بەندكراون يان لە دورگەيەك فرىدراون و ئىستا ھىچيان نەماوہ، ئەوانەش ھەموو پاسپاردەن پىمان دراوہ و ئىمەش جىبە جىيان دەكەين،

ئىستا زانىت كە باۋەرداران چەندە يەكتريان خۆش دەويىت و يارمەتى يەكترى دەدەن.

ئەگەر لە بىرتان بىت لە بەشى يەكەم باسى فېركردنى (مەسىح) مان كىرد لە مەتا ۲۵.

عيسا دەلىتە خەلكەكە كە رۆژىك دىت و دەگەرپىتەوہ و مەر و بزىن لەيەك جىانە كاتەوہ: «ئىنجا پاشا بەوانەي لاي راستىەوہن دەفەرموئى: «وہرن ئەي ئەوانەي باوكم بەرەكەتى پىدان، بنە مىراتگرى ئەو شانشىنە كە لە دامەزاندنى جىھانەوہ بۆتان ئامادە كراوہ، چونكە برسى بووم و نانتان دام، تىنوو بووم ئاوتان دامى، نامۆ بووم شوپىنتان كىردمەوہ. پرووت بووم جلتان لەبەر كىردم، نەخۆش بووم سەرتان لىدام، زىندانى بووم ھاتنە لام.» ئەوسا راستودروستان وەلام دەدەنەوہ: «گەورەم، كەي تۆمان بە برسىيتى بىنيوہ و نامان داويتى، يان تىنوو و ئاومان داويتى؟ كەي تۆمان بە نامۆيى بىنيوہ و شوپىمان كىردوويتەوہ، يان بە پرووتى و جلمان لەبەر كىردوويت؟ كەي تۆمان بە نەخۆشى يان زىندانى بىنيوہ و ھاتووين بۆ لات؟

«ئىنجا پاشا وەلاميان دەداتەوہ: «راستىتان پى دەلىم، ھەرچىيەكتان بۆ يەككىك

لهم برا بچووكانه م كردوو، بۆ منتان كردوو» (مهتا ۲۵: ۳۴-۴۰).

ئىنجا بهوانه دهسته چهپى ده لىت: «دواتر بهوانه لى له لى چهپه وهن ده فهرموى: “لىم دوور بكه ونه وه! ئه لى بهوانه لى كه نه فهره تان لى كراوه به ره و ئاگرى هه تاهه تايى، ئه وه لى بۆ ئىبلىس و فرىشته كانى ئاماده كراوه.

چونكه برسى بووم نانتان نه دامى، تىنوو بووم ئاوتان نه دامى،

نامۆ بووم شوپنتان نه كردمه وه، پرووت بووم جلتان له بهر نه كردم، نه خوڤ و زىندانى بووم سه رتان لى نه دام.”

«ئه وانىش وه لام ده ده نه وه: “گه وره م، كه لى تو مان به برسى تى يان تىنوو يان نامۆ يان پرووت يان نه خوڤ يان زىندانى بىنيوه و خزمه تمان نه كردوو يت؟”

«ئه وىش وه لامىان ده داته وه: “راستى تان پى ده لىم: هه رچى به كتان بۆ به كى ك له م بچووكانه نه كردوو، بۆ منتان نه كردوو.»

«ئه وانه بۆ سزاي هه تاهه تايى ده چن، به لام راستو دروستان بۆ ژيانى هه تاهه تايى.» (مهتا ۲۵: ۴۱-۴۶).

نازانم چۆن خه لكى خو يان ئاماده ده كه ن بۆ ئه و كاته لى مه سىح دى ته وه و خه لكه كه و ئه وانه لى يارمه تى خوشك و برا كانيان داوه جىيان ده كاته وه.

دوژمنه كانت خوش بو يت

به كى كى دى كه له تاي به ته ندىه كان كه ده بى ت له با وه ردار دا هه بى ت ئه وه يه كه دوژمه نه كه لى خو ي خوش بو يت، له وانه يه كارى كى زۆر زه حمه ت و قورس بى ت به لام ئه وه هه مان شت بوو كه عى سا ده ي كرد، چونكه خراپ ترين كه سى ك ئه وانه لى خوش ده و يت كه له گه لى باشن و خوشيان ده و يت.

«به لام ئه لى گو يگران پى تان ده لىم: دوژمنه كانتان خوش بو ي، چا كه بكه ن له گه ل ئه وانه لى رقىان لى تان ده بى ته وه،

ئه وانه لى نه فهره تان لى ده كه ن داوا ي به ره كه تيان بۆ بكه ن، نو يژ بكه ن بۆ ئه وانه لى خراپه تان له گه ل ده كه ن.

ئەگەر يەككە لە پرومەتت بەدات، لایەكەى دیکەشى بۆ شل بکە.
ئەگەر يەككە چاکەتە کەت ببات، لاریت نەبیت بۆ کراسە کەشت.

هەرکەسێک داواى شتیکی لیکردیت بیدەری. ئەوێش کە شتیکت
لێ دەبات لێی داوا مەکەوه.

چۆن دەتانهوی خەلکی هەلسوکه و تان لەگەل بکەن، ئیوێش بەو
شیوێهە هەلسوکه و تیان لەگەل بکەن.

«ئەگەر ئەوانەتان خۆشبووی کە ئیوێیان خۆش دەوێت، ئایا چ
چاکەیهکی بۆ ئیوێ تێدایه؟ تەنانەت گوناھبارانیش ئەوانەیان
خۆش دەوێت کە خۆشیان دەوین.

ئەگەر باش بن لەگەل ئەوانەى لەگەلتان باشن، ئایا چ چاکەیهکی
بۆ ئیوێ تێدایه؟ تەنانەت گوناھبارانیش هەمان شت دەکەن.

ئەگەر قەرز بەدەن ئەوانەى کە بەو هیوایەن لێیان وەر بگرنەوه،
ئایا چ چاکەیهکی بۆ ئیوێ تێدایه؟ تەنانەت گوناھبارانیش قەرز دەدەنە
گوناھباران تاكو ئەوێندە وەر بگرنەوه.

بەلام ئیوێ دوزمنەكانتان خۆشبووی، چاکە بکەن و قەرز بەدەن،
چاوەرێی وەرگرتنەوهش مەکەن، بەمە پاداشتتان گەر دەدەبیت و دەبنە
رۆلەى خودای هەر بەرز، چونکە ئەو لەگەل بەدئەمەك و بەدکاران
نەرم و نیانە.

بە بەزەیی بن، وەك باوكتان بە بەزەییە.» (لوقا ۶: ۲۷-۳۶)

کەواتە ئەو کەسەى لەدایک بووه تاكو شوین عیسا بکەوێت ئەوا دەبێ هەموو
ئەو کەسانەى خۆشبویت تەنانەت ئەگەر لە دژی شی بوەستنەوه.

چی لە خۆشەویستی خودا بکەین؟

باوەردای تەواو خۆشەویستی دەکات و خوشک و برا و دوزمنەکانیشی خۆش دەوێت،
ئەى باشە لەبەر چی دەبیت بەمجۆرە خۆشەویستی بکەین؟

وہ لہامہ کہ لیرہیہ: ”خوشہ ویستان، با یہ کتریمان خوشبوئی، چونکہ خوشہ ویستی لہ خوداویہ و ئہوہی کہ سانی دیکہی خوشدہوئی لہ خوداویہ لہ دایک بووہ و خودا دہ ناسیئت. « (یہ کہم یوحنا ۷:۴)

”ئہوہی کہ سانی دیکہی خوشنہوئی خودای نہ ناسیوہ، چونکہ خودا خوشہ ویستیہ. « (یہ کہم یوحنا ۸:۴)

«من راسپاردہیہ کی نویتان دہدہ من: یہ کتریتان خوشبوئی. وہ ک خوشمویستن، ئیوہش بہ و جوڑہ یہ کتریتان خوشبوئی. « (یوحنا ۱۳:۳۴)

”بہ لام من پیتان دہ لیم: دوژمنہ کانتان خوشبوئی، نوئژ بکہن بو ئہوانہی دہ تانچہ وسیننہوہ، تا کو بینہ رؤلہی ئہو باو کہ تان کہ لہ ئاسمانہ، ئہو خوڑی خوئی بہ سہر چاک و خراپدا ہ لڈینیت و باران بہ سہر پیاوچاک و زورداریشدا دہ بارینیت. « (مہ تا ۵: ۴۴-۴۵)

لہ ہہر یہ ک لہم نوسراوانہ، فہرمان بہ باوہ پرداران کراوہ کہ یہ کتریان خوشبوئی چونکہ خودا خوشہ ویستیہ،

خوشہ ویستی ئیمہ بو یہ کتری نیشامان دہدات کہ خوشہ ویستی خودا لہ ناخمان دایہ، ئیمہ باوہ پردارہ کامان و دوژمنہ کانیشمان خوش دہوئی و ئہوانہی پیوستیان پیمانہ یارمہ تیان دہدہین چونکہ ئہوانہن خہ لکی خودان.

خودا خہ لکی خوئی خوشدہوئی

خویمان زیاتر ئہو کہ سانہ مان خوشدہوئی کہ سہرکہ وتوون، با بلین لہ ئاہہ نگیکن و شوینہ کہ پرہ لہ ئہ ستیرہ و کہ سہ بہ ناوبانگہ کانی ہولیود و تہواوی شہوہ کہ میشتک بہ لای ئاہہ نگہ کہوہ دہ بیت، بہ لام خودا دہرگا بہ سہر ئہو کہ سانہ دا دہ کاتہوہ کہ داوای یارمہ تی لی دہ کەن و ہہ ژار و ہہ تیون ”چونکہ یہزدانی پەرورہ دگارتان خوئی خودای خودایانہ و گہورہی گہورہیانہ، ئہو خودا مہزنہ بہ توانا بہ سامہی لایہ نگری ناکات و بہرتیل و ہرناگریت، دادپہرورہی ہہ تیو و بیوہژن دہ کات و دؤستی نامویہ ہہ تا خوڑاک و بہرگی بداتی. جا ناموتان خوشبوئی، چونکہ لہ خاکی میسردا نامو بوون « (دواوتار ۱۰: ۱۷-۱۹).

”خوشک و برا خوشه‌ویسته‌کانم، گوی بگرن: ئایا خودا هه‌ژارانی ئەم جیهانه‌ی هه‌لنه‌بژاردوو له باوه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بن و میراتگری شانشین بن که‌به‌ئینی داوه بیدات به‌وانه‌ی خوشیان ده‌وێت؟» (یاقوب ۵:۲)

«ئینجا چاوی بو قوتابییه‌کانی هه‌لپری و فه‌رمووی:
«خۆزگه ده‌خوازێت به‌ ئیوه، ئە‌ی هه‌ژاران،
چونکه شانیشنی خودا بو ئیوه‌یه.»

خۆزگه ده‌خوازێت به‌ ئیوه که ئیستا برسین،
چونکه تیر ده‌بن.
خۆزگه ده‌خوازێت به‌ ئیوه که ئیستا ده‌گریین،
چونکه پێده‌که‌ن.» (لوقا ۵:۲)

که‌سانێکی زۆر هه‌ن که هه‌ژارن و پێویستیان به‌یارمه‌تیه‌ به‌لام خودا ته‌نها یارمه‌تی ئە‌و که‌سانه ده‌دات که داوای لێ ده‌که‌ن و لێی ده‌پارێنه‌وه و داوای یارمه‌تی لێ ده‌که‌ن.

خودا دوژمنه‌کانی خوشه‌وێت

خودا هه‌موو به‌نده‌کانی خوشه‌وێت به‌بێ هیچ به‌رامبه‌ریک، ئە‌وه‌ش نیعه‌تیکه بو ئە‌وانه‌ی هه‌یچیان نییه و هه‌ژارن، به‌لام هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ش نییه به‌لکو خودا له‌جیاتى ئە‌وه‌ی دوژمنه‌کانی خۆی له‌ناو بیات به‌لکو دوژمنه‌کانی خوش ده‌وێت، به‌لێ، خوشه‌ویستی خودا به‌م شیوه‌یه‌یه.

«تاکو بینه‌ پۆله‌ی ئە‌و باوکه‌تان که له ئاسمانه، ئە‌و خۆری خۆی به‌سه‌ر چاک و خراپدا هه‌لدیئیت و باران به‌سه‌ر پیاوچاک و زۆرداریشدا ده‌باریئیت. ئە‌گه‌ر هه‌ر ئە‌وانه‌تان خوشبوێ که ئیوه‌یان خوشه‌وێت، چ پاداشتیکتان هه‌یه؟ ئایا باجگرانی‌ش ئە‌مه‌ ناکه‌ن؟ ئە‌گه‌ر سلاوتان ته‌نها له ناسیاوه‌کانتان کرد، چی زیاترتان کردوو؟ ئایا بتیه‌رستانیش ئە‌مه‌ ناکه‌ن بۆیه ئیوه ته‌واو بن، وه‌ک باوکی ئاسمانیان ته‌واوه.»
(مه‌تا ۵: ۴۵-۴۸)

”کاتیک گه‌یشتنه ئە‌و شوپنه‌ی به‌ کاسه‌سه‌ر ناوده‌بردرا، له‌وێ له‌گه‌ل

تاوانبارەکان لەخاچیان دا، یەکیک لەلای راستی و ئەوەی دیکەش لەلای چەپی. عیساخ فەرمووی: «باوکە، لێیان خۆشە، چونکە نازانن چی دەکەن.» (لوقا ۲۳: ۳۳-۳۴)

”بەلام خودا خۆشەویستی خۆی بوو دەرختین، بەوەی مەسیح لەپیناوی ئیمەدا مرد، کاتیک هیشتا گوناھبار بووین. ئیستاش کە بە خوینی ئەو بیتاوان کراوین، لە پڕیگە ئێوەوە چەندە زیاتر لە توورەیی خودا پزگار دەبین! چونکە ئەگەر کاتیک دوژمن بووین لەگەڵ خودا، بە مردنی کورەکە ئاشت بووینەو، ئەو دوا ئێوەی کە ئاشت بووینەو چەند زیاتر بە ژبانی ئەو پزگار دەبین!» (رۆما ۵: ۸-۱۰).

خۆشەویستی لە کوێه؟

لە بەشی چوار، باسی تاوانە کامان کرد کە چۆن کاریگەری بەسەرمانەو دەبیت و لەلای خودا چۆن دەردەکەوین، ئەگەر هەزمان بە تاوان کردن هەبیت ئەوا واتای ئەوەیە شەیتان باوکمانە، ئەگەر هەزیمان بە راستی بیت ئەوا خودا باوکمانە.

هەمان شتیش بوو خۆشەویستیه، ئەگەر ئەو کەسانەت خۆشبویت کە تۆیان خۆشەویت ئەوا تۆ باوەردار و شوینکەوتە عیسا نیت، لەبیرت نەچیت عیسا لە دوژمنەکانی خۆشبوو، ئەگەر خودا خۆشەویستیه کە خۆی بوو هەموان بریژیت بەبێ جیاوازی و یارمەتی هەمووان بدات کەواتە خودا خۆشەویستیه.

کاردانەو هەمان چۆن بیت؟ رەنگدانەو:

خۆشەویستی باوەردار دەبیت چۆن بیت؟ چۆن خۆشەویستی خودا لە باوەردارەکانی رەنگ دەداتەو؟

بەلگەت هەیه کە خۆشەویستیه کی لەم شێوهیه لە ژبانت دا بوونی هەبیت؟

ئەوانەى كە باوەردار نىن وەكو ئىمە كەسانى تریان خۆشەوئىتم كەواتە چۆن
ئىكيان جىابكەينەو؟

تۆبە كردن:

دان بە لوتبەرزى و حەسوودى خۆت بنى و داواى لىخۆشبوون لە خودا بكە لەسەر
هەلانەى هاتونەتە بەردەمت تاكو خۆشەويستى خۆت نیشان بەدەيت بەلام نەت
كردووە.

بىر لە كەسەيك بكەو كە دەتوانىت لە هەفتەى داهاووو خۆشەويستى خۆتى بۆ
نىشان بەدەيت.

لەبىرتىت:

”بەلام خودا خۆشەويستى خۆى بۆ دەرخستىن، بەوەى مەسىح
لەپىناوى ئىمەدا مرد، كاتىك هېشتا گوناھبار بووين.» (رۆما ۸:۵)
بىر لەو خۆشەويستى بەكوە كە خودا هەيەتى بۆ بەندەكانى كە تاكە كۆرەكەى
خۆى كردە قوربانى، ئىمەش هەرچىيەك بكەين ناتوانىن پاداشتى ئەو خۆشەويستى
بەدەينەو، بۆيە با يەكترىمان خۆشبوئىت.

پاڤۆرت:

داوا لە هاوڤرپىەكى كلىسات بكە تاكو يارمەتت بدات لە خۆشويستنى كەسانى
دىكە.

بەشدارىكردنت لە خزمەت و خويندەنەوەى ئەو بەشەى پەرتوووكە كە هەتا چەند
يارمەتيدەرت بوون؟

تۆمەسیحی نیت

ئەگەر بەدوای ژيانی خۆت كەوتووی

كاتىك دەبىنیت دوو دەستى ساغت ھەيە سوپاس گوزاربه، لەوانەيە بەلاتەوہ زۆر گرنگ نەبیت بەلام بىر لەو كارانە بكەوہ كە بە دەستەكانت ئەنجامى دەدەي:

- بەيانيان جلوبەرگى پى دەپۆشیت
- ددانەكانتى پى دەشۆیت
- كەسە خۆشەويستەكانتى پى لە ئامىز دەگریت
- كارتى پارەدانى پى بەكاردىنیت
- خواردنى پى دەخۆیت
- لاپەرى پەرتووكى پى ھەلدەدەيتەوہ و چاوكراوہ ديكە دەبیت.

ھەموو پۆژىك قۆل و دەستەكانت بەكاردىنیت لە كاروبارەكانى پۆژانە، بىر بكەوہ ژيانت چۆن دەبوو ئەگەر يەك دەستت ھەبوایە، دەتوانیت ژيانىكى ئاسايى بژیت بەلام كەسمان نامانەوۆیت ئەوہ پووبادات.

ھەر و ھا (ئارۆن رالستۆن) ھەمان قسەى ئىمە دەكاتەوہ، ئەو پياوہ كارى ئەو ھەيە بەسەر چيا و شوینە سەختەكان دەكەوۆیت، بەلام (رالستۆن) دەلى ھەندىك شت ھەن زۆر لە دەستەكان گرنگترن، لە پۆژىكى ساردى مانگى نىسانى ۲۰۰۳، لە بيابانى (يوسا) لە نيو بەردەلانىك دا بە بەرزى ۱۶،۰۰۰ پى دا ھەلدەگەر، (رالستۆن) دەيزانى كارەكەى زۆر مەترسیدارە و پىشتەر پووبەر ووى چەند مەترسىيەك ببويەوہ، مانگىك پىش ئەوكاتە لە ناوچە بەفراويەكانى ئەفەلانچى كۆلۆرادۆ، توشى پووداويك ھاتوو ھەموو جەستەى لە قاچى تا مىلى كەوتە ژىر بەفرەوہ، بەلام لە كۆتايى دا توانى خۆى پزگاتبكات.

بەلام لە پۆژى شەمەى مانگى نىسان، (رالستۆن) كاتىك بە نيو كەلىنى بەردەلانىك اندا سەردەكەوت لەناكاو قۆلىكى لە بەردىك گىر بوو، زۆر ھەولى دا كە خۆى پزگاربكات

به لأم سوودی نه بوو، شه ویکی دریژ و سه ختی به سهر داهات، دواى ئه و پوژه زانى كه هیچكه سیک نایهت تاكو یارمه تی بدات، له پوژى سیشه ممه دا هیچ ئاوى نه ما تاكو بیخواته وه، له پوژى پینجشه ممه زانى ئه گهر هیچ نه کات ئه وا ده مریت.

ئه وکات ده ستیکرد به به کاره یئانی قایشیک و به توندی له قوळे كه ی به ستا تاكو خوینی بو نه چیت، دواتر به موسیک ده ستیکرد به برینی قوळे كه ی و دواتریش لیگردنه وه ی، هه موو کاره كه نزیكه ی کاتژیریکی خایاند.

(رالستون) قوळे گیربووه كه ی به جیهیشت و هاته دهره وه له نیو به رده لانه كه و به دواى جورجی تیمی پرگارکهر دا ده گه را، ئیستاشی له گه ل داییت (رالستون) به رده وامه له سه رکه وتن به سهر چیا و شوینه به رزه کان و ماله كه شی له کولورا دویره.

زورشت هه یه له و چپوळे وه فیری بین، به لایه نی که م ئه گهر چوی بو شوینیک به تابه تی بیابانه کانی (کانیهن) به ته نیا مه رو با ریئیشاندهریکت له گه ل بیت.

با له سه ر چپوळे کی (رالستون) هه ندیک قسه بکه م،

هه ندیکجار دانایى داوامان لی ده کات كه شتیکی به نرخى خویمان بکه ینه قوربانى، ته نانهت ئه گهر زور سودیشی لی بینین، گومانى تیدانییه كه (رالستون) بریاریکی ته واو راستی دا، قوळे و دهسته کامان گرنگن به لأم هینده ی ژیانى خویمان گرنگ نین، هه ندیکجار هه یه ده بیت شتانیك بکه ینه قوربانى وه ئه وکاته ده مانه ویت شتیك بیت كه پیویستمان نییه.

بو مونه دهسته کامان، پاره و كه لوپه له کان، ئه وانه دیارى خودا و به ئیمه دراوه تاكو خوشى لی وه برگرین، هه روه ها پیویستن بو ژیا مان. خه لکیکی زور خویمان پی باوه رداره به لأم زور شت هه یه كه نایزانن، هه رچونیک بیت هه موومان ئامانجو شتانیکی به نرخمان هه یه كه ده مانه ویت بیهینینه دی و خویشان ده ویت.

له بهر ئه وه یه ئه م به شه م نواناوه : خوٹ به باوه ردار مه زانه ئه گهر گه نجینه له سه ر زه وى کو ده كه یته وه.

بریاریکی پر له ئازار

له په یمانى نویدا باسى پیاویکی گه نجیکی ده سه لات دار و ده و له مه ند ده کات كه ده وه ویت ژیانى هه تاهه تایی به ده ستبیتت به لأم نازانیت چون بگات به ویسته كه ی.

چیرۆکه که له وه دهستیده کات که پیاوه گهجه که خووی دیت و پرسیار له عیسا ده کات:

«کابرایه کی دهسه لاتدار پرسیاری لیکرد: «مامۆستای باش، چی بکه م تاکو ژینانی هه تاهه تایی به میرات وه ریگرم؟»

عیسا پئی فهرموو: «بوچی به باش ناوم ده بهیت؟ بیجگه له خودا کهس باش نییه. راسپارده کان ده زانیت: {داوینیسسی مه که، مه کوژه، مه دزه، شایه تی درۆ مه ده، ریزی دایک و باوکت بگره.}

ئه ویش گوئی: «هه موو ئه مانه م له مندالییه وه پاراستوو». (لوقا ۱۸: ۲۱)

پیاوه گهجه که ده یویست بزانیته ریکای ژینانی هه تاهه تایی چیه، نازانم به چ مه به ستیک ئه و پرسیاره ی کرد به لام که سیکبوو زور به دوا ی ئاینه که یه وه بوو، که سیک بکوژ و داوین پيس و ریکر نه بوو، ئه وه ی ده یویست که سیک بیت و وه لامی پرسیاره که ی بداته وه.

ئه و پیاوه وه ک هه ر یه ک له ئیمه که سیک باش بوو له وانیه با شتریش بو بیت، که سیک له خواترس بوو، فه رمانه کانی خودای به جی ده گه یاند.

با بزانی عیسا چون وه لامی ده داته وه:

«عیسا گوئی له مه بوو، پئی فهرموو: «هیشتا شتیکت که مه. چیت هه یه هه مووی بفرۆشه و به سه ره هه ژاران دابه شی بکه، له ئاسماندا گه نجینه یه کت ده بیت. ئینجا وه ره دوام بکه وه. کاتیک ئه مه ی بیست، زور خه مناک بوو، چونکه زور ده وله مند بوو. کاتیک عیسا ئه وی به خه مناک بیی، فهرموو: «چهند گرانه بو ده وله مند ان بچنه ناو شانشین خوداو! ئاساتره وشتریک به کونی ده رزیه که وه بچیت له وه ی ده وله مندیک بچینه ناو شانشین خوداو». (لوقا ۱۸: ۲۲-۲۵)

که سمان چاوه ریمان نه ده کرد عیسا به م شیوه یه وه لامی بداته وه به لکو وایرمان ده کرده وه عیسا دیت و ده لئ: «(واو، ده سه کانت خو شبیته به راستی کاری باشت ئه نجام داوه)» یان پئی بلیت «(پراوه سه ته، ئه ی ئه و درۆیه ی تشرینی دووه م چی بوو

کردت؟». به لام عیسا هه موو شتیکی پشت گوئی خست و وه لامی دلی گه نجه که ی دایه وه.

بو مان ده رکه وت ئه و کابرایه شتیکی که مه، پاره و سه روه ت و سامانیکی زوری هه یه، که سیکی مام ناوه ند نییه به لکو زور ده وله مه نده و پاره کانی زور خوشده ویت، به لام عیسا گوتی ئه گه ده ته ویت ژیا نی هه تاهه تای ی به ده ستی نیت ئه و ده بیت له ئاسمان گه نجینه و سامان کو بکه یته وه و ئه وه ی له سه ر زه وی هه ته بییه خشه به هه ژاران، به لام نه یده توانی گه نجینه کانی به خشی ت و ژیا نی شانشی نی خوداش به ده ست بی نیت.

بوچی؟

پاره به ره که ته

پیش ئه وه ی پیتان بلیم بوچی، با بزاین عیسا مه به ستی چی بو، عیسا به ده وله مه نده که ی نه گوت که پاره شتیکی خراپه و له شه یتانه وه یه، به لکو پاره به ره که تیکی خودایه و به پیی کتییی پیروژ که پیمان ده لیت:

۱- خودا جیهانی دروستکرد تا کو سه رکه وتوو بیت

«خودا به ره که تدار ی کردن و پیی فه رموون: «به ردار بن و زور بن و زه وی پر بکه ن و بیخه نه ژیر رکینفتانه وه. ده سه لاتدار بن به سه ر ماسی ده ریا و بالنده ی ئاسمان و به سه ر هه موو بوونه وه ریکی زیندوودا که له سه ر زه وی ده جو لیتته وه.»

ئینجا خودا فه رموی: «هه موو پرووه کی توودار که له سه ر تاسه ری پرووی زه وییه داومه به ئیوه، له گه ل هه موو دار یکیش که به ری هه یه و تووی خو ی تیدایه. بو ئیوه ده بنه خو راک. بو هه موو گیانله به رانی زه وی و هه موو بالنده کانی ئاسمان و هه موو بوونه وه ریکی خشوکی سه ر زه وی، هه موو بوونه وه ریکی که هه ناسه ی ژیا نی تیدایه، هه موو پرووه کی سه وزم بو خو راک پیداون.» جا ئاوا بو. خودا بی نی هه موو ئه وه ی که دروستی کرد بوو زور باش بو. جا ئیواره بو، بووه به یانی،

ئەمە پوڭزى شەشەم بوو.» (پەيدا بوون ۱: ۲۸-۳۱)

۲- سەرۋەت و سامان بەرھەمى دانايىھ

”ئەگەر ئىۋە گوڭ لىھ و ياسايانە بىگرن و بىپارىزن و جىبەجى بىكەن، ئەوا يەزدانى پەرۋەردگارتان پەيمانى خۇشەويستىيەكەى بو ئىۋە دەباتەسەر، ۋەك چوڭ سوڭدى بو باۋباپىرانتان خوارد.

ئىۋەى خۇشەدەۋىت، بەرەكەتدارتان دەكات و زورتان دەكات و بەرۋوبوۋمى سىكتان و بەرۋوبوۋمى زەۋىيەكەتان، دانەۋىلە و شەرابى نوڭ و زەيتان، بەرۋوبوۋمى گوڭرەكەى گاگەلەكەتان و مەر و بزەكانتان بەرەكەتدار دەكات لەسەر ئەو زەۋىيەكەى سوڭدى بو باۋباپىرانتان خوارد كە بە ئىۋەى دەدات. ئىۋە بەرەكەتدار دەبن لە سەرۋوۋى ھەموو گەلان، ۋەجاخكوڭر و نەزۆك نە لە ئىۋە و نە لەناو ئاژەلە مالىيە كانتاندا نايىت» (دەۋاتار ۷: ۱۲-۱۴)

»بەلكو يەزدانى پەرۋەردگارتان لەياد بىت، ئەو ھىزتان دەداتى بو سامان دروستكردن، ھەتتا ئەو پەيمانەى خۇڭ بەجىگەيەئىت كە سوڭدى بو باۋباپىرانتان خوارد ۋەك ئەمرو.» (دەۋاتار ۸: ۱۸)

”بەرەكەتى يەزدان دەۋلەمەندى بەدەۋاۋەيە و

ھىچ زەحمەتتىكىش ناخاتە پالى.» (پەندەكانى سلىمان ۱۰: ۲۲)

”مروڭى نەمبەل نىچىرى خۇڭ ناگرىت، بەلام مروڭى ماندوو نرخی سامانەكەى دەدات.» (پەندەكانى سلىمان ۱۲: ۲۷)

”دەۋلەمەندى تاجى دانايانە، بەلام گىلايەتى نادانايان دەپرازىتتەۋە.» (پەندەكانى سلىمان ۱۴: ۲۴)

۳- پارە و سامان پىداۋىستىيەكانمان پر دەكەنەۋە

”ئەۋەى بە ھەژار بىەخشىت نەبوون نايىت، بەلام ئەۋەى پروۋى لى ۋەرگىرپىت نەفرەتى زور دەبىت.» (پەندەكانى سلىمان ۲۸: ۲۷)

”وه لآمی دانه وه: «ئوه وهی دوو کراسی هه یه، با یه کیکیان بداته
ئوه وهی که نییه تی، ئوه وهش که نانی هه یه، با هه مان شت بکات.»
(لوقا ۳: ۱۱)

۴- دووباره گه لی خودا دهوله مند ده بن کاتیک عیسا بو پادشایه تی دیته وه

”باشان فریشته که پرووباری ئاوی ژبانی پیشاندام، پرشنگذار وه ک
کریستال، له ته ختی خودا و بهر خه که و به ناوه پراستی شه قامی
شاره که دا ده پوات. له هه ردوو پوخی پرووباره که دا دره ختی ژبان
پوابوو که دوازه جار به ره هم ده دات، هه ر مانگه و به ره میک.
گه لای دره خته که ش بو چاکبونه وهی نه ته وه کانه. ئیتر هه یچ نه فره تیک
نامییت. ته ختی خودا و بهر خه که ش له ناو شاره که دا ده بن، به نده کانی
خزمه تی ده که ن» (ئاشکراکردن ۲۲: ۱-۳).

هه موومان ده زانین پاره گرنگه بو مان، کاتیک مندالیکت نه خو شه، ئه وکاته ده زانیت
که پاره چ به ره که تیکه و ده توانیت چاره سه ری بو دابین بکه یه تی، کاتیک برسیت به
پاره خواردن ده کپیت، ئه گه ر ئه م په رتو که نرخه که ی ۱۰۰\$ بییت به بی ئه وه ی بیر
له پاره که ی بکه یته وه کو مه لیکی لی ده کپیت و ده یده یه تی به ها ورپیکانت.

که واته مه به سستی عیسا ئه وه نه بوو که سه روه ت و سامانی پیاوه گه نجه که و
ده وله مندیه که ی گونا هه یه به لکو نیعمه تیکه له لایه ن خودا وه پیمان دراوه و ده بییت
سو پاس گوزاربین.

پاره مه ترسیداره

با ته ماشای لایه نه خرا په که شی بکه یه ن، پیاوه گه نجه که به هوی پاره وه به رامبه ر
راسته یه کان کویر ببوو.

پاره ژبانه مان بو ئاسانتر ده کات، هه روه ها ئه وه ی مه انه وییت به پاره به ده سستی
دینین، مرو ف له کو نه وه خه ریکی پاره په رستی بووه له جیاتی ئه وه ی پشت به
خودا به سستی، هه موومان با وه رمان به وه هه یه که پاره ده توانیت دلخو شمان بکات
و ئارامی و ئاسایشمان بو دابین بکات له جیاتی ئه وه ی داوای ئه و شتانه له خودا

بكهين، بهردهوام ههولئى بهرزكردهوى داهاتمان دهدهين و پارهمان كردوو به هيزيكي گهورهى سهروخومانهوه، تهنها تهماشاي حالي بازاربكه بزانه چونه كاتيک بارودوخي دارايى تيك دهچيت.

مهسيح قوتابيانى خوئى له مهترسيهكانى پاره ناگاداردهكاتهوه لهوهى چهنده زهحهته دهولهمهنديک بچيته شانسينى خوداوه:

”به خه لکه کهى فهرموو: «ئاگادارين و خوئان له هه موو جوړه
چاوچنوکیه ک پياريزن، چونکه ژيانى مرووف به زورى سامانه کهى نيه.»
ئینجا نمونهیه کهى بو هینانهوه: «مروفتيکی دهوله مه ند، زه وييه کهى
به رهه ميکی زورى دا.

له دلئى خویدا گوتى: “چی بکه م که شوینم نه بی به رهه مه که مى
لی کو بکه مه وه؟”

«جا گوتى: “وا ده که م، ئەمبارە کانم تیکده دەم و گه وره تری ده که م،
له ویدا هه موو دانه وئله و ماله که م کو ده که مه وه.»

به خو شم ده لیم: ئەه ی گیانم، ئەوه تا مائیکى زورت هه لگرتوو، بو
چه ندين سال. بحه سيپوه و بخوو و دلشاده.»

«به لام خودا پيى فهرموو: “ئه ی گيله، هه ر ئەمشه و گیانت
ده رده چیت. باشه ئەوه ی کو ت کردوو ته وه، بو کى ده بی ت؟”

«به هه مان شيپوه ده بی ئەو که سه ی گه نجينه بو خوئى کو ده كاته وه
به لام له لای خودا ده وله مه ند نيه.» (لوقا ۱۲: ۱۰-۲۱)

له نمونه کهى عيسادا پياوه که زور ده وله مه ند ده بی ت و برپارده دات به تیکدانى
ئه مباره کهى و دروستکردنى يه کيکی گه وره تر، ئیستا هه موو شتيکی هه یه، ده توانیت
بحه سيپته وه و بخوات و بخواته وه و ماندوو نه بی ت. هه ستیکی خو شه ئەگه ر توش
وايیت، وايه؟

به لام کيشه که لیره دايه که هه ر ئەو شه وه گیانى ده رده چیت، اتا ئەمباره پر
له به رهه مه کهى هه چ سوودى نه بوو له برامبه ر خودا، له وانیه پياوه که بازرگانیکى

زۆر لېھاتووېت، بەلام بازارگانی لېھاتوو له کۆتایى دا له گەمژەیهک زیاتر هیچی دیکه نییه، هەموو ژيانى له کۆکردنەوهى پارە بەسەر دەبات، کاتیک کاتى ئەوه دیت باسى ئەزمونەکانى ژيانى خۆى بکات ئەوکاتە هیچی نییه باسى بکات.

”بى سوودە سامان له رۆژى توورەى،

بەلام راستو دروستى فریادەکەوێت له مردن.» (پەندەکانى سلیمان ۱۱:۴)

سەرۆت و سامان وەک دەرمانى بى هۆشکەرە، دەتوانیت سودى لى وەر بگریت و دەکرى مەترسیداریش بىت. ئەگەر ژيانت پرپەتەى له ئازار و برین پێویستناکات دەرمانى بېهۆشکەر بە کاربھێنیت، چونکە چارەسەرى کێشەکانت ناکات، تەنها کەمیک بى ئاگا دەبیت له کێشەکانت.

پارەکانت وات لى دەکات بېهۆش بیت و نەزانیت چەندە پێویستیت بە خودابە، پارە دەتوانیت خۆشەویستیت بۆ خودا لى بەسەنیت و پشت بەخۆت ببەستیت بۆ خۆ رزگارکردن، پۆلس دەلێت: ”لەبەر ئەوهى خۆشەویستى پارە یەکیکە له سەرچاوەکانى هەموو جوورە خراپەکارییهک. هەندیک کەس بەدوایدا گەران ون بوون له باوەریان و خویان تووشى ئازاریکی زۆر کرد.» (یەکەم تیمۆسائوس ۱:۱۰)

دوو خودا، یەک هەلبژاردە

مەترسیهکە بریتیه له خۆشەویستى بۆ پارە، عیسا وەک کەسێک شپۆهێ دەکات کە خۆى پى گەرە و خاوەن دەسەلاتە و خۆى بە رزگارکەر دەزانیت و مژدەى رزگاربوون بە خەلک دەدات: «خزمەتکار نییه بتوانیت کۆیلایەتى دوو گهوره بکات، چونکە رقى لهیهکیکیان دەبیتەوه و ئەوهى دیکهى خۆشەوێت، یان دەست بهیهکیکیانەوه دەرگریت و ئەوهى دیکهپشتگوێ دەخات. ئیوهش ناتوانن کۆیلەى خودا و پارەبن.» (لوقا ۱۶:۱۳)

بیری لى بکەوه، دوو خودا هەن کە دەتوانیت هەلیان بژیریت، یەکیکیان خودای راستەقینه و دروستکەرى گەردوونە، کە هەمووکات دەتوانیت بە هاناتەوه بىت و رزگارت بکات، رزگارى و ژيانى هەتا هەتایى و خۆشیت پى دەبەخشیت، خوداکەى تر، کە خودا نییه بەلام بەردەوام بەلێنت پى دەدات و نایاتە سەر، بەردەوام داواى کاتى زیاترت لى دەکات و دەتخاتە دلەپراوکییهکی زۆر و بەردەوام هیز و خۆشەویستیت پى

دهبه خشیت، به لّام خوْشیه کانی هه تاهه تایی نین، خودای درۆیه کانه.

ئێستا ده تهوئیت خزمه تی کام خودایه بکهیت؟

ئه گهر بئینه لای عیسا له وانیه ئه وهی دلت ده یخواری پیتی نه دا و به هه زه کانی تو نه بیت و ئه وهی پلانت بو داناهه نه یه ته دی به لّام واتای ئه وه نییه که خوْشمانی ناوئیت، به لکو زور باستر ده زانئیت که چی بو ئیمه باشه و ئه وهی که زیانی بو ئیمه نییه .

هیچ شتیک نییه ئامانجه کانت بهیئیته دی، نه پاره نه منداله کانت نه هیواکانت، نه خهونه کانت هیچ شتیک، له وانیه شتی باش و یارمه تی ده ربن به لّام هیچیان ئه وهت پی نادات که ده تهوئیت، به لّام دلّمان وامان لی ده کات که به م شیوه یه هه ست بکهین و بلّین ” ئه وه تا ئه وهی خوْشیم پی ده دات و پرگارم ده کات ” به لّام ئه گهر به دوای خوْشی و هه سانه وه ده گه رئیت له هه رشوئیک جگه له لای مه سیح، ئه وا پیت ده لّیم کو تاییه کی خراپ ده بیت.

زور به مان خاوه نی ئه و شتانه نین که هه مانه به لکو ئیمه کو یله ی ئه وانین، بو یه عیسا هات و له و شتانه پرگاری کردین، هات تا کو پیمان بلّیت ئه گهر به دوای دلّمان بکهوین ئه وا وه ک ئه وه یه که بت په رستین، بو یه هات تا کو پرگارمان کات له کو یلایه تی.

عیسا پیمان ده لی که ناتوانین خودا و پاره به یه که وه په رستین و ده بیت یه کیکیان بکهینه قوربانی له پیناوی ئه وهی دیکه: ” «شانشین ئاسمان له گه نجینه یه ک ده چیت له کینلگه یه کدا شارد رایته وه. یه کیک دۆزیه وه و شاردییه وه، له خوْشیان ده چیت و هه رچی هه یه ده فیروْشیت و ئه و کینلگه یه ی پی ده کریت.

«ههروه ها شانشین ئاسمان له بازرگانیک ده چیت به شوین مرواری

نایابدا ده گه را.

کاتیک مروارییه کی گرانبه های بینی، چوو هه رچی هه بوو فروشتی

و مروارییه که ی کری.» (مه تا ۱۳: ۴۴-۴۶)

هه ریه ک له و پیاوانه گه نجینه یه کیان دۆزیه وه، یه کیکیان گه نجینه یه کی له کینلگه دۆزیه وه و ئه وهی دیکه گرانبه هاترین مرواری دۆزیه وه، شانشین خودا به م شیوه یه یه،

عیسا هات و گەنجینه یەکی هەتا هەتایێ بەخشین.

دوو پیاوێ هەوێ هەیانبوو فرۆشتیان تاكو گەنجینه كە ی پێ بە دەست بێن، قوربانیه كە یان شتیکی كەم نەبوو، دەیان توانی واز لەو گەنجینه یە بهێنن و مأل و مولكە كانیشیان بو مێیتەوه.

شانشینی ئاسمان بە هەمان شیوه ی ئەو نمونە یە، بو ئەوه ی پێی بگەین دەبیت هەرچی هەمانه بیکهینه قوربانێ.

هەموومان هەلبژاردە یە كمان لە بەر دەستە، هەلبژاردە ی ئەوه ی كە خزمە تی كۆ دەكەین و ژیا نی خو مانی بو تەرخان دەكەین. ئایا خزمە تی خودا دەكەین یان كۆیلە ی پاره دەبین؟ لەوانه یە بەلای هەر یە كێ كمانه وه بریارێ كی سادە بیت بەلام روژانه هەزاران لە خەلكی بریاری هەلە دەدن.

دەبیت ئاگاداری خو مان بین و پێگا راسته كه ون نەكەین، وه ك ئەوه ی ئەو پیاوه گەنجە دەولە مەندە ی پێگا كە ی لێ ون بو، لە ژیا ندا هەموو شتیکی هەبوو، دەولە مەند بوو خاوه ن هیز بوو بەلام پێگا ی رزگار بون و مەسیحی رەت كرده وه، كاتیك عیسا دوو هەلبژاردە ی پیدا ئاخو پاره یان عیسا هەلە بژێریت، ئەویش پاره ی هەلبژارد و پێگا ی رزگاری رەت كرده وه.

ئایا عیسا داوا لە هەموومان دەكات كە هەرچی مان هەیه بیفرۆشین و بەدوای كەوین؟ نەخیر،

تەنها داوامان لێ دەكات و باوهری پێ بکەین و لە پاره زیاتمان خو شبویت.

ئەگەر پاره و مأل و مولكت لە مەسیح زیاتر خو شده ویت ئەوا خو ت بە باوهردار مەزانه.

شوینكەوتنی عیسا واتای چییه؟

ئەگەر بمانه ویت بەدوای عیسا بکەوین ئەوا دەبیت باجە كە ی بدەین، ناتوانین خزمە تی خودا بکەین و پاره پەرس تیش بین، پێویسته واز لە پێگا ی دەولە مەندی بهێنن و بەدوای عیسا بکەوین.

زۆر پێك لەو كەسانه ی بەدوای مەسیح كەوتوون، لە ماوه ی ژیا نیان دا نەیا نزیابوو

که عیسا داوایان لئ ده کات تاکو هه رچیان هه یه بیکه نه قوربانى.

ئه گهر دانانى، ته ندروستی، ئازادى، نان و ماسیت ده ویت، ئه وا به دوای عیسا دا برۆ.

به لام عیسا ده ویست به خه لکه که بلیت که خودا داوای چیان لئ ده کات، نه وه ک به رینگایه کی هه له دابروئن: ”خه لکیکی زۆر له گه ل عیسا ده رۆیشتن به رینگادا، ئاورى دایه وه و پئی گوتن:

»ئه گهر یه کیک بیته لام و رقی له دایک و باوکی، ژن و مندالی، برا و خوشکه کانی نه بیته وه، بگره له خوشى، ناتوانیت بیته قوتابى من. ئه وه ی خاچه که ی هه لئه گریت و دوام نه که ویت، ناتوانیت بیته قوتابى من.» (لوقا ۱۴: ۲۵-۲۷)

ئه گهر ده ته ویت بیت به باوه ردار ده بیت مه سیح له پیش هه موو شتیکه وه بیت و له دایک و باوک و خزمو که سوکارت زیاتر خو ش بویت، ئه وه ی عیسا داوای ده کات ”رق لیبوونه وه یه“

با بچینه قولایی و بزاین مه به ستی چیه، یه که م بزانه مه به ستی کیه، ”ئه گهر یه کیک بیه ویت به دوام که ویت“ که واته مه به ستی که سانیکى دیاریکراو نییه به لکو له گه ل هه موو خه لکیه تی ئه وانیه ده یانه ویت بن به باوه ردار، ئه گهر ده ته ویت بیت به باوه ردار ئه وا ده بیت قسه کانی له تو دا بوونی هه بیت.

لیره پیمان ده لیت ”واز له خو ت بینه ” ده بیت مه به ستی چی بیت؟ ده کری و هک ئه وه بیت ئه گهر مه ویت کیشم دابه زینم ده بی واز له زۆر خواردن بینم؟ ئه گهر مه ویت پاره کو بکه مه وه ئه وه ده بیت واز له زیاده مه سره فی بینم؟

نه خیر، عیسا مه به ستیکی تری هه یه، با بزاین یو حه نا چۆن بو مان پروون ده کانه وه:

”ئه گهر مه به ستی حاشا له خو مان بکه ین ئه وا ده بیت وه ک په ترۆس بکه ین کاتیک ۳ جار نکۆلی له عیسا کرد، په تی کرده وه، حاشای لی کرد و پشتی له عیسا کرد. حاشا کردن له خو مان وه ک ئه وه نییه که واز له خواردنی پارچه یه ک کیک به ییت یان واز له جگه ره بینن. به لکو ده بیت به ته واوای حاشا له خو مان بکه ین.”

ده زانی به بی حاشا کردن له خو ت ناتوانیت به دوای مه سیح بکه ویت؟

بو ئه وه ی مه سیح له تو دا بچه سپن و بی به به شیک له ئه و.

تهنھا حاشا له خوځکردن بهس نښه به لکو ده بټت خاچه کشت هه لگريت و به دواى که ویت، له وانه یه هه ندیکمان نه نگوستيله و ملوانکه و شتی دیکه به کاربښین که وینه ی خاچیکى تیدایه یان شیوه ی خاچ دروست کراوه، وهک جوانکاری و شتی تر، به لام له سهرده می رومانیه کان و نه و روژه ی مه سیح له خاچ دره، خاچ شتیکی قیزه ون و توفینه ر بوو چونکه تاوانبارانیان و سهرپیچیکارانی یاسایان پی سزاده دا،

رؤمانه کان له شوینی حوکومدان تاکو شوینی له سیداره دانه که خاچه که یان به تاوانباره که هه لده گرت، هه موو که سیک ده یزانی نه وه ی خاچ هه لگريت و به و ریگایه دا بروات نه و هاتنه وه ی نښه.

عیسا مه بهستی له مردن نښه به لکو داوامان لی ده کات به و شیوه یه ی پیشتر ژیاوین له ناوی به یین و ژیا نیکى نو ی ده ست پی بکه یین، نه و کاره ش وهک مردن وایه چونکه نه وه ی پیشتر هه بوو ده مریت و جارپکی دیکه ده ژیتته وه.

نه وه ی خاچه که ی هه لگريت و به دواى مه سیح که ویت ناتوانیت بټت به کویله ی پاره: ” بهم شیوه یه، ههر یه کیکتان نه گهر واز له هه موو شتیک نه هی نیت که هه یه تی، ناتوانیت بټتته قوتابى من. (لوقا ۱۴: ۳۳) ” ده بټت واز له سامانه که ت بټتت ئیتر پیوستیت پټیان نه ماوه. ئیتر نه وه ی هه ته ده بټتته هی مه سیح.

نه گهر هاوړیپه کت یان ههر که سیکت پی گوتووی بو بوون به باوه ردار تهنھا نوژیک بکه وهک روتینیکی روظانه نه وازانه نه وه که سه هیچی له باوه ر نه زانیوه، ههر که سیک پی گوتی به دواى مه سیح بکه وى نه واز ژیا نت ئاسان و خو ش ده بټت و ده وله مهنده بیت نه وازانه هیچ نازا نیت.

نه خیر نه گهر ده ته ویت به دواى مه سیح بکه ویت نه واز ده بی خاچه که ت هه لگريت و به دواى مه سیح بکه ویت.

کام جوړه گه نجینه یه؟

نه م به شه بو دژایه تی کردنی ده وله مهنده کان نه نوو سراوه، هه وهک پیشتریش گوتم، گونا ه ناکه ی نه گهر پاره ت هه بټت یان کو ی بکه یته وه، به لکو کارپکی ژیرانه نښه نه گهر که سیکی هه ژار و بی پاره بیت، بگره خه لکه هه ژاره کان ده بنه کویله ی که سه ده وله مهنده کان.

به لکو لهو به شه دا ويستم ټه و پرسيارانه بڅمه روو ټايا کام خوشه ويستيه
کونټرولې کردووی؟

خوشه ويستی پاره؟ يان سهروهت و سامان و ناشتی و نارامی و داهاتوويه کی پروون؟
يان خوشه ويستی مه سيح و چونه نيو شانسينه که ی و يارمه تی دانی هه ژاران؟

هه موو پوژيک پاره هه لده گريت و خه رجي ده که يت و وه ريده گريت، باشه به
پاره کانت کامه گه نجينه ی پي ده کپري؟ عيسا بانگمان ده کات تا کو گه نجينه که ی ټه و
بکړين که هيچی به سه ر نايهت و وه ک خو ی ده مينيت ه وه نه مشک ده يخوات و نه
ژه نگیس و يرانی ده کات، به لام هه رچی گه نجينه ی تره جگه له کيشه و درده سه ري
هيچی تری به دواوه نييه، وه ک باله خانه يه ک وايه پوژيک ديټ له ماوه ی ا خوله ک
ته ختی زه وی ده بيت:

”ټه وه ی هه تانه بيفروشن و به خير بييه خشن، بو خوتان جزدانيتک دابين بکه ن
که نه فه و تيت، گه نجينه يه ک له ټاسمان که له بن نايهت، له وي نه دز ليی نزيک
ده بيت ه وه و نه مورانه ليی ده دات، چونکه گه نجينه که ت له کو ي بيت، دلشت له وي
ده بيت.“ (لوقا ۱۲: ۳۳-۳۴)

کاردانه وه مان چون بيت؟ ره ننگدانه وه:

پاره بوچی مه ترسيده ره؟

بوچی عيسا به پياوه گه نجه که ی گوت هه رچی مال و مولکی هه يه بيفروشيټ؟
”عيساش گو يی له مه بوو، پيی فهرموو: «هيشتا شتيتک که مه.
چيت هه يه هه مووی بفروشه و به سه ر هه ژاران دابه شی بکه، له
ټاسماندا گه نجينه يه که ت ده بيت. ټينجا وه ره دوام بکه وه.» (لوقا ۱۸: ۲۲)
به لام ټه و داوا کاريه ی له که سی ديکه نه کردووه:

”ټينجا چووه ناو ټه ريحا و پييدا ټيده په پري. له وي کابرايه کی لييوو
به ناوی زه کا، ده وله مند و گه وره ی باجگران بوو. ده يو يست بينيت

عیسا کییه، به لام له بهر خه لکه که نه دیده توانی، چونکه کورته بالا بوو. پرایکرد و سه رکه و ته سه ر دار هه نجیریک تا کو بیینیت، چونکه عیسا به ویدا تیده پیری.

که عیسا گه یشته شوینه که، چاوی هه لپری و پیی فیرموو: «زه کا، خیرا و هره خواره وه، چونکه ده بییت ئه مرۆ له مالی توۆ مینمه وه.»
جا خیرا هاته خواره وه و به خوشیه وه پیشوازی لی کرد.

هه موو بیینیان و ده ستیان کرد به بو له بو لکردن و گوتیان: «چوو ه بو وه ته میوانی گونا هباریک.»

به لام زه کا پراوه ستا و به مه سیحی خاوه ن شکوی گوت: «گه وره م، ئه وه تا نیوه ی سامانه که م ده ده مه هه ژاران و ئه گه ر به هه ر شیوه یه که فیلم له که سیک کرد بییت، چوارقاتی ده ده مه وه.

عیساش پیی فیرموو: «ئه مرۆ رزگاری بو ئه م ماله هات، له بهر ئه وه ی ئه ویش کو پی ئیراهیمه،

چونکه کو پی مرو ف هاتوو به دوای له ناوچواندا بگه رییت و رزگاریان بکات.» (لوقا ۱۹: ۱-۱۰)

ئه گه ر سامانه که ت بو که سیک باس بکه ی، ئه وا کام جو ره سامان ده بییت؟ کامه سهروه ت و سامان بوخو ت کو ده که یته وه؟

ده توانی باسی ئه و شوینه م بو بکه ی که تیتیدا بریارت دا خاچه که ت هه لگريت و به دوای مه سیح دا که ویت؟ ئه گه ر نییه ئه وا چو ن خو ت به باوه ردار ده زانیت؟

تۆبه کردن:

داوا له خودا بکه تا کو له تاوانه کان و پاره په رستیت خو شبییت.

بیر له و پښتایانه بکه وه که ده کرا پاره که تی لی خه رچ بکه یت بو خزمه تی خودا، هیچ شتی که هه یه له ژیاندا به نرخ بیت و توش بتوانی له پیناوی باوه په که ت ده سته رداری بیت؟

له بیرت بیت:

«ئهم قسه یه راسته و ته واو شایانی قبول کرده: عیسی مه سیح بو پرزگار کردنی گونا هباران هاته جیهان، هیچ که سی که به نه ندازه ی من گونا هبار نییه.» (یه که م تیموساوس ۱:۱۵)

له خاچدانی عیسا بو پرزگار کردنی ته واوی گونا هباران بو، سوپاسی خودا بکه بو ئه و به زه بییه ی به ئیمه ی دا هاته وه و عیسی بو نار دین.

پاپورت:

داوا له که سی کی کلپساکه ت بکه یارمه تیت بدات له شیوازی خه رچ کردنی پاره و موچه ی مانگانه ت.

ئايە ھەرگيز ئەتوانم بزائىم

كە مەسىھىم ياخود نا؟

كارى زۆر زەحمەتمەن كىردووه تاكو ئەوھى لەم پەرتووكەوھ فېرى دەبىن بېت بە بنەمايەك و بتوانىن لەژيانى خۆمان بېچەسپېين. با بزائىن ئەو بنەمايانە چىن كە لە كىتېى پىرۆزەوھ ھاتون:

- ئەگەر باوهر بە راستىھەكانى كىتېى پىرۆز ناكەھى، ئەوا خۆت بە باوهردار مەزانە

- باوهردار نىت ئەگەر ھەزەت بە تاوانكردن بېت

- ئەگەر تاكوئايى سورنەبىت لەسەر باوهرپەكەت، ئەوا خۆت بە باوهردار دامەنى

- باوهردارنىت ئەگەر خەلكى تىرت خۆش نەوئ

- ئەگەر ھەرچى ھەتە نەيكەيتە قوربانى، نابىتە باوهردار

بەلام كاتىك دەمانەوئ ئەو بنەمايانە لەژيانمان دا بچەسپېين، ئەوكاتە دەزانىن كە چەندە زەحمەتە، كام لەو كەسانە باوهردارى راستەقىنەن؟

- پىدرۆ كارى دارتاشى دەكات و خاوەن دوو مندالە و ماوھى بىست سالاھ ھاوسەرگىربىيان كىردووه، پىدرۆ لە گەنجىيەوھ باوهرى ھېناوھ و ھەرگيز ھەولئ تاوانى نەداوھ ھەموو ھەفتەيەكيش لە خزمەتى كلىسا بەشدارى كىردووه، بەلام زۆر تىكەلئ خەلكى نەدەبوو رىگەشى نەدەدا كەس تىكەلئ بېت و ھەموو جارئك لە دواوھى كوئوونەوھكان بە روويەكى گىرژەوھ دادەنىشت و گۆرانى دەگوت.

- فرانسىسكو، قوتابىيەكە لەدەرەوھى ولاتەوھ ھاتووه و دەخوئىت، لە ولاتەكەى خۆيان باوهردارى وھك شتىكى پىر و پوچ سەبىردەكرئت،

له وکاته وهی هاتوه ته ئه مریکا کۆمه لێک هاو پێی باوه پداری ههیه، به هۆی هاو پێکانیه وه به شداری له خزمه ته کانی کلێسا ده کات. ئیستا له خۆی ده پرسیت ئاخۆ ده بیته باوه پداریکی ته واو بیته؟ زۆر سه رسام ببو کاتیکی گوئی لێ ببوو خودا له پێگه ی مه سیحه وه له هه موو که سیکی خۆش ده بیته، دواتر باوه پێی زۆر زیاتر بوو به مه سیح و ههستی به گونا هباری خۆی ده کرد، به لām گومانی له کۆمه لێک پروودای نیو کتیبی پیرۆز هه بوو وایده زانی هه رگیز روویان نه داوه.

- بار به را ئافره تێکی گه نجه و ته مه نی له ته مه نی بیسته کانه، له ته مه نی هه رزه کارییه وه باوه پێی به مه سیح هێناوه، کاتیکی ته مه نی گه یشتوه ته بیست سا ل هاوسه رگری کردوو و به شداری خزمه ته کانی کلێسای کردوو، به لām ماوه یه ک واز له کلێسا دینیت، دواتر هاوسه ره که ی بو ی ده رده که ویت په یوه ندی له گه ل پیاو پکی دیکه هه یه و دو گیانه، دوای ماوه یه یه ک ئافره ته که ده چپته کلێسا تا کو تۆ به بکات، ئیستا خه ریکی ژیا نیکی نو ییه له گه ل کچه که ی به لām به ته نیا و به بی هاوسه ر.

- ئالان هه رزه کاریکه، خیزانه که ی باوه پدارن و ته واوی ژیا نی له کلێسا به سه ر بردوو، به رده وام نو یژی کردوه و عیسا ی له ناخی دل یه وه قبول کردوه، له ته مه نی مندالیه وه له ئاو هه لکیشراوه، هه رگیز له باوه په که ی پاشگه ز نه بوه ته وه به لām ههستی به و جیاوازیه نه کردوو که عیسا له ژیا نی دا ئه نجامی داوه، له گه ل ئه وه شدا نه ده خواته وه و نه ماده ی بیهۆشکه ر به کار دینیت، به لām ئه گه ر ئاگاداری نه بن ئه وا فێرده بیته.

- جینی ئافره تێکی سی سا له و هاوسه ره که ی بریکاریکی حکومه ته، جینی ئافره تی ما له و خه ریکی به خپو کردنی سی منداله که یه تی، هه ره وک هاو پێکانی هه فتانه سه ردانی کلێسا ده کات و به شدار ده بیته له خزمه ت، هه ره وک خۆی ده لیت باوه پداریکی ته واو نییه، به لām دلخۆشه به وه ی منداله کانی به باوه په وه گه وره ده بن، هه ره ها زۆریش چه زی به پیدانی یارمه تییه به کلێسا کان تا کو یارمه تی خه لکی هه ژار بده ن، خیزانه که شیان ده و له مه ندن و زۆر شتی گرانبه هایان هه یه وه ک: جلوبه رگی باش، ئۆتۆمبیلی گرانبه ها، خانوو پکی گه وره و هه ره ها با شترین قوتا بخانه یان

• دابین کردووہ بۆ مندالہ کانیان.

• رۆبیرت گەنجیکی بیست سالانی سەلتە، باوەرەکە ی زۆر بە جدی وەرگرتووہ و لە خێزانئیکی باوەردارەوہ لەدایک بووہ، بەشداری خزمەتەکانی کلێسا دەکات و کتیبی پیرۆز دەخوینێتەوہ و بەردەوام نوێژ دەکات، جگە لەوہ ئەو کتیبیانە دەخوینێتەوہ کە پەییوەندیان بە باوەرەوہ ھەیە و گوێ لە پادیۆی باوەرداران رادەگریت، بەلام کاتیک لەگەڵ ھاوڕێکانی دەچیتە دەرەوہ دەخواتەوہ و مەست دەبیت و تەماشای مالبەرە بەدرەوشتیەکانیش دەکات، ھەرچەندە خوۆشی دەزانیت کە ئەو شتانە کاریکی باش نین.

کام لەوانە ی باسمان کردن باوەردارن؟ ھەموویان

جگە لە فرانسیسکو، ھەموویان ھەولیان داوہ راسپاردەکان لەژیانی خویمان بچەسپینن، بەلام ھەر یەکە و لە یەکیک لە تاقیکردنەوہکان دەرئەچوون کە لەم پەرتووکە باسمان کردووہ.

ئەگەر راستگووبین، کێ لە ئیمە تەواوی بنەماکانی لەژیانی خوێ دا پەپرەوکردووہ؟

ھەندیكجار گومان دەکەین، ھەندیكجار رقمان لە یەکتەری دەبیتەوہ، ھەندیكجار ھەزمان بە تاوانە وە پارەش دەکەینە چارەسەری کیشەکاھان.

کەواتە کەس باوەردار نییە؟ ئەگەر ئەو ھەموو کەموکۆپی و تاوانەمان ھەبیت ئەو کێ باوەردارە؟

ھیچ باوەرداریک تەواو نییە، ھەرۆھا لە کتیبی پیرۆز یۆحنا ھاتووہ:

”ئەمانەم بۆ ئێوہ نووسی کە باوەرتان بە ناوی کۆری خودا ھەیە،

تاکو بزائن ژبانی ھەتاھەتاییتان ھەیە.» (یەکەم یۆحنا ۱۳:۵)

بەلام کەسانی گوناھباری وەک ئیمە خوێ پێ باوەردار بیت و ھەست بە ئاسوودەیی بکات؟

پێویستە بزاین چۆن دلیا دەبینەوہ.

بنا ماكانى دلىابوننوه

هه موو باله خاننهيك ده بيت له سهر بناغه يه كي به هيژ و پتهو بنياد نرابى، تاكه بناغه يه ك كه وامان ليكات دلىاو ئاسووده بين عيسا يه، ۳ شت هه يه ده بيت بيزانين: عيسا چى ئه نجام دا، حه زى به چى بوو، به ليئى چى پى دايين.

كاره كته رى عيسا

به دريژايى كتيبي پيرۆز عيسا وهك كه سيكى نهرمونيان و به به زه يى له به رامبه ر تاوانباران وينا كراوه، ”هه موو شايه تيبان بو دده، سهرسام بوون له و په يامه پر له نيغمه ته ي له ده مى ده هاته دهره وه، ده يانگوت: «ئمه كوره كه ي يوسف نييه؟» (لوقا ۲۲:۴).

پيغه مبه ر ئيشايا پيشبيني هاتنى مه سيحي كردووه:

”قاميشكى كوتراو ناشكينيئ

پليته يه كي پرته پرتكه ر ناكوژينيته وه.

به راستيه وه دادپه روه رى دهرده خات.» (ئيشايا ۴۲:۳)

هه نديكجار عيسا ده بينين وهك چوئن ئاسككي بريندار ته ماشاي شيريك ده كات، به لام راستيه كان روونن، عيسا چاوه ريمان ناكات تاكو گونا به كين و ئه ويش له تاوانه كامان خو شيت، چونكه نايه ويت بمانشكينيئ.

عيسا زور به خشنده و ميهره بانه وهك چوئن بانگى باج كو كه ره وه كه ي كرد تاكو رزگارى بكات: «به لام فه ريسى و ماموستايانى تهورات كه فه ريسى بوون بولهبوليان به سهر قوتابيه كانيدا كرد و گوتيان: «بوچى له گه ل باجگر و گونا هباران ده خوئن و ده خوئه وه؟» عيساش وه لامى دانه وه: «له شساغ پيوستى به پزيشك نييه، به لكو نه خو ش.» (لوقا ۵: ۳۰-۳۱).

له هيچ شوينيكي كتيبي پيرۆز نابيني كه عيسا قسه له گه ل كه سيك بكات و په تى بكاته وه يان به تورپيه وه وه لامى بداته وه جا كه سيكى تاوانبار يان خراپه كار و لاواز بيت يان كه سيكى له رى لادر بيت، عيسا به رده وام به گه رمى به خيره اتنى هه موو كه سيكى كردووه به تاييه تى خراپه كاره كان، عيسا ته نها بو به دواگه رانى تاوان باران نه هات به لكو هات تاكو چاره سه ريشيان بو بدوزيته وه و رزگاريان بكات: «وه رن

بو لام ئه‌ی هه‌موو ماندوووان و بارگرانه‌کان، من ده‌تانحه‌سێتمه‌وه. نیری من بخه‌نه
سه‌ر خوۆتان و له‌ منه‌وه‌فیڕبن، چونکه‌ دلنه‌رم و بیفیزم، چه‌سانه‌وه‌ش بو ده‌رووتان
ده‌دۆزنه‌وه. نیره‌که‌م گونجاوه و بارم سووکه.» (مه‌تا ۱۱: ۲۸-۳۰).

ئه‌وه‌نده‌ زه‌حمه‌ت نییه‌ ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت مه‌سیح به‌دۆزینه‌وه و بیینه‌ لای بو ئه‌وه‌ی
داوای لیخۆشبوون له‌ هه‌موو تاوانه‌کامان بکه‌ین.

عیسا ئه‌رکی خو‌ی ته‌واوکرد

کاتی‌ک عیسا هه‌موو قسه‌کانی خو‌ی به‌دیها‌تن زیاتر متمان‌ه‌مان بو دروست بو،
مردنی مه‌سح و زیندوو‌بونه‌وه‌ی وای‌کرد هه‌موومان پر‌گارمان بی‌ت و داوای لی‌بوردن
له‌ خودا بکه‌ین: ”بو‌یه‌ ئه‌ی خوشک و برایی‌ی با‌وه‌ردار، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی متمان‌ه‌مان
هه‌یه‌ بو چوونه‌ ناو شو‌ینی هه‌ره‌پی‌رو‌ز به‌ هو‌ی خو‌ینی عیسا‌وه، به‌و پر‌ی‌گا زیندوو و
تازه‌یه‌ی که‌ به‌ هو‌ی به‌خشی‌نی چه‌سته‌ی خو‌ی به‌ناو په‌رده‌دا بو‌ی کردینه‌وه، له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی کاهینیکی به‌ر‌زمان هه‌یه‌ سه‌ره‌رشتی ما‌لی خودا ده‌کات، هه‌روه‌ها له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی خو‌ینی مه‌سیح به‌سه‌ر دل‌ماندا پر‌ژێ‌نا تا‌کو له‌ وێژدانی خراپ پاک‌مان بکاته‌وه،
چه‌سته‌شمان به‌ ئاو‌یکی پاک شوش‌تراوه، با به‌ دل‌یکی راست و به‌متمان‌ه‌ی ته‌واوی
با‌وه‌ر بچینه‌ به‌رده‌م خودا.» (عیبرانی‌یه‌ کان ۱۰: ۱۹-۲۲).

کاتی‌ک دێینه‌ لای عیسا هه‌موو تاوانه‌کامان ده‌س‌پ‌رێته‌وه، ئیتر راستی و دروستی
ده‌بیته‌ به‌شی‌ک له‌ژیا‌مان: ”ئه‌وه‌ی گونا‌هی نه‌ده‌ناسی خودا له‌پێ‌ناوی ئی‌مه‌ کردی‌یه
گونا‌ه، تا‌کو به‌یه‌ک‌بوون له‌گه‌ڵ ئه‌و بێ‌ین به‌ راست‌ودروستی خودا.» (دوو‌ه‌م کۆرنسۆس
۲۱: ۵).

به‌ر له‌ هاتنی مه‌سیح له‌به‌ر تاوانه‌کامان نه‌مانده‌توانی داوای لیخۆشبوون له‌ خودا
بکه‌ین به‌لام ئیستا خودا ئی‌مه‌ی خو‌شده‌وێت ئه‌ویش به‌ هو‌ی قوربانی‌ه‌که‌ی مه‌سیحه‌.

به‌لێنه‌که‌ی مه‌سیح

عیسا به‌لێنی پیمان دا و به‌لێنه‌کانی‌شی واما‌ن لێ ده‌که‌ن هه‌ست به‌ دل‌یایی بکه‌ین،
یه‌که‌م به‌لێنی مه‌سیح لێ‌ره‌ بوو: ”هه‌رکه‌سی‌ک با‌وک‌م ده‌یداته‌ من دێنه‌ لام، ئه‌وه‌ش
بیته‌ لام، هه‌رگیز ده‌رینا‌که‌م» (یو‌حه‌نا ۶: ۳۷). با‌وه‌ردار ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خودا دا‌ویه‌ته
ده‌ست رۆ‌له‌که‌ی، به‌لام ناییت به‌م شی‌وه‌یه‌ بیربکه‌ینه‌وه و بلێین ”به‌شی‌ک نیم له‌و

که سانه‌ی له‌گه‌ل مه‌سیح دانو عیسا قبولم ناکات و په‌تم ده‌کاته‌وه» نه‌خیر، به‌لکو به‌لیننی داوه و ئه‌وه‌ی بچینه‌ی لای هه‌رگیز ده‌ستبه‌رداری نابیت بویه نابیت ترسمان له تاوانه‌کامان هه‌بیت و پیمان وابیت له مه‌سیح دوورمان ده‌خاته‌وه.

دووهم به‌لیننی بۆ گوناهاکارانی وه‌ک من و تویه: «چونکه دلنیام نه‌مردن و نه ژیان، نه‌فریشته‌کان و نه‌سه‌روکه‌کان، نه‌شته‌کانی ئیستا و نه‌شته‌کانی داهاتوو، نه‌هیزه‌کان، نه‌به‌رزی و نه‌قوولی، نه‌به‌دییه‌نزاوی دیکه، ناتوانیت له‌خۆشه‌ویستی خودا جیامان بکاته‌وه که له‌په‌رگه‌ی عیسا‌ی مه‌سیحی گه‌وره‌مانه‌وه بۆمان دیت» (رۆما ۸: ۳۸-۳۹).

بویه خودا لیمان خۆشه‌بیت و رزگارمان ده‌کات ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمانه‌ ته‌نها هانا بۆ مه‌سیح بئینن: «به‌لینه‌کانی خودا هه‌رچی‌ه‌ک بن، به‌هۆی مه‌سیحه‌وه ده‌بن به‌«به‌لنی». بویه به‌هۆی ئه‌وه‌وه ده‌لینن «ئامین» بۆ شکۆمندی خودا» (دووهم کۆرنسۆس ۱: ۲۰).

بویه کاتیک ته‌ماشای ژیا‌نی خۆمان بکه‌ین نابیت گوناها‌کامان له‌مه‌سیح دوورمان کاته‌وه، وشه‌کانی مه‌سیحت له‌بیری‌ت: «نه‌ک هه‌رکه‌سیک پیم بلیت: «گه‌وره‌م، گه‌وره‌م!» ده‌چینه‌ ناو شانشیننی ئاسمان، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌خواستی باوکم ده‌کات که له‌ئاسمانه‌.

له‌و رۆژه‌دا، زۆر که‌س پیم ده‌لین: «گه‌وره‌م، گه‌وره‌م! ئایا به‌ناوی تۆوه‌ په‌یامی خودامان پانه‌گه‌یاند، به‌ناوی تۆوه‌ پۆحی پیسمان ده‌رنه‌کرد، به‌ناوی تۆوه‌ په‌رجووی زۆرمان نه‌کرد؟»

ئینجا منیش پیمان راده‌گه‌یه‌نم: «قه‌ت ئیوه‌م نه‌ناسیوه. لیم دوور بکه‌ونه‌وه، ئه‌ی سه‌رپه‌چیکاران!» (مه‌تا ۷: ۲۱-۲۳)

تاکه‌ هیوا‌ی ئیمه‌ به‌لینه‌کانی عیسا‌ی مه‌سیحه‌ که پیمانی داوه‌ تاکو رزگارمان بکات، (جوون نیوتن) ده‌لینت: «خه‌ریکه‌ هه‌موو بیره‌وه‌ریه‌کانم بیره‌ده‌چینه‌وه، به‌لام دوو شتم هه‌ر له‌بیره‌دمینیت. یه‌که‌م من گه‌وره‌ترین گوناها‌کارم، دووهم عیسا‌ گه‌وره‌ترین رزگارکه‌رمه‌.»

نابیت متمانه‌مان به‌هیچ شتیکی دیکه‌ هه‌بیت جگه‌ له‌مه‌سیح.

(جۆن ماری) یه کیک له ئاینزانه کان ده لیت: ” باوه پداره کان زورجار باوه پریان هه لکشان و داکشان ده کات، به لام باوه پرداری راسته قینه بهرده وام ده بیته له پشت بهستنی به خودا، ده بیته سوپاس گوزاری ئه و دیارییه بین که خودا پیی داوین، نه وه که به پیی دلخووشی خوومان باوه پریان هه بیته“

چۆن ده یزانی؟

ده بیته ره چاوی ئه و بارودوخانه بکهین که وا له باوه پدار ده کات دلنیا بیته له وهی باوه پرداریکی ته واوه، با من به چوار خال بوتانی پروون بکه مه وه که ئیمه گه لی خوداین:

ئه مپۆ باوه پ به عیسا بیته

ده بیته ئه مپۆ باوه پریان به عیسا هه بیته، نووسه ری عیبرانییه کان ده یویست خوینهره کانی دلنیا بن له وهی که باوه پره که یان راسته قینه یه: ”بووینه هاوبه شی مه سیح، ئه گه ر تا کو کۆتایی ده ستبگرین به و متمانه یه ی له سه ره تا وه هه مانه« (عیبرانییه کان ۱۴:۳).

دوتر پییان ده لیت که بئ خه م بن و باوه پریان به مه سیح هه بیته به لام ده بیته بهرده وام بن له باوه پره که یان و سه بر و ئارامیان هه بیته: «ئیمه ش خواز یارین هه ر یه کیکتان هه مان دلگه رمی ده ربخات بو دلنیا یی ته واوی هیوا تا کو کۆتایی، تا کو ته مبه ل نه بن، به لکو لاسایی ئه وانه بکه نه وه که به باوه پ و ئارامگرتن میراتگری به لینه کانن» (عیبرانییه کان ۶: ۱۱-۱۲).

پۆلس قسه له گه ل کۆلۆسییه کان ده کات و پییان ده لیت: «ئه گه ر بهرده وام بن له سه ر ئه و باوه پره و دامه زرا و چه سپا و بن، لانه دن له هیوا ی ئه و مزگینیه ی بیستان، ئه وه ی له هه موو به دیه پزراوانی ژیر ئاسمان را گه یه نراوه، خو شم وه ک پۆلس بو ی بوومه خزمه تکار» (کۆلۆسی ۱: ۲۳).

هه ره وک له به شی پینجی په رتووکه که بینیمان، باوه پرداری راسته قینه هه تا کۆتایی بهرگه ده گریت، پرسیاره گرنگه که ئه وه نییه ”پیشتر باوه پدار بوونی خو م را گه یاندوو؟“ به لکو ئه وه گرنگه ”نایا له پیئاوی پزگاریم باوه پرم به عیسا هه یه؟“ ئه گه ر ته ماشای ژیا نی پیشووت بکه ی ره نکه بهرسی ناخو به ته واوی پزگارت بووه؟ به لام ئه گه ر

به‌رده‌وام بیت له باوه‌ره‌ئینانت به مه‌سیح ئه‌وا هیوایه‌کت هه‌یه بو پزگاریت.
ئه‌گه‌ر گومانته هه‌یه ئه‌وه چیت‌ر گومانته نه‌بیت و بی‌ری لئ مه‌که‌وه به‌لکو
باوه‌رت به مه‌سیح هه‌بیت و دلت بوئ بکه‌وه.

ئاماده‌بوونی پوچی خودا

بوونی پوچی پیروژ له ژیانیه ئیمه‌دا زورگرنگه، ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان نییه
ناتوانن هه‌ست به پوچی پیروژ بکه‌ن: «به‌لام ئیوه، ئه‌گه‌ر پوچی خودا له‌ناوتاندا
نیشته‌جئ بیت، ئه‌وا له‌ژیر کاریگه‌ری سروشتی دنیایی نین، به‌لکو له‌ژیر کاریگه‌ری
پوحدان. ئه‌گه‌ر یه‌کی‌کیش پوچی مه‌سیحی نه‌بیت، ئه‌وا هی مه‌سیح نییه. ئه‌گه‌ر
مه‌سیح له‌ ئیوه‌دا بیت، ئه‌وا جه‌سته به‌ هوی گونا‌ه مردووه، به‌لام پوچ به‌ هوی
راست‌دروستی زیندووه. ئه‌گه‌ر پوچی ئه‌وه‌ی عیسا‌ی له‌نیو مردووان هه‌ستانده‌وه له
ئیه‌دا نیشته‌جئ بیت، ئه‌وا ئه‌وه‌ی مه‌سیحی له‌نیو مردووان هه‌ستانده‌وه به‌ پوچی
خوی که‌ له‌ ئیوه‌دا نیشته‌جییه له‌شی مردووشتان زیندوو ده‌کاته‌وه» (پو‌ما ۸: ۹-۱۱).

چو‌ن بزانی‌ن پوچی پیروژ له‌ ژیانماندا بوونی هه‌یه؟ له‌وانه‌یه له‌ یه‌کی‌ک بو
یه‌کی‌کی دیکه‌ جیا‌واز بیت و هه‌ست‌پیکردنی شتی‌کی زه‌حمه‌ته، بوونی پوچی پیروژ
وه‌ک تاتویه‌ک نییه که‌ شوینه‌واری به‌سه‌رمانه‌وه دیار‌بیت، به‌لام هه‌ندی‌ک پیوه‌ر هه‌یه
ده‌توانین سو‌دی لئ وه‌ربگرین:

- باوه‌ری ته‌واومان به‌خودا هه‌یه و ته‌نها باوه‌ر به‌ پوچی پیروژ ده‌که‌ین
بو‌یه یو‌حه‌نا ده‌لیت: «بو‌یه‌بزانن که‌که‌س نییه‌به‌رپوچی خودا بدو‌یت و
بلیت: «نه‌فره‌ت له‌عیسا،» که‌سیش ناتوان‌یت بلیت: «عیسا په‌روه‌ردگاره،»
به‌ پوچی پیروژ نه‌بیت» (یه‌که‌م کورن‌سو‌س ۱۲: ۳). هه‌روه‌ها ده‌لیت:

- «ئمه‌ش پاسپارده‌که‌یه‌تی: باوه‌رمان به‌ ناوی عیسا‌ی مه‌سیحی کوره‌که‌ی
هه‌بیت و یه‌کتزیمان خو‌شبو‌ی، وه‌ک رایسپاردووین. ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک
پاسپارده‌کانی خودا به‌جی‌گه‌یه‌نیت، ئه‌وا به‌ یه‌کگرتوو‌یی له‌گه‌ل خودا
ده‌ژییت، هه‌روه‌ها خوداش به‌ یه‌کگرتوو‌یی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ ده‌ژییت.
به‌مه‌ش ده‌زانی‌ن خودا به‌ یه‌کگرتوو‌یی له‌گه‌لمان ده‌ژییت، به‌و پو‌حه‌ی
که‌ پیداوین» (یه‌که‌م یو‌حه‌نا ۳: ۲۳-۲۴)

- رۆحی پیروژ دەبیتە بەرووبوم لە نیو ژیاومان، هەروەها دەتوانین نیشانهکانی ببینین:

«بەلام بەروبوومی رۆحی پیروژ ئەمەیه: خوشەویستی، خوشی، ناشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاکە، دلسۆزی، دلنەرمی و بەسەرخوا دا زالبوون. شەریعت نییه لە دژی ئەمانە بێت. بەلام ئەوانە هی عیساى مەسیح سڕوشتی دنیایان لەگەڵ حەز و ئارەزوو کانیان لەخاچ داوه» (گەلاتیا ۵: ۲۲-۲۴).

- رۆحی پیروژ شایەدیمان بو دەدات کە ئیمە پۆلە و گەلی خوداین، هەروەها بە هۆی رۆحی پیروژەوه پڕیگا پراسته کە دەگرینه بەر و هاوار بو باوکی ئاسمانیمان دەکەین، «لەبەر ئەوهی ئیوه پۆلەى خودان، خودا رۆحی کورەکەى خوێ ناردە دلتانەوه، بە هاوارەوه دەیفەرموو: «بابە! باوکە!»» (گەلاتیا ۶: ۴).

«چونکە هەموو ئەوانەى رۆحی خودا بەپڕۆهیاى دەبات، پۆلەى خودان.

ئێوه رۆحی کۆیلەیتان وەرئەگرتوو تاکو بو ترس بتانگەرپڕیتتەوه، بەلکو رۆحی لەخوگرتنەوه تان وەرگرتوو، بە هۆیهوه هاوار دەکەین: «بابە! باوکە!»

رۆحی پیروژ خوێ شایەتی بو رۆحمان دەدات کە مندالی خوداین.» (رۆما ۸: ۱۴-۱۶)

گوپرایه‌لی وشه‌ی خودا

سیه‌مین خال کە دەبیت پەپره‌وی بکه‌ین تاکو هه‌ست به‌ دنیایى بکه‌ین وگومان نه‌به‌ین ئەوه‌یه کە دەبیت گوپرایه‌لی وشه‌ی خودا بین، هه‌روه‌ک چوون له‌ به‌شى چوار بینیمان، گوناوه‌کامان وامان لێ ده‌کەن هه‌ولده‌ین بو ئەوه‌ی بین به‌ باوه‌رداریکی ته‌واو و له‌خومان بپرسین ئایا رۆحی پیروژ له‌ ئیمه‌ دا بوونی هه‌یه؟ ئەگەر مەسیحمان خوشبویت ئەوا گوپرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی ده‌بین: «ئەگەر منتان خوشبووی کار به‌ پاسپارده‌کانم ده‌کەن.» (یوحنا ۱۴: ۱۵).

ههروهك ئهوهى داود كردى، نايىت قسهكانى خودا وهكو بارىكى گران لهسهه
شامان سههركهين بهلكو دهبيت وهك ههنگوين شيرين بيت لهلامان : «ئهوانه
له زيپر دلگيرتن، له زيپرى بيگهردى زور، له ههنگوين شيرينتزن، له دلپوى شانهى
ههنگوين» (زهبوورهكان 10:19).

نايىت وا بزائين كه بهتهواوى وشهكانى خودامان بهجيگهياندوووه يان بوين به
كهسيكى پپر له روحي پيروژ، ليره چهند پرسيارىك ههيه، ئهوانهى كه به باشى
دهتناسن پرسيارى ئهوهت لى دهكهن ئاخو به تهواوى گوپرايهلى خودا دهكهيت؟
پيوسته خووت بهخهيه تاقيكرنهوه و بزائين ههلسوكهوتت چونه و چون وشهكانى
خودا جي به جي دهكهيت؟ ئايا له وشهكانى خودا شانشين ههيه؟ ئايا به گوپرايهلى
كردنى خودا دلخوشيت؟ كتيبي پيروژ داوامان لى دهكات خويمان تاقيكهينهوه، ئايا
ئامادهى؟ دهتهويت رزگاريت ببي؟

شيوازي گهشهكردن به پيى كات

چوارهم و كوئايى، باوهردار دهبيت سههركات و بينىك كه چون روحي پيروژ
لهودا گهشهدهكات، لهوانهيه له ههركاتيكت بيت ههست بكهى كهوتوووتهته نيو
زۇنگاويك له گوناوه، ههولدهدهيت لىي دهرباز بيت، لهوانهيه زور تاقتى ياريكردنت
نهبيت له گهل مندالهكانت يان له گهل بهريوهبهركهت به خراپى ههلسوكهوت
بكهيت، دهزانى ئهو شتانه كاري ههلن، بهلام ناتوانيت دهستبهردارى بيت، ئايا ئهو
شتانه وادهكات باوهرى خووت لهدهست بدهيت؟

نهخير، پيوسته كهسيكى گهشبين و سينگ فراوان بيت، هيج گورانكارهيهكت له
ژيانى خووت دا بينيوه، تهنانهت نهگهر كهسيكى رهشبين بيت؟ ههستت بهوه كردوه
كه ئهو پيگايهى گرتوته بهر تاونيوته بيگورى لهماوهى 5 سالى پابردوو؟

جاريكيان گويم له وتاريكى زور بهسوودى (دهيشد پوليسون) بوو لهسهه ژيانى
باوهرداران،

گوتى كه شيوازي ژيانى باوهرداران وهك يارى (يويو) وايه، دهچيته سههروهه و
ديته خوارهوه دووباره دهچيته سههروهه و دپته خوارهوه، ئهوهش توشى شلهژانت
دهكات، بهلام شتيكى واقعييه، نهگهر يهك روژ ههستم كردبيت تاوانم كردوووه بو

رۆژی دواتر واده‌زانم دووباره له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستم پێ‌کردوه‌وه.

به‌لام شتی زیاتر هه‌یه، (پۆلیسۆن) گوتی: ژيانی باوه‌پداران وه‌ک یاری (یۆیۆ) وایه.

به‌لام (یۆیۆ)یه‌که له‌ده‌ستی که‌سی‌ک دایه و یاری پێ‌ده‌کات، له‌پۆژگاری ئه‌م‌پۆدا جه‌نگی ئی‌مه له‌گه‌ڵ گونا‌ه وه‌ک یاریه‌که وایه به‌رز و نزم ده‌بێته‌وه، به‌لام گه‌وره‌ترین شتمان بېرچوو که خودا به‌رده‌وام چاوی لی‌مانه و له‌گه‌ڵمان دایه، به‌رده‌وام به‌رزمان پاده‌گری‌ت و بێ هیوامان ناکات، ئه‌گه‌ر باوه‌پمان پێی هه‌بێت.

له‌وانه‌یه هێشتا له‌گه‌ڵ منداله‌کان‌ت که‌سی‌کی باش نه‌بیت و به‌رز و نزمی له‌خۆشه‌ویسته‌که‌ت بۆ ئه‌وان هه‌بیت، به‌لام ئه‌گه‌ر باوه‌پدار بیت، به‌تێپه‌پینی کات هه‌ست ده‌که‌یت که خۆشه‌ویستی له‌ناخته‌وه گه‌شه ده‌کات و توپه‌بونه‌کان نامینن و له‌ماوه‌یه‌کی کورت دا هه‌مووی ده‌په‌ونه‌وه.

ئه‌گه‌ر باوه‌پدار نه‌بم؟

(جۆن ویزلی) کورپی وه‌زیری (ئهنجلیکا) بوو له‌سالی ۱۷۳۸ ”ئهنجلیکا وه‌زاره‌تێکه تابه‌ته به‌ کلیساکان“، که‌سی‌کی ناودار بوو له‌ به‌ریتانیا و به‌وه ناسرابوو که که‌سی‌کی پێک و پێکه و باوه‌پدارێکی ته‌واوه و خزمه‌تی ئاینه‌که‌ی خۆی ده‌کات. له‌پراستیشدا وانه‌بوو، هه‌رچۆنێک بێت به‌ئینی دابوو کاری چاکه‌ بکات و په‌زامه‌ندی خودا به‌ده‌ست بێنیت، وا بیری ده‌کرده‌وه که به‌هۆی باوه‌په‌که‌یه‌وه ده‌توانیت له‌گه‌ڵ خودا راست بێت.

پۆژیکیان مانگی ئازار بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (ویزلی) نه‌یتوانی گه‌شت بکات بۆ ئه‌مریکا، ئه‌وسا له‌ ده‌سه‌لاتی خودا تیگه‌یشت و نوسراوی‌کی نووسی: ”ئێواره‌یه‌ک به‌بێ ویستی خۆم چوومه‌ کۆبونه‌وه‌یه‌ک له‌ نزی‌ک شه‌قامی (ئهل‌دی‌رس‌گه‌یت)، که‌سی‌کی لێ بوو نامه‌ی لوسه‌ری رۆمانی ده‌خوینده‌وه، چاره‌گی‌کی ما‌بوو بۆ کاتز‌میر‌نۆ، کاتیک باسی باوه‌په‌ینان به‌ مه‌سیحی ده‌کرد و که‌ چۆن خودا گۆپانکاری له‌ ژيان‌ت دا ده‌کات، هه‌ستم به‌شتی‌کی سه‌یر کرد له‌ دلم، هه‌ستم کرد که باوه‌پ به‌ عیسا ده‌که‌م، هه‌ست ده‌که‌م ده‌توانیت پر‌گارم بکات و له‌ تاوانه‌کانم خۆش‌بیت.“

هيوادارم ئىوھش ھەست بە ھەمان شت بکەن لە دلتان و دلتان بەر لە پرگار بوونتان بەھۆی عيسای مەسیحەوھ. نوێژ دەکەم و دەپارێمەوھ کە ئەم پەرتووکە بتوانییت کاریگەرێکی باشی ھەبێت لە ژيانتان و پەيوەندیتان لەگەڵ خودا:

• ئەگەر باوھرداریکی تەواوێت ، هيوادارم ئەم پەرتووکە ئەزموونێکی باشت پی بەخشیت و بتوانیت خۆت بخەیتە تاقیکردنەوھ و دلتان ببيتەوھ، هيوادارم متمانەت بە خۆشەويستی خودا ھەبیت و باوھرت بەوھ ھەبیت کە ژيانی تووی گۆرپوھ و پرگارت دەبیت

• ئەگەر تەنھا بەناو باوھرداریت، وەک (جۆن ویزلی) ئەوا هيوادەخوازم ئەم پەرتووکە دلتی بەرامبەر خودا کردییتەوھ، نوێژ دەکەم خودا پرگارت راست نیشان بدات و پرگارت ببيت.

ھاوڕێکەم، ئەگەر باوھردار نیت ئەوا پپووست ناکات کاتی زیاتر بەفیرۆ بدەیت، باوھر بە عيسا بکە و ئەوکاتە مەسیح دەدۆزیتەوھ و پرگارت دەبیت.

کاردانەوھمان چۆن بیت؟ رەنگ دانەوھ:

تەماشای ئەو نمونانە بکە کە لەسەرەتای بەشەکەوھ باسماں کرد بزانه خالی سەرەکی چییە و چۆن لە باوھری خۆیان دلتان؟

ئەوانەى باوھرداران تەواو نییە چۆن خۆیان ھەستی پێ دەکەن؟

بۆچی دەبیت باوھر و متمانەمان بە عيسای مەسیح بیت و لەوھوھ سەرچاوەی گرتییت؟ ناتوانین بۆ ھەموو شتیک پشت بە خۆمان ببسەتین؟

بۆچی باوھرداران دەبیت دلتان بەر لە خودان؟

چی دهییت ئەگەر دنیانه بن و چ جیاوازیه ک دروست ده کات؟

تۆ باوه پداریت؟

تۆ به کردن:

دان به پریگایر زگار بوونت بنی و به تاکه پریگای روونکای بزانه

ئەگەر له زیانت گۆرانکاری گه وره روویداوه و خوشت ههستت پی کردوو
ئەوا نوێژبکه و سوپاسی خودا بکه.

له بیرتییت:

«ئیهوش که به هۆی گونا و خه ته نه نه کردنی جهسته تان مردبوون،
خودا له گه ل مه سیحدا زیندووی کردنه وه، له هه موو گونا هه کامان
خو شبوو.

ئهو تۆماره ی سپیه وه که له ئه رکه کاندای له سه رمان بوو، له دژی
ئیمه بوو، له م ئیوه نده هه لیگرت و به خا چه وه بزمار کوتی کرد.»
(کۆلۆسی ۲: ۱۳-۱۴)

به هۆی عیسا ی مه سیحه وه له ئیو گونا هه کامان مردبووین و ئیستا زیندووین، عیسا
هه موو گونا هه کامانی برد و له خا چی دا، ئەوه ی ماوه ته نها چا وه روانی کردمانه بو
لیخو شبوون،

لیخو شبوون دیارییه که خودا به خو پرای پیمان ده به خشییت ئەوی به هۆی عیسا وه یه.

رپږورت:

داوا له كه سيكي نيو كليسا بكه شيوازي ژيانت له گهل نوسراوي نيو نه م په رتووكه به راورد بكات و تيبيني خويت پي بليت.

يارمه تيبه كى بچووك له هاوړيكانته وه

فړوكه كه م كاتزمير شه شى به يانى گه شته فړوكه خانه ى (هيسرو) ى له ندهن، له بهر ئه وه ى زور به كه مى گه شتى دوور ده كه م په نگو روم زور گوړابوو و دهمم وشك ببو به هو ى ماوه ى دريژى گه شته كه وه، بويه به نيو فړوكه خانه كه دا ده گه پرام و قاوه خانه يه كم بينى به لام ته نها قاوه ى ئه مريكيان هه بوو.

له كوڅاى دا جانتاكانم وه رگرتوو چاوم به شوفيرى تاكسيه ك كهوت ناوى (چاس) بوو، جليكى جوانى پوښيوو، له لايه ن ئه و گروهه وه نيردرايوو كه قسه م له گه ل كړدبون، هه رچه نده پياوړى زور پيريوو ئه وه نده پيريوو دهمتوانى به باپيره بانگى بكه م به لام ئه وه ى سه ير بوو ئه و به منى ده گوت «گه وره م» بويه داوام ليكرد به (مايك) بانگم بكات، وه ك عاده تيك زور حه ز به قسه ى فه رمى ناكه م حه زده كه م به شيوه يه كى ئاسايى مامه لم له گه ل بكه ن، هه روه ها (چاس) پيى گوتم : « ئيمه ئينگليزه كانين، ناتوانم وه ك قسه ى سه ر شه قامه كان له گه ل ت بدويم به لام كيسه نييه ده توانم به ناوى خو ت بانگت بكه م»

له ريگا كه مان به رده وام بووين و (چاس) چونه تى باوه په ينانى بو گيرامه وه، بهر له وه ى بي ت به باوه ردار ئالوده ى كحول و ماده ى بى هو شكه ر بوو و هه تا روظي ك ئافره تيك ديت و ته واوى ژيانى ده گوړيت و باسى رزگاريه كه ى مه سيحى بو ده كات، گفغوگوى زورخوشمان كرد له و ماوه يه ى له ريگا بووين، به لام كانه كه زوو تپه رى و گه شتینه شارى (لوتون) داوام ليكرد زياتر قسه م بو بكات و پرسيارم لي كرد « ئه ى به شدارى خزمه تى كليسا ده كه ىت؟ »

به لام شيوه ى قسه كانى گوړا، توند سوكانه كه ى گرت وبه توره ييه وه گوتى « هه رگيز ناچمه كليسا، هه مووشتيكم هه يه، روژانه چاوم به كه سانى وه ك تو ده كه وپت و قسه م بو ده كه ن و فيرم ده كه ن و گو ى له په خشى راديو ده گرم و ئه وه نده ش به سه، بو ئه وه ى بيم به باوه ردار پيوست به كليسا ناكات »

پيتان وايه بوچى (چاس) به م شيوه يه بيرده كاته وه؟ پيوستيمان به كليسا هه يه تاكو بين به باوه ردار؟ يان ئه گه ر هانه وپت ده روين و ئه گه ر هانه وپت ئه وا ناروين؟

له لایه که وه قسه کانی (چاس) پراستبون، ده توانیت بیت به باوه پداریکی ته و او و پیوستت به کلنسا نه بیت، ده کری ئه گهر دووکسه هاوسه رگیری بکه ن و له یه ک خانوو نه ژین، به لام واتای ئه وه نیبه که بیروکه یه کی باشه، ههروه ها شتیکی پی مانایه. ئه گهر باوه پداریک به شداری کلنسا نه کات ئه و ا فیگردنه کانی عیسا پشتگوئی ده خات، له م کوئا به شه ی پرتووکه که، با بزاین ئه وانیه به شداری کلنسا ده که ن چهنده گرنگن و کاریگری له سه رمان چیه و چوئن به شیکن له پلانی خودا تا کو زیاتر به مه سیح ناشابین.

دنیایی و باوه پداریکی کلنسا

ههروه ک له نووسراوه کان هاتوو، ئه و کلنسا یه ده بیینی چه ند ئه رکیکی پی سپیرووه، بو نمونه ئاموژگاریکردن و پروونکردنه وه ی کتیپی پیروژ بو هه موو نه ته وه کان : «که واته برؤن، هه موو نه ته وه کان بکه نه قوتابی، به ناوی باوک و کوپ و پوچی پیروژ له ئاویان هه لیکیشن» (مه تا ۱۹:۲۸).

«به لام کاتیک پوچی پیروژتان دیته سه ر، هیژ وه رده گرن و بو من ده بنه شایه د، له ئورشه لیم و هه موو یه هو دیا و سامیره، تا کو ئه و په ری زه وی.» (کرداری نیردراوان ۸:۱) ههروه ها مه سح ئامازه ی به کلنسا کردوو وه ک فیگره یه ک بو باوه پداران.

ههروه ک چوئن له سه ره تای ئه م پرتووکه وه باس مان کرد، زوریک له خه لکی گومانیان له باوه ری خوین هیه، به لام قسه له سه ر شتیک ده که ن که لی ناترسن، زورکه س به دل خوئی به باوه پدار ده زانیت به لام هه لهن، هه موو جیهان ته ماشای کلنسا کان ده که ن به لام هیچ جیاوازییه ک نابین له نیوان باوه پداریکی و ئه وانی تر.

به لام ئه گهر کلنسا کان کاری خوین ئه نجام دابویه، ئه و دوخه که به م شیویه ی لی نه ده هات، ئه و کاتیش پیوستی نه ده کرد پرتووکیکی له م شیویه بنووسم، کلنسا کان ده بی پربن له و که سانه ی به ته وای گوپردراون و بوون به باوه پداریکی ته و او، که واته یه کیک له کاره سه ره کیه کانی کلنسا راگه یاندنی په یامی پرگارییه، کاتیک ده چپته کلنسا ده بیت کلنسا یه که په یامه که ت به ته وای پی بگه یه نیت و دنیات بکاته وه، له بهر ئه وه یه کلنسا له ئاوت هه لده کیشیت، تا کو هیژت پی ببخه شیت و باوه پت هه بیت، یه کیک دیکه له کاره کانی ئه وانیه ی سه ردانی کلنسا ده که ن ئه وه یه که

باوه‌پرداری راسته‌قینه نیشانی جیهان بدەن.

راستیه‌که‌ی، هیچ مرۆڤیک و کلێسایه‌ک ناتوانیت داهاتووی که‌سیک دیاری بکات، بۆیه نابیت وابزانی هه‌موو ئەو شتانه‌ی له کلێسا هه‌ن ته‌واو و راستن، عیسا ده‌سه‌لاتی به کلێساکان داوه تاکو به‌ناوی ئەوه‌وه بدوین، متمانه به‌یه‌کتری بکه‌ن و باوه‌پرداری نووی له جیهاندا دروستبکه‌ن، هه‌رچۆنیک بیت هه‌ر کلێسایه و به‌شیوه‌یه‌ک به‌ریوه ده‌بریت به‌پیی هه‌ستی به‌رپرسیاره‌تی.

بۆیه با نموونه‌که له‌سه‌ر (چاس) ی هاو‌پریم به‌ئینه‌وه، زۆرشتی له‌سه‌ر کتیبی پیروژ خویندۆته‌وه و به‌دل باوه‌ری هیناوه، به‌گویره‌ی ئەو قسانه‌ی بو‌ی کردم له‌و ماوه‌یه‌ی که شوفیری ده‌کرد، ئیستا به‌هۆی باوه‌ره‌که‌یه‌وه نوینه‌ری عیسا، هه‌رکه‌سیک بیته ئیو ئۆتۆمبیله‌که‌یه‌وه ئەو باسی عیسا‌ی بو‌ ده‌کات.

به‌لام ئە‌ی ئە‌گه‌ر (چاس) هه‌له‌بیت؟ چی ئە‌گه‌ر تۆبه‌ی نه‌کردیت؟ با پروونی بکه‌ینه‌وه، با بلین ئە‌وکاته‌ی (چاس) بریاری دا ژيانی خو‌ی بگۆریت، هه‌رجاریک که‌سیک له‌گه‌لی سه‌ر بکه‌وتایه ئیو ئۆتۆمبیله‌که‌ قۆلی ده‌ب‌ری و فیلی لئ ده‌کرد و خو‌ی له شوفیره‌کانی دیکه توره ده‌کرد و خو‌ی له‌به‌رده‌م کچان هه‌لده‌کیشا و به‌ فیز بوو، به‌لام خو‌شی به‌ باوه‌ردار ده‌زانی، ئیستا دوو کیشه‌مان هه‌یه، یه‌کیکیان واده‌زانیته‌که‌سیکی باوه‌رداره دووهم خو‌ی وه‌ک باوه‌رداریک نیشانی خه‌لک ده‌دات به‌لام درو ده‌کات. هه‌مان کیشه له کلێساکان هه‌یه، به‌ سئ شیواز باسی ده‌که‌ین.

له‌ئاو هه‌لکیشان:

به‌پیی کتیبی پیروژ له‌ئاو هه‌لکیشان ڕیگایه‌که بو باوه‌رداره‌کان تاکو له‌ گونا‌هه‌کانیان پاک ببنه‌وه، له‌ئاو هه‌لکیشان دوو شیوازی هه‌یه، یه‌که‌میان دوا‌ی له‌ئاو هه‌لکیشان باوه‌ردار خو‌ی وه‌ک شوینکه‌وته‌یه‌کی عیسا ده‌زانیته‌، دووهم متمانه‌ی زیاتری ده‌بیت کاتیک له‌ ئاو هه‌لده‌کیشریته‌.

بۆیه ئە‌گه‌ر که‌سیکی بی باوه‌ر بیته کلێسا و داوا‌ی له‌ئاو هه‌لکیشان بکات، کلێسا ده‌بیت که‌سه‌ تاقیبکاته‌وه و پرسیاری لیبکات و دلنایبیت که به‌راستی ده‌یه‌ویت تۆبه بکات به‌رله‌وه‌ی له‌ ئاو هه‌لکیشریته‌، ئە‌گه‌ر به‌ته‌واوی کاره‌که ئە‌نجام نه‌دریت ئە‌وا جگه له‌ مه‌له‌ کردنیکی ئیو مه‌له‌وانگه‌ هیچی دیکه نییه‌.

خواردنی خودا

ئەگەر لە ئاوەهەلکیشان سەرەتای باوەرداریەتی بیت، ئەوا چۆن باوەردارەکان باوەرپی خۆیان بۆ عیسا دەردەبەرن و بەجەستە یەک دەبن لەگەڵ کڵیسا، ئەمەشیان دوو پرووی هەیە.

باوەردارەکان دینە سەر میزی کڵیسا چونکە باوەرداران، یان کڵیسا میز بۆ تاکەکان دادەتیت چونکە هاوران لەگەڵ باوەرداران.

پێی راست

لەئاوەهەلکیشان و خواردنی پێشکەشکراوی کڵیسا بۆ ئەوێهە تاکو باوەرداران دڵنیابنەو لەتەواوی باوەرپەکیان، ئەگەر کەسێک بتوانیت بەتەنیا خۆی بگەیهێتە کەناری رزگاربوون ئەوکاتە کڵیساکان چ کاریکیان دەمێنیتەووە بیکەن.

پۆلس پۆبە پرووی کیشە زۆری لەم شیوەیە بوو یەو لە کڵیساکانی کۆرتینس، پیاویکی لێ بوو کە گوناھی هەبوو و بەردەوامیش سەردانی کڵیسای دەکرد، هەرۆهە کڵیسا لەجیاتیی ئەوێ یارمەتی بدات پیاوەکە ی پشتگۆی خستبوو.

بۆیە پۆلس نامەیهکی بۆ کڵیسیایە کە نووسی تاکو کیشەکیان چارەسەر کەن.

«لەراستیدا دەنگۆی ئەو هەیه کە داوینیسسی لەنیو ئیوهدا هەیه، جوړە داوینیسسییە کە لەنیو بتپەرستەکانیشدا نییە: پیاو لەگەڵ باوەژنی دەژییت، ئیوێش لووتبەرزن! باشتەر نەبوو مائەمدار بن، ئەو کەسەش کە ئەم کارە کردووە لەخۆتانی دووربخەنەو؟ هەرچەندە بەجەستە لەلاتان نیم، بەلام بەرۆح ئامادەم، وا ئەو کەسەم حوکم داوێ کە ئەمە کردووە، وەک ئەوێ لەوێ ئامادەبوویم:

بەناوی عیسا مەسیحی خاوەن شکۆ، ئیوێ و پۆحی من لەگەڵ هیژی مەسیح کوودەبنەو، ئەم کەسە دەبیت بدریتە دەست شەیتان تاکو سروشتی دنیایی بفهوتنیت، بۆ ئەوێ پۆحەکە لە پۆژی یەزنداندا رزگاری بیت.» (یەکەم کۆرنسۆس ۵: ۱-۵)

پۆلس داوای لە کڵیسا کرد ئەو پیاوێ دووربخەنەو و نانی لەگەڵ مەخۆن: «بەلام

ئېستا بۆتان دەنوسم تېكەلى يەككە مەبن بە خوشك يان برا ناودە بردرېت و داوئېنپېسە يان چاۋچنۆكە ياخود بتپەرستە و بوختانكەرە يان سەرخۆشە و تالانكەرە. نائېش لەگەل كەسى ئاوا مەخۆن» (يەكەم كۆرنسۆس ۱۱:۵).

لېرە دا دوو مەبەستى ھەيە، يەكەم پۆلس دەيوست باوہرداران ئاگادارى خۆيان بن و ژيانان پارېزېت و ئەو پياوہ گوناھبارەش دوور بخەنەوہ و پېيى بلېن: ”ئەو پەرەفتار و کارانەى تۆ ئەنجامى دەدەيت لەگەل پەرەفتارى كلیسای ئېمە ناگونجیت“ مەبەستەكە لېرە بوو كە پياوہكە بگەرپتەوہ و تۆبە بکات و داواى لى خۆشبوون بکات.

دووہم كلیسا دەبیت بە ئیشو کارەکانى خۆى ھەلسیت، پياوہكەش گوناھبار و تاوانكار بوو بۆيە كلیسا دەبیت كاری خۆى بکات و يارمەتى بدات تاكو بگەرپتەوہ و واز لە تاوان كردن بېتیت.

عیسا دەسەلاتى بە كلیساكان داوہ تاكو يارمەتى ھەموو كەسك بەدەن جا باوہردار بېت يان نا، بە لە ئا و ھەلكیشانیان و بەيەكەوہ دانېشتن و خواردنى ژەمېك و راگەياندى پەيامى رزگارى و فېرکردنى باوہرداران.

بۆيە ئەگەر دەتەوېت بزانی باوہردارىت يان نا برۆ بۆ كلیسايەك كە فېرى وشەكانى كتيبي پېرۆزت بکات، داواى يارمەتيان لېكە تاكو تاقیت بکەنەوہ، ئەگەر بۆت دەرکەوت باوہردارىكى تەواوېت داواى لەئا و ھەلكیشان بکە و بەردەوامبە لە بەشداريکردن لە خزمەتى كلیسا.

مەيدانى باوہرەکاھان

ئەگەر بە بېرت بېت، لە سەرەتای ئەم كتيبه دا پېنج خالمان دارشت كە باوہرى تەواوہتى بە مەسيح دەرەدەخات:

باوہرە راستیەكان بکە. تۆ مەسيحینیت تەنھا لەبەر ئەوہى عيسات خۆشەوېت. رقیان لیت دەبیتەوہ لەبەر ئەو گوناھانەى کردوتە لە ژيانتا. تۆ مەسيحى نیت گەر چيژ لە گوناھە بېنى.

تۆ مەسيحى نیت ئەگەر لايبەنە قورسەكانى مەسيحیتەت لە لا قبول نەبیت

خۆشەويستى بۆ كەسانى دیکە. تۆ مەسيحى نیت گەر خۆشەويستى و گرنكى پېدانن نەبیت بۆ كەسانى دیکە.

خوشویستنی شتومه که کانی ژیان. تو مه سیحی نیت گهر شتومه که کانی ئەم ژیانەت لا گرنگتر بیّت له خودا.

کلیسا دەبیّت ئەو کەسە ساختانە لە خووی دورخاتەو، بو ئەو هی مه سحیه راسته قینه کان زیاتر دەرکەون. ئیستا با باسی ئەو کەین که چون کلیسا یارمه تیت دەدات ئەم خالانە هی ئەم کتیبه جیجی بکهیت.

باوه پهینان به هه موو راستیه کان

کلیسا هه لده ستیت به بلاو کردنه وهی راستیه کان، به تایه تی ئەو راستیانە هی که خودا ناردویه تی بۆمان که باس له ژیانە مه سیح دەکات، زیندوو بونه وه که ی و مردنه که ی. پۆلس داوا ی له تیمۆسا سکرد که قه شه یه ک بو له ئیفیسیس، که هیچ فییری که س نه کات جگه له وشه کانی خودا:

وشه ی خودا رابگه یه نه، ئاماده به له کاتی گونجاو و نه گونجاو، سه رزه نشت بکه، رابخوره، وره به رز بکه وه، به و په ری پشوودرژێ و فیتر کردنه وه، چونکه کاتیک دیت خه لک به رگه ی فیتر کردنی دروست ناگرن، به لکو به گویره ی ئاره زووی تایه تی خو یان مامۆستا کو ده که نه وه قه بیلکه ی گو یان بکاته وه. بو راستی گو یان داده خه ن، بو ئەفسانه لاده دن به لام تو، له هه موو شتی کدا و ریا به، له ئازاردا دان به خو ئندا بگه ره، به کاری مزگینیده ری هه سته، خزمه تی خو ئت ته واو بکه.» (دووم تیمۆساس ۲: ۴-۵)

له سه ر هه مان با به ی، مه سیح به ریوبه ر بو کلیساکانی داده نیّت، بو ئەوه ی ئەو به ریوبه رانه راستی مه سیحیه ت بپاریزن. پۆلس له جیه کی دیکه نوسیه یه تی، ئیتر مه سیح به هه ندیک کی دا بنه ئیردراو، هه ندیک پیغه مبه ر، هه ندیک مزگینیده ر، هه ندیک شو ان و مامۆستا بو ئاماده کردنی گه لی پیروزی خو ی بو کاری خزمه ت، بو بنیادنانی جه سته ی مه سیح، هه تا هه موومان بگه ین به یه کیتی باوه ر و ناسینی کوری خودا، بینه مرو فیک کی پیگه یشتوو، بگه یه ئەندازه ی ته واوی پرییتی مه سیح. بو ئەوه ی له مه ولا ساوا نه بین، شیواو و هه لگی راو به هه موو بایه کی فیتر کردن، به فیلی خه لکی، به مه کر به ره و چه واشه ی ته له که بازی. (ئه فسوس ۴: ۱۲-۱۴)

ده زانم پاش پښتنم گورگي پښتور دښه ناوتان، به زه بيان به ميگه له که نايه ته وه. ههروه ها له نيو خو تاندا خه لکانیک پهيدا ده بن، باسی شتی خوار ده کهن، تاكو قوتابيه كان به لای خو ياندا رابکيشن بويه تيشک بگرن، له بيران بيت بو ماوهی سئ سال شهو و پوژ به فرميسکه وه نه وه ستاوم له ناگادار کردنه وهی هه ريه کيکتان. (کردار ۲۰-۲۹-۳۱)

بويه به ئەندام بون له کليسادا په يوه نديه کانت له گه ل خودای راسته قينه به هيژ ده کات. متمانه کردنيش به به پښوبه ره کانی کليسا و توانا کانيان و ده کات پاريزراوبيت له فيلبازه کان که ده يانه وپت له سه ر پيگای راست لات به رن.

پريان ليت ده بيته وه به هو ی نه و گونا هانه ی کردوته له ژيانتا

بون به ئەندام له کليسادا ده بيت وات ليتکات که رقت له گونا هه بيت. کاتي زياتر گو ی له قه شه کهت ده گري زياتر له مانای گونا هه تیده گيت، وه تیده گيت چه ند زه رمه نده وه پيوسته هه موومان به خو ماندا بچينه وه. ئەم جيهانه ی تيستا نرخی فيرکاريه کانی ئينجيل نازانن ده رباره ی ئەم بابه ته. که ناله ته له فيزوني ه کان پرن له شکاندی ره وشت و بلاو کردنه وهی رق وه له سه ر جاده کانيش به هه مان شيوه يه. به لام، کليسا نه و جينگه يه که نرخی خودا زانراوه وه پاکي ره وشته کان چاوه پروان کراوه.

با په يامی مه سيح به ده وله مهندي له ئيو هدا نيشته جي بيت، به وپه ري دانايی يه کتری فير بکه ن و ناگادار بکه نه وه، به زه بوور و سروود و گورانی روحي به سوپاسگوزاری له دل تاندا گورانی بو خودا بلي ن. (کولوسی ۱۶:۳)

ههروه ها پيريزنه کان فير بکه ن که به ريزه وه بژين، بوختانکه ر نه بن و خوو به شه رابه وه نه گرن، به لام شتی چاک فيری خه لکی بکه ن، تاكو ناموژگاری ژنه گه نجه کان بکه ن که مي رد و منداليان خو شبویت (تیتوس ۲:۳-۴). به هه مان شيوه، هانی پياوه گه نجه کان بده ژير بن. (تیتوس ۲:۶). ههروه ها مزگينيده ري عيرانيه کان به باوه رداران ده ليت به رده وام بن له بينینی يه کدی بو به ره وپيش چومان و هاندانی يه کدی بو پاکبونه وه مان:

ههروه ها با ناگاداری يه کتری بين بو هاندان له سه ر خو شه ويستی و کاری چاک. با واز له کو بوونه وه کامان نه هي نين، وه ک هه نديک له سه ري راهاتوون، به لکو

یه کتری هانبده‌ین، به تایه‌تی که ده‌بینن رۆژی هاتنه‌وه‌ی مه‌سیح نزیک ده‌بیته‌وه.
(عیبرانیه‌کان ۱۰: ۲۴-۲۵)

بۆیه، به‌شداریبون له‌ کلێسادا هه‌لیکت ده‌داتێ که بلیی نه‌خیر بۆ گوناهاه. له‌ نامه‌ی گه‌لاتیا به‌شی پینچ، پۆلس کۆمه‌لیک گوناهاه ناوده‌نیت که پێویسته‌ باوه‌ردار نه‌یانکات:

ئێستا کرده‌وه‌کانی سروشتی دنیایی مرۆف پروونن، نه‌وانیش: داوینپییسی، گلاوی، به‌ره‌لایی، به‌ته‌رستی، جادووگه‌ری، دوژمنایه‌تی، یاخیوون، دلپییسی، تووره‌بوون، خۆپه‌رستی، دووبه‌ره‌کی، ناکوکی، چاوپییسی، سه‌رخۆشی، پارباوردن، شتی دیکه‌ی وه‌ک نه‌مانه، ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه، وه‌ک پیشتر ئاگادارم کردوونه‌ته‌وه: نه‌وانه‌ی نه‌و کارانه ده‌که‌ن نابنه‌ میرانگری شانشینی خودا (گه‌لاتیا ۱۹: ۵-۲۱). ئایا بینیت، کۆمه‌لگا که‌مان پهره‌ له‌م گوناهاهه. نه‌و که‌سانه‌ی که ته‌نه‌ان پێویست ناکات خه‌می ئیره‌ی و به‌خیلیان هه‌بیت، چونکه‌ که‌س نییه‌ له‌ ده‌وریان وایان لێ بکات نه‌و هه‌ستانه‌یان لا دروست بێت. به‌لام ژیان له‌ کلێسادا پهره‌ له‌ گونا، بۆیه‌ ده‌بیت له‌ دژیان بوه‌ستیه‌وه.

گوناھی زۆر زیاتر هه‌یه‌ که‌ توانای سنووردارکردنت نییه‌، (چاس) شوپیریکی تاکسی بوو له‌گه‌ل نه‌وه‌ش دا پیاویکی باشبوو، که‌سیکی هێمن و له‌سه‌رخۆ بوو به‌لام نه‌ده‌بوو به‌م شیوه‌یه‌ بئ هیوا بێت و بیربکاته‌وه، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی نه‌یتوانیوه‌ خۆی بناسیت به‌لکو ده‌رفه‌تی نه‌بووه‌ که‌سانی باوه‌رداری وه‌ک منیش بناسیت تاكو یارمه‌تی بده‌ن و خۆی له‌ گونا ده‌وربکاته‌وه، چونکه‌ ژیانی تێو کلێسا وانا رقلیبونه‌وه‌ی گونا و خراپه‌کاری.

دان به‌خۆ دابگره

له‌بیرته‌ له‌ به‌شی پینجه‌م باسی ئه‌م نوسراوه‌ی کتییی پیروزم کرد: «له‌به‌ر ناوی من هه‌مووان رقیان لیتان ده‌بیته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی تاكو کۆتایی دان به‌ خۆدا بگریت، پرزگاری ده‌بیت» (مه‌تا ۱۰: ۲۲).

نه‌وه‌ی یارمه‌تیمان ده‌دات له‌ دانه‌خۆ داگرتن خوشکو براکامانن: «خوشکان، بریایان، ئاگاداری خۆتان بن، نه‌وه‌ک یه‌کیکتان دلکی خراپ و بیاوه‌ری هه‌بیت که له‌ خودای زیندوو هه‌لنگه‌رپته‌وه.

به‌لکو هه‌موو رۆژیک یه‌کتری هانبدهن، نه‌وه‌نده‌ی پێی ده‌گوتری {ئه‌مرو،} تاكو

کهستان به فیلی گوناہ دلی رەق نہ بیٽ.

بووینہ ھاوبہ شی مہ سیح، ئە گەر تاکو کۆتایی دەستبگرین بەو متمانہ یەہی لە سەرہ تاوہ ھەمانہ» (عیبرانییہ کان ۳: ۱۲-۱۴).

نوسەر داوا لە باوہ پداران دەکات یارمەتی یە کتری بدەن و یە کتری ھان بدەن و بەردەوام بن، باوہ پدار چۆن دەتوانیٽ بەتەنھا بەردەوام بیٽ؟ لە کلێسا.

لە گەڵ خوشک و براکامان بەیە کەوہ پە یوہندی دەبەستین و بەردەوام دەبین، کاری باشە ئەنجام دەدەین، ھەر وہا ھانی یە کتری دەدەین تاکو بە باوہ پریکی بە ھیزوہ بئینین، ئەوانہ شی ئیمہ دەبینن بە خیلیمان پێ دەبەن و دەیانەویٽ باوہ پە کەمان لەناو بەن «خوشکان و برایانم، ئە گەر یە کیکتان لە راستی چەواشە کرا و یە کیک گەراندیوہ بە بزانیٽ ئەوہی گوناہباریک لە ریگای گومرایی بگەر پینتەوہ، دەرووتیک لە مردن پزگار دەکات و زۆر گوناھیش دادەپۆشیٽ» (یاقوب ۵: ۱۹-۲۰).

خۆشەویستی کەسانی دیکە

ئە گەر لەبیرت بیٽ، باوہ پداران پاسپاردەیان پێ بدراوہ تاکو دوژمنہکانیان خۆشبوٽ، کەسە نزیکەکان و باوہ پدارانی تریان خۆشبوٽ، دەتوانین ئەو ئەزمونہ لە کلێساکان ببینین، ھەر وہک چۆن (دی ئەی کارسۆن) لە پەرتوو کەسە باسی کردوہ (شوینہ سەختەکان)، ئە گەر باوہ پدار پکت خۆش دەویٽ و پێشتر وہک دوژمنیک بوہ دوژمنی خودا و مروفا یەتی بەلام ھەر ئەو دوژمنہ وہکو تۆ لە کلێسا فیری خۆشەویستی کەسانی دیکە بووہ.

لە کلێساکان فیری خۆشەویستی کەسە نزیکە کامان دەبین یان ئەوانہی لە کلێسا لە گەلمانن، ھەر وہا جیھان ئەوانہی نزیکن و پیوستیان بە خۆشەویستی ھە یە دووریان دەخاتوہ، بەلام نابیت کلێسا وہک ئەوانہ بیٽ.

نامەویٽ خۆشەویستیەکی سنووردارمان ھەبیٽ بو دوژمنہ کامان و ھاوپی و خوشک و براکامان، بەلام باشترین شوینہ بو دەست پێ کردنی ئەو کردارہ. ئایا ئەو ھاوپی بە باوہ پدارەت خۆش دەویٽ کە دەچیتە کلێسایەکی تر؟ بە دلنیا ییہوہ، بەلام ئەوانہی لە یەک کلێسان کاریگەریان لەسەر یە کتری زیاترہ دەنا ھیچ جیاوازیەکی نییە و ھەر یە کەو بە شیوازی خۆی پەیرەو دەکات.

پۆلس له بهشی ئەفەسۆس دەربارە ی کلیساکان پیمان دەئیت:

«منی بهندکراو له پیناوی مەسیحی خاوەن شکۆ لیتان دەپارمەوه
به شیوهیهک بژین شایانی ئەم بانگه‌وازه بێت که پێی بانگکراون.
به‌وپه‌ری بێفیزی و دلنەرمی و ئارامگرتنەوه، به‌خۆشه‌ویستی به‌رگه‌ی
یه‌کتری بگرن.

تیکۆشەر بن بۆ پاراستنی یه‌کیتی رۆحی پیرۆز به‌ پشتینی ئاشتی.

هه‌روه‌ک یه‌ک جه‌سته و یه‌ک رۆح هه‌یه، بۆ یه‌ک هیوای
بانگه‌وازه‌که‌تان که بانگکراون،

یه‌ک مەسیحی خاوەن شکۆ، یه‌ک باوهر، یه‌ک له‌ئاوه‌لکیشان،

یه‌ک خودا، باوکی هه‌مووانه، گه‌وره‌ی هه‌مووانه، له‌ناو ناخی
هه‌موواندا کار ده‌کات و له‌نیو هه‌موواندا یه‌» (ئەفەسۆس ۴: ۱-۶)

هاوبه‌شکردنی خۆشه‌ویستی و ئارامگرتن له‌نیوانمان جوانترین ئەزمونە، ئەوانه
هه‌مووی واتای یه‌کگرتوویمان دێت و دلخۆشیه‌کی ئاساییه له‌نیو کلیساکان.

پیموایه‌ هۆکاری سه‌ره‌کی به‌شداریکردن یان نه‌کردنی به‌شیک له‌ باوه‌رداران
بۆ کلیسا به‌هۆی شیوازی کلیساکانه‌وه‌یه، ئەگه‌ر ده‌ته‌ویت بچیته‌ کلیسا ده‌بیت
خۆشه‌ویستیت هه‌بیت و خۆپه‌رست نه‌بیت و گرنگی به‌ که‌سانی تریش بده‌یت:
«هیچ شتیک به‌ خۆپه‌رستی و لووتبه‌رزیه‌وه‌ مه‌که‌ن، به‌لکو به‌ شیوه‌یه‌ک بێفیز بن
که‌ به‌رامبه‌ره‌که‌تان له‌ خۆتان به‌ باشر بزائن. هه‌ریه‌که‌ ته‌ماشای به‌رژه‌وه‌ندی خۆی
نه‌کات، به‌لکو ته‌ماشای به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی دیکه‌ش بکه‌ن» (فیلیپی ۲: ۳-۴).

ئەوانه‌ نایانه‌ویت باوه‌رداره‌کانی دیکه‌یان خۆشبویت.

با پرووتەر بین: خۆشه‌ویستی و باوه‌رداره‌کان شیواون، ئەگه‌ر بچیته‌ کلیسا له‌وانه‌یه
یه‌که‌سه‌ر کاریکت پێ بدەن، داوات لێ ده‌که‌ن خزمه‌تی باوه‌رداره‌کانی دیکه‌ بکه‌یت،
(له‌وانه‌یه‌ داوات لێ بکه‌ن ئاگاداری منداله‌کانیان بیت) ئەوکات خۆت له‌نیو که‌سانی
لاواز و بێهیاوا ده‌بینیته‌وه، یه‌که‌مجار هه‌ست به‌ بێزاری ده‌که‌یت، به‌لام ده‌بیت
خۆشه‌ویستی مەسیحت بیربیت: «به‌لام له‌نیو ئیوه‌ ئاوا نابیت، ئەوه‌ی ده‌یه‌ویت

له نيوتاندا پايه ي بهرز بيت، با بيته خزمه تكارتان. نه وهش كه ديهوئ له نيوتاندا بيته يه كه م، با بيته بنده ي هه مووتان، چونكه كور ي مرو فيش نه هاتوو ه تاكو خزمه ت بكر ي ت، به لكو خزمه ت بكات و ژيان ي خوئ به خت بكات بو كر پنه وه ي خه لكي زور» (مه ر قوس ۱۰: ۴۳-۴۵).

ههروه ها ده بيت نارام بگريت و نه وان ي ترت خوش بو ي ت.

مه ترياليزم (پاره په رستي)

كليسا پريه تي له و كه سانه ي با شترين گه نجينه يان هه يه، با وه پداران ي كليسا له نيوان خو يان پاره كو ده كه نه وه تاكو يارمه تي نه وه كه سانه بدن كه پيوستيانه كه ساني هه ژار و ده ست كورت، ههروه ها په يامي كتيبي پيرو ز بلا و ده كه نه وه، له هه موو شو ينيك پاره و سامان ده تكات به كه سيكي تايه ت و جياواز به لام له كليسا وانويه: «نه ي خوشكان و براي انم، ئيمه ي با وه پداران به عيساي مه سيحي خاوه ن شكومان، نابيت جياكار ي له نيوان خه لكي بكه ين. نه گهر پياويك هاته ناو كوره كه تان، نه نگو ستيله ي زيړ ي له په نجه بو و بهرگي ناياب بو، ههروه ها هه ژار يكي ش به بهرگي پيس، ته ماشاي بهرگه نايابه كه تان كرد و گو تان: «ليره دانيشه باشه،» به هه ژاره كه ش بلين: «له هوئ رابوه سته» يان «له بهر پيم دانيشه».

ئايا له نيوان خو تاندا جياكار ي ناكه ن و به بيري خراب حوكم به سه ر يه كدا ناده ن؟

خوشك و برا خو شه ويسته كانم، گو ي بگرن: ئايا خودا هه ژاران ي نه م جيهانه ي هه لنه بژاردوو ه له باوه ر ده وله مند بن و ميرانگري شانشين بن كه به ليني داوه بيدات به وانه ي خو شيان ده وي ت؟ (ياقوب ۲: ۱-۵)

له كو تايي دا...

ئيسا هه ستم به وه كرد كه نه وانه ي له سهروه به اسم كردوو ه هه مووي نمونه يي بو، كه واته كليسا ناتوانيت هانت بدات له باوه ر كه ت و وابكات كتيبي پيرو ز له خو ت دا بهرجه سته بكه يت، به لام نه وه واتاي نه وه نييه نه رو يته كليسا، پيوسته يارمه تي باوه پداران ي كليسا بده يت و خو ت بخه يته نيو تافير كرده وه وه، يه كتر يتان خوش بو ي ت و نارام بگرن.

له كۆتا وشه كانم ده مه ویت نوسراویکی (پۆلس) تان پیشکەش بکه م:

«سه بارهت به من، وا وه ک شه رابی پیشکەش کراو ده پرژیم و کاتی
کوچکردنم هاتوو. تیکۆشانیکی باش تیکۆشاوم، پیشپرکیکه م ته واو
کرد، باوه ریم پاراست.

ئێستا تاجی راستودروستیم بو دانراوه، ئه وهی مه سیحی خاوه ن
شکو که دادوه ری راستودروسته له و پرۆژه دا ده مداتی، ته نها بو من
نییه، به لکو بو هه موو ئه وانه شه که په روۆشی ده رکه وتین.» (دووهم
تیمۆساوس ۴: ۶-۸)

نوێژده که م تا کو تۆش له کۆتایی ژیا نته هه مان شت بلیتته وه.

چۆن وه لام بده یه وه ره نگدانه وه

چۆن وه لامی قسه کانی (چاس) ده ده یته وه که ده لیت پیویستم به کلێسا نییه؟

ئایا ئه وهی بو کلێسای ده که ین به سه یان ته نها هیوا بخوازین و به س؟

چۆن ده توانین له نیو کۆمه لگایه ک بژین که خه لکه که ی باوه ریکی تریان هه بیته؟

چۆن ده توانین به ره هه می خۆمانیان نیشان بده ین؟

تۆبه کردن:

دان به هه موو ئه و هۆکارانه دا بنی که پرێگربوون له به شداری کردنت له خزمه تی
کلێسا.

هه‌وڵده سه‌ردانی کلێسایه‌ک بکه‌یت و به‌رده‌وام بیت له خزمه‌ت

له‌بیرت بی‌ت

«ئه‌ی می‌رده‌کان، ژنه‌کانتان خوشبووی، هه‌روه‌ک مه‌سیحیش کلێسای
خوشویست و له‌پیناوی خۆی به‌ختکرد،

تا‌کو پیرۆزی بکات و به‌شوشتنی به‌ ئاو له‌ رێگه‌ی وشه‌وه‌ پاک‌ی
بکاته‌وه‌،

بو‌ئه‌وه‌ی کلێسایه‌کی شکۆدار بو‌ خۆی ئاماده‌ بکات، له‌که‌ و
لو‌چ و هه‌ر شتیکی ئاوا‌ی نه‌بی‌ت، به‌ لکو‌ پیرۆز و بئ‌ گله‌یی بی‌ت.»
(ئه‌فه‌ سو‌س ٥: ٢٥-٢٧)

به‌بئ‌ مردنی عیسا‌ هه‌رگیز پیرۆزییه‌ کامان نه‌ ده‌دۆزیه‌وه‌ و له‌پیناوی ئیمه‌ و
گونا‌هه‌ کامان له‌ خا‌ج درا، سو‌پاس و ستایش بو‌ ئه‌و قوربانیه‌ی له‌پینای ئیمه‌ دا‌ی و له
گونا‌هه‌ کامان خو‌ش بو‌و و پاک‌ی کردینه‌وه‌.

رپۆرت

دا‌وا‌ی روونکردنه‌وه‌ له‌ قه‌شه‌ی کلێساکه‌ت چۆنیه‌تی بو‌ون به‌ ئه‌ندامیکی چالاکی
کلێسات بو‌ روون بکاته‌وه‌

دا‌وا‌ له‌ که‌سیکی کلێساکه‌ت بکه‌ که‌ له‌ ماوه‌ی سالتیک چا‌ودێریت بکات و تو‌ش
هه‌مو‌و به‌شه‌کانی ئه‌م په‌رتووکه‌ له‌ ژیا‌نی خو‌ت دا‌ بچه‌سپینت.

پیزانین

زۆرکەس لە تەواوکردنی ئەم پەرتووکیە یارمەتیاں دام و زۆر سوپاسیان دەکەم.

یەكەم ئەم پەرتووکیە بێرۆکیە (ئاندریو شیروود) بوو ھەرۆھەا بێرۆکیە کە ی زۆر باش بوو ھەرچەند ئەگەر ناوێشانە کەشی وەك خۆی نەبێت،

دووەم (جۆناسان لیمان) زۆر یارمەتیدام لە چاکردن و پێکھێستن ئەم پەرتووکیە، بەراستی کارکردن لەگەڵی دا زۆر خۆشە و کەسیکی باش و گالته چییە.

سێیەم سوپاسگوزاری ئەو کەسانەم کە لە سەفەرەکانم یارمەتی و پالپشتیان کردووم لە تەواوکردنی ئەم پەرتووکیە.

چوارەم سوپاسی ئەو خەڵکە باشە ی کڵیسیای (گولیفۆرد) دەکەم، کە زۆر ھاوکارم بوون، باوەرناکەم ھیچ کڵیسیایە ک ھەبێت ھێندە ی ئەوێ لەگەڵ قەشەکیان ئاوا تیکە لاوبن، سوپاسی تاییبەتی (براین و لیسلی رۆی) دەکەم بۆ نیشاندانی پڕۆجی ھاوڕێیەتیە لە کاتی نوسینی پەرتووکیە کەم

لە کۆتاییدا ھاوسەر و مندالەکانم، (کیندل، نۆکس، فینیس و ئیبینزر) کە کاتیکی خۆشیاں پێ بەخشیم و وایان کرد خۆراگر بم لە نووسینی ئەم پەرتووکیە، ھەرۆھەا ھاوسەرە کەم (کارین) زۆر پالپشتم بوو ھەردەم ھانی دەدام، بەراستی ئافرەتیکی خۆراگر و لەسەر خۆیە، ھەموو پۆژیک سوپاسی خودا دەکەم کە ئەو ھەندە منی خۆشویستوو ھاوسەرێکی ئاوا ی پێ بەخشیوم.

تیبینیہ کان

بہ شی یہ کہم: تہنہا لہ بہر ٹہوہی خۆت بہ باوہردار بانگ دہ کہی واتای ٹہوہ نییہ کہ
باوہرداریت

۱/ (رۆلد دہہل، ویلی وۆنکہ {کارگہی شیرینیہ کہ}، دہرہینہر: میل ستیوارت)

(Burbank, CA: Warner Home Video, 1971). DVD

بہ شی سییہم: بہ خۆشویستنی عیسا ناییتہ باوہردار

1. James Beverly, "Comment: Buddhism's guru, part two,"
canadianchristianity.com, accessed August 11, 2010, [http://www.
canadianchristianity.com/cgi-bin/na.cgi?nationalupdates/040415comment](http://www.canadianchristianity.com/cgi-bin/na.cgi?nationalupdates/040415comment).
2. Sankar Ghose, Mahatma Gandhi (New Delhi: Allied, 1991), 37.
3. Quoted in John Farrell, The Day Without Yesterday: Lemaître, Einstein,
and the Birth of Modern Cosmology (New York: Avalon, 2005), 202.
4. Quoted in Thomas Schreiner, New Testament Theology: Magnifying
God in Christ (Grand Rapids, MI: Baker, 2008), 331n94.
5. E.g., Rom. 11:26; 1 Cor. 1:31; 2 Cor. 3:16.
6. Leon Morris, The Cross in the New Testament (Grand Rapids, MI:
Eerd-mans, 1965), 410.
7. Sam Allberry, Lifted: Experiencing the Resurrection Life (Nottingham:
Inter-Varsity Press, 2010), 20.
8. Michael Wittmer, Don't Stop Believing: Why Living Like Jesus Is Not
Enough, Kindle edition (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2008), 44.

به‌شی چواره‌م: ئە‌گەر‌ هه‌زت به‌ تاوانی‌ت ئە‌وا باوه‌ردار نیت

١٨ مه‌به‌ستی ئی‌مه‌ ئە‌وه‌ نییه‌ ب‌لین‌ که‌سانی ب‌ی باوه‌ر که‌سانیک‌ی لاوازن و دوورن له‌ مه‌سیح و ده‌بی‌ت پ‌شتگو‌ییان ب‌خه‌ین، به‌‌لکو ده‌بی‌ت ف‌یرکردنه‌کانی مه‌سیحمان له‌ب‌یری‌ت (خۆشه‌ویستی، خو به‌‌گه‌وره‌ نه‌زانین) و یارمه‌تی یه‌‌کتری ب‌ده‌ین و به‌یه‌‌که‌وه‌ ب‌ژین

2. Schreiner, *New Testament Theology*, 551.

٨٣

4. Colin Kruse, *The Letters of John* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2000), 70

١٥ چ‌یرۆکه‌که‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و پ‌یمان ده‌لی‌ت که‌ براکامان چ‌یان به‌سه‌ر د‌یت، ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وی‌ت به‌رده‌وامی‌ت له‌ خوینده‌نه‌وه‌ی ئە‌وا (لوقا ١٥: ١١-٣٢) بخو‌ینه‌وه‌.

به‌شی پ‌ینجه‌م: ئە‌گەر‌ تاکۆ‌تایی به‌رگه‌ نه‌گ‌ریت ئە‌وا باوه‌ردارنیت

١٨ له‌کۆ‌تایی دا بۆ‌ت ده‌رده‌که‌وی‌ت که‌ ئە‌وانه‌ چ‌ه‌ند په‌شیمانبوون له‌ ب‌ی باوه‌ریان و پ‌یشتریش وامان ده‌زانی پ‌رن له‌ باوه‌ر و پ‌ۆ‌حی پ‌یرۆ‌ز.

2. John Hammett, *Biblical Foundations for Baptist Churches: A Contemporary Ecclesiology* (Grand Rapids, MI: Kregel, 2005), 109.

3. Kruse, *The Letters of John*, 2.

4. *The New Hampshire Baptist Confession* (1833), article XI.

به‌شی شه‌شه‌م: ئە‌گەر‌ خه‌‌لکی‌ ت‌رت خۆشه‌نه‌وی‌ت باوه‌ردار نیت

1. Charles Dickens, *A Christmas Carol* (New York: Bantam, 1986), 2.

2. *Ibid.*, 85.

۱۳/ بیرم له جهژنی سوپاسگوزاری ده کردهوه بهلام هاوسه ره کهم پیی گوتم خه لکی زیاتر
حه زیان به جهژنی فالانتاین و یاری توپی پی و خواردنه نهوهک نهوهی تو بییری لی
ده که یتهوه

۱۷:۲ / ۴ بو نمونه یه کهم په ترؤس

رؤما ۱۰:۱۲ . یوحنا ۵

5. Quoted in Martin Hengel, *Poverty and Riches in the Early Church: Aspects of a Social History of Early Christianity* (Minneapolis, MN: Fortress, 1998), 67–68.

به شی هه شته م: نه گهر ژیانته خوشتر بویت باوه پرداری راسته قینه نیت

1. John R. W. Stott, *The Cross of Christ* (Nottingham: Inter-Varsity, 1986), 279.

2. Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* (New York: Simon and Schuster, 1995), 89.

به شی هه شته م: آیا ده توانم بزانه باوه پرداریکی ته واوم؟

1. Quoted in Jerry Bridges, *Respectable Sins: Confronting the Sins We Tolerate* (Colorado Springs, CO: NavPress, 2007), 31.

2. John Murray, *The Collected Writings of John Murray, vol. 2, Lectures in Systematic Theology* (Carlisle: Banner of Truth, 1977), 270–71.

3. Paul David Tripp and David Powlison, *Changing Hearts, Changing Lives, session 2* (Greensboro, NC: New Growth, 2006), DVD.

4. Quoted in Mark Noll, *Turning Points: Decisive Moments in the History*

of Christianity (Grand Rapids, MI: Baker, 1997), 225–26.

به شی نۆیه م: یارمه تی هاوړپیانم

1. If you want a good and careful defense of this concept, see Jonathan Leeman, *The Church and the Surprising Offense of God’s Love: Reintroducing the Doctrines of Church Membership and Discipline* (Wheaton, IL: Crossway, 2010), 182–217.

2. Theologians call the former “corrective discipline” and the latter “formative discipline.”

پیرستی گشتی

گه پانه وه ۱۱۰	کوری ده سته بلاو ۷۱-۶۹
باوه پرکردن ۱۲۸، ۱۲۵-۱۲۴، ۴۸، ۲۹	نوئی بوونه وه ۳۲، ۳۷-۳۸
کارکردن ۱۲۵-، ۶۵، ۵۱-۵۰، ۳۶، ۲۲	تۆبه کردن ۱۲۷، ۹۴، ۷۲، ۷۰، ۴۸، ۳۰
۱۲۶	زیندوو بوونه وه ۵۲-۵۱
پاساو ۳۱	پرزگار بوون ۱۱۴، ۸۱-۷۹، ۲۵
هیزی خودا ۱۳۸	شهیتان ۶۴-۶۱
خۆشه ویستی ۱۰۴-۹۵، ۴۱، ۳۹	(شرینه ر، تۆمس) ۶۵
۱۴۵-۱۴۴	هۆشیاری ۱۸
فهلسه فه ۱۴۶	باوه پر: ۲۳، ۲۶، ۳۰، ۳۷، ۴۵-۴۶، ۸۴
به زه یی ۴۱	۹۷، ۹۴
(مۆریس، لیۆن) ۵۱	بنه مای هه له کان ۱۴۲
(موره ی، جۆن) ۱۲۷	کۆتا لپی رسینه وه ۱۸، ۲۰-۲۳
له دایک بوونه وه ۴۱-۳۰	لیبوورده یی ۴۸، ۷۲، ۸۰
نیقۆدیمۆس ۳۷-۳۱	به ره مه می پۆج ۱۲۹، ۶۵، ۳۹-۳۸
گوپرایه لی ۱۲۹، ۱۲۵، ۱۰۹، ۶۷-۶۵	خودا:
۱۳۰	دلخۆشبوون له پرزگاریی ۳۷-۳۶، ۲۵
زۆرداری ۸۴-۸۲	۴۰-۴۱، ۸۶-۸۸
کۆلنه دان ۱۴۴-۱۴۳، ۸۸-۸۵	شانشین ۴۰
هه ژار ۱۱۰-۱۰۹، ۱۰۲-۱۰۱، ۹۹-۹۶	زانین ۱۸
ئامۆژگاری ۷۲، ۱۳۷-۱۳۶	خۆشه ویستی ۱۰۳-۱۰۰

کتیبي پيروژ ۳۹	خوپه رستی ۱۴۵
جواني ۴۱، ۸۷	گوناهه ۳۸-۳۹، ۴۷-۵۱، ۶۰-۴۷،
بهه هشت ۲۳	۱۲۴-۱۲۷، ۱۴۲-۱۴۳
پاک ۷۲-۷۳	نويزی گوناها ریک ۲۲
رۆحی پيروژ ۳۵-۳۸، ۱۲۸-۱۲۹	به یه کگه یشتنی رۆح ۱۳۰-۱۳۱
میوانداریه تی ۹۶	فریودان ۱۱۱
بت په رستی ۱۱۳	(ترتوکیان) ۹۷-۹۸
عیسا:	سامان ۸۴-۸۵، ۱۰۷-۱۱۸
شوینکه وتنی ۲۳-۲۴، ۷۹-۸۰، ۹۵-۹۶،	ویژلی، جۆن ۱۳۱-۱۳۲
۱۱۷-۱۱۵	شانشین ۱۰۹
مروّف و خودا ۴۸-۵۰	کاره کان ۴۰، ۵۵
فیل له خوکردن ۲۲	

۹ نیشانه کان

بنیاد نانی کلپسای ته ندروست

نایا کلپساکه یه کی ته ندروستت هه یه؟

رپکخرای ۹ نیشانه کان ئیشی ئه وه یه که رابه رانی کلپسا به بینین و ئاشکراکردنی کتیبی پیروژ و سه رچاوه ی کرده یی ته یار و ئاماده بکات بو ئه وه ی له ریگه ی کلپسای ته ندروسته وه شکوی خودا نیشانی گه لان و نه ته وه کانی جیهان بدهن.

به له به رچاوگرتنی ئه و ئامانجان، ده مانه ویت یارمه تی کلپساکان بدهین که له نو نیشانه ی ته ندروستدا گه شه بکه ن که زوربه ی کات پشتگووی ده خرین:

۱. وتاردانی پروون و ئاشکرا
۲. یه زداناسی به پیی کتیبی پیروژ
۳. تیگه یشتن له ئینجیل به پیی کتیبی پیروژ
۴. تیگه یشتن له گوړینی مروقه کان به پیی کتیبی پیروژ
۵. تیگه یشتن له مرگینیدان به پیی کتیبی پیروژ
۶. ئه ندامتیبی کلپسا
۷. ته مییکردنی کلپسای به پیی کتیبی پیروژ
۸. به قوتابیکردن به پیی کتیبی پیروژ
۹. رابه رایه تی کلپسا به پیی کتیبی پیروژ

ئیمه وه کو رپکخرای ۹ نیشانه کان بابته و په رتووک و هه لسه نگانندی په رتووک ده نووسین، هه روه ها روژنامه یه کی ئینته رنیتیش به ریوه ده به ین. کو نفرانس ساز ده که ین و چاوپیکه وتن تو مار ده که ین و سه رچاوه ی دیکه ش به ره م دینین به مه به ستی ته یارکردن و ئاماده کردنی کلپساکان تا کو شکوی خودا نیشان بدهن.

سه ردانی مالپه ره که مان بکه که بابته کانی به زیاتر له ۳۰ زمان به رده ستن بو خویندنه وه، وه ناوی خو ت تو مار بکه، تا کو روژنامه ی ئینته رنیتیبی بیبه رامبه رت به ده ست بگات. بروانه لیستی ته واوی زمانه کانی مالپه ره که مان له:

9marks.org/about/international-efforts/

ئايا بەپراستی من باوەردارم بە مەسیح؟

پەنگە پیت و ابیت کە باوەرداری مەسیحیت، بەلام پەنگە وانەبیت. هەرچۆتیک پیت، عیسا خۆی گوتووێت کە کەسانیک هەن بە پراست بە مەسیحی "ن و بەناوی عیسا هەندیک کار ئەنجام دەدەن، بەلام عیسا ناسن. یان پەنگە تۆ مەسیحی نیت و دەپرسیت داخوا واتای چیه ئەگەر ببیتە مەسیحی.

بۆ دنیایی، لیلی لە روانگە خوداوە نییە. خودا تیکەلی ناکات لە نێوان ئەوانە دەیناسن و ئەوانە کە نایاسن. هەرچەندە بیگومان هۆشیاریمان سنووردارە، چەند پێوەریکمان پێدراوە بەگۆرە کتییی پیروۆز بۆ هەلسەنگاندنی ئەوەی داخوا بەپراستی شوینکەوتە مەسیحین. مایک مکیلی گرینگی تاقیکردنەوێتی خۆی خۆمان نیشان دەدات و فیرمان دەکات بەبێ ترس پرسیاربکەین، بۆ ئەوەی لە کۆتاییدا ببینین ئەگەر باوەردارین و بە تەواویش چی لەدوای ئەمە دیت.

"لە زۆر بواردا ئەم پەرتووکی زۆر گرنگە، ئەم پەرتووکی خزمەتی بابەتی مەسیح دەکات لە پێگای وروژاندنی گرنگترین پرسیار کە مروف بیکات، وە یارمەتیدان بۆ وەلامدانەوێتی، کەمتر نییە. من سوپاسگوزاری (مکیلی)م بۆ ئەم گروپینە و گرنگیدانە شوانایەتی کە هەیهەتی و هانی داوە ئەم پەرتووکی گرنگە بنوسیت."

ر. ئەلبیرت مۆلەر، بەرپۆهەری قوتابخانە یەزدانناسی لەئاوهەلکیشانی باشوور

مایک مکیلی (MDiv)، قوتابخانە یەزدانناسی، لە دواي خزمەتکردنی لە دەستە شوانانی کلێسای لەئاوهەلکیشانی لە کاپیتۆل هیل لە واشنتۆنی پایتەخت، لە سالی 2005 بانگهێشت کرا بۆ دووبارە بنیادنانەوێتی کلێسای (گلیفۆرد) لەئاوهەلکیشانی لە ستزینگ، فیرجینیا. هەرۆهە نووسەری پەرتووکی "چاندنی کلێسا بۆ ئەوانە دەترسن."

